

Contents

Contents	i
1 Late Antique	1
1.1 Nonnus	1
1.2 Asclepius of Tralles	59
1.3 Acta Philippi	60
1.4 Calani Epistula (date ?)	60
1.5 Corpus Hermeticum	61
1.6 Hippiatrica	61
1.7 Cyril of Alexandria	64
1.8 Acta Thomae	67
1.9 Pseudo-Nonnus	73
1.10 Joannes Malalas	73
1.11 Alexander romance	78
1.12 Joannes Stobaeus	80
1.13 Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia (?)	83
1.14 Flavius Claudius Julianus Imperator	84
1.15 Asterius of Amasea	86
1.16 Stephanus Med.	88
1.17 Joannes Philoponus	88
1.18 Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria	91
1.19 Philostorgius	92
1.20 John of Damascus	94
1.21 <i>Chronicon Paschale</i>	98
1.22 Choricus of Gaza	101
1.23 Eutecnus	102
1.24 Mantissa Proverbiorum	103
1.25 Marcian of Heraclea	103

CONTENTS

1.26	Aëtius	111
1.27	Anonymi De Astrologia Dialogus	120
1.28	Timotheus of Gaza	120
1.29	Salaminius Hermias Sozomenus	122
1.30	Papyri magicae	124
1.31	Procopius	125
1.32	Proclus Phil.	127
1.33	Agathias Scholasticus	128
1.34	Olympiodorus the Younger	128
1.35	Basilus	130
1.36	Theodoretus	131
1.37	Paulus (med.)	137
1.38	Nonnosus	142
1.39	Epiphanius	144
1.40	Stephanus Gramm.	149
1.41	Scholia In Demosthenem	155
1.42	Joannes Chrysostomus	156
1.43	Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (date?)	165
1.44	Anonymi In Aristotelis (date ?)	167
2	Byzantine	169
2.1	Georgius Acropolites	170
2.2	Testamenta XII Patriarcharum	171
2.3	Geoponica	172
2.4	Constantine VII	173
2.5	Patria of Constantinople	183
2.6	Joannes Rhet (?)	184
2.7	Michael Apostolius	185
2.8	Pseudo-Macarius	188
2.9	Michael Attaleiates	189
2.10	George Pachymeres	191
2.11	Anthologia Graeca	192
2.12	Theophanes Continuatus	194
2.13	Manuel Philes	196
2.14	Joannes Zonaras	197
2.15	<i>Scholia In Clementem Alexandrinum</i>	202
2.16	Phalaridis Epistulae	202
2.17	Theodorus Scutariota	203

CONTENTS

2.18 Nikephoros I of Constantinople	203
2.19 Josephus Genesius	204
2.20 Nicephorus Gregoras	206
2.21 Anthologiae Graecae Appendix	208
2.22 Nicetas Choniates	209
2.23 Pseudo-Codinus	209
2.24 Chronicon Paschale	211
2.25 Laonicus Chalcocondyles Hist.	212
2.26 Etymologicum Gudianum	215
2.27 Nikephoros Bryennios	216
2.28 Pseudo-Sphrantzes	217
2.29 <i>Encomium Heraclii ducis</i>	218
2.30 Joannes VI Cantacuzenus	218
2.31 Constantinus Manasses	219
2.32 Michael Glycas	220
2.33 Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni	222
Index	225

Chapter 1

Late Antique

1.1 Nonnus

Nonnus Epic., Dionysiaca (2045: 001) “Nonni Panopolitani Dionysiaca, 2 vols.”, Ed. Keydell, R. Berlin: Weidmann, 1959. Book p1, line 28

ἐς <δέκατον δὲ τέταρτον> ἔχε φρένα· κείθι κορύσσει δαιμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἴνδικὸν ἄρεα Πείη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 42

<εἰκοστὸν πρώτιστον> ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου καὶ μόθον Ἀμβροσίης ῥηξήνορα καὶ λόχον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 45

<εἰκοστῷ τριτάτῳ> πεπερημένον Ἴνδὸν Ὑδάσπην καὶ κλόνον ὕδατόεντα καὶ αἰθαλόεντα λιγαίνω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 47

<εἰκοστὸν> δὲ <τέταρτον> ἔχει γόον ἄσπετον Ἴνδῶν κερκίδα θ' ἱστοπόνοιο καὶ ἡλακάτην Ἀφροδίτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 24

εἰ γὰρ ἐφερπύσσειε δράκων κυκλούμενος ὀλκῶ, μέλψω θεῖον ἄεθλον, ὅπως κισσώδεϊ θύρῳ φρικτὰ δρακοντοκόμων ἐδαΐζετο φῦλα Γιγάντων· εἰ δὲ λέων φρίζειεν ἐπαυχενίην τρίχα σείων, Βάκχον ἀνευάξω βλοσυρῆς ἐπὶ πήχεϊ Πείης μαζὸν ὑποκλέπτοντα λεοντοβότοιο θεαίνης· εἰ δὲ θυελλήεντι μετάρσιος ἄλματι ταρσῶν πόρδαλις αἶξη πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων, ὕμνήσω Διὸς υἱά, πόθεν γένος ἔκτανεν Ἴνδῶν πορδαλίων ὀχέεσσι καθιππεύσας ἐλεφάντων· εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συός, υἱά Θυώνης ἀείσω ποθέοντα συοκτόνον εὐγαμον Αὔρην, ὀψιγόνου τριτάτοιο Κυβηλίδα μητέρα Βάκχου· εἰ δὲ πέλοι μιμηλὸν ὕδωρ, Διόνυσον ἀείσω κόλπον ἀλὸς δύνοντα κορυσσομένοιο Λυκούργου· εἰ φυτὸν αἰθύσσοιτο νόθον ψιθύρισμα τιταίνων, μνήσομαι Ἰκαρίοιο,

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

πόθεν παρὰ θυιάδι ληνῶ βότρυς ἀμιλλητῆρι ποδῶν ἐθλίβετο ταρσῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 196

οὐρανίου δὲ Δράκοντος ἐπεσκίρτησεν ἀκάνθη ἄρεα συρίζων· ὁ δὲ Κηφέος ἐγγύθι κούρης ἀστραίαις παλάμησιν ισόζυγα κύκλον ἐλίξας δέσμιον Ἀνδρομέδην ἐτέρῳ σφικώσατο δεσμῶ λοξὸς ὑπὸ σπείρησιν· ὁ δὲ γλωχῖνι κεραίης ἰσοτύπου Τάυροιο δράκων κυκλοῦτο κεράστης, οἰσθήσας ἐλικηδὸν ὑπὲρ βοέοιο μετώπου ἀντιτύπους Ὑάδας, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης, οἰγομέναις γενύεσσιν· ὁμοπλεκέων δὲ δρακόντων ἰοβόλοι τελαμῶνες ἐμιτρώσαντο Βοώτην· καὶ θρασὺς ἄλλος ὄρουσεν, ἰδὼν Ὀφιν ἄλλον Ὀλύμπου, πῆχυν ἐχιδνήεντα περισκαίρων Ὀφιούχου, καὶ στεφάνῳ στέφος ἄλλο περιπλέξας Ἀριάδνης, αὐχένα κυρτώσας, ἐλελίζετο γαστέρος ὀλκῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 280

θλιβομένη νεφέεσσι· Γιγαντείου δὲ καρήνου φρικτὸν ἀερσιλόφων αἰὼν βρύχημα λεόντων πόντιος ἰλυόεντι λέων ἐκαλύπτετο κόλπῳ· πᾶσα δὲ κητώεσσα φάλαγξ ἐστείνετο πόντου, Γηγενέος πλήσαντος ὅλην ἄλλα μείζονα γαίης ἀκλύστοις λαγόνεσσιν ἐμυκήσαντο δὲ φῶκαι, καὶ βυθίῃ δελφῖνες ἐνεκρύπτοντο θαλάσση· καὶ σκολιαῖς ἐλίκεσσι περίπλοκον ὀλκὸν ὑφαίνων πούλυπος αἰολόμητις ἐθήμονι πηγνυτο πέτρῃ, καὶ μελέων Ἰνδαλμα χαραδραίῃ πέλε μορφή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 3, line 280

Ζηνὸς ἀθηήτοιο, καὶ ἐς νομὸν ἦε κούρη ὀφθαλμοὺς τρομέουσα πολυγλήνοιο νομῆος· γυιοβόρῳ δὲ μύωπι χαρασσομένη δέμας Ἰὼ Ἰονίης ἀλὸς οἶδμα κατέγραφε φοιτάδι χηλῇ· ἦλθε καὶ εἰς Αἴγυπτον, ἐμὸν ρόον, – ὃν πολιῆται Νεῖλον ἐφημίζαντο φερώνυμον, οὐνεκα γαίῃ εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος πεφορημένος ὑγρὸς ἀκοίτης χεύματι πηλώνεντι νέην περιβάλλεται ἰλύν, – ἦλυθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπῃ βοέην μετὰ μορφήν δαιμονίης Ἰνδαλμα μεταλλάξασα κεραίης ἔσκε θεὰ φερέκαρπος· ἀναπτομένοιο δὲ καρποῦ Αἰγυπτίας Δήμητρος, ἐμῆς κεραελκέος Ἰοῦς, εὐδόμοις ὁμόφοιτος ἐλίσσεται ἀτμὸς ἀήταις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 4, line 120

οὐ ποθέω στίλβουσιν Ἐρυθραίνην λίθον Ἰνδῶν, οὐ φυτὸν Ἐσπερίδων παγχρύσειον, οὐδέ με τέρπει Ἠλιάδων ἤλεκτρον, ὅσον μία νυκτὸς ὁμίχλη, τῇ ἐν Πεισινόῃν προσπύζεται οὗτος ἀλήτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 4, line 420

ἀμφὶ δὲ νεκρῷ θοῦρος Ἄρης βαρύμηνης ἀνέκραγε· χωομένου δὲ Κάδμος ἀμειβομένων μελέων ἐλικώδεϊ μορφῇ ἄλλοφυῆς ἤμελλε παρ' Ἰλλυρίδος σφυρὰ γαίης ξεῖνον ἔχειν Ἰνδαλμα δρακοντείοιο προσώπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 170

ὑψιφανῆς πτερύγων πισύρων τετράζυγι κόσμῳ· τῇ μὲν ξανθὸς ἱάσπισ ἐπέτρεχε, τῇ δὲ Σελήνης εἶχε λίθον πάνλευκον, ὃς εὐκεράοιο θεαίνης λειπομένης μινύθει καὶ ἀέξεται, ὅππότε Μῆνη ἀρτιφαῆς σέλας ὑγρὸν ἀποστίλβουσα κεραίης Ἡελίου γενετῆρος ἀμέλγεται αὐτόγονον πῦρ· ἄλλη μάργαρον εἶχε φασφόρον, οὗ χάριν αἶγλης γλαυκὸν

1.1. NONNUS

Ἐρυθραίης ἀμαρύσσεται οἶδμα θαλάσσης λαμπομένης· ἐτέρης δὲ μεσόμφαλος αἴθοπι κόσμῳ λεπτοφαῖς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυνεν Ἴνδὸς ἀχάτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 202

πρώτη δ' Αὐτονόη γονίμων ἀνεπήλατο κόλπων μητέρος ἐννεάμηνον ἀναπτύξασα λοχεῖην πρωτοτόκοις ὠδίσιν· ὁμογνήτῳ δὲ γενέθλη καλλιφυῆς Ἀθάμαντος ἄεξετο σύγγαμος Ἴνώ, μήτηρ δισσοτόκος· τριτάτῃ δ' ἀνέτελλεν Ἀγαύη, ἥ ποτε νυμφευθεῖσα Γιγαντείοις ὑμεναίοις εἵκελον υἷα λόχευσεν ὀδοντοφύτῳ παρακοίτῃ· καὶ Χαρίτων Ἴνδαλμα ποθοβλήτοιο προσώπου Ζηνὶ φυλασσομένη Σεμέλη βλάστησε τετάρτῃ θυγατέρων, μούνη δὲ καὶ ὀπλοτέρῃ περ εὐούσῃ δῶκεν ἀνικήτοιο φύσις πρεσβήια μορφῆς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 302

ἀλλὰ οἱ οὐ χραίσμησε ποδῶν δρόμος, οὐδὲ φαρέτρῃ ἤρκεσεν, οὐ βελέων σκοπὸς ὄρθιος, οὐ δόλος ἄγρης· ἀλλὰ μιν ὤλεσε Μοῖρα, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην, Ἴνδῶν μετὰ δῆριν ἔτι πνέοντα κυδοιμοῦ, εὔτε τανυπρέμνοιο καθήμενος ὑψόθι φηγοῦ λουομένης ἐνόησεν ὅλον δέμας Ἰοχεαίρης, θηητῆρ δ' ἀκόρητος ἀθηήτοιο θεαίνης ἀγνὸν ἀνυμφεύτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης ἀγχιφανῆς· καὶ τὸν μὲν ἀνείμονος εἶδος ἀνάσσης ὄμματι λαθριδίῳ δεδοκῆμενον † ὄμματι λοξῷ Νηιάς ἀκρήδεμνος ἀπόπροθεν ἔδρακε Νύμφη, ταρβαλέῃ δ' ὀλόλυξεν, ἐῖ δ' ἤγγειλεν ἀνάσσει ἀνδρὸς ἐρωμανέος θράσος ἄγριον· ἡμιφανῆς δὲ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 403

δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέφομαι· οἰχομένου γὰρ ὀφθαλμοὺς βροτέους οὐκ ἔδρακεν, οὐκ ἶδε μορφῆς ἀνδρομέης Ἴνδαλμα, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἰούλων ἀνθεῖ πορφυρέῳ κεχαραγμένον ἀνθερεῶνα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 6, line 187

ἔνθα λεοντείοιο λιπῶν Ἴνδαλμα προσώπου ὑψιλόφῳ χρεμετισμὸν ὁμοῖον ἔβρεμεν ἵπῳ ἄζυγι, γαῦρον ὀδόντα μετοχμάζοντι χαλινού, καὶ πολὺν λεύκαινε περιτρίβων γένυν ἀφρῶ· ἄλλοτε ῥοιζήεντα χέων συριγμὸν ὑπῆνης ἀμφιλαφῆς φολίδεσσι δράκων ἐλέλκτο κεράστης, γλῶσσαν ἔχων προβλήτα κεχηνότος ἀνθερεῶνος, καὶ βλοσυρῷ Τιτῆνος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ ὄρμον ἐχιδνήεντα περίπλοκον αὐχένι δήσας· καὶ δέμας ἐρπηστῆρος ἀειδίνητον ἐάσσας

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 6, line 215

ἀντολίην δ' ἔφλεξε, καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ αἶθετο Βάκτριον οὔδας ἐώιον, ἀγχιπόροις δὲ κύμασιν Ἀσσυρίοισιν ἐδαίετο Κάσπιον ὕδωρ, Ἴνδῶί τε τένοντες· Ἐρυθραίοιο δὲ κόλπου ἔμπυρα κυμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνετο Νηρεύς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 7, line 98

τοῦτον ἀεθλεύσαντα μετὰ χθόνα σύνδρομον ἄστρον, Γηγενέων μετὰ δῆριν, ὁμοῦ μετὰ φύλοπιν Ἴνδῶν Ζηνὶ συναστράπτοντα δεδέξεται αἰόλος αἰθήρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 7, line 164

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

καὶ τότε Τειρεσίαο δεδεγμένος ἔνθεον ὁμφὴν παῖδα πατήρ προέηκεν ἐς ἠθάδα νειὸν Ἀθήνης Ζηνὶ θυηπολέουσιν ἀκοντιστῇρι κεραυνοῦ ταῦρον ὁμοκραίριοι φῆς ἴνδαλμα Λυαίου, καὶ τράγον ἐσσομένης σταφυλητόμον ἐχθρὸν ὁπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 27

καὶ μιν ἀχυτλώτοιο διαίссοντα λοχείης πήχεϊ κοῦρον ἄδακρυν ἐκούφισε σύγγονος Ἑρμῆς, καὶ βρέφος εὐκεράοιο φῆς ἴνδαλμα Σελήνης ὥπασε θυγατέρεςσι Λάμου ποταμήσι Νύμφαις, παῖδα Διὸς κομέειν σταφυληκόμον· αἱ δὲ λαβοῦσαι Βάκχον ἐπηχύναντο, καὶ εἰς στόμα παιδὸς ἐκάστη ἀθλιβέων γλαγόεσσιν ἀνέβλυνεν ἱκμάδα μαζῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 149

ὕσθθεν ἀστήρικτος· ὁ δὲ δρόμον ἔφθασεν Ἥρης, πρωτογόνου δὲ Φάνητος ἀτέρμονα δύσατο μορφήν· καὶ θεὸν ἀζομένην πρωτόσπορον εἵκαθεν Ἥρη ψευδομένης ἀκτίνης ὑποπτήσσουσα προσώπου, οὐδὲ νόθης ἐνόησε δολοπλόκον εἰκόνα μορφῆς· κουφοτέροις δὲ πόδεσσιν ὀρειάδα πέζαν ἀμείβων, χερσὶ περιπλεκέεσσιν κερασφόρον υἷα κομίζων, μητρὶ Διὸς γενέταο λεοντοβότῳ πόρε Ῥεῖη, καὶ τινα μῦθον ἔειπεν ἀριστῶδινι θεαίνῃ· “δέξο, θεά, νέον υἷα τεοῦ Διός, ὃς μόθον Ἰνδῶν ἀθλεύσας μετὰ γαῖαν ἐλεύσεται εἰς πόλον ἄστρον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 190

καὶ χροῖ λαχνήεντας ἀνεχλαίνωσε χιτῶνας Εὖιος ἀρτιτέλεστον ἔχων παιδήιον ἦβην, δαιδαλέην ἐλάφοιο φέρων ὥμοισι καλύπτρην, αἰθερίων μιμηλὸν ἔχων τύπον αἰόλον ἄστρον· καὶ Φρυγίης ὑπὸ πέζαν ἐς αὐλία λύγκας ἐλάσσας στικτοῖς πορδαλίεσσιν ἐὴν ἔξευξεν ἀπήνην, οἷά τε πατρώων δαπέδων ἴνδαλμα γεραίρων· πολλάκι δ’ ἀθανάτης ἐποχημένος ἄρματι Ῥεῖης, βαιῇ χειρὶ φέρων ἀπαλόχροι κύκλα χαλινού, κραιπνὸν ἐπειγομένων ἀνσεύρασεν ἄρμα λεόντων· καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων δεξιτερὴν ἐτίταινεν ἐπὶ στόμα λυσσάδος ἄρκτου, σμερδαλέαις γενέεσσιν ἀταρβέα δάκτυλα βάλλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 10, line 18

Ταρταρίης δ’ ὀφιῶδες ἰδὼν ἴνδαλμα θεαίνης πάλλετο δειμαίνων ἐτερόχροα φάσματα μορφῆς, ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης, ὀφθαλμοὺς μεθύοντας ἀπειλητῆρας ἐλίσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 10, line 216

γινώσκω τεδὸν αἷμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις· Ἡελίω σε λόχευσε παρευνηθεῖσα Σελήνη Ναρκίσσῳ χαρίεντι πανεῖκελον· αἰθέριον γὰρ θέσκελον εἶδος ἔχεις, κεραῆς ἴνδαλμα Σελήνης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 11, line 310

ὦμοι, ὅτ’ οὐκ Αἰδης πέλεν ἥπιος, οὐδ’ ἐπὶ νεκρῷ δέχνυται ἀγλαὰ δῶρα βαθυπλούτοιο μετάλλου, Ἄμπελον ὄφρα θανόντα πάλιν ζῶντα τελέσσω· ὦμοι, ὅτ’ οὐκ Αἰδης ποτὲ πείθεται· ἦν δ’ ἐθελήσῃ, ὄλβον ὅλον στίλβοντα χαρίζομαι Ἡριδανοῖο δένδρεα

1.1. NONNUS

συλήσας ποταμήια, μαρμαρέην δὲ ἄξομαι ἀστράπτουσιν Ἐρυθραίην λίθον Ἰνδῶν
ἀφνειῆς τ' Ἀλύβης ὅλον ἄργυρον, ἀντὶ δὲ νεκροῦ παιδὸς ἐμοῦ χρύσειον ὅλον Πακτω-
λὸν ὀπάσσω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 12, line 308

ἀγριάς ἡβώουσα πολυγνάμπτοισιν ἐλίνοις οἰνοτόκων βλάστησε φυτῶν εὐάμπε-
λος ὕλη, ὑγρὸν ἀναβλύζουσα βεβυσμένον ὄγκον ἑέρσης· καὶ πολὺς ὄρχατος ἦεν, ὅπη,
στοιχηδὸν ἀνέρπων, σείετο φοινίσσων ἐπὶ βότρυϊ βότρυς ἀλήτης· ὦν ὁ μὲν ἡμιτέλε-
στος ἕως ὠδῖνας ἀέζων αἰόλα πορφύρων, ἑτερόχροϊ φαίνετο καρπῷ, ὃς δὲ φαληριῶν
ἐπεπαίνετο σύγχροος ἀφρῷ, καὶ πολὺς ὥθειεν ἄλλος ὁμόζυγα γείτονα γείτων ξανθο-
φυῆς, ἕτερος δὲ φυὴν ἰνδάλλετο πίσση περκάζων ὅλον ἄνθος, ἀπ' οἰνοτόκων δὲ πε-
τήλων σύμφυτον ἀγλαόκαρπον ὅλην ἐμέθυσσεν ἐλαίην· ἄλλου δ' ἄρτιχάρακτος ἐπέ-
τρεχεν ὄμφακι καρπῷ βότρυς ἀργυφέοιο μέλας αὐτόσσυτος ἀήρ, ὄγκῳ βοτρυόεντι
φέρων σφριγώσαν ὀπώρην· καὶ πίτυν ἀγκικέλευθον ἔλιξ ἔστεψεν ὀπώρης συμφερ-
τοῖς σκιώσας περισκεπὲς ἔρνος ἰάμνοις, καὶ φρένα Πανὸς ἕτερπε· τινασσομένους δὲ
Βορῇ ἀκρεμόνας πελάσασα παρ' ἀμπελόεντι κορύμβῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 3

Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκεν ἐς αὖλια θέσκελα Ῥεῖης Ἴριν ἀπαγγέλλουσιν ἐγερσι-
μόθῳ Διονύσῳ, ὅφρα δίκης ἀδίδακτον ὑπερφιάλων γένος Ἰνδῶν Ἀσίδος ἐξελάσειεν
ἐῷ ποινήτορι θύρσῳ, ναύμαχον ἀμήσας ποταμήιον υἷα κεράστην, Δηριάδην βασιλῆα,
καὶ ἔθνεα πάντα διδάξῃ ὄργια νυκτιχόρευτα καὶ οἶνοπα καρπὸν ὀπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 20

καὶ τὴν μὲν Κορύβαντες ἀμειδέι νεύματι Ῥεῖης θεσπεσίης ἀρέσαντο παρὰ κρητῆρι
τραπέζῃ· θαμβαλή δὲ πιοῦσα νεηγενέος χύσιν οἴνου τέρπετο βακχευθεῖσα· καρη-
βαρέουσα δὲ δαίμων παιδὶ Διὸς παρεόντι Διὸς μικήσατο βουλήν· “ἀλκῆεις Διόνυσε,
τεὸς γενέτης σε κελεύει εὐσεβίης ἀδίδακτον αἰστώσαι γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 91

τοῖος ἐὼν ἔτι κοῦρος, ἔχων παιδῆιον ἥβην, ἀβροκόμης Ὑμέναιος ἐδύσατο φύλο-
πιν Ἰνδῶν, δινεύων ἐκάτερθε παρηίδος ἥλικα χαίτην· καὶ οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες
ἀσπιδιώται, οἳ τ' Ἀσπληδόνοιο ἄστρῳ, καὶ ὃν Χάρις οὐ ποτε λείπει Ὀρχομενὸν Μινύαιο,
χοροίτυπον ἄλλος Ἐρώτων, οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, θεηδόχον οὐδας ἀρούρης, ξεινοδό-
κου μεθέπουσαν ἐπωνυμίην Ὑριῆος, ἥχι Γίγας ἀπέλεθρος ἀπειρογάμων ἀπὸ λέκτρων
Ὠρίων τριπάτωρ ἀπὸ μητέρος ἄνθορε Γαίης, εὖτε θεῶν τριγόνοισιν ἀεξηθεῖσα γενέ-
θλαις

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 121

Βοιωτῶν τόσος ἦλθεν ἀμετρήτων στόλος ἀνδρῶν Ἰνδῶν ἐπὶ δῆριν ὁμαρτήσας
Ὑμεναίῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 243

τοῖος ἀπὸ Κρήτης πρόμος ἦλθεν· ἐρχομένῳ δὲ θερμότεραις ἀκτῖσι χέων μαντήιον

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

αἶγλην Ἀστερίῳ σελάγιζεν ὁμώνυμος Ἄρεος ἀστήρ, νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελος· ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ νικήσας νόθον οἷστρον ἀήθεος ἔσχεν ἀρούρης νηλής· οὐ γὰρ ἔμελλεν ἰδεῖν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν πάτριον Ἰδαίης κορυθαιόλον ἄντρον ἐρίπνης, ἀλλὰ βίον προβέβουλε λιπόπτολιν, ἀντὶ δὲ Δίκτης Κνώσσιος ἐν Σκυθίῃ μετανάστιος ἔσκε πολίτης, καὶ πολιὸν Μίνωα καὶ Ἀνδρογένειαν ἐάσας ξεινοφόνων σοφὸς ἦλθεν ἐς ἔθνεα βάρβαρα Κόλχων Ἀστερίους τ' ἐκάλεσσε καὶ ὥπασεν οὖνομα λαοῖς Κρητικόν, οἷς ξένα θεσμὰ φύσις πόρε, παιδοκόμου δὲ πάτριον Ἀμισοῖο ρόον Κρηταῖον ἐάσας αἰδομένοις στομάτεσσι νόθον πίε Φάσιδος ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 275

ἐνθεν Ἀρισταῖος βραδὺς ἦεν εἰς μόθον Ἰνδῶν, ὄψιμος εὐνήσας πρότερον χόλον, Ἀρκάδα πέτρην, ἐνδῖον Ἑρμείο λιπὼν Κυλλήνιον ἔδρην· οὐ πω γὰρ προτέρῃ Μεροπῆιδι νάσσατο νήσῳ, οὐ πω δ' ἀτμὸν ἔπαυσε πυρώδεα διψάδος ὥρης Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο φέρων φυσίζοον αὔρην, οὐδὲ σιδηροχίτων δεδοκμημένος ἀστέρος αἶγλην Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο ἐννύχιος πρήυνε, τὸν εἰσέτι διψαλέον πῦρ θερμὸν ἀκοντίζοντα δι' αἰθέρος αἴθοπι λαίμῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 372

κείνου μνηστὶν ἔχοντες ἐπεστρατόωντο μαχηταὶ μαρναμένου Βρομίοιο προασπιστῆρες ἐννοῦς, τικτομένης ναῖοντες ἐδέθλια γείτονα Μήνης καὶ Διὸς Ἀσβύσταο μεσημβρίζοντας ἐναύλους, μαντιπόλου κερόεντος, ὅπῃ ποτὲ πολλάκις Ἄμμων ἄρνειοῦ τριέλικτον ἔχων Ἰνδαλμα κεραίης ὁμφαίοις στομάτεσσιν ἐθέσπισεν Ἑσπέριος Ζεὺς· οἷ τε ρόον Χρεμέταο καὶ οἷ παρὰ Κίνυφος ὕδωρ ὥκεον ἀζαλέης ψαμαθώδεα πέζαν ἀρούρης, Αὐσχῖσαι Βάκαλές τε συνήλυδες, οὓς πλέον ἄλλων ἄρει τερπομένους Ζεφυρήιος ἔτρεφεν ἀγκών.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 418

τοῖσι κορυσσομένοισι σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ Ἥλέκτρης ἀνέτελλε δι' αἰθέρος ἔβδομος ἀστήρ δεξιὸν ὑσμίνης σημήιον, ἀμφὶ δὲ νίκη Πληιάδων κελάδησε βοῆς ἀντίθροος ἠχῶ γνωτῆς αἶμα φέροντι χαριζομένη Διονύσῳ, καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὁμοίων· ἐρχομένων δὲ Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμίδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις ἔρρεον ἰξὺς ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανὴν, περίμετρον, ὁμοῖον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανεν Ἑώιον ἐς μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 425

καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὁμοίων· ἐρχομένων δὲ Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς

1.1. NONNUS

πλοκαμίδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανὴν, περίμετρον, ὁμοῖον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανε· Ἐώιον ἐς μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 427

Ὦγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρα δεύτερος Ἄρης, Ὦγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἀγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμίδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανὴν, περίμετρον, ὁμοῖον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανε· Ἐώιον ἐς μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 500

τοὺς δὲ λίγα κροτέοντας ὑπ' εὐρύθμῳ χθόνα ταρσῷ καὶ Στάβιος καὶ Στάμνος ἐπὶ κλόνον ὦπλισαν Ἰνδῶν· καὶ στρατὸν ὀρχηστῆρα περισκαίροντα δοκεύων τοῖον ἔπος λέξειας, ὅτι πρόμος ἡγεμονεύει εἰς χορόν, οὐκ ἐπὶ δῆριν, ἐνόπλιον ἄνδρα κομίζων· τοῖσι γὰρ ἐρχομένοισιν ἀνακρούουσα χορεῖην Μυγδονὶς ἐγρεκύδομος ἐπὶ κλόνον ἔβρεμε φόρμιγξ, ἀντὶ χοροῦ πέμπουσα μόθου λαοσσόον ἡχώ· καὶ πολέμων σάλπιγγες ἔσαν σύριγγες Ἐρώτων, καὶ δίδυμοι Βερέκυντες ὁμόζυγες ἔκλαγον αὐλοί, καὶ κτύπον ἀμφιπλήγα βαρυσμαράγων ἀπὸ χειρῶν

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 549

Ἀστερίου δ' ἀπάνευθεν ἐοῦ γενέταο μολόντος ἀρτιθαλῆς Μίλητος ὁμόστολος ἵκετο Βάκχῳ Καῦνον ἔχων συνάεθλον ἀδελφεόν, ὃς τότε Καρῶν λαὸν ἄγων ἔτι κοῦρος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν· οὐ πῶ γὰρ δυσέρωτα δολοπλόκον ἔπλεκε μολπὴν γνωτῆς οἴστρον ἔχων ἀδαήμονος, οὐδὲ καὶ αὐτὴν ἀντιτύπου φιλότητος ὁμοζήλων ἐπὶ λέκτρων Ζηνὶ συναπτομένην ἐμελίζετο σύγγονον Ἥρην Λάτμιον ἀμφὶ βόαυλον ἀκοιμήτοιο νομῆος, ὀλβίζων ὑπ' ἔρωτι μεμηλότα γείτονι πέτρῃ νυμφίον Ἐνδυμίωνα ποθοβλήτοιο Σελήνης· ἀλλ' ἔτι Βυβλὶς ἦν φιλοπάρθενος, ἀλλ' ἔτι θήρην Καῦνος ὁμογνήτων ἐδιδάσκετο νῆις ἐρώτων·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 36

καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπήλυδες ἐς μόθον Ἰνδῶν ἐκ βυθίου κενεῶνος ἀολλίζοντο θαλάσσης· καὶ δολιχῇ παλάμῃ δονέων περιμήκετον αἰχμὴν ἦλθε Λύκος, καὶ Σκέλμις ἐφέσπετο Δαμναμενῇ πάτριον ἰθύνων Ποσιδήιον ἄρμα θαλάσσης, Τληπολέμου μετὰ γαῖαν ἀλιπλανέες μετανάσται, δαίμονες ὑγρονόμοι μανιώδεις, οὓς πάρος αὐτοὶ πατρῶης ἀέκοντας ἀποτμήξαντες ἀρούρης Θοῖναξ σὺν Μακαρῇ καὶ ἀγλαὸς ἤλασεν Αὔγης, υἱέες Ἡελίοιο· διωκόμενοι δὲ τιθήνης

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 177

τοῖσι μὲν οὐατόεσσα φυῆς ἰνδάλλετο μορφή, ἱππεὶ δ' ἀνέτελλε δι' ἰξύος ὄρθιος

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

οὐρὴ ἰσχία μαστίζουσα δασυστέρνοιο φορῆος, καὶ βοέη βλάστησε κατὰ κροτάφοιο
κεραΐη, ὄμματα δ' εὐρύνοντο τανυκραίριοιο μετώπου, καὶ σκολιαὶ πλοκαμίδες ἀνέ-
ξηντο καρήνων, γναθμοὶ δ' ἀργιόδοντες ἐμηκύνοντο γενείων, ξείνη δ' αὐτοτέλεστος
ἀπ' ἰζύος εἰς πόδας ἄκρους ἀμφιλαφῆς λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 218

μηκεδανὸν ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, αἱ μὲν ἐρίπνας γείτονες οἰονόμων ἐπιμηλίδες, αἱ
δὲ λιποῦσαι ἄλσεα δενδρήεντα καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης, συμφυέες Μελῖαι δρυὸς
ἥλικος· αἱ τότε πᾶσαι ἐς μόθον ἠπείγοντο συνήλυδες, αἱ μὲν ἐλοῦσαι τύμπανα χαλκε-
όνωτα, Κυβηλίδος ὄργανα Πείης, αἱ δὲ κατηρεφέες πλοκάμους ἐλικώδεϊ κισσῷ, ἄλλαι
ἐμιτρώθησαν ἐχιδναίοισι κορύμβοις· χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρον ἀκαχμένον, αἷς τότε Λυ-
δαὶ Μαινάδες ὠμάρτησαν ἀταρβέες ἐς μόθον Ἰνδῶν· ὧν τότε Βασσαρίδες θιασώδεες
ἴδμονι τέχνῃ κρείσσονες ἠπείγοντο Διωνύσοιο τιθῆναι, Αἴγλη Καλλιχόρη τε καὶ Εὐ-
πετάλη καὶ Ἰώνη καὶ Καλύκη γελώσα Βρύουσά τε, σύννομος Ὠραις, Σιλήνη τε Ρόδη
τε καὶ Ὠκυνόη καὶ Ἐρευθῶ Ἀκρήτη τε Μέθη τε, καὶ ἔσπετο σύννομος Ἄρπη Οἰνάνθη
ρόδοέσσα καὶ ἀργυρόπεζα Λυκάστη, Στησιχόρη Προθόη τε· φιλομμειδῆς δὲ γεραῖη
οἰνοβαρὴς Τρυγίη πυμάτη κεκόρυστο καὶ αὐτή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 272

καὶ θεὸς εὐόρπηκος ἐφήμενος ἄντυγι δίφρου Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα
κόλπον ἀρούρης, λαϊνέης Νιόβης παρεμέτρεε πενθάδα πέτρην· καὶ λίθος Ἰνδὸν ὅμι-
λον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ δακρυόεις ὁρόων βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν· “μὴ μόθον ἐν-
τύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἰνδοί, παιδὶ Διός, μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐνυῶ λαϊνέους
τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥς περ Ἀπόλλων, μυρομένους τύπον ἴσον ἐμῇ πετρώδεϊ μορφῇ,
μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἰνδὸν Ὀρόντην γαμβρὸν ἐσαθρήσητε δεδουπότα
Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 278

Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα κόλπον ἀρούρης, λαϊνέης Νιόβης παρεμέ-
τρεε πενθάδα πέτρην· καὶ λίθος Ἰνδὸν ὅμιλον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ δακρυόεις ὁρόων
βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν· “μὴ μόθον ἐντύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἰνδοί, παιδὶ Διός,
μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐνυῶ λαϊνέους τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥς περ Ἀπόλλων, μυρο-
μένους τύπον ἴσον ἐμῇ πετρώδεϊ μορφῇ, μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἰνδὸν
Ὀρόντην γαμβρὸν ἐσαθρήσητε δεδουπότα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 282

Ῥεῖη χωομένη δύναται πλέον Ἰοχεαίρης· Φοίβου φεύγετε Βάκχον ἀδελφεόν· αἰδέ-
ομαι γὰρ Ἰνδῶν κτεινομένων ἀλλότρια δάκρυα λείβειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 294

φιλαγρύπνῳ δὲ Λυαίῳ πάννουχος ἀστερόεντα πυρίτροχον ὀλκὸν ὑφαίνων οὐρανὸς
ἐβρόντησεν, ἐπεὶ τότε μάρτυρι πυρσῷ νίκης Ἰνδοφόνοιο τέλος μαντεύσατο Ῥεῖη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 303

1.1. NONNUS

“Ἦρῃ δ’ ὠκυπέδιλος, ἐειδομένη δέμας Ἴνδῳ, οὐλοκόμῳ Μελανῇ, μὴ οἶνοπα θύρ-
σον ἀείρειν Ἀστράεντα κέλευε, δορυσσόον ὄρχαμον ἀνδρῶν, μηδὲ φιλακρήτων Σατύ-
ρων ἀλλάλαγμα γεραίρειν, ἀλλὰ μάχην ἄσπονδον ἀναστῆσαι Διονύσῳ· καὶ τινα μῦθον
ἔειπε παραιφαμένη πρόμον Ἴνδῶν· “ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἀπαλὴν στίχα θηλυτεράων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 323

καὶ στρατὸν ὥπλισε Βάκχος ἐς ἀντιπόρων στίχας Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 325

οὐδὲ λάθε ζοφόντα Κελαινέα θῆλυς ἐνυῶ, ἀλλὰ θορῶν ἀκίχητος ὄλον στρατὸν
ὥπλισεν Ἴνδῶν· καὶ θρασὺς Ἀστράεις, μενεδήιον οἷστρον ἀέξων, Ἀστακίδος κελά-
δοντα περὶ ῥόον ἴστατο λίμνης, δέγμενος ἀμπελόεντος ἐπηλυσίην Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 331

ἀλλ’ ὅτε δὴ διδύμης στρατιῆς ἑτερόζυγι λαῶ ἀμφοτέρων στίχα πᾶσαν ἐκόσμεον
ἡγεμονῆες, κλαγγῇ μὲν ζοφόντες ἐπὶ κλόνον ἥιον Ἴνδοί, Θρηικίοις γεράνοισιν ἐοικό-
τες, εὔτε φυγοῦσαι χειμερινήν μάστιγα καὶ ἡερίου χύσιν ὄμβρου Πυγμαίων ἀγελήδον
ἐπαΐσσουσι καρήνοισι Τηθύος ἀμφὶ ῥέεθρα, καὶ ὀξύοντι γενεῖῳ οὐτιδανῆς ὀλέκουσι
λιποσθενὲς αἶμα γενέθλης, ἱπτάμεναι νεφεληδὸν ὑπὲρ κέρας Ὠκεανοῖο· εἰς ἐνοπὴν δ’
ἐτέρωθεν ἐβακχεύοντο μαχηταί, ἀκλινέες θεράποντες ἐγερσιμόθου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 387

π<ο>λλὴ δ’ ἐνθα καὶ ἐν<θα παρ’ Ἀστακίδος στόμα λίμν>η<ς Ἰνδῶη δ>εδάικτο
γο<νὴ Κουρήτι σιδήρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 410

<καὶ πολὺς ἐσμ>ὸς ἔπιπτεν· ὅλη δ’ ἐρυθαίνετο λύθρῳ <ύγρῳ διψᾶς ᾗ>ρουρα, καὶ
Ἀστακίδος στόμα λίμνης <αἰμοβαφῆ>ς κελάρυζε, φόνῳ κεκερασμένον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 417

.. <ὄχθαι ἐφοῖ>νίσσοντο· πῶν δέ τις Ἴνδὸς ἀγῆνωρ <τοί>ην ἐκ στομάτων πολυ-
θαμβέα ῥήξατο φωνήν· “<ξε>ῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ ποτόν· ὥς γλάγος αἰγῶν ἄρ-
γυφον οὐ πέλε τοῦτο, καὶ οὐ μέλαν οἶά περ ὕδωρ, οὐδέ μιν οἶον ὅπωπα πολυτρήτοις
ἐνὶ σίμβλοις βομβήεσσα μέλισσα λοχεύεται ἡδέϊ κηρῷ· ἀλλὰ νόον τέρπουσαν ἔχει
καλλίπνοον ὁδμήν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 1

<Ὠ>ς φα<μένου νεφεληδὸν ἐπέρρεον αἶθ>οπ<ες Ἴνδοὶ ἀ>μφὶ ῥό<ον ποταμοῖο με-
λίπνοον· ὦν ὁ μ>ὲν <αὐτῶν> ἀγχιβαθ<ῆς στατὸν ἴχν>ο<ς ἐπ’ ἰλύι δισσὸν> ἐρεῖ<σας>
ἡμιφανῆς ἔστηκε, καὶ ὁμ<φαλὸν ὕδατ>ι δεύω<ν>, κυρτὸς ἔσω ποταμοῖο κεκυφότα
νῶτα τιταί<νων>, χερσὶ βαθυνομένησι μελισσταγῆς ἤφυσεν <ὕδωρ>· ὃς δὲ παρὰ προ-
χοῇσι, κατάσχετος αἶθοπι δίψ<η>, πορφυρέῳ προβλήτῃ γενειάδα κύματι βάπτων,
στῆθος ἐφαπλώσας ποταμίδος ὑψόθεν ὄχθης, οἰγομένοις στομάτεσσιν ἀνήφυσεν
ἰκμάδα Βά<κχου>·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 26

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ἔνθα τις ἀνὴρ Ἴνδὸς ἀμερσινόοιο μέθης δεδονημένος οἷστρω εἰς ἀγέλην ἦιξε, καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ ταῦρον ἀπειλητῆρα μετήγαγε δέσμιον ἔλκων, διχθαδίων κεράων κεχαραγμένον ἄκρον ἐρύσσας τολμηραῖς παλάμαις, διδυμάονος οἷα κεραίης ταυροφυῇ Διόνυσον <ὑπὸ ζυγὰ δοῦλια σύρων· ἄλλος ἔχ>ων δασπλ<ῆτα σιδηρεῖς γένυν ἄρπης αἰγὸς ὀρε>σς<ινόμοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα, θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαῖγμένον, οἷά τε δειρὴν Πανὸ>ς <ἐγκραίριοιο ταμῶν γαμψώνυχι χαλκῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 43

αἰγὸς ὀρε>σς<ινόμοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα, θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαῖγμένον, οἷά τε δειρὴν Πανὸ>ς <ἐγκραίριοιο ταμῶν γαμψώνυχι χαλκῷ· ἄλλος ἀπηλόησε βοῶν κεραελέα φύτλην, οἷά περ ἀμώνων Σατύρων ταυρώπ>ιδα <μο>ρ<φή>ν, <ὃς δὲ τανυκραίων ἐλάφ>ων ἐδίωκε γεν<έθλην στικτῆς εἰσορόων πολυδαί>δαλον εἶδος ὀ<πωπῆς, οἷά τε Βασσαρίδων ὀλέκω>ν στίχα· <δαιδαλέαις γὰρ νεβρίσιν ἰσοτύποισι παρεπλά>γχθ<ησαν ὀπωπαί· καὶ φονίαις λιβάδε>ς<σιν ὅλον θώρηκα μαιίνων Ἴνδὸς ἀκοντιστῆ>ρι <μέλας ἐρυθαίνετο λύθρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 75

ὄργια μιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων, ἵχνια δινεύοντες ἐνόπλιον ἀμφὶ χορείην· κ<αὶ πα>λάμης ἐλικηδὸν ἀμοιβαίῃσιν ἐρωαῖς <ἀσπίδ>ες ἐκρού<ντο κ>υβιστητῆρι σιδήρῳ· <ἄλλος> ὀπιπεύω<ν θιας>ώδεος ὄργια Μούσης <μιμηλή>ν Σατύ<ροις συ>νεσκίρτησε χορείην· <καὶ τις ἀ>ρασσο<μένης> αἰὼν κελάδημα βοεῖης <μ>εῖλιχον ἦθος ἔδεκτο, φιλοσμαράγῳ δὲ μενοινῇ <ρίγεδανὴν ἀνέμοισιν ἐὴν ἔρριψε> φαρέτρην, <λύσσαν ἔχων· ἕτερος δὲ γυναιμανέω>ν πρόμο<σ Ἴνδῶν ἀπλεκέος πλοκαμῖδος ἐλὼν ὑψάχενα Βάκχην, παρθενικὴν ἀδάμαστον ἀτάσθαλον εἰς γάμον ἔλκων, σφίγξεν ὑπὲρ δαπέδοιο, τανυσσάμενος δὲ κόνιῃ χερσὶν ἐρωμανέεσσιν ἀπεσφρηγίσσατο μίτρην, ἐλπίδι μαψι>δίῃ π<εφ>ορημέν<ος· ἑξαπίνης γὰρ ὄρθιος εἶρπε δρ>άκων ὑποκόλπ<ιος ἰζύι γείτων, δυσμενέος δ' ἦι>ξε κατ' αὐχέν<ος, ἀμφὶ δὲ δειρῇ οὐράϊαις ἐλίκεσσ>ιν ἀνέπλεκε <κυκλάδα μίτρην· ταρβαλέοις δὲ πόδες>σι φυ<γὼν μελανόχροος ἀνὴρ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 87

ὄφ>ρα <μὲν οἰνωθέντες ἐν οὔρεσιν ἔτ>ρ<εχον Ἴνδοί, τό>φρα <δὲ νήδυμος Ὕπνος ἐὼν πτερὸν οὔ>λο<ν ἐλίξας ἀκλινέων σφαλεροῖσιν ἐπέχραεν ὄ>μμ<ασιν Ἴνδῶν, εὔνασε δ' οἰστρηθέντας ἀμετρήτῳ ν>όον ο<ῖνω, Πα>σιθέης γε<νε>τῆ<ρι> χαρι<ζόμενος Δι>ονύσῳ· <ῶ>ν ὁ μὲν ὕπτιος εὔδεν ἄνω νεύον<τι προσώ>π<ω ὑ>πναλέῳ μυκτῆρι μεθυσφαλὲς <ἄσθμα τιταίνων>, ὃς δὲ βαρυνομένην κεφαλὴν <ἐπε>θήκα>τ<ο πέτρῳ>, νωθρὸς ἐυκροκάλῳ ποταμ<ίδι κείμενος> ὁ<χθη>, ἡματίοις δ' ὀάριζε νοοπλαν<έεσσιν ὀνείροι>ς

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 121

κα>ὶ <δηί>ους κνώ<σσογ>τας ἰδ<ὼν γελῶντι προσώπῳ Βάκχος ἄν>α<ξ ἀγό>ρευε, χέ>ων <σημάντορα φωνήν· Ἴνδοφόνοι θεράποντες ἀνικῆτου Διονύσου, νόσφ>ι

1.1. NONNUS

<μόθου σφίγξαντες ἀολλέας υἱέας Ἰνδῶν πάντας ἀναιμάκτῳ ζωγρήσατε δηιοτῆτι· καὶ βριαρῶ γόνυ δο>ῦ<λ>ον <ὑποκλίν>ας Διονύσῳ <Ἰνδὸς ὑποδρήσσειεν ἐμῇ> θιασώ-
δεϊ Ῥεῖῃ, <σειῶν οἶνοπα θύρσον, ἀπορρί>ψας δὲ θυέλλαις <ἀργυρέην κνημίδα πόδας
σφ>ίγξειε κοθόρνοις, <καὶ κεφαλὴν> ς<τέψειεν ἐμ>ῶ <κ>ισώδε<ϊ δεσμῶ, γυμνώσας
πλοκαμίδας ἀερσιλό>φου <τρυφαλείης,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 142

<αὐχένι δυσμ>ενέων ὁ<φιώδεα δεσμόν ἐλίξας εἴλκε> δρακοντεῖη πεπ<εδημένον
ἀνέρα σειρῇ, ἄλλ>ος ἐλὼν λασίης κεχα<λασμέν>ο<ν ὀλκὸν ὑπήνη>ς <ἄ>νδ<ρ>α
βαθυσμήριγγος <ἀνείρ>υσεν ἀνθ<ερεῶ>νος· <καὶ τις> ἐὰς παλάμας τανύσας
σκολιότ<ριχι κ>όρση <ἀνέρα δ>ουρί<κτητον ἄ>δέσμιον εἴλκεν ἐθείρης· <ἄλλος
ὁ>μοπ<λέκτους π>αλάμας περὶ νῶτα καθάψας <δήιον> εἴλικ<όεντι λύγ>ων μιτρώ-
σατ<ο δεσ>μῶ <αὐχεν>ίῳ· τρ<ομερῶ δὲ Μ>άρων ἐλελί<ζετ>ο παλμῶ <ῶμ>ῳ γη-
ραλ<έφ βεβ>αρημένον Ἰνδὸ<ν ἀείρ>ων· <ἄλ>λος ἀκοντιστῆρα λαβὼν βεβημ<ένον>
ὑπνῳ, <δεσμ>ῶ βοτρυνόεντι περίπλοκον αὐχένα <σύ>ρων, <στικ>τῶν πορδαλίων
ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων· <ἄλλου κ>εκλιμένοιο φιλεύιος ἐσμὸς ἀλήτης <χεῖρας
ὁ>πισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῶ, <καὶ λο>φίης ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων
ἐλεφάντων· καὶ πολὺς εὐκύκλοιο λαβὼν τελαμῶνα βοεῖης Ἰνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημέ-
νον εἶχεν ἱμάντι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 150

<δήιον> εἴλικ<όεντι λύγ>ων μιτρώσατ<ο δεσ>μῶ <αὐχεν>ίῳ· τρ<ομερῶ δὲ
Μ>άρων ἐλελί<ζετ>ο παλμῶ <ῶμ>ῳ γηραλ<έφ βεβ>αρημένον Ἰνδὸ<ν ἀείρ>ων·
<ἄλ>λος ἀκοντιστῆρα λαβὼν βεβημ<ένον> ὑπνῳ, <δεσμ>ῶ βοτρυνόεντι περίπλο-
κον αὐχένα <σύ>ρων, <στικ>τῶν πορδαλίων ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων· <ἄλλου
κ>εκλιμένοιο φιλεύιος ἐσμὸς ἀλήτης <χεῖρας ὁ>πισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δε-
σμῶ, <καὶ λο>φίης ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων ἐλεφάντων· καὶ πολὺς εὐκύκλοιο λαβὼν
τελαμῶνα βοεῖης Ἰνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἶχεν ἱμάντι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 153

καὶ τις ἀερτάζουσα καλαύροπα μηλοβοτῆρος Βασσαρίς, ἀφριώσα λαθίφροني κύ-
ματι λύσσης, Ἰνδὸν ἐρευνητῆρα βαθυπλούτοιο θαλάσσης τολμηρῇ παλάμῃ πολυκαμ-
πέος εἴλκεν ἐθείρης δούλιον εἰς ζυγόδεσμον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 121

ληιδίην δ' ὀπάσαιμι γονὴν μελανόχροον Ἰνδῶν παστάδος ὑμετέρης θαλαμηπόλον·
ἀλλὰ τί φύτλην κυανέην ὀνόμηνα τεῆς νυφοστόλον εὐνῆς;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 138

εἰ δὲ μόθου λάχες οἶστρον, ἅτε κλυτότοξος Ἀμαζών, ἴξαι Ἰνδῶν ἐπὶ φύλοπιν,
ὄφρα κεν εἷης Πειθῷ νόσφι μόθοιο καί, ὅπποτε δῆρις, Ἀθήνη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 235

ἔννεπεν ἄγχι φυτοῖο· δι' εὐπετάλου δὲ κορύμβου φθογγῆς εἰσαΐουσα γυναιμανέος

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Διονύσου ἀρχαίη Μελίη φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν· “ἄλλοι μὲν, Διόνυσε, κυνοσσόοι Ἰοχεαίρη ἐνθάδε θηρεύουσι, σὺ δ’ ἀγρώσσεις Ἀφροδίτῃ· ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἀπαλόχροον ἄζυγα κούρην· Βάκχος ὁ τολμήεις ἱκέτης πέλε λάτρεις Ἐρώτων· Ἰνδοφόνους παλάμησιν ἀνάλκιδα λίσσετο κούρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 254

καὶ φλογερῷ Φαέθοντος ἱμασσομένης χροά πυρσῷ ἄβροχα διψαλῆς τερσαίνετο χεῖλεα κούρης· καὶ δόλον ἀγνώσσουσα γυναιμανέος Διονύσου ξανθὸν ὕδωρ ἐνόησε φιλακρήτου ποταμοῖο, καὶ πῖεν ἡδὺ ρέεθρον, ὅθεν πῖον αἶθοπες Ἴνδοί· καὶ φρένα δινηθεῖσα μέθη βακχεύετο κούρη, καὶ κεφαλὴν ἐλέλιζε μετῆλυδα δίζυγι παλμῷ, καὶ διδύμην ἐδόκησεν ἰδεῖν πολυχανδέα λίμνην ὅμματα δινεύουσα· βαρυνομένου δὲ καρήνου δέρκετο θηροβότου διπλούμενα νῶτα κολώνης· καὶ τρομεροῖσι πόδεσσιν ὀλισθήσασα κονίῃ εἰς πτερὸν αὐτοκύλιστος ἐσύρετο γείτονος Ὑπνου· καὶ γαμῖῳ βαρύγουνος ἐθέλγετο κόματι νύμφη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 405

καὶ πόλιν εὐλαίγγα φιλακρήτῳ παρὰ λίμνη τεῦξε θεὸς Νίκαιαν, ἐπώνυμον ἦν ἀπὸ νύμφης Ἀστακίης ἐκάλεσσε καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 2

Οὐδὲ φιλακρήτοιο μέθης πεπεδημένον ὕπνῳ ζωγρήσας ἀτίνακτον ἀνουτήτων γένος Ἴνδῶν ληθαίοις Διόνυσος ἐπέτρεπε δῆριν ἀήταις· ἀλλὰ πάλιν Φρύγα θύρσον ἐκούφισεν· ὑψιλόφου γὰρ εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἐπείγετο Δηριαδῆος, παιδὸς Ἀμαζονίης δολίην ἄμνηστον ἑάσσας οἰνοβαρῇ φιλότῃ καὶ ὕπναλέους ὑμεναίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 26

καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ὅλος στρατὸς ἔρρεε Βάκχων, θάρσος ἔχων προτέραιο μόθου χάριν, ὅπποτε δισσῷ ἡδυμανῆς ἀσίδηρος ὁμόζυγι πῆχεϊ μάρψας ἔμφρονα νεκρὸν ἄναυδον, ἐνόπλιον Ἴνδον αἰείρων, Σιληνὸς βαρύγουνος ἐχάζετο νωθρὸς ὀδίτης, ὅπποτε κωμάζουσα ποδῶν διδυμᾶνι ρυθμῷ Βακχιάς ἀκρήδεμνος ἐπεκροτάλιζε Μιμαλῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 88

καλλείψας δὲ νομῆα καὶ ἀγριάδος ράχιν ὕλης εἰς ἐτέρην ἔσπευδεν ὀρειάδα φύλοπιν Ἴνδῶν· καὶ Σατύρων ὁμόφοιτον ὀρίδρομον ἵχνος ἐπείγων ἀμφιπόλοις παλινόρσος ὁμίλεε θυιάσι Βάκχαις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 96

διψῶν δὲ φόνοιο καὶ εὐθύρσοιο κυδοιμοῦ, Τυρσηνῆς βαρύδουπον ἔχων σάλπιγγα θαλάσσης, πομπὸν Ἐνυαλίοιο μέλος μυκήσατο κόχλῳ, λαὸν ἀολλίζων· βριαροὺς δ’ ἐμέθυσε μαχητάς, θερμότεροις ἐς ἄρῃα νοήμασιν ἀνέρας ἔλκων Ἰνδῶν ὀλετῆρας ἀβακχεύτοιο γενέθλης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 97

1.1. NONNUS

τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἐκόσμεεν εἰς μόθον Ἰνδῶν· Ἀστράεις δ' ἀκίχητος ἰὼν ἤγειλεν Ὀρόντη Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ· “γαμβρὲ δοριθρασέος μενεδήιε Δηριαδῆος, κλῦθι καὶ εἰσαΐων μὴ χῶεο· καί σε διδάξω νίκην φαρμακόεσσαν ἀθωρήκτου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 114

ἀστράπτων σακέεσσιν, ἀκοντοφόρους δὲ δοκεύων Λυδὸς ἀνὴρ πολὺιδρις ἐμοὺς ἔφριξε μαχητάς· ἴστατο δ' ἀπτολέμων Σατύρων πρόμος, οὐ δόρυ χάρμης χειρὶ φέρων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐδ' ἐπὶ νευρῇ εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον ὑπηνέμιον βέλος ἔλκων· ἀλλὰ κέρας βοὸς εἶχεν, ἐνὶ γλαφυρῇ δὲ κεραίῃ φάρμακον ὑγρὸν ἄειρε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο εἰς προχοὰς δολόεσσαν ὅλην κατέχευεν ἔερσην ἱκμάδι φοινίξας γλυκερὸν ῥόον· ἐκ δὲ κυδοιμοῦ καύματι διψῶντες ὅσοι πῖον αἶθοπες Ἰνδοί, ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντες ἀνεκρούσαντο χορείην· καὶ σφισι λοίγιος ὕπνος ἐπέχραεν, ἀκλινέες δὲ ἄσχετα βακχευθέντες ἐπενάζοντο βοείαις· ἄλλοι δ' ἀστορέεσσι κατεκλίνοντο χαμύναις νωθρὸν ἐπιτρέψαντες ἀκοιμήτῳ δέμας ὕπνω, Βάκχαις ἀδρανέεσσιν ἐλώρια καὶ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 132

ἀλλὰ ποτὸν πεφύλαξο, δορυσσόε, μὴ μετὰ νίκην κερδαλέην ἀσίδηρον ἀναιμάκτοιο Λυαίου ζωγρήσῃ δόλος ἄλλος ἐν ἄρεϊ λείψανον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 136

ὄφρα μὲν Ἰνδὸν ὄμιλον ὀρίδρομος ὥπλισεν Ἄρης, τόφρα δὲ Βασσαρίδες πολυκαμπέος ὑψόθι Ταύρου εἰς μόθον ἠπείγοντο, συνεστρατόωντο δὲ Βάκχοι ὄπλοφόροι καὶ Φῆρες ἀτευχέες· οἱ μὲν ἐναύλων ῥηξάμενοι κρηπίδας ἐκούφισαν, οἱ δὲ κολώνης ὑψιτενῇ πρηῶνα· καὶ ἀρχομένοιο κυδοιμοῦ ἔχραον ἀντιβίοισι· πολυσχιδέες δὲ χαράδραι Ἰνδῶσις ἐλικηδὸν οἰστεύοντο καρήνοισι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 150

καὶ ποσὶ λεπταλέοισιν ἐπισκαίροντες ἐρίπνη Πᾶνες ἐθωρήσσοντο μεμνηότες, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν μάρψας εὐπαλάμῳ βεβημένον ἀνχένα δεσμῷ δήιον αἰγείησιν ἀνέσχισεν ἀνέρα χηλαῖς, σὺν βριαρῷ θώρηκι μέσον κενεῶνα χαράσσων· ὃς δὲ τανυπτόρθων κεράων εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς ὄρθιον ἀρπάξας τετορημένον Ἰνδὸν ἀλήτην μεσσοπαγῇ κούφιζεν, ἐς ἡερίας δὲ κελεύθους δισσαῖς ὑψιπότητον ἀνηκόντιζε κερααῖαις, κύμβαχον αὐτοκύλιστον· ἀμαλλοφόροιο δὲ Δημοῦς ἄλλος ἐῖ παλάμη δονέων καλαμητόμον ἄρπην, ὥς στάχυν ὑσμίνης, ὥς δράγματα δηιοτῆτος, δυσμενέων ἤμισε γονὰς γαμψό-
νυχι χαλκῷ, τεύχων κῶμον Ἄρηι θαλύσια καὶ Διονύσῳ, τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα· καὶ ὥρεγε μάρτυρι Βάκχῳ καμπύλον ἀνδρομέη πεπαλαγμένον ἄορ ἔερση,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 168

καὶ θρασὺς Ἰνδῶν στρατιὴν θάρσυνεν Ὀρόντης μῦθον ἀπειλητῆρα χέων ὑψήνορι φωνῇ· “δεῦτε, φίλοι, Σατύροισιν ἀναστήσωμεν ἐννῶ· ἄρεα μὴ τρομέοιτε φυγοπτόλεμου Διονύσου· μηδὲ τις ὑμείων πῖετῳ ξανθόχροον ὕδωρ, μὴ γλυκερῆς δολόεντα με-

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

μηνότα φάρμακα πηγῆς, Ἰνδῶν αἰνομόρων δεδαϊγμένα χειρὶ Λυαίου μὴ μετὰ τόσσα κάρηνα καὶ ἡμέας ὕπνος ὀλέσσει.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 186

ἀλλὰ μαχητὴν σφιγγόμενον βαρύδεσμον ἀνάλκιδα τοῦτον ἐρύσσω θηλυμανῆ Διόνυσον, ὁπάονα Δηριαδῆος· οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἀπαλὸν χροῶ, πάντας ἐάσας Ἰνδοὺς τοσσατίους ἐνὶ μάρναο μοῦνον Ὀρόντη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 190

σὰς προπόλους Ἰνδοῖσι γυναιμανέεσσι συνάψω ἐλκομένας ἐπὶ λέκτρα δορικτήτων ὕμεναίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 243

θηγαλέην Βρομίῳ μάτην ἥρασσε κεραίην· οὐ γὰρ ἄναξ Διόνυσος ἀδηλήτοιο καρήνου ταυροφυῆ τύπον εἶχε † Σεληναίῳ μετώπου τεμνόμενον βουπλήγος ἀλοιητῆρι σιδήρῳ, ὡς κέροις Ἀχελῷος αἰίδεται, οὐ ποτε κόψας Ἡρακλῆς κέρας εἶλε γαμοστόλος· ἀλλὰ Λυαῖος οὐράνιον μίμημα βοώπιδος εἶχε Σελήνης, δαιμονίης ἄρρηκτον ἔχων βλάστημα κεραίης, ἀντιβίοις ἀτίνακτον· ὁ δὲ θρασὺς ἀντία Βάκχου ἡερίη βαρύδουπος ὁμοίος Ἰνδὸς ἀέλλη δεύτερον ἠκόντιζεν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ νεβρίδος ἀψαμένη μολίβου τύπον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 254

ἴστασο δηριῶν, καὶ γνώσεαι, οἷον ἀέξει ὄρχαμον ἀλκήεντα γέρων ἐμὸς Ἰνδὸς Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 274

τύψε κατὰ στέρνου πεφιδημένος· οὐτιδανῶ δὲ ἄνθει βοτρυόεντι τυπεῖς ἐσχίζετο θώρηξ· οὐδὲ καλυπτομένου χροὸς ἤψατο Βακχιάς αἰχμὴ, οὐ δέμας ἄκρον ἄμυξε· σιδηρείου δὲ χιτῶνος ῥηγνυμένου βαρύδουπος ἐχάζετο γυμνὸς Ὀρόντης· Ἡῶν δ' ἐπὶ πέζαν ἐὰς ἐτίταινεν ὁπωπὰς ἀντιπύρῳ Φαέθοντι καὶ ὑστατὴν φάτο φωνήν· “Ἡέλιε, φλογεροῖο δι' ἄρματος αἰθέρα τέμνων, γείτονα † καὶ κυθέην ὑπὲρ αὖλακα φέγγος ἰάλλων στήσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῇ Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδάικτον Ὀρόντην καὶ θύρσους ὀλίγους ῥηξήνορας, εἰπὲ καὶ αὐτοῦ νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου, καὶ ῥόον οἰνωθέντα νοοσφαλέος ποταμοῖο· εἰπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἰνδῶν λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 278

Ἡῶν δ' ἐπὶ πέζαν ἐὰς ἐτίταινεν ὁπωπὰς ἀντιπύρῳ Φαέθοντι καὶ ὑστατὴν φάτο φωνήν· “Ἡέλιε, φλογεροῖο δι' ἄρματος αἰθέρα τέμνων, γείτονα † καὶ κυθέην ὑπὲρ αὖλακα φέγγος ἰάλλων στήσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῇ Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδάικτον Ὀρόντην καὶ θύρσους ὀλίγους ῥηξήνορας, εἰπὲ καὶ αὐτοῦ νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου, καὶ ῥόον οἰνωθέντα νοοσφαλέος ποταμοῖο· εἰπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἰνδῶν λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.

1.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 284

οὐ πιθόμην Βρομίῳ θηλύφρονι· μάρτυρας ἔλκω ἡέλιον καὶ γαῖαν ἀτέρμονα καὶ θεὸν Ἴνδῶν, ἀγνὸν ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 286

σὺ δὲ χαῖρε, καὶ Ἴλαος ἔσσο κυδοιμῷ Ἴνδῶν μαρναμένων, καὶ ὠλωτότα θάψον Ὀρόντην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 314

τὸν μὲν ἐταρχύσαντο καὶ ἔστενον αἴλινα Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, χρυσέης παρὰ πυθμένα Δάφνης ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο, καὶ ἔγραφον ὑψόθι τύμβου· Ἐβάκχον ἀτιμήσας στρατιῆς πρόμος ἐνθάδε κεῖται, αὐτοφόνῳ παλάμῃ δεδαῖγμένος Ἴνδὸς Ὀρόντης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 317

οὐδὲ μόθου τέλος ἦεν ἀτερπέος· ἡμιτελὴς γὰρ ἦεν ἀγὼν καὶ δῆρις ἀνήνυτος· ὑψιφανὴς δὲ Ἴνδὸς ἄρης ἀλάλαζε· παλιννόστω δὲ κυδοιμῷ Λυδὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ὄγκον ἀπειλῆς Βακχιάς εἰς μόθον ἄλλον ἐκώμασε θυιάς Ἐνυώ, δῆιον ἀνδροφόνοισιν ἀκοντίζουσα κορύμβοις, ἄρει βακχευθεῖσα· φιλοπτόρθου δὲ Λυαίου δυσμενέες δρυόεντι κατεκτείνοντο βελέμνῳ φοίνιον ἔλκος ἔχοντες· ἀθωρήκτοιο δὲ Βάκκης ἔγχρῃ βοτρυόεντι δαΐζομένοιο σιδήρου Ἴνδοι χαλκοχίτωνες ἐθάμβεον ὅξεί κισσῷ στήθεα γυμνωθέντα νεούτατα· ῥήιτεροι γὰρ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 331

ἄλλων δ' ἄλλος ἦν φόνος ἄσπετος, ὧν ὑπὸ λύθρῳ σχιζόμενοι πετάλοισιν ἐφορνίσσοντο χιτῶνες μαρναμένων, ὅθι Ταῦρος· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι ἀκλινέες στεφανηδὸν ὁμοζυγέων στίχας Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 338

καὶ θρασὺς αὐλὸς ἔμελπε φόνου μέλος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς Βάκχοι μὲν θεράποντες ἔλινοφόρου Διονύσου τυπτόμενοι πελέκεσσι καὶ ἀμφιτόμοισι μαχαίραις πάντες ἔσαν πυργηδὸν ἀπήμονες· αἰνόμοροι δὲ δυσμενέες λεπτοῖσι κατεκτείνοντο πετήλοις· ἐξείης δ' ἐπέπηκτο τανυπτόρθοις ἐνὶ δένδροις Ἴνδῶν πυκνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχρῃ νύσσετο πεύκη τηλεπόρῳ, βέβλητο πίτυς, τοξεύετο δάφνη, Φοίβου δένδρον ἐοῦσα, καὶ αἰδομένοις ἐνὶ φύλλοις πεμπομένων ἐκάλυπτε τανυπτερύγων νέφος ἰῶν, μή μιν ἴδῃ βελέεσσιν ὀιστευθεῖσαν Ἀπόλλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 347

καὶ γυμνῇ παλάμῃ σακέων δίχα, νόσφι σιδήρου, Βάκχῃ ῥόπτρα τίνασσε, καὶ ἦριπεν ἀσπιδιώτης· τύμπανα δ' ἐσμαράγησε, καὶ ὠρχήσαντο μαχηταί· κύμβαλα δ' ἐκροτάλιζε, καὶ αὐχένα κάμψε Λυαίῳ Ἴνδὸς ἀνὴρ ἱκέτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 354

ἄθρήσας δὲ τάλαντα μάχης ἑτεραλκέϊ ῥιπῇ νίκην Ἴνδοφόνοιο προθεσπίζοντα Λυαίου Ἀστράεις ἀκίχητος ἐχάζετο, πότμον ἀλύξας, ἐγχεῖν τανύφυλλον ὑποπτήσων

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 376

μαρναμένων δὲ ἤδη βαρβαρόφωνος † ἐπαύσατο Ἴνδῖς ἐνυώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 380

καὶ πολέας ζώγρησαν ἀπὸ πτολέμοιο μαχητὰς Βασσαρίδες· πολλοὶ δὲ λελοιπότες οὔρεα Ταύρου δυσμενέες νόστησαν ἐς Ἴνδῶν κλίμα γαίης ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐς οἰκία Δηριαδῆος, ἀμφιλαφεῖς ἐλατῆρες ἀμετροβίων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 385

καὶ Βλέμυς οὐλοκάρηνος, Ἐρυθραίων πρόμος Ἴνδῶν, ἱεσίης κούφιζεν ἀναίμονα θαλλὸν ἐλαίης, Ἴνδοφόνῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 390

καὶ θεός, ἀθρήσας κυρτούμενον ἀνέρα γαίῃ, χειρὶ λαβὼν ὥρθωσε, πολυγλώσσῳ δ' ἅμα λαῶ κυανέων πόμπευεν Ἐρυθραίων ἐκάς Ἴνδῶν, κοιρανίην στυγέοντα καὶ ἦθεα Δηριαδῆος, Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντῳ ὄλβιον οὔδας ἔναιε καὶ οὔνομα δῶκε πολίταις· καὶ Βλέμυς ὠκύς ἵκανε ἐς ἐπταπόρου στόμα Νείλου, ἐσσόμενος σκηπτοῦχος ὁμόχροος Αἰθιοπῶν· καὶ μιν ἀειθερέος Μερῆος ὑπεδέξατο πυθμὴν, ὀψιγόνοις Βλεμύεσσι προώνυμον ἡγεμονῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 4

Ἦδη δὲ πτερόεσσα πολύστομος ἵπτατο Φήμη Ἀσσυρίης στίχα πᾶσαν ὑποτροχόωσα πολλῶν, οὔνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου καὶ θρασὺν Ἴνδὸν ἄρῃα καὶ ἀγλαόβοτρυν ὀπώρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 170

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοδέοις ἀμαρύγμασιν ἄγγελος Ἡοῦς ἀκροφαῆς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρος ὁμίχλην, εὐχαίτης τότε Βάκχος ἐώιος ἄνθορεν εὐνῆς, ἐλπίδι νικαίῃ δεδονημένος· ἐννύχιος γὰρ Ἴνδῶν ἐδάιζε γονὴν κισσώδεϊ θύρῳ, ὑπναλέης μεθέπων ἀπατήλιον εἰκόνα χάρμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 176

καὶ κτύπον εἰσαίων Σατύρων καὶ δοῦπον ἀκόντων φλοῖσβον ὀνειρείης ἀπεσείσατο δηιοτήτος, ὕπνον ἀποσκεδάσας πολεμήιον· εἶχε δὲ θυμῷ μαντιπόλου φόβον ἄλλον ἀπειλητῆρος ὀνείρου· μμηλῆς γὰρ ὅπως μάχης ἵνδαλμα Λυκούργου ἐσσομένων προκέλευθον, ὅτι θρασὺς ἔνδοθι λόχμης δύσμαχος ἐκ σκοπέλοιο λέων λυσσώδεϊ λαίμῳ Βάκχον ἔτι σκαίροντα καὶ οὐ ψαύοντα σιδήρου εἰς φόβον ἐπτοίησε, καὶ ἤλασεν ἄχρι θαλάσσης κρυπτόμενον πελάγεσσι, πεφυζότα θηρὸς ἀπειλήν· καὶ φόβον ἄλλον ὅπως, λέων θρασὺς ὅττι γυναῖκας θυρσοφόρους ἐδίωκε, κεχηνότος ἀνθερεῶνος, αἰμάσσων ὀνύχεσσι, χارασσομένων δὲ γυναικῶν μύστιδος ἐκ παλάμης ἐκυλίνδετο θύσθλα κόνιη,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 197

1.1. NONNUS

τοῖον ὄναρ Διόνυσος ἐσέδρακεν· ἐκ λεχέων δὲ ὀρθὸς ἐὼν ἔνδυνε φόνῳ πεπαλαγμένον Ἰνδῶν χάλκεον ἀστερόεντα κατὰ στέρνοιο χιτῶνα, καὶ σκολιῷ μίτρωσε κόμην ὀφιώδεϊ δεσμῷ, καὶ πόδας ἐσφήκωσεν ἐρευθιόωντι κοθόρνῳ, χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε, φιλάνθεμον ἔγχος ἐνυοῦς· καὶ Σάτυρον κίκλησκειν ὀπάονα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 221

καὶ Βρομίῳ πολύδωρος ἄναξ ἐφθέγγετο φωνήν· “μάρναό μοι, Διόνυσε, καὶ ἄξια ῥέξε τοκῆος· δεῖξον, ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος· ἀρτιθαλῆς γὰρ Γηγενέας Τιτῆνας ἀπεστυφέλιξεν Ὀλύμπου σὸς γενέτης ἔτι κοῦρος· ἐπείγεις καὶ σὺ κυδοιμῷ Γηγενέων ὑπέροπλον αἰστώσαι γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 235

ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἐπὶ κλόνον Ἰνδὸν ἰμάσσων, μὴ τρομέοις ἐλέφαντας, ἐπεὶ τεὸς ὑψιμέδων Ζεὺς Κάμπην ὑψικάρηνον ἀπηλοίησε κεραυνῷ, ἧς σκολιὸν πολύμορφον ὄλον δέμας· ἄλλοφυεῖς γὰρ λοξὴν αὐτοέλικτον ἀνερρίπιζον ἐνυὼ χίλιοι ἐρπηστήρες ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν ἰὸν ἐρευγομένων δολιχόσκιον· ἀμφὶ δὲ δειρὴν ἦνθεε πεντήκοντα καρήατα ποικίλα θηρῶν· καὶ τὰ μὲν ἐβρυχᾶτο λεοντείοισι καρήνοισι

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 267

γίγεις καὶ σὺ τοκῆι πανείκελος, ὄφρα καὶ αὐτὸν Γηγενέων ὀλετῆρα μετὰ Κρονίδην σὲ καλέσσω, δῆιον ἀμήσαντα χαμαιγενέων στάχυν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 271

σοὶ μόθος οὗτος ἔοικεν ὁμοίος· ἀρχέγονον γὰρ σὸς γενέτης Κρονίοιο προασπιστήρα κυδοιμοῦ ἡλιβάτοισι μελέεσσι κεκασμένον υἱὸν ἀρούρης Ἰνδὸν ἀνεπρήνιξεν, ὅθεν γένος ἔλλαχον Ἰνδοί· Ἰνδῷ σὸς γενέτης, σὺ δὲ μάρναο Δηριάδῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 299

υἱὸν ἐγὼ Διὸς ἄλλον ἐμῷ ξείνισσα μελάθρῳ· χθιζὰ γὰρ εἰς ἐμὸν οἶκον εὐπτερος ἦλυθε Περσεὺς γείτονα Κωρυκίοιο διαυγέα Κύδνον ἐάσας, ὥς σύ, φίλος, καὶ ἔφασκεν ἐπώνυμον ὠκέϊ ταρσῷ ἀνδράσι πᾶρ Κιλίκεσσι νεόκτιτον ἄστρῳ χαράξαι· ἀλλ’ ὁ μὲν ἡέρταζεν ἀθηήτοιο Μεδούσης Γοργόνος ἄκρα κάρηνα, σὺ δ’ οἶνοπα καρπὸν ἀείρεις, ἄγγελον εὐφροσύνης, βροτέης ἐπίληθον ἀνίης· Περσεὺς κῆτος ἔπεφνεν Ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ, καὶ σὺ κατεπρήνιξας Ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 300

κτεῖνε δὲ Δηριάδην, ὥς ἔκτανες Ἰνδὸν Ὀρόντην, κήτεος εἰναλίοιο κακώτερον· ἀχτυμένην μὲν Περσεὺς Ἀνδρομέδην, σὺ δὲ ῥύεο μείζονι νίκη πικρὰ βιαζομένην ἀδίκων ὑπὸ νεύμασιν Ἰνδῶν Παρθένον ἀστερόεσσαν, ὅπως ἓνα κῶμον ἀνάψῳ Γοργοφόνῳ Περσῇ καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 312

ὥς εἰπὼν παλίνορσος ἐῷ νόστησε μελάθρῳ ἀβρὸς ἄναξ, Βρομίου ξεινηδόκος· εἰσαίῳν δὲ φθεγγομένου βασιλῆος ἐτέρπετο κέντορι μύθῳ θυρσομανῆς Διόνυσος, ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ οὔασι θελγομένοισι μόθον πατρῶον ἀκούων· καὶ Κρονίδην νείκεσσε,

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

καὶ ἤθελε μείζονα νίκην ἐσσομένην τριτάτην, διδύμην μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν, ζῆλον ἔχων Κρονίδαο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 366

ἐλπίδα δ' ἡμετέρην φθόνος ἤρπασεν· ὠισάμην γὰρ Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἅμα Σταφύλῳ βασιλῇ χερσὶν ἀερτάζειν θαλαμηπόλον ἐσπέριον πῦρ, Βότρυος ἀγχεμάχοιο τελειομένων ὑμεναίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 19, line 37

Βότρυον ἔχεις θεράποντα· διδασκέσθω δὲ χορείας καὶ τελετὰς καὶ θύσθλα καί, ἣν ἐθέλης, μόθον Ἰνδῶν· καὶ μιν ἴδω γελῶντα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῷ ποσσὶ περιθλίβοντα τεῆς ὠδῖνας ὁπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 19, line 146

ἴδμονας ὀρχηθμοῖο καλέσσατο μάρτυρι φωνῇ· “ὅς τις ἀεθλεύσει κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῷ νικήσας τροχαλοῖο ποδὸς κρίσιν, οὗτος ἐλέσθω καὶ χρύσειον κρητῆρα καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου· ὃς δὲ πέσῃ σφαλεροῖο ποδὸς δεδονημένος ὀλκῷ, ἥσσονα δ' ὀρχήσοιτο, καὶ ἥσσονα δῶρα δεχέσθω· οὐ γὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὁμοῖος· ἀθλοφόρῳ δὲ ἀνέρι νικήσαντι χοροῖτυπον ἄβρὸν ἀγῶνα οὐ τρίποδα στίλβοντα καὶ οὐ ταχὺν ἵππον ὁπάσσω, οὐ δόρυ καὶ θώρηκα φόνῳ πεπαλαγμένον Ἰνδῶν, .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 92

ἔστι καὶ εἰλαπίνη μετὰ φύλοπιν, ἔστι χορεύειν Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἔσω Σταφύλοιο μελάθρου· πηκτίδες † οὐ ψάουσιν ἐνναλίην μετὰ νίκην· νόσφι πόνων οὐκ ἔστιν ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν· οὐ πέλε ρηιδίη μακάρων ὁδός· ἐξ ἀρετῆς δὲ ἀτραπὸς Οὐλύμποιο θεόσσυτος εἰς πόλον ἔλκει.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 110

Σάτυροι δὲ δαφωινήσσαν ἀπήνην πορδαλίων ἔζευξαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ· Σιληνοὶ δ' ἀλάλαζον· ἐμυκήσαντο δὲ Βάκχαι θυρσοφόροι· στρατιαὶ δὲ συνήλυδες εἰς μόθον Ἰνδῶν στοιχάδες ἐρρώνοντο· καὶ ἔβρεμεν αὐλὸς Ἐνυοῦς· κεκριμένας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 283

ἔμπλεον ἡδυπότοιο καὶ ἡθάδα ράβδον ἀείρων, εὖια δῶρα τίταινε φιλοσταφύλῳ Λυκοόργῳ· ἄρτι δέμας κόσμησον ἀναιμάκτῳ σέο πέπλῳ, ἄρτι μέλος πλέξωμεν ἀθωρήκτοιο χορείης, καὶ στρατὸς ἡρεμέων μενέτω παρὰ δάσκιον ὕλην, μὴ μόθον ἐντύνειε γαληναίῳ βασιλῇ· ἀλλά, βαλὼν πλοκάμοισι φίλον στέφος, ἔρχεο χαίρων εἰς δόμον ἀκλήιστον ἐτοιμοτάτου Λυκοόργου, ἔρχεο κωμάζων ἄτε νυμφίος· Ἰνδοφόνους δὲ θύρσους σεῖο φύλαξον ἀπειθεί Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 201

ὄφρα μὲν ἄμφεπε Βάκχος ἀλίτροφα δεῖπνα τραπέζης, τόφρα δὲ Καυκασίῳ δι' οὐρεος εἰς πόλιν Ἰνδῶν οἶνοφύτου Βρομίῳ ποδῆνεμος ἵκετο κῆρυξ ταυροφυῆς, νόθον εἶδος ἔχων κεραελκεί μορφῇ, ἀντίτυπον μίμημα Σεληναίῃσι κερααίαις, αἰγὸς ὀρεσι-

1.1. NONNUS

νόμοιο περὶ χροῖ δέρμα συνάψας, ἀνχενίη κληῖδι καθειμένον ἐξ ἐνὸς ὤμου, δεξιτεροῦ πλευροῖο κατήορον εἰς πτύχα μηροῦ, ἀμφοτέρης ἐκάτερθε παρηίδος οὐατα σείων, ὡς ὄνος οὐατόεις, λάσιος δέμας· ἐκ μεσάτης δὲ ἰζύος αὐτοέλικτος ἐσύρετο σύγγονος οὐρή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 211

ἀμφὶ δέ μιν γελόωντες ἐπέρρεον αἶθοπες Ἴνδοί, εἰσόκεν ἐγγὺς ἵκανεν, ὅπη διδυμόζυγι δίφρῳ ἔξετο Δηριάδης περιμήκετος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, ἡλιβάτων στατὸν ἵχνος ἀναστέλλων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 225

καὶ πυρόεις σέο Βάκχος ἀκούεται, ὅττι τεκούσης ἐκ λαγόνων ἀνέτελλε Διοβλήτοιο Θυώνης· καὶ πυρός ἐστιν ὕδωρ πολὺ φέρτερον· ἦν ἐθελήση, χεύματι παφλάζοντι πατήρ ἐμός, Ἴνδὸς Ὑδάσπης, Ζηνὸς ἀποσβέσσειε πυρίπνοον ἄσθμα κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 234

καὶ βλοσυρῷ βασιλῇι τεθηπότα χεῖλεα λύσας ἀγγελίην Βρομίοιο ταχύδρομος ἔννεπε κῆρυξ· “Δηριάδη, σκηπτοῦχε, θεὸς Διόνυσος ἀνώγει Ἴνδοὺς δεχνυμένους λαθικηδέος οἶνον ὀπώρης σπένδειν ἀθανάτοισι, δίχα πτολέμων, δίχα μόχθων· εἰ δέ κε μὴ δέξαιντο, κορύσσεται, εἰσόκε θύρσοις Βασσαρίδων γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 269

ταῦτα μολῶν ἀγόρευε φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ· ἔρρε φυγῶν ἀκίχητος, ἕως ἔτι τόξον ἐρύκω, ἔρρε φυγῶν ἐμὸν ἔγχος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσας ἡμιτελεῖς σέο θήρας ἀθωρήκτους τε γυναικάς Δηριάδη πολέμιζε, καὶ Ἴνδῶν μετὰ νίκην σύνδρομον αὐερύσω σε δορικτήτῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 309

καὶ καλέσας Ῥαδαμᾶνας ἀλήμονας, οὓς ποτε γαίης Κρηταίης ἀέκοντας ἀπὸ χθονὸς ἤλασε Μίνως Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ἐπέφραδε νεύματι Ῥεῖης πῆξαι νήια δοῦρα θαλάσσιον εἰς μόθον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 317

ὄφρα μὲν εὐθύρσοιο μάχης ἠκούετο φωνὴ καὶ στρατὸς ἀγχικέλευθος ὀρεσσινόμου Διονύσου, τόφρα δὲ Δηριάδης πυκινὸν λόχον ἵδρυσεν Ἴνδῶν, γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐὼν στρατὸν ἄζυγα πέμπων, πᾶσαν ἐπιτρέψας δολομήχανον ἐλπίδα χάρμης Ἀρεΐ χαλκοχίτωνι· καὶ ἔπλεεν ὑψόθι νηῶν λαὸς ἐρετμώσας πεπερημένον Ἴνδὸν Ὑδάσπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 322

καὶ στρατιαῖς διδύμησι μερίζετο φύλοπις Ἴνδῶν ἀμφοτέρην παρὰ πέζαν ἀκοντοφόρου ποταμοῖο· Θουρεὺς μὲν Ζεφύριοι παρὰ σφυρά, Δηριάδης δὲ ἀντιπόρου σχεδὸν ἦλθε παρὰ πτερὸν αἶθοπος Εὐρου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 3

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἑυκροκάλου ποταμοῖο Βάκχου πεζὸς ὄμιλος, ὅπη βαθυδινεῖ κόλπῳ πλωτὸν ὕδωρ, ἅτε Νεῖλος, ἐρεύγεται Ἴνδὸς Ὑδάσπης, δὴ τότε Βασσαρίδων ἐμελίζετο θῆλυς αἰοιδὴ Νυκτελίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούουσα Λυαίῳ, καὶ λασίων Σατύρων χορὸς ἔβρεμε μύστιδι φωνῇ· γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι, Νηιάδες δ' ὀλόλυξαν, ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ Νύμφαι σιγαλέοις ἐλικηδὸν † ἐμυκήσαντο ῥεέθοις καὶ Σικελῆς ἐλίγαινον ὁμόζυγα ῥυθμὸν αἰοιδῆς, οἷον ἀνεκρούοντο μελιγλώσων ἀπὸ λαιμῶν ὕμνοπόλοι Σειρήνες· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχη,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 36

καὶ κύνας ὀρχηστήρας ἐπηχύναντο λαγωοί· μηκεδανοὶ δὲ δράκοντες ἐβακχεύοντο χορεῖν ἵχνια λιχμώντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου, αὐχένα δοχμώσαντες, ἀνήρυγε δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ μειλίχιον σύριγμα γεγηθότος ἀνθερεῶνος· τερπομένου δὲ δράκοντος ἦν τότε ῥυθμὸς ἐχέφρων, καὶ δολιχῆς ἐλέλικο περίπλοκος ὀλκὸς ἀκάνθης ποσσὶν ἀδειμάντοισι περισκαίρων Διονύσου· Ἴνδῶν δ' ἐλικηδὸν ἐπισκαίροντες ἐρίπνην τίγριδες ἐψιώνοντο· πολὺς δέ τις ἔνδοθι λόχμης ἐσμὸς ἀνεσκίρτησεν ὀρεσσινόμων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 47

καὶ δονέων πλοκαμίδα παρήγορον ἀνθερεῶνος σύννομος ἀντεχόρευε λέων βητάρμονι κάπρῳ· ἀνδρομέης δ' ὄρνιθες ἀνέκλαγον εἰκόνα μολπῆς μιμηλὴν ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντες ἰωήν, νίκην Ἴνδοφόνοιο προθεσπίζοντες ἀγῶνος, .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 63

καὶ τις ἐσαθρήσας ἐτερότροπα θαύματα Βάκχου, ὄμμα βαλὼν πυκινῷ δι' ἀκροτάτοιο κορύμβου, φύλλα περιστείλας, θήητορα κύκλον ὀπωπῆς τόσπον ἰδεῖν μεθέκεν, ὅσον περιδέρκεται ἀνὴρ ὄμμασι ποιητοῖσι διοπτέων τρυφαλείης, ἢ ὅποτε τραγικοῖο χοροῦ δεδαημένος ἀνὴρ, φρικτὸν ἔχων μύκημα τανυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν, ἐνδόμυχον τυκτοῖο δι' ὄμματος ὄμμα τιταίνει, ψευδαλέον βροτέοιο φέρων ἴνδαλμα προσώπου· ὥς ὃ γε θαύματα πάντα λαθὼν ὑπὸ δάσκιον ὕλην ἀπροΐδης ἐδόκευεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ· ἀντιβίοις δ' ἠγγεῖλε· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Θουρεὺς μεμφόμενος Μορρῇ καὶ ἄφρονι Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 68

ἔτρεμε δ' Ἴνδὸς ὄμιλος, ἀφειδήσας δὲ κυδοιμοῦ χάλκεα ταρβαλέων ἀπεσείσατο τεύχεα χειρῶν, δένδρεα παπταίνων δεδονημένα θυιάδι ῥιπῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 71

καὶ νύ κεν Ἴνδὸς ὄμιλος ἐλὼν ἀπὸ γείτονος ὄχθης μάρτυρον ἱκεσίης γλαυκόχροα θαλλὸν ἐλαίης αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ἀδερῖτῳ Διονύσῳ· ἀλλὰ μεταλλάξασα δέμας πολυμήχανος Ἥρῃ δυσμενέας θάρσυνε καὶ ἤπαφεν ὄρχαμον Ἴνδῶν, Θεσσαλίδων μάγον ὕμνον ἐφαψαμένη Διονύσῳ καὶ Κίρκης κυκεῶνα, θεοκλήτοις ἐπαιοδαῖς οἷά τε φαρμακτῆρος ἀφαρμάκτου ποταμοῖο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 83

καὶ νύ κεν ἀφράστοιο διαθρώσκοντες ἐναύλου δαινυμέναις στρατιῇσιν ἐπέχραον

1.1. NONNUS

αἴθοπες Ἴνδοί· ἀλλὰ τις ἠνεμόεντος ὑπερκύψασα κορύμβου ἐκ λασίου κενεῶνος Ἀμαδρυᾶς ἄνθορε Νύμφη· χειρὶ δὲ θύρσον ἔχουσα φυὴν ἰνδάλλετο Βάκχη, μιμηλὴν δρυόεντι πυκαζομένη τρίχα κισσῷ· δυσμενέων δ' ἐνέπouσα δόλον σημάτωντι σιγῇ οὔ· ασι βοτρυνέντος ἐπεψιθύριζε Λυαίου· “ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν, σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει· Βασσαρὶς οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 99

ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν, σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει· Βασσαρὶς οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου, μοῦνον ἐμῇ παλάμῃ ψευδήμονα θύρσον ἀείρω· οὐ πέλον ἐκ Φρυγίης, σέο πατρίδος, οὐ χθόνα Λυδῶν ναιετάω παρὰ χεῦμα ῥυηφενέος ποταμοῖο· εἰμὶ δὲ καλλιπέτηλος Ἀμαδρυᾶς, ἥχι μαχηταὶ δυσμενέες λοχόωσιν, ἀφειδήσασα δὲ πάτρης ῥύσομαι ἐκ θανάτοιο τὸν στρατόν· ὑμετέροις γὰρ πιστὰ φέρω Σατύροισι, καὶ Ἰνδῶν περ ἐοῦσα, ἀντὶ δὲ Δηριαδῆος ὁμοφρονέω Διονύσῳ· σοὶ γὰρ ὀφειλομένην ὀπάσω χάριν, ὅττι ῥεέθρων ὑγροτόκους ὠδίνας, ὅτι δρυᾶς αἰὲν ἀέξει ὀμβρηρῇ ῥαθάμιγγι πατὴρ τεδὸς ὑέτιος Ζεὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 107

ἀλλὰ, φίλος, μὴ σπεῦδε ῥόον ποταμοῖο περῆσαι, μὴ σοὶ ἐπιβρίσωσιν ἐν ὕδασι γείτονες Ἴνδοί· εἰς δρυᾶς ὄμμα τίταινε καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχη ἀπροϊδῇ σκοπιάζε καλυπτομένων λόχον ἀνδρῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 113

σιγῇ ἐφ' ἡμείων, μὴ δήιος ἐγγὺς ἀκούσῃ, μὴ κρυφίοις Ἰνδοῖσιν ἀπαγγεῖλειεν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 122

αὐτὰρ ὁ σιγῇ μίσγετο Βασσαρίδεσσιν, Ἀμαδρυάδος δὲ θεαίνης εἶπεν ἐοῖς προμάχοισιν ἐς οὔατα μῦθον ἐκάστου νεύμασι δενδίλλων, νοερῇ δ' ἐκέλευε σιωπῇ τεύχεσι θωρηχθέντας ἀνὰ δρυᾶς εἰλαπινάζειν, καὶ κρυφίων ἀγόρευε δολορραφῶν δόλον Ἰνδῶν, μὴ σφιν ἐπιβρίσωσιν ἀθωρήκτοισι μαχηταί, εἰσέτι δαινυμένοισι κατὰ στρατόν· οἱ δὲ Λυαίῳ κεκλομένῳ πείθοντο, καὶ εἰς μόθον ἦσαν ἐτοῖμοι σιγαλέον παρὰ δεῖπνον ἀκοντοφόροιο τραπέζης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 133

Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεντα μετατρέψας νόον Ἰνδῶν ἐσπερίην ἀνέκοψε μάχην μυκήτορι βόμβῳ, ὄμβρου παννυχίοιο χέων ἀπερείσιον ἤχῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 140

ἀλλ' ὅτε χιονόπεζα χαραξαμένη ζόφον Ἠὼς ὄρθρον ἀμεργομένη δροσερῇ πορφύρετο πέτρῃ, ἄκρον ὑπερκύψαντες ἐγερσιμόθου σκέπας ὕλης δυσμενέες προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δὲ Θουρεύς, Ἰνδῶν πολέμοιο πέλωρ πρόμος, εἵκελος ὁρμὴν ἠλιβάτω Τυφῶνι καταΐσسونτι κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 144

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

καὶ στρατιαὶ πινυτοῖο δολόφρονι νεύματι Βάκχου ψευδαλέον φόβον εἶχον ἀταρβέες, ἐκ δὲ κυδοιμοῦ αὐτόματοι χάζοντο θελήμονες, εἰσόκεν Ἴνδοι ἐς πεδῖον προχέοντο λελοιπότες ἔνδια λόχμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 164

καὶ θεὸς ἀστήρικτος ὅλους ἐφόβησε μαχητὰς δυσμενέων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐ δόρυ πάλλων, ἀλλὰ μέσος προμάχων πεφορημένος εἵκελος αὖραις δεξιὸν ἐκ λαιοῖο κέρας κυκλώσατο χάρμης, θύρσον ἀκοντίζων δολιχόσκιον, ἄνθει γαίης, ἔγχει κισσήεντι διασχίζων νέφος Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 217

ὥς δ' ὅτε ῥιγαλέου σκιερὴν μετὰ χεῖματος ὥρην φαίνεται ἀσκεπέων νεφέων γυμνούμενος ἀήρ, φέγγεος εἰαρινοῖο δεδεγμένος αἶθριον αἶγλην· ὥς ὁ γε βακχεύων πυκινὰς στίχας ἄτρομος ἀνὴρ Ἴνδῶν σχιζομένων μεσάτην γυμνώσατο χάρμην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 250

οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἴνδοί· θαρσαλέοι δ' ἤψαντο παλιννόστοιο κυδοιμοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 266

οὐ πῖσυνος σακέεσσι καὶ οὐ θώρηκι κυδοιμοῦ· ἀλλὰ ἐ πατρώοις πεπυκασμένον ἀντὶ σιδήρου ἄρρηκτοῖς νεφέεσσιν ὅλον πύργωσεν Ἀθήνη, οἷς πάρος ἀβρέκτοιο κατέσβεσεν αὐχμὸν ἀρούρης διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος, ἀμαλλοτόκοιο δὲ γαίης αὐλακες εὐώδινες ἐνυμφεύθησαν ἀρότρῳ· καὶ μέσος ἀντιβίων κυκλούμενος ἔνθεος ἀνὴρ τοὺς μὲν ἀπηλοίησε θοῶ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ, τοὺς δὲ λίθοις κραναοῖσι· πέδον δ' ἐρυθαίνεται λύθρῳ Ἴνδῶν κτεινομένων, καὶ ἀκαμπέος ἀνέρος αἰχμῇ κεῖτο πολυσπερέων νεκρῶν χύσις, ὣν ὁ μὲν αὐτῶν ἡμιθανὴς ἦσπαίρεν, ὁ δὲ χθόνα ποσσὶν ἀράσσω ὑπτιος αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ· καὶ δαπέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ λαιμοῦ ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνεται λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιόωσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας οἰκτείρουσα, χαρὰδραΐη φάτο φωνῇ·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 279

καὶ δαπέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ λαιμοῦ ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνεται λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιόωσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας οἰκτείρουσα, χαρὰδραΐη φάτο φωνῇ· “υἱὲ Διὸς ζεῖδωρε μαιφόνε – καὶ γὰρ ἀνάσσεις ὄμβρου καρποτόκοιο καὶ αἱμαλέου νιφετοῖο – , ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας ἀλῶην Ἑλλάδος, Ἴνδῶν δὲ κατέκλυσας αὐλακα λύθρῳ, ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγρονόμοις μὲν σὸς νιφετὸς στάχυν εὔρε, σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἴνδῶν ἀνέρας ἀμῶν μετὰ λήιον· ἀμφοτέρων δὲ ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νείφεις.

1.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 281

ψυχρὸν ἐρευθιόνωντι δέμας θερμαίνεται λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσύνων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιόωσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῶ, υἱέας οἰκτεῖρουσα, χαραδραῖη φάτο φωνῇ· “υἱὲ Διὸς ζεῖδωρε μαιφόνε – καὶ γὰρ ἀνάσσεις ὄμβρου καρποτόκοιο καὶ αἰμαλέου νιφετοῖο – , ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας ἀλῶν Ἑλλάδος, Ἰνδῶν δὲ κατέκλυσας αὐλακα λύθρῳ, ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγρονόμοις μὲν σὸς νιφετὸς στάχυν εὔρε, σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἰνδῶν ἀνέρας ἀμῶων μετὰ λήιον· ἀμφοτέρων δὲ ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νείφεις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 285

ἀλλὰ Κρονίων οὐρανόθεν κελάδησε, καὶ Αἰακὸν εἰς φόνον Ἰνδῶν βρονταίοις πατάγοισι Διὸς προκαλίζετο σάλπιγγι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 290

μάρνατο δ' εἰσέτι μᾶλλον ἀνώδυνος εἰς μέσον Ἰνδῶν Αἰακὸς ἀστήρικτος, ἐπεὶ βέλος ἦπτετο μηροῦ λεπτὸς ὄνυξ ἄτε φωτός, ὅτε χρὸς ἄκρα χαράξῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 305

δύμεναι, ἦχι πάροιθεν ἐκεύθετο· τὸν δὲ διώκων εἰς δρόμον ἡνιόχευε ποδήνεμον ἵππον Ἐρεχθεὺς· ἀλλ' ὅτε τόσσον ἔμαρψεν, ὅσον προμάχοιο βαλόντος ἔγχεος ἱπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὁρμή, δὴ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν ἀντῶπιος ἔστη πεζὸς ἀνὴρ ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὁ κάμψας ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερὸν ἵχνος ἀρούρη λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσιν, ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ ἵχνιον ἡέρταζε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ, Ἰνδικὸν ἑπταβόειον ἔχων σάκος, εἰκόνα πύργου, γυμνὸν ἔχων ξίφος ὀξύ· προῖσχύμενος δὲ προσώπου ἀσπίδα χαλκεόνωτον ἐπέδραμεν Ἰνδὸς ἀγῆνωρ, ἢ θανέειν ἢ φῶτα βαλεῖν ἢ πῶλον ἐλάσσαι ἄορι τολμήεντι· καὶ ὀμφαλόεντι σιδήρῳ δόχμιος ἀντικέλευθον ἀνακρούσας γένυν ἵππου πεζὸς ἐὼν ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα· καὶ νῦ κεν ἐς χθόνα ῥῖψεν ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης, ἀλλὰ μιν ἔγχεϊ νύξε παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεὺς καὶ φονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ὀξεί χαλκῶ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 307

ἔγχεος ἱπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὁρμή, δὴ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν ἀντῶπιος ἔστη πεζὸς ἀνὴρ ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὁ κάμψας ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερὸν ἵχνος ἀρούρη λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσιν, ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ ἵχνιον ἡέρταζε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ, Ἰνδικὸν ἑπταβόειον ἔχων σάκος, εἰκόνα πύργου, γυμνὸν ἔχων ξίφος ὀξύ· προῖσχύμενος δὲ προσώπου ἀσπίδα χαλκεόνωτον ἐπέδραμεν Ἰνδὸς ἀγῆνωρ, ἢ θανέειν ἢ φῶτα βαλεῖν ἢ πῶλον ἐλάσσαι ἄορι τολμήεντι· καὶ ὀμφαλόεντι σιδήρῳ δόχμιος ἀντικέλευθον ἀνακρούσας γένυν ἵππου πεζὸς ἐὼν ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα· καὶ νῦ κεν ἐς χθόνα ῥῖψεν ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης, ἀλλὰ μιν ἔγχεϊ νύξε παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεὺς καὶ φονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ὀξεί χαλκῶ εἰς πέδον ἠκόντιζεν· ὁ δὲ στροφάδεσσιν ἐρωαῖς

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ἡερόθεν προκάρηνος ἐπωλίσθησε κόνιη

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 344

ὥς δ' ὅτε χαλκείῳ τις ἐπ' ἄκμονι χαλκὸν ἐλαύνων ἀκαμάτῳ ῥαιστῆρι πυρίβρομον ἤχον ἰάλλει, τύπτων γείτονα μύδρον, ἀποθρώσκουσι δὲ πολλοὶ ἀλλόμενοι σπινθήρες ἀρασσομένοιο σιδήρου, ἡέρα θερμαίνοντες, ἀμοιβαίησι δὲ ῥιπαῖς ὃς μὲν ἔην προκέλευθος, ὁ δὲ σχεδὸν, ἄλλος ὀρούσας ἄλλον ἔτι θρώσκοντα κιχάνεται αἴθοπι παλμῶ· ὥς ὃ γε τοξεύων στρατιὴν ἀντόπιον Ἰνδῶν μαρναμένων ἐκέδασσεν, ἀλωφῆτων ἀπὸ τόξων κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον ἐπασσύτεροισι βελέμοις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 348

μεσσατίης δὲ φάλαγγος ἀλευαμένης νέφος ἰὼν χῶρος ἐγυμνώθη, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης, ἀμφιφαῆς ὅτε βαιὸν ἀποστίλβουσα κεραῖης ἄκρα διαπλήσασα δῶα νεοφεγγέος αἰγλῆς κεκλιμέναις ἀκτῖσι μέσον κύκλοιό χαράσσει, δίζυγι κεκριμένῳ μαλακῶ πυρί, μεσσατίης δὲ γυμνὰ χाराσσομένης ἔτι φαίνεται κύκλα Σελήνης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 394

ἄρκιον Ἰνδὸν ὄλεσσε τεδὸν δόρυ· παύεο Νύμφαις δάκρυα Νηιάδεσσιν ἀδακρύτοι· σιν ἐγείρων· Νηιάς ὑδατόεσσα καὶ ὑμετέρη πέλε μήτηρ· κούρην γὰρ ποταμοῖο τετὴν Αἰγιναν ἀκούω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 12

οὐδ' ἐπὶ δὴν παρὰ θῖνα φερεσσακέος ποταμοῖο πληθὺ τοσσατίη φονίων κυκλούμενος Ἰνδῶν Αἰακὸς εἰσέτι μίμνεν, ἐπεὶ μογέοντι παρέστη Ἰνδοφόνος Διόνυσος ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 21

εἰ δὲ τις ἀνὴρ νήχετο δαιδαλέης ὑπὲρ ἀσπίδος οἴδματα τέμνων, νηχομένου κεράϊζε μετάφρενον· εἰ δὲ τις Ἰνδῶν ἡμιφανῆς πολέμιζεν ἐπ' ἰλὺ ταρσὸν ἐρείσας, θύρσῳ στῆθος ἔτυψεν ἢ αὐχένα, κύματα τέμνων, δυόμενος· βυθίων γὰρ ἐπίστατο κόλπον ἐν-αύλων, ἐξ ὅτε μιν φεύγοντα μόθον δασπλῆτα Λυκούργου δώματι κυμαίνοντι γέρων ὑπεδέξατο Νηρεὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 52

καὶ τις ἐοὺς ἐτάρους δεδοκημένος Ἰνδὸς ἀγῆνωρ τοὺς μὲν κτεινομένους δολιχῶ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ, ἄλλον ὀιστευθέντα χαραδρήεντι βελέμνῳ, τὸν δὲ πολυπλέκτῳ δεδαϊγμένον ὀξεί θύρσῳ, Θουρεί νεκρὸν ὄμιλον ἐδείκνυεν, ἀχνύμενος δὲ τίλλε κόμην, φλογερῶ δὲ χόλου βακχεύετο πυρσῶ, σφίγγων καρχαρόδοντι μεμυκότα χεῖ-λεα δεσμῶ· καὶ ταχύς αὐτοφόνον μιμούμενος Ἰνδὸν Ὀρόντην, βάρβαρον αἶμα φέρων καὶ βάρβαρον ἦθος ἀέξων, ἄορ ἐὼν γύμνωσεν, ἀπορρίψας δὲ χιτῶνα,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 117

Ἦρῃ δ' ὥς ἐνόησε δαϊκταμένων φόνον Ἰνδῶν, οὐρανόθεν πεπότητο, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου ἄστατος ἠνεμόεντι κατέγραφεν ἡέρα ταρσῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 120

1.1. NONNUS

Ἀντολῆς δ' ἐπέβαινε, καὶ ὦπλισεν Ἴνδον Ὑδάσπην φύλοπιν ὑδατόεσσαν ἀναστῆσαι Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 129

καὶ θεὸς ἡγεμόνευε, δι' οἷδατος ἡνιοχέων ἄρμασι χερσαίοισι νόθον πλόον, ὕγρο-πόρων δὲ πορδαλίων ἀδιάντος ὄνυξ ἐχάραξεν Ὑδάσπην· καὶ στρατιαὶ πλόον εἶχον ἀκυμάντου ποταμοῖο, ὧν ὁ μὲν Ἴνδῶν σχεδίην πολύδεσμον ἐρέσσω, ἄμματι τεχνήεντι περίπλοκα δούρατα δήσας.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 149

καὶ στρατὸς ἐγρεμόθων πρυλέων ἀκάτοιο χατίζων, ἄσκοις οἰδαλέοισι χέων ποιητὸν ἀήτην, δέρματι φυσαλέῳ διεμέτρεεν Ἴνδον Ὑδάσπην, ἐνδομύχων δ' ἀνέμων ἐγκύμονες ἔπλεον ἄσκοι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 188

οὐ ποτε τολμήεντες ἐμὸν ῥόον ἔπλεον Ἴνδοι ἄρμασιν ἡλιβάτοισι, καὶ οὐ πατρώιον ὕδωρ Δηριάδης ἐχάραξεν ἐὼ περιμήκει δίφρῳ, ὑψιλόφων λοφιῇσιν ἐφεδρήσσω ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 276

Ὑδριάδων δὲ φάλαγγες ἀνάμπυκες ὠκέϊ ταρσῶ γυμναὶ κυματόεντος ἀπεπλάζοντο μελάθρου· καὶ τις ἀναινομένη φλογερὸν πατρώιον ὕδωρ Νηιάς ἀκρήδεμνος ἀήθεα δύσατο Γάγγην· ἄλλη δ' Ἴνδον ἔναιεν ἐριβρεμέτην Ἀκείνην ἄζαλέοις μελέεσσιν· ἄλωομένην δὲ Χοάσπης ἄλλην οὐρεσίφοιτον ἀνάμπυκα Νηίδα Νύμφην παρθενικὴν ἀπέδιλον ἐδέξατο, Περσίδι γείτων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 319

Τηθύς, καὶ σύ, θάλασσα, κορύσσεο· ταυροφυῇ γὰρ Ζεὺς νόθον υἷα λόχευσεν, ἵνα ζύμπαντας ὀλέσση καὶ ποταμοὺς καὶ φῶτας ἀμεμφέας· ἀμφοτέρων δὲ Ἴνδούς θύρσος ἔπεφνε καὶ ἐφλεγε πυρσὸς Ὑδάσπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 17

ἀλλὰ πόθος τεκέων με βιῆσατο· Δηριάδῃ γὰρ υἱεὶ πιστὰ φέρων ῥοθίων ἐλέλιζον ἀπειλήν, Ἴνδοις κτεινομένοισι βοηθὸν οἶδμα κυλίνδων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 27

... Νηιάδες φεύγουσιν ἐμὸν ῥόον· ἀμφὶ δὲ πηγὰς ἡ μὲν ναιετάει διερὸν δόμον, ἡ δ' ἐνὶ λόχμῃς σύννομος Ἀδρυάδεσσι φυτὸν μετὰ πόντον ἀμείβει, ἄλλη δ' Ἴνδον ἔχει μετανάστιος, ἡ δὲ φυγοῦσα ποσσὶ κονιομένοισιν ἐδύσατο διψάδα πέτρην Καυκασίην, ἐτέρῃ δὲ μεταίξασα Χοάσπην ναίει ξεῖνα ῥέεθρα καὶ οὐκέτι πάτριον ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 70

ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἐπέπλεεν ὕγρον Ὑδάσπην, τόφρα δέ, θάρσος ἄρῃος ἔχων περιμήκεα μορφήν, Δηριάδης ἐπὶ δῆριν ἐπώνυμον ὦπλισεν Ἴνδούς, στήσας ἀμφὶ ῥέεθρον ἐὰς στίχας, ὄφρα μαχηταὶ λαὸν ἐρητύσωσιν ἀνερχομένων ἔτι Βάκχων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 82

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

καὶ σφετέροισιν † ἰόντες ἀρηγόνες, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, σὺν Διὶ πάντες ἵκοντο θεοὶ
ναετῆρες Ὀλύμπου ἄλματι πωτήεντι· καὶ Αἰγίνης χάριν εὐνῆς αἰετὸς ἠώρητο τὸ δεύτε-
ρον ὑψιπέτης Ζεὺς Ἀσωποῦ μετὰ χεῦμα, καὶ Αἰακὸν ἡεροφοίτην φειδομένων ὀνύχων
δεδραγμένος ἄρπαγι ταρσῶ κουφίζων ἐκόμισσεν ἐς ἄρεα Δηριαδῆος Ἰνδῶν ἐπὶ πέ-
ζαν· ἀπ' εὐρυπόροιο δὲ κόλπου υἱὸν Ἀρισταῖον γενέτης ἐσάωσεν Ἀπόλλων, φαιδρὸς
ἀλεξικάκων πεφορημένος ἄρματι κύκνων, μνηστὴν ἔχων θαλάμοιο λεοντοφόνοιο Κυ-
ρήνης· καὶ κρατέων ἔο παῖδα τανύπτερος ἥρπασεν Ἑρμῆς, υἰέα Πηνελόπης, κεραελ-
κέα Πᾶνα κομήτην· Οὐρανίη δ' Ὑμέναιον ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου παιδὸς ἐοῦ γονόεντος
ἐπώνυμον, ἡερίας δὲ ἀτραπιτοὺς ἐχάραξεν, ὁμοῖος ἀστέρος ὀλκῶ, γνωτῶ βοτρυόεντι
χαριζομένη Διόνυσῳ·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 96

καὶ κρατέων ἔο παῖδα τανύπτερος ἥρπασεν Ἑρμῆς, υἰέα Πηνελόπης, κεραελκέα
Πᾶνα κομήτην· Οὐρανίη δ' Ὑμέναιον ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου παιδὸς ἐοῦ γονόεντος
ἐπώνυμον, ἡερίας δὲ ἀτραπιτοὺς ἐχάραξεν, ὁμοῖος ἀστέρος ὀλκῶ, γνωτῶ βοτρυ-
όεντι χαριζομένη Διόνυσῳ· Καλλιόπῃ δ' Οἰάγρον ἐοῖς ἀνεκούφισεν ὤμοις· καὶ τε-
κῶν Ἥφαιστος ἐὼν ἀλέγιζε Καβείρων, ἀμφοτέρους δ' ἥρπαξεν, ὁμοῖος ὀξεί πυρσῶ·
Ἀκταίη δ' ἐσάωσεν Ἑρεχθέα Παλλὰς Ἀθήνη, Ἰνδοφόνον ναετῆρα θεοκρήπιδος Ἀθή-
νης· Νύμφας δ' Ἀδρυάδας ναέται ζώγρησαν Ὀλύμπου πάντες, ὅσοις μεμέληντο φίλοι
δρύες, ἔξοχα δ' ἄλλων δαφναίας ἐσάωσε φανεῖς δαφναῖος Ἀπόλλων, καὶ σφιν ἅμα
χραίσμησε συνέμπορος υἱεὶ μήτηρ, εἰσέτι κυδαίνουσα λεχώια δένδρεα Λητώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 106

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα κορυμβοφόρους τε γυναῖκας ἐκ βυθίου ρύσαντο πολυ-
φλοίσβοιο κυδοιμοῦ θυγατέρες Κύδνοιο, φιλοζεφύρου ποταμοῖο, πλωτὸν ἐπιστάμεναι
διερὸν δρόμον, ἃς ἐπὶ νίκη ἄρεος Ἰνδῶοιο πατήρ δωρήσατο Βάκχῳ, Νηιάδας πολέμοιο
δαήμονας, ἃς ποτε χάρμην μαρνάμενος Κρονίῳνι Κίλιξ ἐδίδαξε Τυφωεύς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 123

ἄλλοι δ' ἦσαν ὀπισθεν, ἐπεσσεύοντο δὲ πορθμῶ ἐξ ἐτέρης ἀνιόντες ἀθηήτοιο κε-
λεύθου, ἥχι θεὸς πόμπευεν· ἐπεὶ πτερὸν ἡρέμα πάλλων αἰετὸς ἡγεμόνευε δι' ἡέρος
ἀντίτυπος Ζεὺς, φειδομένοις ὀνύχεσσι μετάρσιον υἷα κομίζων, Αἰακὸν ἡερίῃ πεφορη-
μένον ὕψι κελεύθῳ· Ἰνδῶη δ' ἐχόρευον ἐπισκαίροντες ἐρίπνη, καὶ σκοπέλους ἐδίωκον,
ἐναυλίζοντο δὲ λόχμας, καὶ κλισίας πῆξαντες † ἐς ἡρέμα δάσκιον ὕλην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 145

ἀχνύμενος δὲ Δηριάδῃ βασιλῇ δυσάγγελος ἵκετο Θουρεύς, δάκρυσιν ἀφθόγγοι-
σιν ἀπαγγέλλων φόνον Ἰνδῶν, καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἀνενείκατο πενθάδα φωνήν·
“Δηριάδῃ σκηπτοῦχε, θεηγενὲς ἔρνος Ἐννοῦς, ἦομεν, ὥς ἐκέλευσας, ἐς ἀντιπέραιαν
ἐρίπνην, εὔρομεν ἐν βήσσησιν ἐρημάδα γείτονα λόχμην· κείθι λόχον στήσαντες ἐμί-
νομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ θυρσομανῆς Διόνυσος· ἐπερχομένοιο δὲ Βάκχου αὐλὸς ἐπεσμα-
ράγησεν, ἀδεψήτου δὲ βοείης τυπτομένης ἐκάτερθεν ἔην χαλκόκροτος ἡχώ καὶ κα-

1.1. NONNUS

ναχή σύριγγος· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχη

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 159

καὶ θεός, ὃν καλέουσιν, ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων, οὐτιδανοῖς πετάλοισιν οἰστεύων γένος Ἰνδῶν, κτεῖνε μὲν ἐν πεδίῳ στρατὸν ἄσπετον ὅξει θύρσῳ βλήμενον, ἐν ῥοθίοις δὲ τὸ λείψανον ὤλεσεν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 169

εἰ δὲ πόθος μεθέπει σε δυσαντήτοιο κυδοιμοῦ, σήμερον Ἰνδὸν ἔρυκε, καὶ αὔριον εἰς μόθον ἔλκεις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 173

ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀπειθέα Δηριάδῃα, οὐ χάριν ἀδρανίης πειθήμονα, δυομένῳ δὲ μεμφόμενον Φαέθοντι καὶ οὐκ εἴκοντα Λυαίῳ. Ἰνδῶν δὲ φάλαγγα μεταστήσας ποταμοῖο Δηριάδης ὑπέροπλος ἐχάζετο πενθάδι λύσση, ἐζόμενος λοφιῇσι παλιννόστων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 176

Ἰνδῶν δὲ φάλαγγα μεταστήσας ποταμοῖο Δηριάδης ὑπέροπλος ἐχάζετο πενθάδι λύσση, ἐζόμενος λοφιῇσι παλιννόστων ἐλεφάντων. Ἰνδοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα σὺν ἡλιβάτῳ βασιλῇ εἰς πόλιν ἐρρώνοντο πεφυζότες, ἔνδοθι πύργων νίκην εἰσαΐοντες ἀρεϊμανέος Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 180

ἤδη δὲ στονόεσσα δι' ἄστεος ἵπτατο Φήμη, σύγγονον ἀγγέλλουσα νεοσφαγέων φόνον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 196

καὶ τις ἀμυχανέουσα δεδουπότος εὐνέτις Ἰνδοῦ, ἀγχιτόκους ὠδῖνας ἀναπλήσασα λοχείης καὶ δεκάτης ὀρώσα λεχώια κύκλα Σελήνης, ὑδρηλῶ πολύδακρυς ἐπέστενεν ἀνδρὸς ὀλέθρῳ, καὶ ποταμῶ κοτέουσα γοήμονα ῥήξατο φωνήν· “οὐ πίομαι πατρῶον ἐμόν ποτε πικρὸν Ὑδάσπην· οὐκέτι κεῖνα ῥέεθρα μετέρχομαι, οὐκέτι δειλὴ σεῖο νέκυν κρύψαντος ἐπιψάύσω ποταμοῖο, οὐ μὰ σὲ καὶ σέο φόρτον, ὃν ἔνδοθι γαστρὸς ἀείρω, οὐ μὰ σὲ καὶ τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 219

ἀμφὶ δὲ λόχμας Βάκχος εἰς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοισι μαχηταῖς εἰλαπίνην ἔστησεν· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι, καὶ δαμάλαι στοιχηδὸν ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ θεινόμεναι πελέκεσσιν Ἑρυθραίης τ' ἀπὸ ποίμνης πυκνὰ δορικτήτων ἱερεύετο πῶεα μήλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 337

ἀλλ' ὅτε δὴ κόρος ἔσκε φιλακρήτοιο τραπέξης, οἶνον ἀναβλύζοντες ἐρημάδι κάππεσον εὐνῇ, οἱ μὲν δαιδαλέης ἐπὶ νεβρίδος, οἱ δ' ἐπὶ φύλλων πεπταμένων· ἕτεροι δὲ χυτῆς ἐφύπερθε κονίης δέρμασιν αἰγείοισιν ἐπετρέψαντο χαμεύνην· ἄλλοι δ' ἐγρεμόθοισιν ἐφωμίλησαν ὀνείροις χάλκεον ἀπλώσαντες ἐνυαλίῳ δέμας ὕπνῳ· ὣν ὁ μὲν Ἰνδὸν ἔβαλλε καθήμενον ὑψόθεν ἵππου, ἄλλος δ' ἵππον ἐνυξε κατ' αὐχένος, ὃς δὲ δαί-

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ζων ἄορι πεζὸν ἔτυψεν, ὁ δ' οὐτάσε Δηριαδῆα· ἄλλος δ' ἠερόφοιτον ἐὼν βέλος ὑψόσε πέμπων ἠλιβάτους ἐλέφαντας ὄνειρείω βάλεν ἰῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 346

πορδαλίων δὲ γένεθλα καὶ ἄγρια φῦλα λεόντων καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἐρημονόμου Διονύσου εἶχον ἀμοιβαίης φυλακῆς ἄγρυπνον ὀπωπὴν, πάννυχον ἐγρήσσοντες ὀρειᾶδος ἔνδοθεν ὕλης, μή σφιν ἐπαΐξειε μελαρρίνων μόθος Ἰνδῶν· καὶ δαΐδες στοιχηδὸν ἐπαστράπτεσκον Ὀλύμπῳ, Βακχιάδος λαμπτήρες ἀκοιμήτοιο χορείης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p2, line 52

<εἰκοστὸν> λάχεν <ἕκτον> ἐπίκλοπον εἶδος Ἀθήνης καὶ πολὺν ἐγρεκύδοιμον ἀγειρομένων στόλον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p2, line 78

ἐν δὲ <τρηκοστῷ ἐνάτῳ> μετὰ κύματα λεύσσεις Δηριάδην φεύγοντα πυριφλεγέων στόλον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p2, line 79

<τεσσαρακοστὸν> ἔχει δεδαΐγμένον ὄρχαμον Ἰνδῶν, πῶς δὲ Τύρον Διόνυσος ἐδύσατο, πατρίδα Κάδμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 5

Μοῦσα, πάλιν πολέμιζε σοφὸν μόθον ἔμφροني θύρσῳ· οὐ πῶ γὰρ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ φύλοπιν ἐπταέτηρον Ἑώιος εὐνασεν ἄρης· ἀλλὰ δρακοντείοιο τεθηπότες ἄκρα γενείου Ἰνδῶς πλατάνοιο πάλιν κλάζουσι νεοσσοί, Βακχείου πολέμοιο προμάντιες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 8

οὐ μὲν ἀείσω πρώτους ἔξ λυκάβαντας, ὅτε στρατὸς ἔνδοθι πύργων Ἰνδὸς ἔην· τελέσας δὲ τύπον μμηλὸν Ὀμήρου ὕστατον ὑμνήσω πολέμων ἔτος, ἐβδομάτης δὲ ὑσμίνην ἰσάριθμον ἐμῆς στρουθοῖο χαράξω· Θήβη δ' ἐπταπύλῳ κεράσῳ μέλος, ὅτι καὶ αὐτὴ ἀμφ' ἐμὲ βακχευθεῖσα περιτρέχει, οἷα δὲ νύμφη μαζὸν ἐὼν γύμνωσε κατηφέος ὑψόθι πέπλου, μνησαμένη Πενθῆος· ἐποτρύνων δέ με μέλπειν πενθαλέην ἔο χειρα γέρων ὠρεξε Κιθαιρῶν αἰδόμενος, μὴ λέκτρον ἀθέσμιον ἢ βοήσω πατροφόνον πόσιν υἷα παρευνάζοντα τεκούσῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 22

ἀλλὰ πάλιν κτείνωμεν Ἑρυθραίων γένος Ἰνδῶν· οὐ ποτε γὰρ μόθον ἄλλον ὁμοῖον ἔδρακεν Αἰὼν Ἠώου πρὸ μόθοιο, καὶ οὐ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν ἄλλην ὀψιτέλεστον ἰσόροπον εἶδεν ἐννῶ, οὐδὲ τόσος στρατὸς ἦλθεν ἐς Ἴλιον, οὐ στόλος ἀνδρῶν τηλίκος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 71

φρουρὸν ἀκοιμήτοιο μετήλυδα κύκλον ὀπωπῆς Φορκίδος ἄλλοπρόσαλλον ἀμειβομένης πτερόν Ὑπνου ἥνυσσε θῆλυν ἄεθλον ἀθωρήκτοιο Μεδούσης· ἀλλὰ διατμήγων δηίων στίχα δίζυγι νίκη χερσαίου πολέμοιο καὶ ὑδροπόροιο κυδοιμοῦ λύθρῳ γαῖαν ἔδενσε, καὶ αἷματι κῦμα κεράσσας Νηρείδας φοίνιξεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ, κτείνων

1.1. NONNUS

βάρβαρα φῦλα· πολὺς δ' ἐπὶ μητέρι Γαίῃ ὑψιλόφων ἀκάρηνος ἐτυμβεύθη στάχυσ Ἴνδῶν, πολλοὶ δ' ἐν πελάγεσσιν ὀλωλότες ὅξει θύρσῳ αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθμεύοντο θαλάσση, Ἴνδῶν νεκρὸς ὅμιλος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 74

ἦνυσε θῆλυν ἄεθλον ἄθωρήκτοιο Μεδούσης· ἀλλὰ διατμήγων δηίων στίχα δίζυγι νίκη χερσαίου πολέμοιο καὶ ὑγροπόροιο κυδοιμοῦ λύθρῳ γαῖαν ἔδευσε, καὶ αἵματι κῦμα κεράσσας Νηρείδας φοῖνιξεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ, κτείνων βάρβαρα φῦλα· πολὺς δ' ἐπὶ μητέρι Γαίῃ ὑψιλόφων ἀκάρηνος ἐτυμβεύθη στάχυσ Ἴνδῶν, πολλοὶ δ' ἐν πελάγεσσιν ὀλωλότες ὅξει θύρσῳ αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθμεύοντο θαλάσση, Ἴνδῶν νεκρὸς ὅμιλος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 85

Βάκχου δ' Ἴνδοφόνου βριαροῦ πόνος οὐ μία Γοργῶ, οὐ λίθος ἡερόφοιτος ἀλί-
κτυπος ἢ Πολυδέκτης· ἀλλὰ δρακοντοκόμων καλάμην ἤμησε Γιγάντων Βάκχος ἀρι-
στεύων ὀλίγῳ ῥηξήνορι θύρσῳ, ὅπποτε Πορφυρίωνι μαχήμονα κισσὸν ἰάλλων Ἐγκέ-
λαδον στυφέλιξε καὶ ἦλασεν Ἀλκυονῆα αἰχμάζων πετάλοισιν· ὀιστεύοντο δὲ θύρσοι
Γηγενέων ὀλετῆρες, ἄοσσητῆρες Ὀλύμπου, χερσὶ διηκοσίησιν ἔλιξ ὅτε λαὸς ἀρούρης
θλίβων ἀστερόεσσαν ἵτυν πολυδειράδι κόρση

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 99

ἀλλὰ, φίλοι, κρίνωμεν· ἐν ἀντολίῃ μὲν ἀρούρη Ἴνδοφόνους ἰδρῶτας ὀπιπεύων Διο-
νύσου Ἡέλιος θάμβησεν, ὑπὲρ δυτικοῦ δὲ κόλπου Ἑσπερίῃ Περσῇ τανύπτερον εἶδε
Σελήνῃ, βαῖον ἀεθλεύσαντα πόνον γαμψώνυχι χαλκῷ· καὶ Φαέθων ὅσον εὐχος ὑπέρ-
τερον ἔλλαχε Μήνης, τόσσον ἐγὼ Περσῆος ἀρείονα Βάκχον ἐνίψω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 168

Μίνως μὲν πτολίπορθος ἐῷ ποτε κάλλει γυνῶ ὑσμίνης τέλος εὔρε, καὶ οὐ νίκησε
σιδήρῳ, ἀλλὰ πόθῳ καὶ ἔρωτι· κορυσσομένου δὲ Λυαίου οὐ Πόθος ἐπρήνεν ἀκοντο-
φόρων μόθον Ἴνδῶν, οὐ Παφίῃ κεκόρυστο συναιχμάζουσα Λυαίῳ, κάλλει νικήσασα
μόθου τέλος, οὐ μία κούρη οἰστρομανῆς χραίσμησεν ἐρασσαμένη Διονύσου, οὐ δόλος
ἡμερόεις, οὐ βόστρυχα Δηριαδῆος, ἀλλὰ πολυσπερέων ποταμῶν ἑτερότροπος Ἴνδὸς
νίκης εὐχος ἔχων παλιναυξέος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 245

ἄθλα μὲν Ἡρακλῆος, ὃν ἦροσεν ἀθάνατος Ζεὺς Ἀλκμήνης τρισέληνον ἔχων παιδο-
σπóρον εὐνήν, οὐτιδανὸς πόνος ἦεν ὀρίτροφος· ἔργα δὲ Βάκχου ἢ Γίγας πολύπηχυς
ἢ ὑψιλόφων πρόμος Ἴνδῶν, οὐ κεμάς, οὐ βοέης ἀγέλης στίχες, οὐ λάσιος σῦς, οὐδὲ
κύων, ἢ ταῦρος, ἢ αὐτόπρεμνος ὀπώρη χρυσοφαῆς, ἢ κόπρος, ἢ ἄστατος ὄρνις ἀλή-
της οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἔχων πτερόεσσαν ἀκωκὴν, ἢ γένυς ἱππεΐῃ ξεινοκτόνος, οὐ
μία μίτρη Ἱππολύτης ἐλάχεια· Διωνύσοιο δὲ νίκη Δηριάδης ἀπέλεθρος ἢ εἰκοσίπηχυς
Ὀρόντης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 263

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ἀλλὰ λιγαίνειν πνεῦσον ἐμοὶ τεδὸν ἄσθμα θεόσσυτον· ὑμετέρης γὰρ δεύομαι εὐεπίης, ὅτι τηλίκον ἄρεα μέλπων Ἴνδοφόνους ἰδρῶτας ἀμαλδύνω Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 264

ἀλλὰ θεά με κόμιζε τὸ δεύτερον ἐς μόθον Ἴνδῶν, ἔμπνοον ἔγχος ἔχοντα καὶ ἀσπίδα πατρὸς Ὀμήρου, μαρνάμενον Μορρῇ καὶ ἄφρονι Δηριαδῇ σὺν Διὶ καὶ Βρομίῳ κεκορυθμένον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς Βακχιάδος σύριγγος ἀγέστρατον ἦχον ἀκούσω καὶ κτύπον οὐ λήγοντα σοφῆς σάλπιγγος Ὀμήρου, ὅφρα κατακτείνω νοερῷ δορὶ λείψανον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 271

ὥς ὁ μὲν Ἰνδῷοιο περὶ ράχιν εὐβοτον ὕλης ἔξετο Βάκχος ὄμιλος ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης, ἀμβολίῃ πολέμοιο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Γάγγης οἰκτείρων ἐὰ τέκνα· νεοφθιμένων δ' ἐπὶ πτότῳ πᾶσα πόλις δεδόνητο· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν πενθαλέοις πατάγοισιν ἐπεσμαράγησαν ἀγυιαί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 299

ἤδη δ' ἀμπελόεσσα δι' ἄστεος ἔτρεχεν ὁδμὴ καὶ λιγυροῖς ἀνέμοισιν ὅλας ἐμέθυσεν ἀγυιάς, νίκην Ἰνδοφόνιο προθεσπίζουσα Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 304

ἐν δὲ κολώναις ἀσχαλόων Διόνυσος ἐμέμφετο πολλάκις Ἥρῃ, ὅτι πάλιν φθονέουσα μάχην ἀνεσεύρασεν Ἰνδῶν, νίκης δ' ἐλπίδα πᾶσαν ἀνερρίπιζον ἀῆται.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 322

Ῥεῖς θεσπεσίης ταχὺς ἄγγελος, ὅς ποτε χαλκῷ φοινίξας γονόνετα τελεσσιγάμου στάχυν ἤβης ῥῖψεν ἀνυμφεύτων φιλοτήσιον ὄγμον ἀρότρων, ἄρσενος ἀμητοῖο θαλῦσιον, αἵμαλέῃ δὲ παιδογόνῳ ραθάμιγγι περιρραίνων πτύχα μηροῦ θερμὸν ἀλοιητῆρι δέμας θήλυνε σιδήρῳ· ὅς τότε διφρεῦων Κυβελίδος ἄρμα θεαίνης ἄγγελος ἀσχαλόωντι παρήγορος ἦλθε Λυαίῳ· καὶ μιν ἰδὼν Διόνυσος ἀνέδραμε, μὴ σχεδὸν ἔλθῃ Ῥεῖν πανδαμάτειραν ἄγων ἐπὶ φύλοπιν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 328

στήσας δ' ἄγριον ἄρμα, δι' ἀντυγος ἡνία τείνας, καὶ ῥοδῆς ἀχάρακτα γενειάδος ἄκρα φαείνων Βάκχῳ μῦθον ἔλεξε, χέων ὀξεῖαν ἰωήν· “ἀμπελόεις Διόνυσε, Διὸς τέκος, ἔγγονε Ῥεῖς, εἰπέ μοι εἰρομένῳ, πότε νόστιμος εἰς χθόνα Λυδῶν ἵξεαι οὐλοκάρηνον αἰστώσας γένος Ἰνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 335

οὐ πῶ ληιδίας κυανόχροας ἔδρακε Ῥεῖν, οὐ πῶ σοὶ μετὰ δῆριν ὀρεσσαύλῳ παρὰ φάτνῃ Μυγδονίων ἔσμηξε τεῶν ἰδρῶτα λεόντων Πακτωλοῦ παρὰ χεῦμα ῥυηφενές· ἀλλὰ κυδοιμοῦ ἄψοφον ἀενάων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδεις· οὐ πῶ θηροκόμῳ θεομήτορι σύμβολα νίκης Ἰνδῶν ἐκόμισσας ἑώια φῦλα λεόντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 341

οὐ πῶ μῦθος ἔληγε, καὶ ἴαχε Βάκχος ἀγῆνων· “σχέτλιοί εἰσι θεοί, ζηλήμονες· ἐν πολέμοις μὲν εἰς μίαν ἡριγένειαν αἰστώσαι πόλιν Ἰνδῶν ἔγχρῃ κισσήεντι δυνήσομαι.

1.1. NONNUS

ἀλλὰ με νίκης μητρυιῆς ἀέκοντα παραπλάζει φθόνος Ἥρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 350

ἀλλὰ βαρυσμαράγων νεφέων κτύπον οὐράνιος Ζεὺς σήμερον εὐνήσειε, καὶ αὖριον Ἄρεα δῆσω, εἰσόκεν εὐπήληκα διατμήξω στάχυν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 367

θαρσῆεις πολέμιζε τὸ δεύτερον, ὅττι κυδοιμοῦ νίκην ὀψιτέλεστον ἐμὴ μαντεύσατο Πρῆϊ· οὐ γὰρ πρὶν πολέμου τέλος ἔσσεται, εἰσόκε χάρμης ἕκτον ἀναπλήσωσιν ἔτος τετραζυγες Ὠραι· οὕτω γὰρ Διὸς ὄμμα καὶ ἀτρέπτου λῖνα Μοίρης νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐπέτρεπον· ἐσσομένῳ δὲ ἐβδομάτῳ λυκάβαντι διαρραΐσεις πόλιν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 29

οὐ ξεῖνος κατέπεφνεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν, ἀλλὰ μιν αὐτὸς ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἐν πολέμοις γὰρ σοὺς προμάχους φεύγοντας ἰδὼν ἐδάμασσε Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 48

πρῶτα μὲν ὠπλίζοντο κυβερνητῆρες ἐννοῦς, Ἀγραῖος Φλογίος τε, συνήλυδες ἡγεμονῆς, ἀρτιτελὲς μετὰ σῆμα νεοφθιμένοιο τοκῆς, Εὐλαίου δύο τέκνα· συνεστρατόωντο δὲ λαοί, ὅσσοι Κῦρα νέμοντο καὶ Ἰνδῶου ποταμοῖο Βαΐδιον Ὀμβηλοῖο παρὰ πλατὺ βάρβαρον ὕδωρ, καὶ Ῥοδόην εὐπυργον, ἀρειμανέων πέδον Ἰνδῶν, καὶ κραναὸν Προπάνισον, ὅσοι τ' ἔχον ἄντυγα νήσου Γραιῶν, ὅθι παῖδες ἐθήμονος ἀντὶ τεκούσης ἄρσενα μαζὸν ἔχουσι γαλακτοφόρου γενετῆρος, χεῖλεσιν ἀκροτάτοις ὑποκλέπτοντες ἐέρσην· οἳ τε Σεσίνδιον αἰπύ, καὶ οἳ λινοερκεὶ κύκλῳ Γάζον ἐπυργώσαντο λινοπλέκτοισι δομαίοις, ἀρραγές, εὐποίητον ἐυκλώστοισι θεμέθλοις,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 68

τοῖς δ' ἐπὶ θαρσῆεντες ἐπεστρατόωντο μαχηταί, Δάρδαι καὶ Πρασίων στρατιαί, καὶ φύλα Σαλαγγῶν χρυσοφόρων, οἷς πλοῦτος ὁμέστιος, οἷς θέμις αἰεὶ χέδροπα καρπὸν ἔδειν βιοτήσιον· ἀντὶ δὲ σίτου κεῖνον ἀλετρεύουσι μύλης τροχοειδέϊ κύκλῳ· καὶ σκολιοπλοκάμων Ζαβίων στίχες, οἷσιν ἐχέφρων Παλθάνωρ πρόμος ἦεν, ὃς ἔστυγε Δηριαδῆα ἥθεσιν εὐσεβέεσσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ· τὸν μὲν ἄναξ Διόνυσος ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν ἀλλοδαπὸν ναετῆρα λυροδμήτῳ πόρε Θήβη· καὶ Δίρκη παρέμιμνε λιπὼν πατρῶον Ὑδάσπην, Ἀονίου ποταμοῖο πινὼν Ἰσμήνιον ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 78

τοῖς δ' ἐπὶ κυδιῶν στρατὸν ἄσπετον ὥπλισε Μορρεὺς Τιδνασίδης, γενετῆρι συνέμπορος, ὃς τότε λυγρῷ γήραϊ πένθος ἔχων κεκερασμένον ἤψατο χάρμης, γηραλέη παλάμη πολυδαίδαλον ἀσπίδα πάλλων καὶ πολὺν λειμῶνι κατάσκιον ἀνθρεῶνα αὐτόματον κήρυκα χρόνου δολιχοῖο τινάσσων, υἱὸν ἔτι στενάχων μινυῶριον, Ἰνδὸν Ὀρόντην, Τίδνασος αἰολόδακρυς· ἄναξ δὲ οἱ ἔσπετο Μορρεὺς ὄρθιον ἔγχος ἔχων τιμήορον, ὅφρα δαμάσση λαὸν ὅλον Βρομίοιο, καὶ ἤθελε μῦθος ἐρίζειν Βάκχῳ γνωτοφόνῳ, καὶ ἀνούτατον υἱά Θυώνης οὐτῆσαι μενέαινε κασιγνήτοιο φονῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 84

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

καὶ σφισιν ὠμάρτησε πολυγλώσσων γένος Ἰνδῶν, οἳ τ' ἔχον Ἡελίοιο πόλιν, καλλί-
κτιτον Αἰθρην, ἀννεφέλου δαπέδοιο θεμείλιον, οἳ τ' ἔχον ἄμφω, Ἀθηνῆς λασιῶνα καὶ
Ὠρυκίης δονακῆα, καὶ φλογερὴν Νήσαιαν ἀχειμάντους τε Μελαίνας, καὶ πέδον εὐδί-
νητον ἀλισταφάνου Παταληνῆς· τοῖς ἐπὶ Δυσσαίων πυκιναὶ στίχες, οἷσι καὶ αὐτῶν
φρικτὰ δασυστέρνων ἐκορύσσετο φῦλα Σαβείρων, τοῖσιν ἐπὶ κραδίῃ λάσσαι τρίχες,
ὧν χάριν αἰεὶ ψυχῆς θάρσος ἔχουσι καὶ οὐ πτώσσουσιν ἐννύω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 141

Ἡερίης δὲ θεουδέος ἔργον ἀκούων Δηριάδης θάμβησε· περισσινόοιο δὲ κούρης εἴ-
κελον εἰδῶλῳ γενέτην ἀνελύσατο δεσμῶν· φήμη δ' ἀμφιβόητος ἀκούετο, καὶ στρατὸς
Ἰνδῶν μαζὸν ἀλεξικάκοιο δολοπλόκον ἦνεσε νύμφης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 157

καὶ στρατὸν ἀγκυλότοξον ἀολλίσσας ἐπικούρων Ἀβράθοος βραδὺς ἦλθε· νεοτμή-
των δὲ κομῶν αἰδόμενος κεκόρυστο, χόλον καὶ πένθος ἀέζων βουκεράου βασιλῆος,
ἐπεὶ νῦ οἱ ἄφρονι λύσση Δηριάδης ὑπέροπλος ὄλην ἀπεκείρατο χαίτην, Ἰνδοῖς πικρὸν
ὄνειδος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 220

τοῖς ἐπὶ θωρήσσοντο Σίβαι καὶ λαὸς Ὑδάρκης, καὶ στρατὸς ἄλλος ἵκανε πόλιν
Καρμῖναν ἐάσσας· τῶν ἅμα Κύλλαρος ἦρχε καὶ Ἀστράεις, πρόμος Ἰνδῶν, Βρόγγου
δίζυγα τέκνα τετιμένα Δηριαδῆι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 225

καὶ στόλος ἄλλος ἵκανε τριηκοσίων ἀπὸ νήσων, αἳ τε περιστιχώωσιν ἀμοιβάδες
ἄλλυδις ἄλλαι γείτονες ἀλλήλησιν, ὅπη περιμήκει πορθμῷ δίστομος Ἰνδὸς ἄγων με-
τανάστιον ἀγκύλον ὕδωρ, ἐρπύζων κατὰ βαιὸν ἀπ' Ἰνδῶν δονακῆος λοξὸς ὑπὲρ δα-
πέδοιο παρ' Ἡῶου στόμα πόντου, ἔρχεται αὐτοκύλιστος ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα· ἦχι
θερειγενέων ὑδάτων ὑψούμενος ὀλκῷ χεύμασιν αὐτογόνοις ἐπὶ πῆχεϊ πῆχυν ἀέξει· καὶ
χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται ὑγρὸς ἀκοίτης, τέρπων ἱκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμ-
φην, οἷστρον ἔχων πολύπηχυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων, μέτρῳ ἀμοιβαίῳ παλινανξέα
χεύματα τίκτων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 235

ἐρπύζων κατὰ βαιὸν ἀπ' Ἰνδῶν δονακῆος λοξὸς ὑπὲρ δαπέδοιο παρ' Ἡῶου στόμα
πόντου, ἔρχεται αὐτοκύλιστος ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα· ἦχι θερειγενέων ὑδάτων ὑψού-
μενος ὀλκῷ χεύμασιν αὐτογόνοις ἐπὶ πῆχεϊ πῆχυν ἀέξει· καὶ χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται
ὑγρὸς ἀκοίτης, τέρπων ἱκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην, οἷστρον ἔχων πολύπη-
χυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων, μέτρῳ ἀμοιβαίῳ παλινανξέα χεύματα τίκτων Νεῖλος ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ ἑώιος Ἰνδὸς ἀκούων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 246

τοῖα μὲν ἐπταπόροιο φατίζεται εἵνεκα Νείλου, Ἰνδῶν ποταμοῖο φέρειν γένος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 247

1.1. NONNUS

οἱ δὲ λιπόντες νήσων ἀγκύλα κύκλα καὶ ἔδρανα γείτονος Ἰνδοῦ ἄνδρες ἐθωρήσονται μαχήμονες, ὧν πρόμος ἀνὴρ Ῥίγβασος ἡγεμόνευεν, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 281

μαντιπόλον δ' ἐρέεινε θεηγόρον· εἰρομένῳ δὲ ἐσσομένων θέσπιζεν ἀφωνήτων στίχα παιδων, εἰναλῆς Ἰνδαλμα λιπογλώσσοιο γενέθλης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 304

τοῖς ἔπι θωρήχθησαν, ὅσοι λάχον ἄντυγα † σοιτης, μητέρα δενδρήεσαν ἀμετροβίων ἐλεφάντων, οἷς φύσις ὥπασε κύκλα διηκοσίων ἐνιαυτῶν ζῶειν ἀενάοιο χρόνου πολυκαμπεί νύσση, ἥ ἐ τριηκοσίων· καὶ βόσκεται ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, ἐκ ποδὸς ἀκροτάτου μελανόχρους ἄχρι καρήνου, γναθμοῖς μηκεδανοῖσιν ἔχων προβλήτας ὀδόντας δίζυγας, ἀμητῆρι τύπῳ γαμψώνυχος ἄρπης, θηγαλέῳ τμητῆρι, διαστείχων στίχα δένδρων ποσὶ ταυυκνήμοισιν, ἔχων Ἰνδαλμα καμήλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 310

.. καὶ λοφιὴν ἐπίκυρτον, ἐφ' πολυχανδέϊ νώτῳ ἐσμὸν ἄγων νήριθμον ἐπασσυτέρων ἐλατήρων, δινεύων στατὸν ἵχνος ἀκαμπεί γούνατος ὀλκῶ, καὶ τύπον εὐρυμέτωπον ἐχιδναίοιο καρήνου, αὐχένα βαιὸν ἔχων κυρτούμενον· εἶχε δὲ λεπτὸν ὄμμασιν ἰσοτύποισι συῶν Ἰνδαλμα προσώπου, ὑψιφανῆς, περίμετρος· ἐλισσομένου δὲ πορείῃ οὐατα μὲν λιπόσαρκα, παρήορα γείτονι κόρσῃ, λεπταλέων ἀνέμων ὀλίγη ῥιπίζεται αὖρη· πυκνὰ δὲ μαστίζουσα δέμας νωμήτορι παλμῶ λεπτοφυῆς ἐλάχεια τινάσσεται ἄστατος οὐρή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 329

τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν Καυκασίην παρὰ πέζαν Ἀμαζονίου ποταμοῖο εἰς φόβον εὐπήληκας ἀνεπτοίησε γυναῖκας, ἡλιβάτων λοφιῇσιν ἐφεδρήσων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 351

πάντων δ' ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα κοίρανος Ἰνδῶν, ὃν διερεῖ φιλότῃ πατήρ ἔσπειρεν Ὑδάσπης, Ἀστρίδος εὐώδινος ὁμιλήσας ὑμεναίοις, κούρης Ἡελίοιο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 14

Φαέθων δὲ πυριτρεφῶν δρόμον ἵππων ἀενάων ἐτέων φλογόεις ἀνεσεύρασε ποιμήν, γείτονος εἰσαΐων κορυθαιόλον ἄρεος ἡχώ, καὶ στρατὸν αἰχμάζειν προκαλίζετο μάρτυρι πυρσῶ, θερμὸν ἀκοντίζων ῥοδόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ αἰμαλέης ξένον ὄμβρον ἀπ' ἱκμάδος ὑέτιος Ζεὺς οὐρανόθεν κατέχευε, φόνου πρωτάγγελον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 17

καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐνναλίου νιφετοῖο δίψια κυανῆς ἐρυθαίνετο νῶτα κονίης Ἰνδῶν δαπέδοιο· νεοσμήκτου δὲ σιδήρου Ἡελίου σελάγιζε βολαῖς ἀντίρροπος αἴγλη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 19

φαινομένης δὲ φάλαγγας ἐπὶ κλόνον ὥπλισεν Ἰνδῶν Δηριάδης ὑπέροπλος, ἐποτρύνων δὲ μαχητὰς μῦθον ἀπειλητῆρος ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος· “δμῶες ἐμοί, μάρνα-

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

σθε, πεποιθότες ἡθάδι Νίκη, καὶ θρασὺν ὄν καλέουσι κερασφόρον υἷα Θυώνης λάτριν
ἰσοκραίριοι τελέσσατε Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 35

καὶ τις ἀνὴρ Φρυγίηθεν ὁμόστολος οἴνοπι Βάκχῳ Ἰνδῶν ποταμοῖο δέμας λού-
σειε ῥέεθροις, ἀντὶ δὲ Σαγγαρίου καλέσει πατρῶν Ὑδάσπην· ἄλλος ἀνὴρ Ἀλύβηθεν
ὁμαρτήσας Διονύσῳ ἐνθάδε θητεύσειε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο χεύματα καλλείψας
πιέτω χρυσαυγέα Γάγγην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 46

χάζεό μοι, Διόνυσε, φυγὼν δόρυ Δηριαδῆος· ἔστι καὶ ἐνθάδε πόντος ἀπείριτος·
ἀλλὰ θαλάσσης Ἀρραβίης μετὰ κύμα καὶ ἡμετέρη σε δεχέσθω· εὐρύτερος βυθὸς οὗτος
ἐρεύγεται ἄγριον ὕδωρ, καὶ Σατύρους καὶ Βάκχον ἐπάρκιός ἐστι καλύψαι καὶ στίχα
Βασσαρίδων· οὐ μείλιχος ἐνθάδε Νηρεὺς, οὐ Θέτις Ἰνδῶν σε δεδέξεται, οὐδέ σε κόλπῳ
ξεινοδόκον μετὰ κύμα πάλιν φεύγοντα σαώσει, αἰδομένη βαρύδουπον ἐμὸν πατρῶν
Ὑδάσπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 82

καὶ πολέας Κρονίδαο δεδουπότας υἷας ἀκούω· Δάρδανος ἐκ Διὸς ἔσκε καὶ ὤλετο,
καὶ θάνε Μίνως, οὐδέ μιν ἐρρύσαντο Διὸς ταυρώπιδες εὐναί· εἰ δὲ θεμιστεύει καὶ ἐν
Ἰαίδι, τίς φθόνος Ἰνδοῖς, Αἰακὸς εἰ φθιμένοισι δικάζεται;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 90

μὴ χθονίους Κύκλωπας ὀλέσσατε· καὶ γὰρ ἐκείνων δεύομαι· Ἰνδῶν δὲ παρήμενος
ἐσχαρεῶνι Βρόντης μὲν βαρύδουπον ἐμοὶ σάλπιγγα τελέσσει βρονταίοις πατάγοισιν
ἰσόκτυπον, ὄφρα κεν εἶην Ζεὺς χθόνιος, Στερότης δὲ νέην ἀντίρροπον αἶγλην ἄστε-
ροπῇ τεύξειε καὶ ἐνθάδε· καὶ μιν ἐλίξω μαρνάμενος Σατύροισιν, ἵνα φρένα μᾶλλον
ἀμύξῃ Δηριάδην κτυπέοντα καὶ ἀστράπτοντα δοκεύων ζηλήμων Κρονίδης, πεφοβη-
μένος ὄρχαμον Ἰνδῶν ὑψιγόνου φλογέοντος ἀκοντιστῆρα κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 116

καὶ ναέτην † βαρύδεσμον ἀπειρώδινος Ἀθήνης Ἡφαίστου πυρόεντος ἀπόσπορον
αἶθοπι πυρσῷ φλέξατε, τὸν καλέουσιν Ἐρεχθέα· καὶ γὰρ ἐκείνου αἷμα φέρει περίπυ-
στον Ἐρεχθέος, ὃν ποτε μαζῷ παρθενικῇ φυγόδεμνος ἀνέτρεφε Παλλὰς ἀμήτωρ, λά-
θριον ἀγρύπνῳ πεφυλαγμένον αἶθοπι λύχνῳ· μιμνέτω Ἰνδῶν κεκαλυμμένος αἶθοπι
κίστη, καὶ κενεοῦ ζοφόεντος ἐν ἔρκει παρθενεῶνος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 136

ὥς φαμένου βασιλῆος ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἰνδοί, οἱ μὲν ὑπὲρ νώτοιο σιδηροφόρων
ἐλεφάντων, οἱ δὲ συνεστρατόωντο θυελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 144

καὶ μόθον ἐστήσαντο παρὰ στόμα γείτονος Ἰνδοῦ, ἐς πεδῖον προθέοντες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 155

1.1. NONNUS

καὶ πισύρων ἀνέμων † φλογερῆς ἀντώπιον Ἡοῦς † τέτραχα τεμνομένην στρα-
τιὴν ἐστήσατο Βάκχων· πρώτην μὲν βαθύδενδρα παρὰ σφυρὰ κυκλάδος Ἄρκτου, ἥχι
πολυσπερέων ποταμῶν πεφορημένον ὀλκῶ Καυκασίου σκοπέλοιο Διιπετὲς ἔρχεται
ὔδωρ· τὴν ἑτέραν δὲ φάλαγγα συνήρμοσεν, ὀππόθι γαίης μεσσατίης στεφανηδὸν ἐς
ἐσπέριον κλίμα νεύων δίστομος οὐρεσίφοιτος ἐὼν ῥόον Ἰνδὸς ἐλίσσει, κύμασιν ἀμφί-
ζωστον ἐπιστέψας Παταληνὴν, τὴν αὐτὴν παρὰ πέζαν, ὅπη περιμήκει πορθμῶ χεῦμα
παλινδίνητον ἄγει βαρύδουπος Ὑδάσπης· καὶ τριτάτην κόσμησεν, ὅπη νοτίῳ παρὰ
κόλπῳ κύματι πορφύροντι μεσημβριάς ἔλκεται ἄλμη· καὶ στρατιὴν εὐχαλκον ἄναξ
ἔστησε τετάρτην ἀντολίας ὑπὸ πέζαν, ὅθεν δονακῆα διαίνων στέλλεται εὐόδομοις
κατάρρυτος ὕδασι Γάγγης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 183

εἰ μὲν ἐμοὶ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης μηδὲ πάλιν Βάκχοισι παλίγκοτον
οἶδμα κορύσσει, ἔσσομαι εὐάντητος, ὅλον δὲ οἱ ἀγλαὸν ὕδωρ χεύμασι ληναίοισιν ἐς εὖ-
ιον οἶνον ἀμείψω, τεύχων λαρὰ ῥέεθρα, καὶ ἀγριάδος λόφον ὕλης μιτρώσω πετάλοισι
καὶ ἀμπελόεντα τελέσω· εἰ δὲ πάλιν προχοῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρήξει Ἰνδοῖς κτει-
νομένοις καὶ υἱεὶ Δηριαδῆι, ἀνδροφυῆς κερόεσσαν ἔχων ποταμὴίδα μορφὴν, χεῦμα
γεφυρώσαντες ὑπερφιάλου ποταμοῖο ἵχνεσιν ἀβρέκτοισιν ὁδεύσατε δίψιον ὕδωρ, καὶ
γυμνῇ ψαμάθῳ πατέων ἀύχηρὸν Ὑδάσπην πεζὸς ὄνου εὐίππος ἐπιζύσειε κονίην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 189

εἰ δὲ πολυπτοίητος ἀρειμανέων πρόμος Ἰνδῶν αἰθερίου Φαέθοντος ἀπόσπορός
ἐστὶ γενέθλης καὶ Φαέθων πυρόεσσαν ἐμοὶ στήσειεν ἐνυῶ, θυγατέρος κερόεσσαν ἑῆς
ὠδῖνα γεραίρων, γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο πάλιν Φαεθοντίδι χάρμη πόντιον ὑδατόεντα
πυρὸς σβεστήρα κορύσσω· Θρινακίην δ' ἐπὶ νῆσον ἐλεύσομαι, ὀππόθι ποῖμναι καὶ
βόες αἰθερίοιο πυραυγέος ἡνιοχῆος, Ἡελίου δὲ θύγατρα, δορικτήτην ἄτε κούρην, Λαμ-
πετὴν ἀέκουσαν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρω,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 205

σπεύσατέ μοι καὶ κύκλα μελαρρίνοιο προσώπου Ἰνδῶν ληιδίων λευκαίνετε μύ-
στιδι γύψῳ, καὶ θρασὺν ἀμπελόεντι περιπλεχθέντα κορύμβῳ .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 209

.. νεβρίδα χαλκοχίτωνι καθάψατε Δηριαδῆι· καὶ Βρομίῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων
μετὰ νίκην Ἰνδὸς ἄναξ ῥίψειεν ἐὼν θώρηκα θυέλλαις, κρείσσονι λαχνήεντι δέμας θώ-
ρηκι καλύπτων, καὶ πόδα πορφυρέοισι περισφίγγειε κοθόρνοις ἀργυρέας ἀνέμοισιν
ἐὰς κνημίδας ἐάσας, καὶ μετὰ φοῖνια τόξα καὶ ἡθάδος ἔργα κυδοιμοῦ ὄργια νυκτιχό-
ρευτα διδασκέσθω Διονύσου, βάρβαρα δινεύων ἐπιλήνια βόστρυχα χαίτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 218

δυσμενέων δὲ κάρηνα κομίσσατε σύμβολα νίκης Τμῶλον ἐς ἡνεμόεντα, πεπαρμένα
μάρτυρι θύρσῳ· πολλὰς δ' ἐκ πολέμοιο μεταστήσω στίχας Ἰνδῶν ζωγρήσας μετ' ἄρηα,
παρὰ προπύλαια δὲ Λυδῶν πῆξω μαινομένοιο κεράατα Δηριαδῆος.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 240

καί τις ἐπ' ἀντιβίοισι μεμνηνότα τίγριν ἰμάσσων δίφρα διεπτοίησεν ὁμοζυγέων ἐλε-
φάντων· καὶ πολὺς κεκόρυστο Μάρων ἐλικώδεϊ θαλλῷ, ἡμερίδων ὄρπηκι διασχίζων
δέμας Ἰνδῶν μαρναμένων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 313

ὦ γένος ἄλλοπρόσαλλον Ὀλύμπιον· ἃ μέγα θαῦμα· ξείνῳ Δηριαδῇ παρίσταται
Ἀργολὶς Ἥρη, Κεκροπίδας δὲ φάλαγγας ἀναίνεται Ἀτθὶς Ἀθήνη, μητρὶ δὲ πιστὰ φέ-
ρων, ἐμὸν υἱέα Βάκχον ἑάσσας καὶ στρατιὴν Θρηήσσαν ἐφεσπομένην Διονύσῳ, ρύεται
Ἰνδὸν ὅμιλον ἐμὸς Θρηήκιος Ἄρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 7

καὶ στρατιὴ κεκόρυστο πολύτροπος εἰς μόθον Ἰνδῶν σπερχομένων ἀγεληδόν· ὁ
μὲν ταμεσίχροϊ κισσῷ κραιπνὸς ἐς ὑσμίνην πολυδαίδαλα δίφρα νομεύων πορδαλίων
ἐπέβαινεν, ὁ δὲ φρίσσοντι λεπάδνῳ ζευξεν Ἐρυθραίων ὀρεσίδρομον ἄρμα λεόντων καὶ
βλοσυρὴν ἴθυνε συνωρίδα, κυανέας δὲ ἄλλος ἐριπτοίητος ἀκοντίζων στίχας Ἰνδῶν
ἄστεμφῆς ἀχάλινον ἐτέρπετο ταῦρον ἰμάσσων, καὶ τις ἀναΐξας Κυβελήιδος εἰς ῥάχιν
ἄρκτου ἔχραε δυσμενέεσσι, καὶ οἶνοπα θύρσον ἐλίσσων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 27

καὶ τις ὀρεσσινόμων Σατύρων, ἅτε πῶλον ἐλαύνων, ποσσὶ διχαζομένοισιν ὑπὲρ
ῥάχιν ἦστο λεαίνης. Ἰνδοὶ δ' ἀνταλάαζον, ἀολλίζων δὲ μαχητὰς βάρβαρος ἐσμαρά-
γησεν ἀγέστρατος αὐλὸς ἐννοῦς· στέμματα μὲν κορύθεσσιν, ἐπέκτυπε δ' αἰγίδι θώρηξ,
ἔγχεσι θύρσος † ἔθυσε, καὶ ἰσάζοντο κοθόρνοις ἀντίτυποι κνημίδες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 69

αὐτίκα δ' ἐκ κολεοῖο Κορύμβαστος ἄορ ἐρύσσας αὐχένα Δεξιόχοιο κατεπρήνιξε μα-
χαίρῃ· καὶ ταχὺς ἀσπαίροντι θορῶν περιδέδρομε νεκρῷ οἰστρομανῆς Κλυτίος, πρυ-
λέων πρόμος· ὑψιλόφου δὲ κραιπνὸς ἐριπτοίητος ἀκόντισε Δηριαδῆος· ἀλλὰ δόρυ
προμάχοιο παρακλιδὸν ἔτραπεν Ἥρη, καὶ Κλυτίῳ κοτέουσα καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ·
ἔμπης δ' οὐκ ἀφάμαρτε ταχὺς πρόμος· ἀλλὰ τορήσας θηρὸς ἀμαймаκέτοιο πελώριον
ἀνθερεῶνα ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατέκτανε Δηριαδῆος· καὶ μογέων ὀδύνησιν ὅλην
ἐτίναξεν ἀπήνην αὐχένι κυανέῳ περιδέξις ἡλίβατος θήρ· καὶ γένυν αἰθύσσω σκολι-
ὴν προβλήτα προσώπου αἰμοβαφῇ ζυγίων ἀνεσείρασε δεσμὰ λεπάδνων· ἀλλὰ πο-
λυκλήιστον ὑπὸ ζυγὸν ἄορι κάμψας αὐχενίων ἀνέκοψεν ὁμόζυγον ὀλκὸν ἰμάντων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 86

ὕμεας εἰς Φρυγὴν λήισσομαι, ἄστεα δ' Ἰνδῶν δηώσει δόρυ τοῦτο, καὶ Ἰνδοφόνον
μετὰ νίκην Δηριάδην θεράποντα Διωνύσοιο τελέσσω· παρθενικὴ δ' ἀνάεδνος ἐὴν λύ-
σειε κορείην, δεχνυμένη Σατύροιο δασυστέρνους ὕμεναίους, Ἰνδῇ Μυγδονόιο μαινο-
μένη σχεδὸν Ἑρμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 97

1.1. NONNUS

καὶ νέκυν ὀρχηστῆρα παλινδίνητον ἑάσσας Σιληνοὺς ἐφόβησε Κορύμβαστος, ἔξοχος Ἰνδῶν, ἔξοχος ἡνορέην μετὰ Μορρέα καὶ βασιλῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 176

καὶ βριαροὶ Κύκλωπες ἐκυκλώσαντο μαχητάς, Ζηνὸς ἀοσσητῆρες· ὁμιχλήεντι δὲ λαῷ Ἀργίλιπος σελάγιζε φεραυγέα δαλὸν αἰείρων, καὶ χθονίῳ κεκόρυστο πυριγλώχινι κεραυνῷ μαρνάμενος δαΐδεσσι· καὶ ἔτρεμον αἰθοπες Ἰνδοὶ οὐρανίῳ πρηστῆρι τεθηπότες ἀντίτυπον πῦρ· καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνοις Γηγενέος σπινθῆρες ἐτοξεύοντο κεραυνοῦ· καὶ μελίας νίκησε καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ, σείων θερμὰ βέλεμνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκωκὴν, δαλὸν ἔχων ἅτε τόξα· καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Ἰνδὸν οἰστευτῆρι κατέφλεγεν ἀνέρα πυρσῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 183

Ζηνὸς ἀοσσητῆρες· ὁμιχλήεντι δὲ λαῷ Ἀργίλιπος σελάγιζε φεραυγέα δαλὸν αἰείρων, καὶ χθονίῳ κεκόρυστο πυριγλώχινι κεραυνῷ μαρνάμενος δαΐδεσσι· καὶ ἔτρεμον αἰθοπες Ἰνδοὶ οὐρανίῳ πρηστῆρι τεθηπότες ἀντίτυπον πῦρ· καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνοις Γηγενέος σπινθῆρες ἐτοξεύοντο κεραυνοῦ· καὶ μελίας νίκησε καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ, σείων θερμὰ βέλεμνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκωκὴν, δαλὸν ἔχων ἅτε τόξα· καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Ἰνδὸν οἰστευτῆρι κατέφλεγεν ἀνέρα πυρσῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 221

ἀμφὶ δέ μιν προχυθέντες ἐς ἄρματα κούφισαν Ἰνδοί, δειδιότες Κύκλωπα δυσειδέα, μή τι νι ριπῇ ὑψιτενῇ πάλιν ἄλλον ἐλὼν πρηῶνα κολώνης τρηχαλέῳ βασιλῆα κατακτείνειε βελέμνῳ, μῆκος ἔχων ἰσόμετρον ἀερσιλόφου Πολυφήμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 229

καὶ βλοσυροῦ προμάχοιο μέσῳ σελάγιζε μετώπῳ μαρμαρυγῇ τροχόεσσα μονογλήνοιο προσώπου· καὶ βλοσυροῦ Κύκλωπος ὑποπτήσσοντες ὀπωπὴν θαμβαλέῳ δεδονηντο φόβῳ κυανόχροες Ἰνδοί, οὐρανόθεν δοκέοντες Ὀλυμπιάς ὅτι Σελήνη Γηγενέος Κύκλωπος ἐναντέλλουσα προσώπῳ πλησιφαῆς ἤστραπτε, προασπίζουσα Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 244

... Εὐρύαλος κεκόρυστο· διατμήξας δὲ κυδοιμῷ ἐκ πεδίου φεύγοντα πολὺν στρατὸν ἄχρι θαλάσσης, κόλπον ἐς ἰχθυόεντα περικλείων στίχας Ἰνδῶν, δυσμενέας νίκησεν ἀκοντοφόρου διὰ πόντου, ὄρθιον εἰκοσίπηχυν δι' ὕδατος ἄορ ἐλίσσων· καὶ δολιχῷ βουπλήγι ταμὼν ἀλιγείονα πέτρην ῥῖψεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἀτυμβεύτοιο δὲ πολλοὶ διχθαδῆς ἐνόησαν ἀλιβρέκτου λῖνα Μοίρης, ἄρει κυματόεντι καὶ ὀκριόεντι βελέμνῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 261

καὶ μιν ἰδὼν Φλογίος κταμένων τιμήορος Ἰνδῶν τόξον ἐὼν κύκλωσε, καὶ ἡνεμόεν βέλος ἔλκων μεσσοφανῇ πτερόεντι βαλεῖν ἤμελλε βελέμνῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 299

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

εἰλιπόδην ἔστησε Μίμας εὐρυθμον ἐνυῶ, καὶ στρατὸν ἐπτοίησε, χοροίτυπον ἄορ ἐλίσσων, σκαρθμὸν ἔχων ἀγέλαστον ἐνόπλιον ἴδμονι ταρσῶ, οἷον ὅτε Κρονίοισιν ἐπ' οὔασι δοῦπον ἐγείρων Πύρριχος Ἰδαίοισι σάκος ξιφέεσσιν ἀράσσω ψευδομένης ἀλάλαζε μέλος μενεδήιον Ἠχοῦς, Ζηνὸς ὑποκλέπτων παλινανξέος ἔγκρυφον ἤβην· τοῖον ἔχων μιμηλὸν ἐνόπλιον ἄλμα χορείης χαλκοχίτων ἐλέλιζε Μίμας ἀνεμώδεα λόγχην· τέμνων δ' ἐχθρὰ κάρηνα, σιδήρεα λήια χάρμης, Ἰνδοφόνους πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλήγι μαχαίρῃ δυσμενέων ἐτίταινε θαλύσια μάρτυρι Βάκχῳ, ἀντὶ θυηπολίας βοέης καὶ ἐθήμονος οἴνου λοιβὴν αἱματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 305

ὄξυφαῆς δ' Ἰδαῖος ἐδύσατο κῶμον Ἐνυοῦς, ὀρχηστήρ πολέμοιο πολύτροπον ἵχνος ἐλίσσων, ἄσχετος Ἰνδοφόνιο μόθου δεδονημένος οἴστρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 1

Ἥρῃ δ' ὥς ἐνόησε δαΐζομένων στίχας Ἰνδῶν, δύσμαχον ἔμβαλε θάρσος ἀγήνορι Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 9

καὶ θρασὺς ἔπλετο μᾶλλον· ὁμηγερέες δὲ καὶ αὐτοὶ κεκλομένου βασιλῆος ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἰνδοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 17

εὐχαίτης δ' Ὑμέναιος ἐμάρνατο φάσγανα σείων, Θεσσαλικῆς ἀκίχητος ὑπὲρ ράχιν ἥμενος ἵππου, Ἰνδοὺς κυανέους ῥοδοειδέι χειρὶ δαΐζων· ἀγλαΐῃ δ' ἤστραπτεν· ἴδοις δέ μιν εἰς μέσον Ἰνδῶν Φωσφόρον αἰγλήεντα δυσειδέι σύνδρομον ὄρφνῃ· καὶ δηΐους ἐφόβησεν, ἐπεὶ νύ οἱ εἵνεκα μορφῆς μαρναμένῳ Διόνυσος ἐνέπνεεν ἔνθεον ἀλκήν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 25

εἴ ποτε πῶλον ἔλαυνεν ἀπόσσυτον εἰς μόθον Ἰνδῶν, δαιδαλέων Διόνυσος ἐμάστιεν αὐχένα θηρῶν, ἵππῳ δ' ἄρμα πέλαζε παρ' ἠβητῇρι θαμίζων, κοῦρον ἔχων, ἅτε Φοῖβος Ἀτύμνιον· ἴστατο δ' αἰεὶ ἀγχιφανῆς, ἐρόεις δὲ καὶ ἄλκιμος εἶν ἐνὶ θεσμῷ ἠιθέῳ μενέαινε φανήμεναι· ἐν δὲ κυδοιμοῖς καὶ νεφέων ἔψαυε συναιχμάζων Ὑμεναίῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 50

ὥς φαμένου Βρομίοιο πολὺ πλεόν ἤψατο χάρμης ἱμερόεις Ὑμέναιος ἐκηβόλος, ὧς ἐπὶ χαίρων οἴστρήεις Διόνυσος ἐδύσατο μᾶλλον ἐνυῶ καὶ ζοφερὴν προθέλυμνον ὄλην ἐφόβησε γενέθλην· καὶ τις ἰδὼν Διόνυσον ἀφειδέι λαίλαπι χάρμης Ἰνδῶν ἀκόρητον οἰστευτῆρα καρήνων τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλοκτεάνῳ Μελανῇ· “τοξότα, πῇ σέο τόξα καὶ ἡνεμόντες οἰστοί;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 125

εἰ θέμις εἰπεῖν, Ἥρῃ δερκομένη ζηλήμονι Βάκχον ὀπωπῇ καὶ νέον ἀμητῆρα μελαρρίνιο γενέθλης, ἠιθέῳ φθονέουσα καὶ ἱμείροντι Λυαίῳ ὦπλισε θοῦρον Ἄρῃ βαλεῖν Ὑμέναιον οἰστῶ, Ἰνδῶν μεθέποντα νόθην ἄγνωστον ὀπωπῇ, ὅφρα νόον δυσέρωτος ἀνιήσειε Λυαίου.

1.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 178

οὐδὲ μάχης Διόνυσος ἐλώφεεν· ἀλλὰ τορήσας μεσσοπαγῇ κούφιζε πεπαρμένον
άνερα θύρσῳ ὄρθιον ὑψιπότητον, ἐν ἡερίῃ δὲ κελεύθῳ Ἴνδὸν ἐλαφρίζων ζηλήμονι
δείκνυνεν Ἥρη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 222

ὄρεσσαύλων δὲ νομήων Ἰνδῶν δεδάικτο γονὴ Κουρήτι σιδήρῳ· καὶ τις ἀνὴρ προ-
κάρηνος ἐπωλίσθησε κονίῃ, εἰσαΐων μύκημα βαρυγδούποιο βοείης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 236

ἔνθα μέλος πλέξασα καὶ Ἄρεϊ καὶ Διονύσῳ Εὐπετάλῃ κεκόρυστο, φιλοσταφύλῳ
δὲ πετήλῳ κέντορα κισσὸν ἔπεμπεν ἀλοιητῆρα σιδήρου, Ἰνδῶν δρυόνει γονὴν ὀλέ-
κουσα κορύμβῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 241

καὶ δῆϊον κλονέουσα νέφος ῥήξῃνορι θύρσῳ Στησιχόρῃ φιλόβοτρυς ἐπεσκίρτησε
κυδοιμῷ, κύμβαλα δινεύουσα βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ· οὐτόσον Ἡρακλῆς Στυμφα-
λίδας ἤλασε βόμβῳ χαλκὸν ἔχων βαρύδουπον, ὅσον στρατὸν ἤλασεν Ἰνδῶν Στησι-
χόρῃ κτυπέουσα χοροῦ πολεμήιον ἡχώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 279

καὶ τις ἀμερσινόοιο κατὰσχετος ἄλματι λύσσης Βασσαρὶς Ἰνδὸν ἄρηα μετέστιχε
θυιάς ἐννώ, ἀμφὶ σέ, Λύδιε δαῖμον· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ Βάκχης ἀφλεγέος σελάγιζε κατ’
αὐχένος αὐτόματον πῦρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 296

ἀλλ’ ὅτε δὴ πόρον ἶξον, ὅπῃ πεφορημένος ὀλκῷ λευκὸν ὕδωρ μεθύνοντι ῥόῳ φοίνι-
ξεν Ὑδάσπης, δὴ τότε Βάκχος ἄυσε βαρυσμαράγων ἀπὸ λαιμῶν, ὀπτόσον ἐννεάχιλος
ἐπέβρεμεν ἐσμός ἐννοῦς φρικτὸν ὁμογλώσσων στομάτων θρόον· ἀσταθῆες δὲ ξανθὸν
ἀλυσκάζοντες ἐπὶ ῥόον ὠκλασαν Ἰνδοί, ἄλλοι δ’ ἐν πεδίῳ· στρατιὴ δ’ ἐμερίζετο Βάκ-
χου, δυσμενέας κτείνουσα καὶ ἐν δαπέδῳ καὶ Ὑδάσπῃ, δίψῃ καρχαλέῃ κεκαφηότας,
ὀπτότε γαίης ἤως μέσσον ἀνέσχε καὶ ἔτρεμε θερμὸς ὀδίτης αἶθοπος Ἡελίοιο μεσημ-
βρίζουσιν ἰμάσθλην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 302

καὶ θεὸς ἀμπελόεις προκαλίζετο κοίραν Ἰνδῶν, μῦθον ἀπειλητῆρα χέων λυσσώ-
δεϊ λαιμῷ· “τίς φόβος;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 304

εἰ ποταμοῖο φέρει γένος ὄρχαμος Ἰνδῶν, οὐρανόθεν λάχον αἶμα· χειριότερος δὲ
Λυαίου Δηριάδης ὑπέροπλος, ὅσον Διὸς ἐστὶν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 324

τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἐπήλυθεν Ἑσπερος ἀστήρ, λύων Ἰνδοφόνιοι θεμείλια δη-
ιοτήτος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 9

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ὥς ἶδε Βάκχος Ἴαρηα λελοιπότα φύλοπιν Ἰνδῶν· ἄλλω δ' ἄλλος ἔριζε.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 229

καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ, ὃς μὲν ἔχων ἐλάτην περιμήκετον, ὃς δὲ κρανείης θάμνον ὅλον πρόρριζον, ὃ δὲ πρηῶνος ἀράξας ἄκρον ἀπηλοίησε καὶ ἐς μόθον ἦεν Ἰνδῶν λαῶν ἀκοντιστήρα μεμηνότι πῆχεϊ σείων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 235

Ἴηρη δ' ἄλλοπρόσαλλος ἐπιβρίζουσα Λυαίῳ δῶκε μένος καὶ θάρσος ἀγήνορι Δηριαδῇ, καὶ οἱ ἀριστεύοντι σελασφόρον ὥπασεν αἶγλην εἰς φόβον ἀντιβίοισι· κορυσομένου δὲ φορηὸς ἀσπίδος Ἰνδῶν ἀμαρύσσετο φοίνις αἶγλη, καὶ κυνέης σελάγιζεν ὑπὲρ λόφον ἀλλομένη φλόξ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 243

καὶ τότε θαρσύνοντες ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἰνδοί, ὑσμίνην Βρομίῳ λελοιπότος· εἰσορών δὲ Δηριάδης ἐδάϊζεν ἐπασσυτέρων στίχα Βάκχων ἐγγεῖν ἐκάτερθε παλινδίνητον ἐλίσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 261

ποῖον ἴδον κατὰ δῆριν ὀλωλότα κοίραν Ἰνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 279

Αἰακὸς ἀπτοίητος ὁμοῖος οὐ πέλε Βάκχῳ, οὐ φύγε Δηριάδην, οὐκ ἔτρεμε φύλοπιν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 285

ποῖην Ὀρσιβόην λήισσαο δεσπότην Ἰνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 288

ιλήκοι Διὸς εὖχος, ἀδελφεὸν οὐ σε καλέσσω Δηριάδην φεύγοντα καὶ ἀπτολέμων γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 325

Εὖιος ἐπτοίησεν ὅλον στρατὸν Οὐατοκοίτην· καὶ Λύγον αἱματόεντος ἀπεστυφέλιξε κυδοιμοῦ ἀλκῆεις Ἰόβακχος· ἐφεδρήσσοντα δὲ δένδρῳ οὐτάσε Μειλανίωνα δολοπλόκον οἶνοπι θύρῳ, Βασσαρίδας κρυφίοισιν οἰστεύοντα βελέμοις· ἀλλὰ μιν ἐζώγρησεν ἀπήμονα δύσμαχος Ἴηρη, ὅτι δόλῳ κεκόρυστο καὶ ἔχραε πολλάκι Βάκχαις κρυπταδίοις πολέμοισιν· αἰεὶ δὲ μιν ἔκρυφε πέτρη ἢ φυτὸν ὑψικάρηνον ὑποκρυφθέντα πετήλοισι, ἀνέρας ἀφράστοισιν οἰστεύοντα βελέμοις. Ἰνδοὶ δ' ἀνδροφόνοιο μετεσσεύοντο κυδοιμοῦ ἡγορέην τρομέοντες ἀνικῆτου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 1

Ὡς ὃ μὲν Ἰνδῶοιο τυπεῖς ἱυγγὶ κυδοιμοῦ Βάκχος Ἐρυθραίης περιδέδρομε κόλπον ἀρούρης, χρύσεια χιονέησι παρήϊσι βόστρυχα σείων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 6

1.1. NONNUS

Ἥρη δὲ φθονεροῖσιν ἀνοιδαίνουσα μερίμναις † ἵκελον ἀπειλητῆρι κατέγραφεν
ἡέρα ταρσῶ, αὐτόθι παπταίνουσα πολυσπερέων στρατὸν Ἰνδῶν θύρσοις ἀνδροφό-
νοισιν ἀλοιηθέντα Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 62

ἀλλὰ τεὰς θώρηξον Ἑρινύας οἴνοπι Βάκχῳ, μὴ βροτὸν ἀθρήσαιμι νόθον σκηπτοῦ-
χον Ὀλύμπου, αἶδεο λισσομένην Διὸς εὐνέτιν, αἶδεο Δηῶ, αἶδεο † λισσομένην κα-
θαρήν Θέμιν, ὄφρα κεν Ἴνδοι βαιὸν ἀναπνεύσωσι τινασσομένου Διονύσου· ἔσσο μοι
ἀχνυμένη τιμήρορ, ὅττι Κρονίων Βάκχῳ νέκταρ ὅπασσε καὶ Ἄρεϊ λύθρον ἐννοῦς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 77

ἡ δὲ θυελλήεντι διαίξασα πεδίλῳ τρις μὲν ἀνηέρθη, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο Γάγγην·
καὶ νέκυν Ἰνδὸν ὁμιλον ἀμειδέι δειξε Μεγαίρῃ καὶ στρατιῇς ἰδρῶτα καὶ ἡνωρέην Διону-
σου· Ἰνδοφόνους δὲ Μέγαιρα πόνους ὀρώσας Λυαίου ζηλήμων ἐμέγηρε καὶ οὐρανίης
πλέον Ἥρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 86

ἡ δὲ νόῳ κεχάρητο· δρακοντοκόμῳ δὲ θεαίνῃ σαρδόνιον γελώσας κατηφέα ῥήξατο
φωνήν· “οὕτω ἀριστεύουσι νέοι βασιλῆες Ὀλύμπου, οὕτω ἀκοντίζουσι νόθοι Διός· ἐκ
Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἕνα παῖδα λόχευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσῃ Ἰνδοὺς μελιχίους καὶ
ἀμεμφέας· ἀλλὰ δαεῖν Ζεὺς ἄδικος καὶ Βάκχος, ὅσον σθένος ἐστὶ Μεγαίρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 93

ὦ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον ὑψιμέδων Ζεὺς· Τυρσηνοῖς ἀδίκους οὐ μάρναται,
ὅττι μαθόντες φώρια θεσμὰ βίαια κακοξείνων ἐπὶ νηῶν ἄρπαγες ἀλλοτρίων Σικελῇ
πλώουσι θαλάσση· οὐ κτάνε δυσσεβέων Δρυόπων γένος, οἷς βίος αἰχμαὶ καὶ φόνος·
εὐσεβίῃ δὲ μεμηλότας ἔκτανεν Ἰνδοὺς, οὓς τάχα πασιμέλουςα Θέμις μαιώσατο μαζῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 115

τὴν δὲ καλεσσαμένη φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ· “Ἴρις, ἀξιφύτου Ζεφύρου χρυσόπτρε
νύμφη, εὖλοχε μήτερ Ἑρωτος, ἀελλήεντι πεδίλῳ σπεῦδε μολεῖν ζοφόντος ἐς Ἑσπέ-
ριον δόμον Ὑπνου· δίζεο καὶ περὶ Λῆμνον ἀλίκτυπον· εἰ δέ μιν εὖρης, λέξον, ἵνα Κρο-
νίωνος ἀθελγέος ὅμματα θέλξῃ εἰς μίαν ἡριγένειαν, ὅπως Ἰνδοῖσιν ἀρήξω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 156

ἀλλὰ σύ μοι, φίλε κοῦρε, χολώεο δίζυγι θεσμῶ μυστιπόλοις Σατύροισι καὶ ἀγρύ-
πνῳ Διονύσῳ· δὸς χάριν ἀχνυμένη σέο μητέρι, δὸς χάριν Ἥρῃ, καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος
ἀθελγέα θέλξον ὁπωπὴν ἐς μίαν ἡριγένειαν, ὅπως Ἰνδοῖσιν ἀρήξῃ, οὓς Σάτυροι κλο-
νέουσι καὶ εἰσέτι Βάκχος ὀρίνει.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 173

Γηγενέων δ' ἐλέαιρε γονὴν μελανόχροον Ἰνδῶν· δὸς χάριν· ὑμετέρης γὰρ ὁμόχροές
εἰσι τεκούσης· ῥύεο κυανέους, κυανόπτρε· μηδὲ χαλέψῃς Γαῖαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁμή-
λικά, τῆς ἅπο μούνης πάντες ἀνεβλάστησαν, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 188

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

εἰ δὲ σὺ ναιετάεις παρὰ Τηθύι Λευκάδα πέτρην, Δηριάδῃ χραίσμησον, ὃν ἥροσεν Ἴνδὸς Ὑδάσπησ· γείτονι πιστὰ φύλαξον, ἐπεὶ τεὸς ἡχέτα γείτων Ὠκεανὸς κελάδων προπάτωρ πέλε Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 207

καὶ Παφίην μάστευεν· ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ μούνην Ἀσσυρίην ἐκίχησεν ἐρημαίην Ἀφροδίτην ἐξομένην· Χάριτες γὰρ ἐς ἄνθεα ποικίλα κήπων εἰαριναὶ στέλλοντο, χορίτιδες Ὀρχομενοῖο, ἡ μὲν ἀμεργομένη Κίλικα κρόκον, ἡ δὲ κομίζειν βάλασμον ἰμείρουσα καὶ Ἰνδῶου δονακῆος φυταλιήν, ἐτέρη δὲ ρόδων εὐώδεα ποίην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 274

ἀλλὰ, θεά, χραίσμησον, ἐμῆς δ' ἐπίκουρον ἀνίης δός μοι κεστὸν ἱμάντα, τεῖν πανθελγέα μίτρην, εἰς μίαν ἡριγένειαν, ὅπως Διὸς ὄμματα θέλξω, καὶ Διὸς ὑπνώοντος ἐμοῖς Ἰνδοῖσιν ἀρήξω· δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ἐπεὶ κυανόχροες Ἰνδοὶ ξεινοδόκοι γεγάασιν Ἐρυθραίης Ἀφροδίτης, οἷς κοτέων Διόνυσος ἐπέχραεν, οἷσι καὶ αὐτὸς θηλυμανῆς ἄστοργος ἐχώσατο παιδοτόκος Ζεὺς, καὶ στεροπὴν ἐλέλιξε συναιχμάζων Διόνυσω· δός μοι κεστὸν ἱμάντα βοηθόον, ᾧ ἔνι μούνῳ θέλγεις εἰν ἐνὶ πάντα· καὶ ἄξιός ἐμι φορέσσαι, ὥς ζυγίη γεγαυῖα καὶ ὥς συνάεθλος Ἐρώτων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 25

καὶ κεφαλῇ στέφος εἶχε παναίολον, ᾧ ἔνι πολλὰι λυχνίδες ἦσαν, Ἐρωτος ὁμόστολοι, ὧν ἅπο πέμπει φαιδρὰ τινασσομένων ἀμαρύγματα Κυπριδίῃ φλόξ· εἶχε δὲ πέτρον ἐκείνον, ὃς ἀνέρας εἰς πόθον ἔλκει, οὖνομα φαιδρὸν ἔχοντα ποθοβλήτοιο Σελήνης, καὶ λίθον ἰμείρουσαν ἐρωτοτόκοιο σιδήρου, καὶ λίθον Ἰνδῶν φιλοτήσιον, ὅττι καὶ αὐτὴ ἐξ ὑδάτων βλάστησεν ὁμόγνιος Ἀφρογενείης, κυανέην θ' ὑάκινθον, ἐράσμιον εἰσέτι Φοῖβω· ἀμφὶ δὲ οἱ πλοκάμοισιν ἐρωτίδα δῆσατο ποίην, ἣν φιλέει Κυθήρεια καὶ ὥς ρόδον, ὥς ἀνεμώνην, καὶ φορέει μέλλουσα μιγήμεναι υἱεὶ Μύρρης· καὶ λαγόνας στεφανηδὸν ἀήθει δῆσατο κεστῷ· εἶχε δὲ ποικίλον εἶμα παλαιάτατον, ᾧ χύτο νύμφης κρυπταδίῃ φιλότητι κασιγνήτων ὑμεναίων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 45

ἧ ῥα πάλιν κοτέουσα κορύσσει οἶνοπι Βάκχῳ, καὶ ποθέεις Ἰνδοῖσιν ὑπερφιάλοισιν ἀρῆξαι;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 49

ἔννεπε· καὶ γελῶντι νόῳ πολυμήχανος Ἦρῃ ζηλομανῆς ἀγόρευε παραιφαμένη παρακοίτην· “Ζεῦ πάτερ, ἄλλος ἔχει με φίλος δρόμος· οὐ γὰρ ἰκάνω ἄρεος Ἰνδῶοιο καὶ Ἰνδοφόνου Διόνυσου ἀλλοτρίας μεθέπουσα μεληδόνας, ἀντολῆς δὲ γείτονας Ἡελίοιο μετέρχομαι αἶθοπας αὐλὰς σπερχομένη· πτερόεις γὰρ Ἔρως παρὰ Τηθύος ὕδωρ Ὠκεανηιάδος Ῥοδόπης δεδονημένος οἷστρω συζυγίην ἀπέειπε· καὶ ἔπλετο κόσμος ἀλήτης, καὶ βίος ἀχρήστος ἀποιχομένων ὑμεναίων· τοῦτον ἐγὼ καλέουσα παλίνδρομος ἐνθάδε βαίνω· οἶσθα γάρ, ὥς Ζυγίη κικλήσκομαι, ὅττι καὶ αὐτῆς παῖδες ἐμαὶ κρατέουσι τελεσιγόνου τοκετοῖο.

1.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 61

τοῖον ἔπος βοόωσαν ἀμείβετο θερμὸς ἀκοίτης· “νύμφα φίλη, λίπε δῆριν· ἐμὸς Διώνυσος ἀγῆνωρ ἀμῶων προθέλυμνον ἀβακχεύτων γένος Ἰνδῶν χαιρέτω· ἀμφοτέρους δὲ γαμήλια λέκτρα δεχέσθω· οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἀλόχου πόθος οὐδὲ θεαίνης θυμὸν ἐμὸν θελκτῆρι τόσον βακχεύσατο κεστῶ .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 161

ὥς δ’ ὅτε χειμερίων ῥοθίων μυκώμενος ὀλκῶ ἄπλοος ἀντιπόροις βακχεύετο πόντος ἀέλλαις, κύμασιν ἠλιβάτοισι κατάρρυτον ἡέρα νείφων, πρυμναίους δὲ κάλῳας ἀφειδέι κύματος ὀρμῇ λαίλαπες ἐρρήξαντο, καὶ ἄσθματι λαῖφος ἐλίξας ἰστὸν ἀνεχλαίνωσε κεκυφότα λάβρος ἀήτης λαίφεσιν ἀμφίζωστον, ἐδοχμώθη δὲ κεραίη, ναῦται δ’ ἀσχαλόωντες ἐπέτρεπον ἐλπίδα πόντω· ὥς τότε Βάκχον ὄρινεν ὅλον στρατὸν Ἰνδικὸς ἄρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 169

ἔνθα τις οὐ κατὰ κόσμον ἦν ἔρις, οὐ κλόνος ἀνδρῶν ἴσος ἦν, οὐ δῆρις ὁμοίος· ἀκάματος γὰρ νόστιμος ἐγρεκύδοιμος ἐπέβρεμε χάλκεος Ἄρης, Μωδαίου προμάχοιο φέρων τύπον, ὃς πλέον ἄλλων ὑσμίνης ἀκόρητος ἀτερπεί τέρπετο λύθρῳ, ᾧ πλέον εἰλαπίνης φόνος εὐαδεν· ἐν δὲ βοεΐῃ, οἷά τε Γοργείων πλοκάμων ὀφιώδεας ὀλκοὺς, γραπτὸν ἐυσμήριγτος ἔχων Ἰνδαλμα Μεδούσης Δηριάδῃ πέλεν ἴσος, ὁμόχροος· οὐ τότε μορφῇς ῥιγεδανῆς ἀγέλαστον ἔχων μίμημα προσώπου, καὶ σκολιὴν πλοκαμῖδα φέρων καὶ σῆμα βοεΐης, αἰνομανῆς πεφόρητο μόθῳ λαοσσόος Ἄρης, καὶ προμάχους θάρσυνεν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 175

ὁμογλώσσῳ δ’ ἀλαλητῶ Βάκχου μὴ παρεόντος ἀταρβέες ἔβρεμον Ἰνδοί, καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἐπέκτυπε λοίγιος Ἄρης, φοιταλέην συνάεθλον ἔχων Ἔριν· ἐν δὲ κυδομοῖς στήσε Φόβον καὶ Δεῖμον ὀπάονα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 275

καὶ βλοσυροὶ Κύκλωπες ἀναιδέες εὐποδι ταρσῶ εἰς φόβον ἠπείγοντο τεθηπότες, οἷς ἅμα φεύγων Ἰνδῶν ἀδόνητος ἐλίμπανε Φαῦνος ἐνυῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 287

ἀπὸ σκοπέλοιο δὲ Νύμφαι Νηιάδες βυθίοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροις· αἱ μὲν Ὑδασπιάδεσσιν ὁμήλυδες, αἱ δὲ φυγοῦσαι Ἰνδὸν ἐς ἀγχικέλευθον ἐναυλίζοντο ῥεέθροις, ἄλλαι Συδριάδεσσιν ὁμόστολοι, αἱ δ’ ἐνὶ Γάγγῃ λύθρον ἀπεσμήξαντο νεόσσυτον, ἃς τότε πολλὰς ἐρχομένας ἀγελῆδον ἐς ὑδατόεντας ἐναύλους Νηιάς ἀργυρόπεζα φιλοξείνῳ πυλεῶνι δέξατο κυματόεντος ἐς αὖλια παρθενεῶνος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 8

καὶ Χάρις ὠκυπέδιλος Ἐρυθραίῳ παρὰ κήπῳ φυταλιὴν εὐοδμον ἀμεργομένη δονακήων, ὄφρα πυριπνεύστων Παφίων ἐντοσθε λεβήτων Ἀσσυρίου μίξασα χυτὰς ὠδῖνας ἐλαίου ἀνθεσιν Ἰνδῶοισι μύρον τεύξειεν ἀνάσσει, ὅπποτε παντοίην δροσερὴν ἐδρέ-

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ψατο ποίην, χώρον ὅλον θηεῖτο· καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ λόχημιν λύσσαν ἐοῦ γενετῆρος
ὀπιπεύουσα Λυαίου ἀχνυμένη δάκρυσε, φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ πενθαλέοις ὀνύχεσ-
σιν ἕως ἐχάραξε παρειάς· καὶ Σατύρους σκοπίαζεν ὑποπτήσσοντας ἐννῶ, Κωδώνην
δ' ἐνόησε μινυνθαδίην τε Γιγαρτῶ κεκλιμένης ἐφύπερθεν ἀτυμβεύτοιο κονίης· Χαλκο-
μέδην δ' ἐλέαιρε θυελλήεντι πεδίλῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 159

τοῦτ' οὖν με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι βροτοειδὲ μορφῇ Ἄρης ἐγρεκύδομος ἔχων συνάεθλον
Ἐννῶ, ἀρχαίης φιλότητος ἀφειδήσας Ἀφροδίτης, νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διο-
νύσῳ, Ἰνδῶν βασιλῆϊ συνέμπορος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 167

ἀλλὰ μολὼν ἀκίχητος ἐώιον εἰς κλίμα γαίης Ἰνδῶν παρὰ πέζαν, ὅπῃ θεράπεινα
Λυαίου ἔστι τις ἐν Βάκχησιν, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης, οὖνομα Χαλκομέδην φιλοπάρθε-
νος – εἰ δέ κεν ἄμφω Χαλκομέδην καὶ Κύπριν ἔσω Λιβάνοιο νοήσης, οὐ δύνασαι, φίλε
κοῦρε, διακρίνειν Ἀφροδίτην – · κεῖθι μολὼν χραισμησον ἐρημονόμῳ Διονύσῳ, Μορ-
ρέα τοξεύσας ἐπὶ κάλλει Χαλκομεδείης· σείο δὲ τοξοσύνης γέρας ἄξιον ἐγγυαλίξω
Λήμνιον εὐποίητον ἐγὼ στέφος, εἵκελον αἰγλαῖς Ἡελίου φλογεροῖο· σὺ δὲ γλυκὺν ἰὸν
ιάλλων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 188

καὶ ταχὺς Ἰνδῶοιο μολὼν κατὰ μέσσον ὁμίλου τόξον ἐὼν στήριξεν ἐπ' αὐχένι Χαλ-
κομεδείης· καὶ βέλος ἰθύνων ῥοδέης περὶ κύκλα παρειῆς Μορρέος εἰς φρένα πέμψεν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 194

ἐρετμώσας δὲ πορείην νηχομένων πτερύγων ἑτερόζυγι σύνδρομος ὀλκῷ πατρώ-
ους ἀνέβαιναν ἐς ἀστερόεντας ὀχῆας, καλλείψας πυρόεντι πεπαρμένον Ἰνδὸν οἰστῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 201

ἡ δὲ δολοφρονέουσα παρήπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν, οἷά περ ἱμείρουσα, πόθου δ' ἀπε-
μάξατο κούρη ψευδαλέον μίμημα· καὶ αἰθέρος ἤπτετο Μορρεὺς, ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφο-
ρημένος· ἐν κραδίῃ γὰρ παρθενικὴν ἐδόκησεν ἔχειν βέλος ἴσον ἐρώτων, κοῦφος ἀνὴρ,
ὅτι παῖδα σαόφρονα δίζετο θέλγειν κυανέοις μελέεσσι, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μορφῆς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 256

... εἰς Φρυγίην Διόνυσος ὁπάονα † Δηριαδῆα δουλοσύνης ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγόν, ἀντὶ
δὲ πάτρης Μαιονίῃ πολυόλβος ἐὼν ναέτην με δεχέσθω· Τμῶλον ἔχειν ἐθέλω μετὰ Καύ-
κασον· ἀρχέγονον δὲ Ἰνδὸν ἀπορρίψας ἐμὸν οὖνομα Λυδὸς ἀκούσω, αὐχένα δοῦλον
Ἐρωτος ὑποκλίνων Διονύσῳ· Πακτωλὸς φερέτω με· τί μοι πατρώος Ὑδάσπης;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 269

ἤδη γὰρ σκιάονται θορῶν αὐτόχθονι παλμῷ ἄψοφος ἀννεφέλοιο μελαίνετο κῶνος
ὁμίχλης, καὶ τρομερῇ ξύμπαντα μιῇ ξύνωσε σιωπῇ· οὐδέ τις ἵχνος ἔπειγε δι' ἄστεος Ἰν-
δὸς ὁδίτης, οὐδέ γυνὴ χερνήτης ἐθήμονος ἤπτετο τέχνης, οὐδέ οἱ ἐν παλάμῃσι φιληλα-
κάτῳ παρὰ λύχνῳ κύκλον ἐς αὐτοέλικτον ἰὼν ἄτρακτος ἀλήτης ἄστατος ὀρχηστῆρι

1.1. NONNUS

τιταίνεταιο νήματος ὀλκῶ, ἀλλὰ καρηβαρέουσα φιλαγρύπνῳ παρὰ λύχνῳ εὔδε γυνή
ταλαεργός· ὄφιν δέ τις ἥσυχος ἔρπων κεῖτο πεσών, κεφαλῇ † δὲ λύων παλινάγρετον
οὐρὴν γαστέρος ὑπναλέης ἀνεσείρασεν ὀλκὸν ἀκάνθης· καὶ τις ἀερσιπόδης ἐλέφας
παρὰ γείτονι λόχη

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 307

οἶδα, πόθεν, Κυθήρεια, χολώεαι υἷαςιν Ἰνδῶν· γείτονας Ἡελίοιο τεοὶ κλονέουσιν
οἰστοί· οὐ πῶ μνηστὶν ὄλεσσας ἐλεγχομένων σέο δεσμῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 363

γινεό μοι δολόεσσα φερέσβιος· αὐτοφόνος γὰρ αἶ κε θάνης ἀδίδακτος ἀνυμφεύ-
των ὑμεναίων, Βασσαρίδων στίχα πᾶσαν ἀνάρσιος Ἰνδὸς ὀλέσσει· ἀλλὰ μιν ἡπερό-
πευε, καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσεις σὴν στρατιὴν φύξηλιν ἱμασσομένου Διονύσου, ψευδο-
μένη Παφίης κενεὸν πόθον· εἰ δέ σε Μορρεὺς εἰς εὐνὴν ἐρύσειεν ἀναινομένην ὑμεναί-
ους, οὐ χατέεις ἐπὶ Κύπριν ἀρηγόνος· ὑμετέρης γὰρ φρουρὸν ἔχεις ἀπέλεθρον ὄφιν
χραιομήτορα μίτρης· ὑμέτερον δὲ δράκοντα λαβὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν στηρίζει Δι-
όνυσος ἐν ἀστεροφεγγεὶ κύκλῳ, ἄγγελον οὐ λήγοντα τεῆς ἀλύτοιο κορείης,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 125

ἀλλ' ὅτε φοινίσσονται σέλας πέμπουσα προσώπῳ ὑσμίνης προκέλευθος ἐκηβόλος
ἄνθορεν Ἡώς, Ἰνδῶν ἐκόρυσσε γονὴν λαοσσόος Ἄρης· καὶ τότε θωρηχθέντες εὐτρο-
χάλων ἐπὶ δίφρων ἄρματι Δηριάδαο συνήλυδες ἔρρεον Ἰνδοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 162

ἔνθα διατμήξας Χαρίτων Ἰνδαλμα προσώπου Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀνάλκιδας
ἔνδεκα Μορρεὺς, ἃς μετὰ Χαλκομέδην ἐκρίνατο· Μαιναλίδων δὲ χεῖρας ὀπισθοτό-
νους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῶ, καὶ στίχα λυσιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρων ληίδας
ἀμφιπόλους ἐκυρῶ πόρε Δηριαδῇ, ἔδνον ἐῆς ἀλόχοιο τὸ δεύτερον, ἧς χάριν εὐνῆς
νυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀερσιλόφῳ παρὰ Ταύρῳ, ὅπποτε Δηριάδαο νέην βασιληίδα
κούρην, ἥλικα Χειροβίην, ζυγίῳ σφηκώσατο δεσμῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 172

Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀνάλκιδας ἔνδεκα Μορρεὺς, ἃς μετὰ Χαλκομέδην ἐκρί-
νατο· Μαιναλίδων δὲ χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῶ, καὶ στίχα λυ-
σιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρων ληίδας ἀμφιπόλους ἐκυρῶ πόρε Δηριαδῇ, ἔδνον
ἐῆς ἀλόχοιο τὸ δεύτερον, ἧς χάριν εὐνῆς νυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀερσιλόφῳ παρὰ
Ταύρῳ, ὅπποτε Δηριάδαο νέην βασιληίδα κούρην, ἥλικα Χειροβίην, ζυγίῳ σφηκώ-
σατο δεσμῶ· οὐ γὰρ δῶρον ἔδεκτο γαμήλιον ὄρχαμος Ἰνδῶν παιδὸς ἐῆς, οὐ χρυσὸν
ἀπέειπε, καὶ ἐγρεμόθοισι μαχηταῖς θυγατέρων ἔξευξεν ἀδωροδόκους ὑμεναίους, γαμ-
βρὸν ἔχων Μορρῆα καὶ ἐννεάπηχυν Ὀρόντην· καὶ διδύμοις προμάχοισιν ἐν νύμφευσε
γενέθλην, Μορρεὶ Χειροβίην καὶ Πρωτονόειαν Ὀρόντη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 182

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

οὐ γὰρ ἐπιχθονίοισιν ὁμοίος ἔπλετο Μορρεὺς, ἀλλὰ Γιγαντείων μελέων ὑψαύ-
χενι μορφῇ Ἰνδῶν Γηγενέων μιμήσατο πάτριον ἀλκὴν, ἡλιβάτου Τυφῶνος ἔχων αὐ-
τόχθονα φύτλην, εὖτε πυριτρεφέντων Ἀρίμων παρὰ γείτονι πέτρῃ σύγγονον ἡνορέην
ἐπεδείκνυε μάρτυρι Κύδνῳ, ἔδνα φέρων θαλάμων Κιλικῶν ἰδρῶτας ἀέθλων, νυμφίος
ἀκτῆμων, ἀρετῇ δ' ἐκτῆσατο νύμφην, ὅππότε Μορρηνοῖο γάμων μνηστῆρι σιδήρῳ
Ἀσσυρίῃ γόνυ κάμψε, καὶ εἰς ζυγὰ Δηριαδῆος αὐχένα πετρήεντα Κίλιξ δοχμῶσατο
Ταῦρος, καὶ θρασὺς ὥκλασε Κύδνος, ὅθεν Κιλικῶν ἐνὶ γαίῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 198

ὥς φαμένου Μορρῆος ἀμείβετο κοίρανος Ἰνδῶν· “Χειροβίην ἀνάεδνον ἔχων, κορυ-
θαιόλε Μορρεῦ, ἄξιά μοι πόρες ἔδνα φερεσσακέων ὑμεναίων, ἅσπερ δουλῶσας Κιλι-
κῶν ὑψήνορι νίκη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 208

μοῦνον ἐμοὶ πεφύλαξο δορικτῆτης πόθον εὐνῆς, μή σε γυναιμανέεσσιν ἴδω πανο-
μοῖον Ἰνδοῖς· ὅμματα μὴ σκοπιάζε καὶ ἄργυρον αὐχένα Βάκχης, μὴ ποθέων τελέσειας
ἐμὴν ζηλήμονα κούρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 236

ὑψιτενεῖς δὲ αἰ μὲν εὐγλυφάνοιο παρὰ προπύλαια μελάθρου ἀγχονίῳ θλίβοντο πε-
ρίπλοκον αὐχένα δεσμῷ· ἄλλαις θερμὸν ὅπασσε μόρον πυρόεντι ρέεθρῳ· αἰ δὲ πεδο-
σκαφέεσσιν ἐτυμβεύοντο βερέθροις φρεῖατος ἐν γυάλοισιν, ὅπη βυθίων ἀπὸ κόλπων
χερσὶν ἀμοιβαίαις βεβημένον ἔλκεται ὕδωρ· καὶ τις ἔσω διεροῖο βαθυνομένου κενε-
ῶνος ἡμιθανῆς ἀτίνακτος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ· “ἔκλυον, ὡς Ἰνδοῖσι θεὸς πέλε γαῖα
καὶ ὕδωρ· οὐδὲ μάτην ποτὲ τοῦτο φατίζεται· ἀμφοτέροι γὰρ εἰς ἐμὲ θωρήχθησαν ὁμό-
φρονες, εἰμὶ δὲ μέσση καὶ χθονίου θανάτοιο καὶ ὑδατόεντος ὀλέθρου, καὶ μόρον ἐγγὺς
ἔχω διδυμόζυγον· ἰλυόεις γὰρ ξεῖνος δεσμός ἔχει με, καὶ οὐκέτι ταρσὸν ἀείρω, ὕγρα
δὲ ῥιζώσασα πεπηγότα γούνατα πηλῷ ἴσταμαι ἀστυφέλικτος ἐγὼ Μοίρησιν ἐτοίμη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 328

δέξο με σοῖς Σατύροισιν ὁμόστολον· ἐν πολέμοις γὰρ Ἰνδοὶ ἀριστεύουσιν, ἕως
ἔτι χεῖρα κορύσσω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 2

Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ἐμάρνατο θυιάδι χάρμη, καὶ Βρομίου προπόλοισιν ἐπέ-
χραε κοίρανος Ἰνδῶν, πῇ μὲν ἀκοντίζων δολιχῷ δορί, πῇ δὲ δαΐζων ἄορι κωπήεντι,
χαραδραίοις δὲ βελέμοις τοξεύων πεφόρητο καὶ ὀξυτέροισιν ὀιστοῖς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 130

οὐκέτι Μαιονίης ἐπιβήσομαι· οὐδ' ἐνὶ παστῶ δέξομαι, ἣν ἐθέλῃς, μετὰ Μορρέα
Βάκχον ἀκοίτην· ἔσσομαι Ἰνδῶν καὶ ἐγώ, φίλος· ἀντὶ δὲ Λυδῆς κυδαίνω θυέεσσιν Ἐρυ-
θραίην Ἀφροδίτην κρυπταδίῃ Μορρῆος ὁμευνέτις· ἐν δὲ κυδομοῖς Ἰνδὸς ἀνὴρ ἐχέτω
με συναιχμαζούσαν ἀκοίτην· εἰς σὲ γὰρ ἴσα βέλεμνα καὶ εἰς ἐμὲ διπλόα πέμπων Ἴμερος
ἀμφοτέροισι μίαν ζύνωσεν ἀνάγκην, εἰς κραδίην Μορρῇ καὶ εἰς φρένα Χαλκομεδεΐῃ.

1.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 151

κούρην Δηριαδῆος ἀναίνομαι· αὐτὸς ἐλάσσω ἐκ μεγάρων ἀέκουσαν ἐμὴν ζηλή-
μονα νύμφην· οὐκέτι Βασσαρίδεσσι κορύσσομαι, εἴ με κελεύεις, ἀλλὰ φίλοις ναέτῃσι
μαχέσσομαι· Ἴνδον ὀλέσσω οἴνοπα θύρσον ἔχων, οὐ χάλκεον ἔγχος αἰείρων· ῥίψω δ'
ἔντεα πάντα καὶ ἄνθεα λεπτὰ τινάξω, ὑμετέρῳ βασιλῇ συναιχμάζων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 190

ἄγχι δὲ πόντου καλλείψας ἀκόμιστον ἐπ' αἰγιαλοῖο χιτῶνα θαλπόμενος γλυκε-
ρῇσι μεληδόσι λούσατο Μορρεύς, γυμνὸς ἐὼν· ψυχρῇ δὲ δέμας φαίδρυνε θαλάσση,
θερμὸν ἔχων Παφίης ὀλίγον βέλος· ἐν δὲ ῥεέθροις Ἰνδῶν ἰκέτευεν Ἐρυθραῖν Ἀφρο-
δίτην, εἰσαΐων, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης· λουσάμενος δ' ἀνέβαινε μέλας
πάλιν· εἶχε δὲ μορφήν, ὡς φύσις ἐβλάστησε, καὶ ἀνέρος οὐ δέμας ἄλμη, οὐ χροίην με-
τάμειπεν, ἐρευθαλέη περ ἐοῦσα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 228

καὶ γὰρ ἅπ' Οὐλύμποιο θορῶν ὠκύπετος Ἑρμῆς, ἀντίτυπον Βρομίοιο φέρων Ἰν-
δαλμα προσώπου, Βακχείην ἐκάλεσεν ὅλην στίχα μύστιδι φωνῇ· δαιμονίην δὲ γυναι-
κες ὅτ' ἔκλυον εὖιον ἡχώ, εἰς ἓνα χῶρον ἵκανον· ἀπὸ τριόδων δὲ κομίζων Μαιναλίδων
ὅλον ἔθνος ἐς ἀγκύλα κύκλα κελεύθου ἤγαγεν ὠκυπέδιλος, ἕως σχεδὸν ἦε πύργων·
καὶ φυλάκων στοιχηδὸν ἀκοιμήτοισιν ὀπωπαῖς νήδυμον ὕπνον ἔχευεν ἥη πανθελγεί
ῥάβδῳ φώριος Ἑρμείας, πρόμος ἐννυχος· ἑξαπίνης δὲ Ἰνδοῖς μὲν ζόφος ἦεν, ἀθηήτοισι
δὲ Βάκχαις

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 268

ἔγρετο δὲ Ζεὺς Καυκάσου ἐν κορυφῇσιν ἀπορρίψας πτερὸν Ὑπνου· καὶ δόλον ἠπε-
ροπῇα μαθὼν κακοεργέος Ἥρης Σιληνοὺς ἐδόκευε πεφυζότας, ἔδρακε Βάκχας σπερ-
χομένας ἀγγελιδὸν ἀπὸ τριόδων, ἀπὸ πύργων, καὶ Σατύρους κείροντα καὶ ἀμώνοντα
γυναῖκας Δηριάδην ἐνόησεν ὀπίστερον, ὄρχαμον Ἰνδῶν, υἷέα δ' ἐν δαπέδῳ κατακείμε-
νον· ἀμφὶ δὲ νύμφαι ἐγγὺς ἔσαν στεφανηδόν· ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης κεῖτο καρηβα-
ρέων, ὀλιγοδρανὲς ἄσθμα τιταίνων, ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 283

οὐδὲ καὶ αὐτὴ σὸν κότον ἐπρήνυνεν ἀτέρμονα νυμφιδίη φλόξ, λέκτρα διασκεδά-
σασα Διοβλήτοιο Θυώνης; Ἰνδοφόνῳ τέο μέχρις ἐπιβρίζεις Διονύσῳ;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 297

δήσω σὰς παλάμας χρυσέῳ πάλιν ἡθάδι δεσμῷ· Ἄρεα δ' ἄρραγέεσσιν ἀλυκτοπέ-
δησι πεδήσω καὶ μιν ἀναλθήτοισιν ὅλον πληγῇσιν ἱμάσσω, εἰς τροχὸν αὐτοκύλιστον
ὁμόδρομον, οἷος ἀλήτης Τάνταλος ἡερόφοιτος ἢ Ἰξίων μετανάστης, εἰσόκε νικήσειεν
ἐμὸς πάις υἷεας Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 301

ἀλλὰ τεῶ Κρονίωνι χαρίζεαι, αἶ κεν ἐλάσσης λύσσαν ἐριπτοίητον ἱμασσομένου
Διονύσου· μηδὲ λίπης κοτέοντα τεδὸν πόσιν, ἀλλὰ μολοῦσα Ἰνδῶς ἀκίχητος ὑπὸ κλέ-

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

τας εὖβοτον ὕλης Βάκχῳ μαζὸν ὄρεξον ἐμὴν μετὰ μητέρα Φείην, ὄφρα τελειότεροισιν
έοῖς στομάτεσσιν ἀφύσση σὴν ἱερὴν ραθάμιγγα προηγῆταιραν Ὀλύμπου, καὶ βατὸν
αἰθέρα τεῦξον ἐπιχθονίῳ Διονύσῳ· ὑμετέρῳ δὲ γάλακτι δέμας χρίσασα Λυαίου σβέσ-
σον ἀμερσινόοιο δυσειδέα λύματα νούσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 352

Ἴσος ἐμῷ γενετῆρι φανήσομαι· ἐν πολέμοις γὰρ Γηγενέας Τιτῆνας ἐμὸς νίκησε Κρο-
νίων, νικήσω καὶ ἔγωγε χαμαιγενέων γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 354

σήμερον ἀθρήσητε κορυμβοφόρον μετὰ νίκην Δηριάδην ἰκέτην βραδυπειθέα, καὶ
χορὸν Ἰνδῶν αὐχένα δοχμώσαντα γαληναίῳ Διονύσῳ, καὶ ποταμὸν μεθέποντα μεθυ-
σφαλὲς Εὖιον ὕδωρ· ἀντιβίους δ' ὄψεσθε παρὰ κρητῆρι Λυαίου ξανθὸν ὕδωρ πίνοντας
ἀπ' οἰνοπόρου ποταμοῖο, καὶ θρασὺν Ἰνδὸν ἄνακτα κατάσχετον οἴνοπι κισσῷ, ἰλλό-
μενον πετάλοισι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ, εἵκελα δεσμὰ φέροντα, τὰ περ μετὰ κύματα
λύσσης Νυσιάδες βοόωσι θεουδέες εἰσέτι νύμφαι, ἀλκῆς ἡμετέρης ἐπιμάρτυρες, ὅπ-
ποτε κισσοῦ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 141

καὶ τότε λυσσῆεις παλινάγρετον ἄμφεπε χάρμην Δηριάδης βαρύμηνις, ἀπήμονας
ὡς ἶδε Βάκχας· καὶ μόθον ἀρτεμέοντος ὀπιπεύων Διονύσου εἰς ἐνοπὴν οἴστρησε πε-
φυζότας ἡγεμονῆας· καὶ ξυνὴν πρυλέεσσι καὶ ἱππῆεσσιν ἀπειλὴν βάρβαρον ἐσμαρά-
γησε βαρυφθόγγων ἀπὸ λαϊμῶν· “σήμερον ἢ Διόνυσον ἐγὼ πλοκαμῖδος ἐρύσσω, ἢ
μόθος Βακχεῖος αἰστώσει γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 157

θαρσαλέοι δὲ γένεσθε, καὶ Ἰνδῶν μετὰ χάρμην νίκην κυδιάνειραν ἀείσατε Δηρι-
αδῆος, ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων στρατὸς ἀνδρῶν Ἰνδοῖς Γηγενέεσσιν ἀνικῆ-
τοισιν ἐρίζειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 174

θυρσομανῆς Διόνυσος ἐρημονόμων στίχα θηρῶν εἰς ἐνοπὴν βάκχευεν· ὀριτρεφές
δὲ μαχηταὶ δαιμονίῃ βρυχηδὸν ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ· καὶ πολὺς ἐκ στομάτων ἐκο-
ρύσσετο μαινόμενος θῆρ ὠμοβόρων τε δράκοντες ἀποπτύοντες ὀδόντων τηλεβόλους
πόμπευον ἐς ἡέρα πίδακας ἰοῦ χάσματι συρίζοντι μεμυκότες ἀνθερεῶνος, λοξὰ πα-
ρασκαίροντες· ἐς ἀντιβίους δὲ θορόντες αὐτόματον σκοπὸν εἶχον ἐχιδνήεντες οἰστοί·
καὶ σκολιαῖς ἐλίκεσιν ἐμπτρώθη δέμας Ἰνδῶν ἰλλομένων, βροτέους δὲ πόδας σφηκώ-
σατο σειρὴ εἰς δρόμον αἰσσοντας.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 197

καὶ πολὺς ἐσμὸς ἔπιπτε, βαρυσμαράγων ἀπὸ λαϊμῶν φρικτὸν ἐρημονόμων αἰών
βρύχημα λεόντων· καὶ τις ἐνικήθη τρομέων μυκήματα ταύρου, καὶ βοὸς εἰσορόων βλο-
συρῆς γλωχίνα κεραίης λοξὸν ἀκοντίζουσιν ἐς ἡέρα· φοιταλέος δὲ εἰς φόβον ἄλλος
ὄρουσεν ὑποφρίστων γένυν ἄρκτου· θηρείαις δ' ἰαχῆσιν ὁμόκτυπος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ

1.1. NONNUS

Πανὸς ἀνικῆτοιο κύων συνυλάκτεε λαίμῳ, καὶ μόθον ὑλακόμωρον ἐδείδεσαν αἴθοπες Ἴνδοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 253

Βακχεῖης κατὰ μέσσον ἐμαίνεται δημοτῆτος· Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα μετὰ κλόνον ἤθελεν ἔλκειν εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὑμεναίων, καὶ κενεῇ πολέμιζεν ἐπ' ἐλπίδι, τηλίκος ἀνὴρ, οἷος ἔην θρασὺς Ὠτος ἀνέμβατον αἰθέρα βαίνων, ἀγνὸν ἀνυμφεύτου ποθέων λέχος Ἰοχεαίρης, οἷος ἔην φιλέων καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης ὑψινεφῆς ἐς Ὀλυμπον ἀκοντίζων Ἐφιάλης· Κολλήτης πέλε τοῖος ὑπέρτερος, αἰθέρι γείτων, Γηγενέος προγόνοιο θεημάχον αἶμα κομίζων, Ἴνδοῦ πρωτογόνοιο· καὶ ἄρκιος ἔπλετο μορφῇ δῆσαι θοῦρον Ἄρηα μεθ' υἱέας Ἴφιμεδείης· ἀλλὰ τόσον περ ἐόντα γυνὴ κτάνεν ὀξεί πέτρῳ, Βακχιάδος Χαρόπεια κυβερνήτειρα χορείης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 283

καὶ κοτέων ἐτάροιο δεδουπότος ἀρχὸς Ἀβάντων Καρμίνων βασιλῆα κατεπρήνιξε Μελισσεύς, Κύλλαρον, ὀξυόεντι κατ' αὐχένος ἄορι τύψας, Λωγασίδην, ὃς μοῦνος, ἐπεὶ σοφὸς ἔσκε μαχητῆς, Δηριάδῃ μεμέλητο δοριθρασέων πλέον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 373

καὶ τόσον Ἴνδὸν ἄνακτα, τὸν οὐ κτάνεν ἄσπετος αἰχμή, ἀμπελόεις νίκησεν ἔλιξ πρόμος· ἀμφιέπων δὲ ἡμερίδων ὄρπηκι κατάσχετον ἀνθερεῶνα πνίγετο Δηριάδης σκολιῷ τεθλιμμένος ὀλκῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 416

ἐπασχαλῶν δὲ κυδοιμῷ μαντοσύνης Διόνυσος ἔης ἐμνήσατο Ῥεῖης, ὅττι τέλος πολέμοιο φανήσεται, ὁππότε Βάκχοι εἰναλίην Ἴνδοῖσιν ἀναστήσωσιν ἐνυῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 424

.. εἰς ἀγορὴν ἐκάλεσσε μελαρρίνων γένος Ἴνδῶν Δηριάδης σκηπτουῆχος· ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ λαὸν ἀολλίζων ἐτερόθροον ἦε κῆρυξ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 427

αὐτίκα δ' ἠγερέθοντο πολυσπερέων στίχες Ἴνδῶν, ἐζόμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ βάθρων· λαοῖς δ' ἀγρομένοισιν ἄναξ ἀγορήσατο Μορρεύς· “ἴστε, φίλοι, τάχα πάντες, ἃ περ κάμον ὑψόθι Ταύρου, εἰσόκε γαῖα Κίλισσα καὶ Ἀσσυρίων γένος ἀνδρῶν αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ὑπὸ ζυγὰ Δηριαδῆος· ἴστε καί, ὅσσα τέλεσσα καταιχμάζων Διονύσου, μαρνάμενος Σατύροισι καὶ ἀμνητῆρι σιδήρῳ τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα βοοκράριοιο γενέθλης, ὁππότε Βασσαρίδων πεπεδημένον ἐσμὸν ἐρύσσας

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 450

ἢ πότε λυσσῶν ὀρεσίδρομος ὑψίκερος Πᾶν θηγαλέοις ὀνύχεσσι διατμήξει νέας Ἴνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 464

ἀλλὰ, φίλοι, μάρνασθε πεποιθότες· ἀντιβίων δὲ μή τις ὑποπτήσσειεν ὀπιπεύων στίχα νηῶν Βακχιάδων· Ἴνδοὶ γὰρ ἐθήμονές εἰσι κυδοιμοῦ εἰναλίου, καὶ μᾶλλον ἀρι-

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

στεύουσι θαλάσση ἢ χθονὶ δηριόωντες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 1

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃ μεμηλότες ἔμφρονες Ἴνδοί, Βακχείην ἀνέμοισιν ἐπιτρέψαντες ἐνυώ, ὄμμασιν ἀκλαύτοις ἐταρχύσαντο θανόντας, οἷα βίου βροτέου γαίῃα δεσμὰ φυγόντας ψυχῆς πεμπομένης, ὅθεν ἤλυθε, κυκλάδι σειρῇ νύσσαν ἐς ἀρχαίην· στρατιῇ δ' ἀμπαύετο Βάκχου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 48

ἀμφὶ δὲ νεκρῷ Ἀστέριος Δικταῖος ἐπήγορον ἄορ ἐρύσσας Ἴνδους κυανέους δυοκαίδεκα δειροτομήσας θῆκεν ἄγων στεφανηδὸν ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ· ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφοροῖας.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 102

καὶ τροχαλοὶ Κορύβαντες, ἐπεὶ λάχον ἔνδιον Ἴδης, τύμβον ἐτορνώσαντο· βαθυνομένων δὲ θεμέθλων νεκρὸν ἐταρχύσαντο πεδοσκαφέος διὰ κόλπου, Κρήτης γνήσιον αἶμα, μῆς οἰκήτορα πάτρης, καὶ κόνιν ὀθνεῖν πυμάτην ἐπέχευαν Ὀφέλτῃ· καὶ τάφον αἰπυτέροις ἀνεστήσαντο δομαίοις, τοῖον ἐπιγράψαντες ἔπος νεοπενθέϊ τύμβῳ· νεκρὸς Ἀρεστορίδης μινυώριος ἐνθάδε κεῖται, Κνώσσιος, Ἴνδοφόνος, Βρομίου συνάεθλος, Ὀφέλτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 115

ποικίλα δ' ἦεν ἄεθλα, λέβης, τρίπος, ἀσπίδες, ἵπποι, ἄργυρος, Ἴνδὰ μέταλλα, βόες, Πακτώλιος ἰλὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 120

καὶ θεὸς ἱππῆσιν ἀέθλια θήκατο νίκης· πρῶτῳ μὲν θέτο τόξον Ἀμαζονίην τε φαρέρτην καὶ σάκος ἡμιτέλεστον Ἀρηιφίλην τε γυναῖκα, τήν ποτε Θερμώδοντος ἐπ' ὀφρύσι πεζὸς ὁδεύων λουομένην ζώγρησε, καὶ ἤγαγεν εἰς πόλιν Ἴνδῶν· δευτέρῳ ἵππον ἔθηκε Βορειάδι σύνδρομον αὔρη, ξανθοφυῇ, δολιχῇσι κατάσκιον αὐχένα χαίταις, ἡμιτελὲς κεύουσιν ἔτι βρέφος, ἧς ἔτι γαστήρ ἵππιον ὄγκον ἔχουσα γονῆς οἰδαίνετο φόρτῳ· καὶ τριτάτῳ θώρηκα, καὶ ἀσπίδα θῆκε τετάρτῳ· τὸν μὲν ἀριστοπόνος τεχνήσατο Λήμνιος ἄκμων ἀσκήσας χρυσέῳ δαιδάλματι, τῆς δ' ἐνὶ μέσσω ὀμφαλὸς ἀργυρέῳ τροχόεις ποικίλλετο κόσμῳ· πέμπτῳ δοιὰ τάλαντα, γέρας Πακτωλίδος ὄχθης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 486

αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης χαροπῆς ἔστησεν ἀγῶνα· πρῶτῳ μὲν θέτο ταῦρον ἀπ' Ἰνδῶ· οἰο βουάλου δῶρον ἔχειν, ἐτέρῳ δὲ μελαρρίνων κτέρας Ἰνδῶν βάρβαρον αἰολόνωτον ἄγων κατέθηκε βοείην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 545

ἐσσύμενος δὲ Ἰνδῶν περίμετρον ἀνιέρταζε βοείην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 751

καὶ φιλίην ἐπὶ δῆριν ἀκοντιστήρας ἐπείγων Ἰνδικὰ Βάκχος ἄεθλα φέρων παρέθηκεν ἀγῶνι, διχθαδίην κνημίδα καὶ Ἰνδῶν λίθον ἄλμης.

1.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 778

ἔννεπεν· ἐγρεμόθου δὲ λαβὼν πρεσβήια νίκης Αἰακὸς ἀυχῆεις χρυσέας κνημίδας
ἀείρων δῶκεν ἐῷ θεράποντι· καὶ ὕστερα δῶρα κομίζων Ἀστέριος κούφιζε δορικτήτην
λίθον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 10

Λῦτο δ' ἄγων· λαοὶ δὲ μετήιον ἔνδια λόχμης, καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὁμίλεον·
ἀγρονόμοι δὲ Πᾶνες ἐναυλίζοντο χαραδραίοισι μελάθροις, αὐτοπαγῇ ναίοντες ἐρη-
μάδος ἄντρα λεαίνης ἐσπέριοι· Σάτυροι δὲ δεδυκότες εἰς σπέος ἄρκτου θηγαλέοις
ὀνύχεσσι καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ πετραίην ἐλάχειαν ἐκοιλαίνοντο χαμεύνην, εἰσό-
κεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιφανὲς δὲ ἀμφοτέροις ἀνέτελλε γαληναίης φάος
Ἡοῦς, Ἴνδοις καὶ Σατύροισιν· ἐπεὶ τότε κυκλάδι νύσση Μυγδονίου πολέμοιο καὶ Ἴν-
δώοιο κυδοιμοῦ ἀμβολίην ἐτάνυσσεν ἔλιξ χρόνος· οὐδέ τις αὐτοῖς οὐ φόνος, οὐ τότε
δῆρις· ἔκειτο δὲ τηλόθι χάρμης Βακχιάς ἐξάετηρος ἀραχνιώσα βοεΐη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 11

καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὁμίλεον· ἀγρονόμοι δὲ Πᾶνες ἐναυλίζοντο χαραδραίοισι
μελάθροις, αὐτοπαγῇ ναίοντες ἐρημάδος ἄντρα λεαίνης ἐσπέριοι· Σάτυροι δὲ δεδυκό-
τες εἰς σπέος ἄρκτου θηγαλέοις ὀνύχεσσι καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ πετραίην ἐλάχειαν
ἐκοιλαίνοντο χαμεύνην, εἰσόκεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιφανὲς δὲ ἀμφοτέ-
ροις ἀνέτελλε γαληναίης φάος Ἡοῦς, Ἴνδοις καὶ Σατύροισιν· ἐπεὶ τότε κυκλάδι νύσση
Μυγδονίου πολέμοιο καὶ Ἰνδώοιο κυδοιμοῦ ἀμβολίην ἐτάνυσσεν ἔλιξ χρόνος· οὐδέ τις
αὐτοῖς οὐ φόνος, οὐ τότε δῆρις· ἔκειτο δὲ τηλόθι χάρμης Βακχιάς ἐξάετηρος ἀραχνι-
ώσα βοεΐη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 48

καὶ Φρύγιον πολυίδριν ἀνείρετο μάντιν Ἐρεχθεύς, σύμβολα παπταίνων ὑπάτου
Διός, εἰ πέλε χάρμης αἴσια δυσμενέεσσιν ἢ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ, οὐτόσον ὑσμίνης πο-
θέων τέλος, ὅσσον ἀκοῦσαι μυστιπόλοις ὅαροισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου, καὶ στί-
χας ἀστράων ἐλίκων καὶ κυκλάδα μήνην, καὶ δύσιν ἡματίην Φαεθοντίδος ἄμμορον
αἴγλης κλεπτομένης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 80

καὶ τότε μουνωθέντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ σύγγονος οὐρανόθεν Διὸς ἄγγελος
ἦλυθεν Ἑρμῆς, καὶ τινα μῦθον ἔειπε παρηγορέων ἐπὶ νίκη· “μὴ τρομέοις τόδε σῆμα,
καὶ εἰ πέλεν ἡματίη νύξ· τοῦτό σοι, ἄτρομε Βάκχε, πατήρ ἀνέφηνε Κρονίων νίκης Ἰν-
δοφόνιοι προάγγελον· ἡελίῳ γὰρ δεύτερον ἀστράπτοντι φεραυγέα Βάκχον εἴσκω,
καὶ θρασὺν ὀρφναίῃ μελανόχροον Ἰνδὸν ὁμίχλη· αἰθέρι γὰρ τύπος οὗτος ὁμοίος· εὐ-
φάεος δὲ ὥς ζόφος ἡμάλδυνε καλυπτομένης φάος Ἡοῦς, καὶ πάλιν ἀντέλλων πυρι-
φεγγέος ὑπόθι δίφρου Ἡέλιος ζοφέεσσιν ἀπηκόντιζεν ὁμίχλην, οὕτω σὼν βλεφάρων
μάλα τηλόθι καὶ σὺ τινάξας Ταρταρίης ζοφέεσσιν Ἑρινύος ἄσκοπον ἀχλὺν ἀστρά-
ψεις κατ' ἄρηα τὸ δεύτερον ὥς Ὑπερίων.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 7

ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἀκοσμήτων χύσιν ἄστρον θάμβει καὶ Φαέθοντα δεδου-
πότα, πῶς παρὰ Κελτοῖς Ἑσπερίῳ πυρίκαυτος ἐπωλίσθησε ρέεθρῳ, τόφρα δὲ νῆες
ἵκανον ἐπήλυδες, ἃς ἐνὶ πόντῳ στοιχάδας ἰθύνοντες ἐς ἄρεα ναύμαχον Ἰνδῶν ἀκλύ-
στῳ Ῥαδαμᾶνες ἐναυτίλλοντο θαλάσση, πόντον ἀμοιβαίησιν ἐπιρρήσσοντες ἐρωαῖς
ὕσμίνης ἐλατῆρες· ἐπειγομένῳ δὲ Λυαίῳ ὀλκάσιν ἀρτιτύποις ἐπεσύρισε πομπὸς ἀή-
της.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 21

καὶ στόλον ἀθρήσαντες ἀταρβέες ἔτρεμον Ἰνδοί, ἄρεα παπταίνοντες ἀλίκτυπον,
ἄχρι καὶ αὐτοῦ γούνατα τολμήεντος ἐλύετο Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 25

ποιητῷ δὲ γέλῳτι γαληναίοιο προσώπου Ἰνδὸς ἄναξ ἐκέλευσε τριηκοσίων ἀπὸ
νήσων τῆς ἐλεφαντοβότοιο παρὰ σφυρὰ δύσβατα γαίης λαὸν ἄγειν· καὶ κραιπνὸς ἐς
ἀτραπὸν ἦε κῆρυξ, ποσσὶ πολυγνάμπτουσιν ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων καὶ στό-
λος ὅξυς ἵκανε πολυσπερέων ἀπὸ νήσων κεκλομένου βασιλῆος· ὁ δὲ θρασὺς αὐχένα
τείνων, ὀλκάδας εὐπήληκας ἐς ἄρεα πόντιον ἔλκων, λαὸν ὅλον θάρσυνε, καὶ ὑψινόῳ
φάτο φωνῇ· “ἄνερες, οὓς ἀτίταλλεν ἐμὸς μενέχαρμος Ὑδάσπης, ἄρτι πάλιν μάρνασθε
πεποιθότες· αἰθόμενον δὲ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 45

εἰ γὰρ ἔην ρόος οὗτος ἀπ’ ἄλλοτρίου ποταμοῖο, μηδὲ πατὴρ ἐμὸς ἦεν ἀρήιος Ἰνδὸς
Ὑδάσπης, καὶ κεν ἐγὼ τότε χεῦμα χυτῆς ἔπλησα κόνιης ὁδμήν βοτρυόεσσιν ἀμαλδύ-
νων Διονύσου, καὶ προχοὴν μεθύουσιν ἐμοῦ γενετῆρος ὁδεύων ποσσὶ κονιομένοισι
διέτρεχον ἄβροχον ὕδωρ, οἷα παρ’ Ἀργείοισι φατίζεται, ὥς Ἑνοσίχθων ξηρὸν ὕδωρ
ποίησε, καὶ αὐσταλέου ποταμοῖο Ἰναχίην ἵππειος ὄνου ἐχάραξε κόνιν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 80

καὶ προμάχοις Διόνυσος ἐκέκλετο θυιάδι φωνῇ· “Ἄρεος ἄλκιμα τέκνα καὶ εὐθώ-
ρηκος Ἀθήνης, οἷς βίος ἔργα μόθοιο καὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἀγῶνες, σπεύσατε καὶ κατὰ
πόντον αἰστώσαι γένος Ἰνδῶν, εἰναλίην τελέσαντες ἐπιχθονίην μετὰ νίκην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 90

νόσφι φόβου μάρνασθε, Μιμαλλόνες· ὑγρομόθων γὰρ ἐλπίδες ἀντιβίων κενεαυ-
χέες· εἰ δὲ μογήσας φύλοπιν οὐκ ἐτέλεσεν ἐπὶ χθονὸς ὄρχαμος Ἰνδῶν, ἡλιβάτων λο-
φιῇσιν ἐφεδρήσων ἐλεφάντων, ἀγχινεφῆς, ἀκίχητος, ἀνούτατος, ἥερι γείτων .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 97

.. οὐ μὲν ἐγὼ προμάχων ποτὲ δεύομαι, οὐδὲ καλέσσω ἄλλον ἀοσητήρα μετὰ Κρο-
νίωνα τοκῆα, ἡνίοχον πόντοιο καὶ αἰθέρος· ἦν δ’ ἐθελήσω, γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο
Ποσειδάωνα κορύσσω Ἰνδῶν στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνοντα τριαίνῃ· καὶ πρόμον εὐρυ-
γένειον, ἀπόσπορον Ἑννοσιγαίου, Γλαῦκον ἔχω συνάεθλον, ἐμῆς ἄτε γείτονα Θήβης,
πόντιον Ἀονίης Ἀνθηδόνης ἀστὸν ἀρούρης· Γλαῦκον ἔχω καὶ Φόρκυν· ἱμασσομένην δὲ

1.1. NONNUS

θαλάσση ὀλκάδα Δηριάδαο κατακρύψει Μελικέρτης, κυδαίνων Διόνυσον ὁμόγνιον, οὗ ποτε μήτηρ νήπιον ἔτρεφε Βάκχον, ἐπεὶ πόρε ποντιάς Ἰνῶ ἐν γλάγος ἀμφοτέροισι, Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ· μαντιπόλου δὲ γέροντος, ὃς ἡμετέρην ποτὲ νίκην

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 118

ἀλλὰ σιωπῇ ἔκτοθεν εὐθύρσοιο καὶ Ἰνδῶοιο κυδοιμοῦ μιμνέτω ἡρεμέων θρασὺς Αἴολος, ἥθάδι δεσμῶ ἀσκὸν ἐπισφίγξας ἀνεμώδεα, μηδ' ἐνὶ πόντῳ ἄσθμασιν Ἰνδοφόνοις ἀριστεύσωσιν ἀῆται· ἀλλὰ μόθον τελέσω νηοφθόρα θύρσα τιταίνων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 134

τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἔην κλόνος, ὦρτο δ' ἰωὴ κεκλομένων· καὶ λαὸς ἐθήμονι μάρνατο τέχνη κυκλώσας στεφανηδὸν ὅλον στρατόν, ἐν δ' ἄρα μέσσω νηυσὶν ὁμοζυγέσσιν ἐμιτρώθη στόλος Ἰνδῶν εἰς λίνον ἐργομένων νεπόδων τύπον· Αἰακίδαις δὲ Αἰακὸς ὕγρον ἄρηα προθεσπίζων Σαλαμῖνος ἀρχόμενος πολέμοιο θεουδέα ῥήξατο φωνή· “εἰ πάρος ἡμετέρην αἰὼν ἱκετήσιον ἤχῳ ἄσπορον εὐρυάλωος ἀπήλασας αὐχμὸν ἀρούρης, διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ, δὸς πάλιν ὀψιτέλεστον ἴσῃν χάριν, ὕετι Ζεῦ, ὕδατι κυδαίνων με καὶ ἐνθάδε· καὶ τις ἐνὶ ψῇ νίκην ἡμετέρην δεδοκημένος· ὥς ἐνὶ γαίῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 146

ἄλλος ἀνὴρ λέξειεν Ἀχαικός· “εἰν ἐνὶ θεσμῷ Αἰακὸς Ἰνδοφόνος φυσίζοος· ἀμφοτέρων γάρ, κείρων ἐχθρὰ κάρηνα καὶ αὐλακι καρπὸν ὀπάσσας χάρμα πόρεν Δήμητρι καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 163

πέμπε μοι αἰετὸν ὄρνιν ἐμῆς κήρυκα γενέθλης δεξιτερὸν προμάχοισι καὶ ὑμετέρῳ Διονύσῳ· ἄλλος δ' ἀντιβίοισιν ἀριστερὸς ὄρνις ἰκέσθω· σύμβολα δ' ἀμφοτέροις ἐτερότροπα ταῦτα γενέσθω· τὸν μὲν ἐσαθρήσω πεφορημένον ἄρπαγι ταρσῷ θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένον ὀξεί κέντρῳ νεκρὸν ὄφιν περίμετρον ἀερτάζοντα κεράστην, δυσμενέος κερόεντος ἀπαγγέλλοντα τελευτήν· λαῶ δ' ἀντιβίων ἕτερος μελανόχροος ἔλθῃ κυανέαις πτερύγεσσι προθεσπίζων φόνον Ἰνδῶν, αὐτόματον θανάτοιο φέρων τύπον· ἦν δ' ἐθελήσης, βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν μαντεύεο νίκην, καὶ στεροπὴν Βρομίοιο λεχώια φέγγεα πέμπων υἰέα σείο γέραιρε πάλιν πυρί, δυσμενέων δὲ ὀλκάδας εὐπλήγκας ὀιστεύσωσι κεραυνοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 224

— — — καὶ διδύμαις στρατιῇσιν ἐπέκτυπε πόντιος ἄρης χερσαίην μετὰ δῆριν, ἀλιρροίζῳ δ' ἀλαλητῷ ὀλκάσι Βακχείησιν ἐπέρρεον ὀλκάδες Ἰνδῶν· καὶ φόνος ἦν ἐκάτερθε, καὶ ἔξε κύματα λύθρῳ, καὶ πολὺς ἀμφοτέρων στρατὸς ἥριπεν· ἀρτιχύτῳ δὲ αἷματι κυανέης ἐρυθαίνετο νῶτα θαλάσσης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 252

— — — καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη Μελικέρτης· Λευκοθέη δ' ὀλόλυξε, τιθηνήτειρα Λυαίου, αὐχένα γαῦρον ἔχουσα, καὶ Ἰνδοφόνου περὶ νίκης ἄνθει φυκίονεντι

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

κόμην ἐστέψατο Νύμφη· καὶ Θέτις ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα θαλάσσης χεῖρας ἐρει-
σαμένη καὶ Δωρίδι καὶ Πανοπείῃ ἄσμενον ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐθύρῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 261

καὶ βυθίῃ Γαλάτεια θαλασσαίου διὰ κόλπου ἡμιφανῆς πεφόρητο διαξύουσα γα-
λήνην, καὶ φονίου Κύκλωπος ἀλιπτοίητον ἐνὺ δερκομένη δεδόνητο, φόβῳ δ' ἤμειψε
παρειάς· ἔλπετο γὰρ Πολύφημον ἰδεῖν κατὰ φύλοπιν Ἰνδῶν ἀντία Δηριάδαο συναι-
χμάζοντα Λυαίῳ· ταρβαλή δ' ἰκέτευε θαλασσαίην Ἀφροδίτην υἷα Ποσειδάωνος ἀρι-
στεύοντα σαῶσαι, καὶ γενέτην φιλότιμον ἐφ' υἱεὶ Κυανοχαίτην μαρναμένου λιτάνευε
προασπίζειν Πολυφήμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 283

εἰς χρόνον ἑπταέτηρον ἔχεις πολύκυκλον ἀγῶνα, βόσκων ἄλλοπρόσαλλον ἀτέρ-
μονος ἐλπίδα χάρμης, ὅττι τεοῦ μέγαλοιο προασπιστῆρες ἀγῶνος πάντες ἐνὸς χατέ-
ουσιν ἀνικῆτου Πολυφήμου· εἰ δὲ τεῖν ἐπὶ δῆριν ἐμὸς πάις ἴκετο Κύκλωψ, πατρῶν δ'
ἐλέλιζεν ἐμῆς γλωχίνα τριαίνης, καὶ κεν ὑπὲρ πεδίοιο συναιχμάζων Διονύσῳ στήθεα
βουκεράοιο διέθλασε Δηριαδῆος, καὶ πολλὸν ἄλλον ὄμιλον ἐμῷ τριόδοντι δαΐζων εἰς
μίαν ἠριγένειαν ὅλον γένος ἔκτανεν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 386

– – – καὶ στόλον ἰθύνουσα μαχήμονα Δηριαδῆος ὑσμίνης Ἔρις ἦρχε· Διωνύσοιο
δὲ νηῶν Ἰνδοφόνῳ παλάμῃ κολπώσατο λαίφεα Νίκη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 402

χάζετο δ' Ἰνδὸς ὄμιλος ἐπὶ χθόνα, πόντον ἐάσας· καὶ Φαέθων ἐγέλασσαν, ὅτι
προτέρους μετὰ δεσμοῦς ἐκ πυρὸς Ἥφαιστοιο πάλιν φύγε ναύμαχος Ἄρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 5

Οὐ δὲ Δίκην ἀλέεινε πανόψιον, οὐδὲ καὶ αὐτῆς ἀρραγέος κλωστήρος ἀκαμπέα νή-
ματα Μοίρης· ἀλλὰ μιν ἀθρήσασα πεφυζότα Παλλὰς Ἀθήνη – ἔζετο γὰρ κατὰ πόν-
τον ἐπὶ προβλήτος ἐρίπνης, ναύμαχον εἰσορώουσα κορυσσομένων μόθον Ἰνδῶν – ἐκ
σκοπιῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἄρσενά δύσατο μορφήν· κλεψινόοις δ' ὁάροισι παρήπαφεν
ὄρχαμον Ἰνδῶν, Μορρέος εἶδος ἔχουσα, χαριζομένη δὲ Λυαίῳ Δηριάδην ἀνέκοψε, καὶ
ὥς ἀλέγουσα κυδοιμοῦ φρικτὸν ἀπερροῖβδησεν ἔπος πολυμεμφεῖ φωνῇ· “φεύγεις, Δη-
ριάδη;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 96

χρονίην δὲ θεοὶ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν σὺν Διὶ παμμεδέοντι πάλιν νόστησαν
Ὀλύμπῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 171

εἶπατε, Μοῖραι· τίς φθόνος Ἰνδῶν πόλιν ἔπραθε;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 182

εἰς ἐμὲ θωρήχθη καὶ ἐμὸς γάμος· ἡμετέρου γὰρ Μορρέος ἡμίροντος ἐσυλήθη πό-
λις Ἰνδῶν· πατρὸς ἐνοσφίσθη χάριν ἀνέρος· ἢ πρὶν ἀγήνωρ καὶ θυγάτηρ βασιλῆος,

1.1. NONNUS

ἐγὼ ποτε δεσπότης Ἰνδῶν, ἔσσομαι ἀμφιπόλων καὶ ἐγὼ μία· καὶ τάχα δειλὴ δμῳίδα
Χαλκομέδειαν ἐμὴν δέσποιναν ἐνίψω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 187

σήμερον Ἰνδὸν ἔδεθλον ἔχεις, ἀπατήλιε Μορρεῦ· αὖριον αὐτοκέλευστος ἐλεύσει
εἰς χθόνα Λυδῶν, Χαλκομέδης διὰ κάλλος ὑποδρήσων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 199

Δηριάδης τέθνηκεν· ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν, ἀρραγὲς ἤριπε τεῖχος ἐμῆς χθονός· αἶθε
καὶ αὐτὴν Βάκχος ἐλὼν ὀλέσῃ με σὺν ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ, καὶ με λαβὼν ρίψειεν ἐς
ὠκυρέεθρον Ὑδάσπην, γαῖαν ἀναινομένην· ἐχέτω δέ με πενθερὸν ὕδωρ, Δηριάδην δ'
ἐσίδω καὶ ἐν ὕδασι· μηδὲ νοήσω Πρωτονόην ἀέκουσαν ἐφespoμένην Διονύσῳ· μή ποτε
Χειροβίης ἕτερον γόον οἰκτρὸν ἀκούσω ἐλκομένης ἐς ἔρωτα δορικτήτων ὑμεναίων· μή
πόσιν ἄλλον ἴδοιμι μετ' ἀνέρα Δηριαδῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 217

Βάκχοι δ' ἐκροτάλιζον ἀπορρίψαντες ἐνὺ, τοῖον ἔπος βοόωντες ὁμογλώσσων
ἀπὸ λαϊμῶν· “ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν ὄρχαμον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 235

παυσάμενος δὲ πόνοιο, καὶ ὕδατι γυῖα καθήρας, ὥπασε λισσομένοισι θεοῦδέα κοί-
ρανον Ἰνδοῖς, κρινάμενος Μωδαῖον· ἐπὶ ξυνῷ δὲ κυπέλλῳ Βάκχοις δαινυμένοισι μιῆς
ἤψαντο τραπέζης ξανθὸν ὕδωρ πίνοντες ἀπ' οἰνοπόρου ποταμοῖο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 252

ἀλλ' ὅτε λυσιπόνοιο παρήλυθε κῶμος ἐορτῆς, νίκης ληίδα πᾶσαν ἐλὼν μετὰ φύ-
λοπιν Ἰνδῶν ἀρχαίης Διόνυσος ἐῆς ἐμνήσατο πάτρης, λύσας ἐπταέτηρα θεμεῖλια δη-
ιοτῆτος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 256

καὶ δηίων ὅλον ὄλβον ἐληίζοντο μαχηταί, ὧν ὁ μὲν Ἰνδὸν ἱάσπιν, ὁ δὲ γραπτῆς
ὕακίνθου Φοιβάδος εἶχε μέταλλα καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου· ἄλλος ἐυκρήπιδος ὑπὸ
σκοπιῇσιν Ἰμαίου ὄρθιον ἵχνος ἔπειγε δορικτήτων ἐλεφάντων, ὃς δὲ παρ' Ἡμωδοῖο
βαθυσπῆλυγι κολώνῃ ἤλασεν Ἰνδῶν μετανάστιον ἄρμα λεόντων κυδιόων, ἕτερος
δὲ κατ' αὐχένος ἄμμα πεδήσας Μυγδονίην ἔσπευδεν ἐς ἥονα πόρδαλιν ἔλκειν· καὶ
Σάτυρος πεφόρητο, φιλακρήτῳ δὲ πετήλῳ στικτὸν ἔχων προκέλευθον ἐκώμασε τίγριν
ιμάσσων·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 277

καὶ στρατιῇ Διόνυσος ἐδάσσατο ληίδα χάρμης λαὸν ὅλον συνάεθλον ὑπότροπον
οἴκαδε πέμπων Ἰνδῶν μετὰ δῆριν· ἀπεσσεύοντο δὲ λαοὶ μάρμαρα κουφίζοντες ἐώια
δῶρα θαλάσσης ὄρνεά τ' αἰολόμορφα· παλιννόστῳ δὲ πορείῃ κῶμον ἀνευάζοντες ἀνι-
κῆτῳ Διονύσῳ πάντες ἐβακχεύοντο, πολυκμήτοιο λιπόντες μνηστὶν ὅλην πολέμοιο,
Βορειάδι σύνδρομον αὖρη σκιδναμένην· καὶ ἕκαστος ἔχων ἀναθήματα νίκης ὄψιμον
εἰς δόμον ἦλθε παλίνδρομος.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 292

αὐτὰρ ὁ μούνοις Βάκχος ἐοῖς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοις ἅμα Βάκχαις Καυκασίην
μετὰ δῆριν Ἀμαζονίου ποταμοῖο Ἀρραβίης ἐπέβαινε τὸ δεύτερον, ἧχι θαμίζων λαὸν
ἀβακχεύτων Ἀράβων ἐδίδαξεν ἀείρειν μυστιπόλους νάρθηκας· ἀξιφύτοιο δὲ λόχμης
Νύσια βοτρυνόντι κατέστεφεν οὖρεα καρπῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 441

ἀγνὸν ἀννυμφεύτοιο γένος χθονός, ὧν τότε μορφὴν αὐτομάτην ὠδινεν ἀνήροτος
ἄσπορος ἰλὺς· οἱ πόλιν ἰσοτύπων δαπέδων αὐτόχθονι τέχνη πετραίοις ἀτίνακτον
ἐπυργώσαντο θεμέθλοις, ὅππότε πηγαίῃσι παρ' εὐύδροισι χαμεύναις ἡελίου πυρόεν-
τος ἱμασσομένης χθονὸς ἀτμῶ τερψινόου ληθαῖον ἀμεργόμενοι πτερὸν Ὑπνου εὐδον
ὁμοῦ, κραδίῃ δὲ φιλόπτολιν οἷστρον ἀέζων Γηγενέων στατὸν ἵχνος ἐπῆώρησα κα-
ρήνω, καὶ βροτέου σκιοειδὲς ἔχων Ἰνδαλμα προσώπου θέσφατον ὁμφήεντος ἀνήρυ-
γον ἀνθερεῶνος· ὕπνον ἀποσκεδάσαντες ἀεργέα, παῖδες ἀρούρης, τεύξατέ μοι ξένον
ἄρμα βατῆς ἀλός· ὀξυτόμοις δὲ κόψατέ μοι πελέκεσσι ράχιν πιτυώδεος ὕλης· τεύξατέ
μοι σοφὸν ἔργον· ὑπὸ σταμίνεσσι δὲ πυκνοῖς ἴκρια γομφώσαντες ἐπασσυντέρω τινὶ κό-
σμῳ συμφερτὴν ἀτίνακτον ἀρηρότι δῆσατε δεσμῶ δίφρον ἀλός, σχεδίην πρωτόπλοον,
ἢ διὰ πόντου ὑμέας ὀχλίζει· καὶ ἀγκύλον ἄκρον ἀπ' ἄκρου

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 41, line 65

σύζυγα μορφώσασα σοφὸν τόκον ἄσπορος ὠδὶς ἔμπνοον ἐψύχωσε γονὴν ἐγκύ-
μονι πηλῶ, οἷς Φύσις εἶδος ὅπασσε τελεσφόρον· ἀρχεγόνου γὰρ Κέκροπος οὐ τύπον
εἶχον, ὃς ἰοβόλῳ ποδὸς ὀλκῶ γαῖαν ἐπιξύνων ὀφιδέϊ σύρετο ταρσῶ, νέρθε δράκων,
καὶ ὑπερθεν ἀπ' ἰξύος ἄχρι καρήνου ἀλλοφυῆς ἀτέλεστος ἐφαίνετο δίχροος ἀνὴρ·
οὐ τύπον ἄγριον εἶχον Ἐρεχθέος, ὃν τέκε γαίης αὐλακι νυμφεύσας γαμίν· Ἥφαιστος
ἐέρσην· ἀλλὰ θεῶν Ἰνδαλμα γονῆς αὐτόχθονι ρίζῃ πρωτοφανὲς χρύσειος ἐμαῖώθη
στάχους ἀνδρῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 145

ἃ μέγα θαῦμα, παρθένον ἔτρεμε Βάκχος, ὃν ἔτρεμε φῦλα Γιγάντων· Γηγενέων ὀλε-
τῆρα φόβος νίκησεν Ἐρώτων· τοσσατίων δ' ἤμησεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν, καὶ μίαν
ἱμερόεσσαν ἀνάλκιδα δαίδιε κούρην, δαίδιε θηλυτέραν ἀπαλόχροον· ἐν δὲ κολώναις
θηρονόμῳ νάρθηκι κατεπρήνυνε λεόντων φρικαλέον μύκημα, καὶ ἔτρεμε θῆλυν ἀπει-
λήν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 239

ἔδνα δὲ σεῖο πόθοιο, τεῆς κειμήλια νύμφης, μὴ λίθον Ἰνδῶν, μὴ μάργαρα χειρὶ
τινάξης, οἷα γυναιμανέοντι πέλει θέμις· εἰς Παφίην γὰρ ἀμφιέπεις τεὸν εἶδος ἐπάρκιον,
εὐαφέος δὲ κάλλεος ἱμείρουσι καὶ οὐ χρυσοῖο γυναῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 333

οὕτω καὶ Διόνυσος, ἔχων Ἰνδάλματα μόχθων, μιμηλῶ πτερόεντα νόον πόμπευεν
ὄνειρῳ, καὶ σκιεροῖσι γάμοισιν ὁμίλεεν.

1.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 358

καί ποτε μουνωθεῖσαν Ἀδώνιδος ἄζυγα κούρην ἀθήσας σχεδὸν ἦλθε, καὶ ἀνδρο-
μέης ἀπὸ μορφῆς εἶδος ἐὼν μετάμειψε, καὶ ὥς θεὸς ἴστατο κούρην· καὶ οἱ ἐὼν γένος
εἶπε καὶ οὐνομα, καὶ φόνον Ἰνδῶν, καὶ χορὸν ἀμπελόεντα, καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου,
ὅττι μιν ἀνδράσιν εὔρε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ θάρσος ἀναιδείῃ κεράσας ἀλλότριον
αἰδοῦς τοίην ποικιλόμυθον ὑποσσαιῖνων φάτο φωνήν· “παρθένε, σὸν δι’ ἔρωτα καὶ οὐ-
ρανὸν οὐκέτι ναίω· σῶν πατέρων σπῆλυγγες ἀρείονές εἰσιν Ὀλύμπου· πατρίδα σὴν
φιλέω πλέον αἰθέρος· οὐ μενεαίνω σκῆπτρα Διὸς γενετῆρος, ὅσον Βερόης ὑμεναίους·
ἀμβροσίης σέο κάλλος ὑπέρτερον· αἰθερίου δὲ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 137

ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε, Μιμαλλόνες, ἡθάδι νίκη θαρσαλέαι· κταμένων δὲ νεόρρυ-
τον αἶμα Γιγάντων νεβρίς ἐμὴ μεθέπουσα μελαινεται· εἰσέτι δ’ αὐτὴ ἀντολίῃ τρομέει
με, καὶ εἰς πέδον αὐχένα κάμπτει Ἰνδὸς ἄρης, Βρομίῳ δὲ λιτήσια δάκρυα λείβων, δά-
κρυα κυματόεντα, γέρων ἔφριξεν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 165

Αἰθιοπῶν δὲ φάλαγγας ἐρύσσετε καὶ στίχας Ἰνδῶν, ληίδα Νηρεΐδεσσι, κακογλώσ-
σοιο δὲ νύμφης Δωρίδι δούλια τέκνα κομίσσετε Κασσιεπείης, ποιήν ὀψιτέλεστον·
ἁμαιμακέτῳ δὲ ρέεθρῳ Ὠκεανὸς πυρόεντα λελουμένον ἀστέρα Μαίρης, ληναίης προ-
κέλευθον ἀκομήτοιο χορείης, Σείριον ἀμπελόεντα μεταστήσειεν Ὀλύμπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 227

Πρωτεὺς δ’ Ἴσθμιον οἶδμα λιπὼν Παλληνίδος ἄλμης εἰναλίῳ θώρηκι κορύσσετε,
δέρματι φώκης· ἀμφὶ δὲ μιν στεφανηδὸν ἐπέρρεον αἴθοπες Ἰνδοὶ Βάκχου κεκλομένοιο,
καὶ οὐλοκόμων στίχες ἀνδρῶν φωκάων πολύμορφον ἐπηχύναντο νομῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 243

δενδρώσας ἐὰ γυῖα, τινασσομένων δὲ πετήλων ψευδαλέον ψιθύρισμα Βορειάδι
σύρισεν αὔρη· καὶ γραπταῖς φολίδεσσι κεκασμένα νῶτα χαράξας εἶρπε δράκων, με-
σάτου δὲ πιεζομένου κενεῶνος σπεῖραν ἀνηώρησεν, ὑπ’ ὀρχηστῆρι δὲ παλμῷ ἄκρα
τιταινομένης ἐλελίζετο κυκλάδος οὐρῆς, καὶ κεφαλὴν ὥρθωσεν, ἀποπτύων δὲ γενεῶν
ἰὼν ἀκοντιστῆρα κεχηνότι σύρισε λαιμῷ· καὶ δέμας ἀλλοπρόσαλλον ἔχων σκιοειδεῖ
μορφῇ φρῖξε λέων, σύτο κάπρος, ὕδωρ ρέει· καὶ χορὸς Ἰνδῶν ὑγρὸν ἀπειλητῆρι ρόον
σφηκώσατο δεσμῷ χερσὶν ὀλισθηρῆσιν ἔχων ἀπατήλιον ὕδωρ· κερδαλέος δὲ γέρων
πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων εἶχε Περικλυμένοιο πολύτροπα δαίδαλα μορφῆς, ὃν κτά-
νεν Ἡρακλῆς, ὅτε δάκτυλα δισσὰ συνάψας ψευδαλέον μίμημα νόθης ἔθραυσε μελίσ-
σης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 445

ἀπ’ Ἀσσυρίοιο δὲ κόλπου ἀβροχίτων Διόνυσος ἀνήιεν εἰς χθόνα Λυδῶν Πακτω-
λοῦ παρὰ πέζαν, ὅπῃ χρυσαυγεί πηλῷ ἀφνειαῖς λιβάδεσσι μέλαν φοινίσσεται ὕδωρ·
Μαιονίης δ’ ἐπέβαινε, καὶ ἴστατο μητέρι Ῥεῖῃ Ἰνδῶς ὀρέγων βασιλήια δῶρα θαλάσ-

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

σης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 44, line 236

ἤδη δ' ἀμφὶ τένοντας Ἐρυθραίων δονακῶν κέκλιται ἔνθα καὶ ἔνθα, τεῆς αὐτάγ-
γελος ἀλκῆς, Ἰνδῶν νεκρὸς ὄμιλος, ἀναινομένῳ δὲ ῥεέθρῳ ἄφρονα Δηριαδῆα πατὴρ
ἔκρυσεν Ὑδάσπης ἔγχρῃ κισσῇεντι τετυμμένον· αὐτὰρ ὁ φεύγων πατρώῳ βαρύθοντι
κατηφεί πιπτε ῥεέθρῳ· Τυρσηνοὶ δεδάσσι τεὸν σθένος, ὅπποτε νηῶν ὄρθιος ἰστὸς
ἄμειπτο καὶ ἀμπελόεις πέλεν ὄρπηξ αὐτοτελής, τὸ δὲ λαῖφος ὑπὸ σκιεροῖσι πετήλοις
ἡμερίδων εὖβοτρυς ἀνηέξητο καλύπτρη, καὶ πρότονοι σύριζον ἐχιδνήεντι κορύμβῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 44, line 251

καὶ νέκυς ὑμετέρῳ βεβολημένος ὀξεί θύρῳ χεύμασιν Ἀσσυρίοισι καλύπτεται Ἰν-
δὸς Ὀρόντης, εἰσέτι δειμαίνων καὶ ἐν ὕδασι οὖνομα Βάκχου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 45, line 125

ἀλλὰ δόλῳ Διόνυσος ἐπὶ κλοπὸν εἶδος ἀμείψας Τυρσηνοὺς ἀπάφησε· νόθην δ' ὑπε-
δύσατο μορφήν, ἡμερόεις ἄτε κοῦρος ἔχων ἀχάρακτον ὑπήνην, αὐχένι κόσμον ἔχων
χρυσήλατον· ἀμφὶ δὲ κόρσην στέμματος ἀστράπτοντος ἦν αὐτόσσυτος αἶγλη λυ-
χνίδος ἀσβέστοιο, καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου, καὶ λίθος Ἰνδῶν χαροπῆς ἀμάρυγμα
θαλάσσης· καὶ χροὶ δύσατο πέπλα φαάντερα κυκλάδος Ἡοῦς ἄρτι χαρασσομένης,
Τυρίῃ πεπαλαγμένα κόχλῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 46, line 71

μοῦνον ἐμῆς κύδαινε μελισταγὲς ἄνθος ὁπώρης· μὴ ποτὸν ἀμπελόεντος ἀτιμῆσης
Διονύσου. Ἰνδοφόνῳ Βρομίῳ μὴ μάρναο, θηλυτέρῃ δέ, εἰ δύνασαι, πολέμιζε μιῇ ῥήξῃ-
νορι Βάκχῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 47, line 505

μὴ κισσῷ δρεπάνην ἰσάζετε· καὶ γὰρ ἀρείων Βάκχου θυρσοφόρου δρεπανηφόρος
ἔπλετο Περσεύς· εἰ στρατὸν Ἰνδὸν ἔπεφνεν, ἀέθλιον ἴσον ἐνὶ ψῷ Γοργοφόνῳ Περσῇ
καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 47, line 624

καὶ σὺ μέγα φρονέων δρεπανηφόρε παῦεο Περσεῦ· Γοργόνος οὐ μόθος οὗτος ὀλί-
ζονος, οὐ μία νύμφη Ἀνδρομέδη βαρύδεσμος ἀέθλιον· ἀλλὰ Λυαίῳ δῆριν ἄγεις, ὃς Ζη-
νὸς ἔχει γένος, ᾧ ποτε μούνῳ Ῥεῖῃ μαζὸν ὄρεξε φερέσβιον, ὃν ποτε πυρσῷ ἀστεροπῆς
γαμῆς μαιώσατο μελιχίῃ φλόξ, ὃν δύσις, ὃν θάμβησεν Ἐωσφόρος, ᾧ στίχες Ἰνδῶν
εἵκαθον, ὃν τρομέων καὶ Δηριάδης καὶ Ὀρόντης ἡλιβάτων ἀπέλεθρον ἔχων Ἰνδαλμα
Γιγάντων ἥριπεν, ᾧ θρασὺς Ἄλπος ὑπώκλασεν, υἱὸς ἀρούρης, ἀγχινεφὲς περίμετρον
ἔχων δέμας, ᾧ γόνυ κάμπτει λαὸς Ἄραψ, Σικελὸς δὲ μελίζεται εἰσέτι ναύτης Τυρση-
νῶν νόθον εἶδος ἀλίδρομον, ὃν ποτε μορφήν ἀνδρομέην ἡμειψα μετὰ τροπον, ἀντὶ δὲ
φωτῶν ἰχθύες ὀρχηστῆρες ἐπισκαίρουσι θαλάσση.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 48, line 9

1.2. ASCLEPIUS OF TRALLES

καὶ δολίας ἀνέφαινε λιτὰς παμμήτορι Γαίῃ, ἔργα Διὸς βοόωσα καὶ ἡνορέην Διονύσου Γηγενέων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος Ἰνδῶν· καὶ Σεμέλης ὅτε παῖδα φερέσβιος ἔκλυε μήτηρ Ἰνδῶν ταχύποτμον αἰστώσαντα γενέθλην, μνησαμένη τεκέων πλεόν ἔστενεν· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ αὐτογόνων θώρηξεν † ὀρίδρομα φῦλα Γιγάντων, ὑψιλόφους ἔο παῖδας ἀνοιστρήσασα κυδοιμῶ· “παῖδες ἐμοί, μάρνασθε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ ἡλιβάτοις σκοπέλοισιν, ἐμῆς δ’ ὀλετῆρα γενέθλης Ἰνδοφόνον Διὸς υἱὰ κιχήσατε· μηδὲ νοήσω σὺν Διὶ κοιρανέοντα νόθον σκηπτουῖχον Ὀλύμπου.

Nonnus Epic., *Paraphrasis sancti evangelii Joannei* (fort. auctore Nonno alio) (2045: 002) “*Paraphrasis s. evangelii Ioannei*”, Ed. Scheindler, A. Leipzig: Teubner, 1881. *Demonstratio* 19, line 207

ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὃς ἦλυθε νυκτὸς ὁδίτης εἰς μέγαρον Χριστοῦ φυλασσομένῳ ποδὶ βαίνων, σμύρναν ἄγων θυόεσσαν, Ἐρυθραίῳ δὲ κόλπου Ἰνδῶν ἀλόην δονακοτρεφὲς ἔρνος ἀρούρης, λίτρας τὰς καλέουσι φατιζομένῳ τινὶ μέτρῳ ἄχρι μιῆς ζαθέης ἑκατοντάδος· ὧν ἅμα καρπῷ λεπταλέαις ὀθόνησιν ἐμιτρώσαντο θανόντος σώμα πολυπλέκτων ἐλίκων εὐώδεϊ δεσμῷ, ὡς ἔθος Ἑβραίοις ἐπιτύμβια θεσμὰ φυλάσσειν.

1.2 Asclepius of Tralles

Asclepius of Tralles (Greek: Ἀσκληπίος; died c. 560–570) was a student of Ammonius Hermiae. Two works of his survive:

Commentary on Aristotle’s *Metaphysics*, books I–VII (In Aristotelis metaphysicorum libros A – Z (1 – 7) commentaria, ed. Michael Hayduck, *Commentaria in Aristotelem Graeca*, VI.2, Berlin: Reiner, 1888). Commentary on Nicomachus’ *Introduction to Arithmetic* (Leonardo Tarán, *Asclepius of Tralles, Commentary to Nicomachus’ Introduction to Arithmetic*, *Transactions of the American Philosophical Society* (n.s.), 59: 4. Philadelphia, 1969.

Both works seem to be notes on the lectures conducted by Ammonius. (From Wikipedia¹)

Asclepius Phil., In Aristotelis metaphysicorum libros A–Z commentaria (4018: 001) “*Asclepii in Aristotelis metaphysicorum libros A–Z commentaria*”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1888; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 6.2. Page 262, line 8

οὐκ ἄρα δυνατόν τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, εἰ μήτι γε ὁμωνύμως, εἰ τύχοι· ὁ γὰρ ἡμῖν ἄνθρωπος καλούμενος παρὰ Ἰνδοῖς, εἰ τύχοι, καλείσθω μὴ ἄνθρωπος.

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Asclepius_of_Tralles

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

1.3 Acta Philippi

The Greek Acts of Philip (Acta Philippi) is an unorthodox episodic apocryphal mid-to late fourth-century[1] narrative, originally in fifteen separate acts,[2] that gives an accounting of the miraculous acts performed by the Apostle Philip, with overtones of the heroic romance. Courtyard of the Xenophontos monastery on Mount Athos where the complete text of the Acts of Philip was discovered

Some of these episodes are identifiable as belonging to more closely related "cycles".[3] Two episodes recounting events of Philip's commission (3 and 8) have survived in both shorter and longer versions. There is no commission narrative in the surviving texts: Philip's authority rests on the prayers and benediction of Peter and John and is explicitly bolstered by a divine epiphany, in which the voice of Jesus urges "Hurry Philip! Behold, my angel is with you, do not neglect your task" and "Jesus is secretly walking with him".(ch. 3).

(From Wikipedia²)

Acta Philippi, Acta Philippi (2948: 001) "Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2", Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 32, line 5

Ἦν δὲ ἐκεῖ καὶ ὁ μακάριος Ἰωάννης, καὶ λέγει τῷ Φιλίππῳ· Ἀδελφέ μου καὶ συναπόστολε, εἰ καὶ μακρὰν ἔχεις τὴν ἀποδημίαν, γινώριζε ὅτι καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀνδρέας ἐπορεύθη εἰς τὴν Ἀχαΐαν καὶ ὅλην τὴν Θράκην, καὶ ὁ Θωμᾶς εἰς τὴν Ἰνδικὴν καὶ εἰς τοὺς σαρκοφάγους παλαμναίους, καὶ ὁ Ματθαῖος εἰς τοὺς τραγλοδύτας καὶ ἀνηλεεῖς· ἡ γὰρ φύσις αὐτῶν ἐστὶν ἡγριωμένη· καὶ ὁ κύριος ἐστὶ μετ' αὐτῶν.

1.4 Calani Epistula (date ?)

? (3)

Calani Epistula, Epistula (0040: 001) "Epistolographi Graeci", Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Line 2

---

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Acts_of_Philip

3. <http://catalog.perseus.org/catalog/Atlg0040Calan>

1.5. CORPUS HERMETICUM

Φίλοι πείθουσι χεῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν Ἰνδῶν φιλοσόφοις, οὐδ' ἐν ὕπνῳ
ἐορακότες ἡμέτερα ἔργα.

1.5 Corpus Hermeticum

The Hermetica are Egyptian-Greek wisdom texts from the 2nd and 3rd centuries CE,[1] which are mostly presented as dialogues in which a teacher, generally identified as Hermes Trismegistus ("thrice-greatest Hermes"), enlightens a disciple. The texts form the basis of Hermeticism. They discuss the divine, the cosmos, mind, and nature. Some touch upon alchemy, astrology, and related concepts. (From Wikipedia⁴)

Corpus Hermeticum, Νοῦς πρὸς Ἑρμῆν (1286: 011) "Corpus Hermeticum, vol. 1", Ed. Nock, A.D., Festugière, A.–J. Paris: Les Belles Lettres, 1946, Repr. 1972. Section 19, line 2

καὶ οὕτω νόησον ἀπὸ σεαυτοῦ, καὶ κέλευσόν σου τῇ ψυχῇ εἰς Ἰνδικὴν πορευθῆναι, καὶ ταχύτερόν σου τῆς κελεύσεως ἐκεῖ ἔσται.

1.6 Hippiatrica

The Hippiatrica (Greek: Ἱππιατρικά) is a Byzantine compilation of ancient Greek texts, mainly excerpts, dedicated to the care and healing of the horse.[1] The texts were probably compiled in the 5th or 6th century AD by an unknown editor.[1] Seven texts from Late Antiquity constitute the main sources of the Hippiatrica: the veterinary manuals of Apsyrus, Eumelus (a veterinary practitioner in Thebes, Greece[2]), Hierocles, Hippocrates, and Theomnestus, as well as the work of Pelagonius (originally a Latin text translated into Greek), and the chapter on horses from the agricultural compilation of Anatolius.[3] Although the aforementioned authors allude to their classical Greek veterinary predecessors (i.e. Xenophon and Simon of Athens), the roots of their tradition mainly lie in Hellenistic agricultural literature derived from Mago of Carthage.[3] In the 10th century

---

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Corpus_Hermeticum

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

AD, two more sources from Late Antiquity were added to the *Hippiatrica*: a work by Tiberius and an anonymous set of *Prognoseis* and *iaseis* (Greek: *Πρόγνωσης και ιάσεις*). [4] Content-wise, the sources in the *Hippiatrica* provide no systematic exposition of veterinary art and emphasize practical treatment rather than on aetiology or medical theory. [5] However, the compilation contains a wide variety of literary forms and styles: proverbs, poetry, incantations, letters, instructions, prooimia, medical definitions, recipes, and reminiscences. [6] In the entire *Hippiatrica*, the name of Cheiron, the Greek centaur associated with healing and linked with veterinary medicine, appears twice (as a deity) in the form of a rhetorical invocation and in the form of a spell; a remedy called a *cheironeion* (Greek: *χειρώνειον*) is named after the mythological figure. [7] Currently, the compilation is preserved in five recensions in twenty-two manuscripts (containing twenty-five copies) ranging in date from the 10th to the 16th century AD. [1] (From Wikipedia⁵)

Hippiatrica, *Hippiatrica Berolinensia* (0738: 001) “Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 1”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1924, Repr. 1971. Chapter 4, section 14, line 3

Ἐκ τῶν ποδῶν ἀφαίμαξον τὸ ζῶον, εἴτα σμύρνης τρω- γλίτιδος γ<ο> δ', κρόκου γ<ο> ἕξ, κενταυρίου γράμματα δ', νάρ- δου στάχυος Ἰνδικῆς γ<ο> α', πεπέρεως λευκοῦ γ<ο> γ', σελινο- σπέρμου κοχλιάρια ε', μήκωνος γ<ο> α', προπόλεως γ<ο> α', μέλιτος ξέστην ἕνα, καὶ νίτρου τὸ ἀρκοῦν | συμμίξας, καὶ ποιή- σας ὡς μέγεθος λεπτοκαρύου, καὶ λύσας ἐν ὕδατι χλιαρῷ ἐνὸς ξέστου, δίδου τῷ κάμνοντι ζῶν.

Hippiatrica, *Hippiatrica Berolinensia* Chapter 11, section 2, line 3

Ἐὰν λευκωθῇ ὀφθαλμὸς ἀπὸ πληγῆς ἢ παρα|τρίψεως, σηπίας χρὴ ὄστρακον ξέ- σαντα καὶ τρίψαντα μετὰ σμύρνης καὶ μέλιτος ὑποχρίειν· ἢ ἄλας ὀρυκτὸν ἢ Ἰνδικὸν λεάναντα μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος ἡψημένου ὑποχρίειν· ἢ ψιμυθίου καὶ μέλιτος Ἀττι- κοῦ μίξαντα ὑποχρίειν· ἢ σταφυλίνου ἀγρίου τὸ ἄνθος καὶ ἀνεμώνης τρίψας, ἔνσταξε δις τῆς ἡμέρας.

Hippiatrica, *Hippiatrica Berolinensia* Chapter 22, section 16, line 1

Λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ', ναρδοστάχυος ☒ δ', σμύρνης, στύ- ρακος, κρόκου, πεπέρεως λευκοῦ, ἀμώμου βότρυος, πεπέρεως μακροῦ ἀνὰ ☒ ε', κινναμώμου ☒ α', πάνακος ☒ α', ἀκόρου ☒ β', μέλιτος ☒ β', σελίνου σπέρματος ☒ α', κασίας δαφνίτι- δος ☒ β', λιβάνου ἄρρενικοῦ, καλάμου ἀρωματικοῦ, νάρδου Κελτικῆς ἀνὰ ☒ γ', ῥόδων ξηρῶν λίτραν μίαν, ἀννήσου, πε- τροσελίνου ἀνὰ ξέστην ἕνα, κροκομάγατος λίτραν μίαν, καὶ Λη- μνίας ☒ δ'.

Hippiatrica, *Hippiatrica Berolinensia* Chapter 45, section 1, line 8

5. <http://en.wikipedia.org/wiki/Hippiatrica>

1.6. HIPPIATRICA

εἰ δὲ μή, ὅποπάνακος ἢ σμύρνης ἢ σελίνου καρπὸν ἢ τὸ βρύον τὸ ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν ἢ χελιδόνιον, ὃ τι ἂν τούτων σχῆς.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 129, section 28, line 1

> κασίας γ<ο> α', νάρδου Ἰνδικῆς γ<ο> δ', κρόκου, κόστου, ἱρεως Ἰλλυρικῆς, καρδαμώμου, πετροσελίνου, ἀργίου, πεπέρεως λευκοῦ, πρασίου, κενταυρίου, πάνακος, <φοῦ Ποντικοῦ>, σχοινάνθης, ἀμώμου, ἐκάστου ἀνὰ γ<ο> α'.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 130, section 173, line 2

> νάρδου Συριακῆς ἢτοι Ἰνδικῆς, κρόκου Σικελικοῦ, σμύρνης τρωγλίτιδος, σχοινάνθης, πεπέρεως μέλανος, πεπέ- ρεως λευκοῦ, κασίας μελαίνης, χαμαΐδρους, νάρδου Κελτικῆς, κινναμώμου, κρομύων Ἰνδικῶν, ἀγαρικοῦ Ποντικοῦ, λιβάνου ἄρρενος, ἱρεως λευκῆς, καλαμίνθης, λασάρου Ποντικοῦ, γεν- τριανῆς, πετροσελίνου ξηροῦ, κασίας σύριγγος· πάντα ἐπ' ἴσης σταθμῷ τῷ δοκοῦντί σοι κόψας καὶ σήσας χρῶ.

Hippiatrica, Appendices ad hippiatrica Berolinensia (0738: 002) "Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 1", Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1924, Repr. 1971. Appendix 8, line 30

μέλανος ☒ ας', ἐλενίου ☒ ας', ἐπιθύμου ☒ ας', εὐφορβίου ☒ ας', ἐρπύλου κόμεως ☒ ας', ἐρίφου αἵματος ξηροῦ ☒ ας', εὐζώμου σπέρματος ☒ ας', ἐλελίσφάκ[τ]ου ☒ ας', ἐλέφαντος σπέρματος ☒ ας', ζαδῶριον ☒ ας', ζιγγιβέρεως ☒ ας', ζάνης ☒ ας', ἡλιοτροπίου ῥίζης ☒ ας', ἡδυχρόου μαλάγματος ☒ ας', θύμου Κρητικοῦ ☒ ας', θείου ἀπύρου καθαροῦ ☒ ας', θλάσπεως ☒ ας', θέρμων ☒ ας', ἰσχάδων ☒ ας', ἱρεως Ἰλλυρικῆς ☒ ας', ἱρυγγίου ☒ ας', ἱξοῦ κεδρέας ☒ ας', κόστου ☒ ας', κενταυρίου ☒ ας', κόμιος ☒ ας', κρομύου Ἰνδικοῦ ☒ ας', κασίας ναρδίνης ☒ ας', καλά- μου ἀρωματικοῦ ☒ ας', κολοκύνθης Ἀλεξανδρίνης ☒ ας', καλα- μίνθης ὀρεινῆς ☒ ας', κέρατος ἐλαφείου ☒ ας', καπάρεως ῥίζης φλοιοῦ ☒ ας', καστορίου ☒ ας', κρόκου ☒ ας', κυκλα- μίνου ☒ ας', καδμείας βοτρυΐτιδος ☒ ας', κασίας σύριγγος ☒ ας', καρδάμου ☒ ας', κινναμώμου ☒ ας', κρομύου σπέρ- ματος ☒ ας', καλάμου Συριακοῦ ☒ ας', κασίας ἀσμαλίτιδος οὐγκία ας'.

Hippiatrica, Fragmenta Timothei Gazaei (0738: 005) "Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2", Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 2, line 2

<Ἄρ[ρ]αβες> δὲ οἱ πρὸς τῷ ὄρει τῆς Ἰνδικῆς εὐμεγέθεις, φοίνικες, ὡς ἐπίπαν εἰπεῖν, τὴν χροιάν, ὑψάχενες, τὴν προτομήν σύμμετρον καὶ εὐρυθμον ἔχοντες, τὴν κεφαλὴν [καὶ] ἡνομένην σχεδὸν τῷ τοῦ ἱππέως μετώπῳ, κυδροὶ καὶ δυσγαργάλιστοι, πολὺ τὸ τῆς ἱπποφυφίας ἔχοντες ὑπερήφανον, ὅξεῖς σφόδρα, ποδώκεις, γόνατα ὑγροί, τῇ ὀρμῇ τοῦ δρόμου ὅλους ἑαυτοὺς ἐπιδιδόντες, πηδῶντες κούφως μᾶλλον ἢ τρέχοντες, γοργοὶ τὸ βλέμμα, τὴν ἴριν κεκραμένην καὶ ὑδαρεστέραν ἔχοντες, τοὺς κενεῶνας συνεσταλ- μένοι καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἰσχυροὶ καὶ οὐ κεχυμένοι, <τὴν> ῥάχιν κοίλην ἔχοντες, πρὸς τὸ καῦμα μὴ ἀπαγορεύοντες, τῷ ἡλίῳ μᾶλλον χαίροντες,

Hippiatrica, Additamenta Londinensia ad hippiatrica Cantabrigiensia (0738: 007)

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

“Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 18, line 3

ας', λυκίου Ἰνδικοῦ ἔξαγ.

Hippiatrica, Additamenta Londinensia ad hippiatrica Cantabrigiensia Section 27, line 5

> Χαλκοῦ κεκαυμένου <γο> ζ', καδμείας κεκαυμένης πεπλυμένης, ναρδοστάχυος, λίθου αἱματίτου, λυκίου Ἰνδικοῦ, κρόκου ἀνὰ ἔξαγ.

Hippiatrica, Excerpta Lugdunensia (0738: 008) “Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 141, line 4

> Περιστερ(ε)ῶνος ὀρθοῦ τοῦ χυλοῦ ☒ ζ' καὶ τῆς ρίζης αὐτοῦ ξηρᾶς κεκομμένης καὶ σεσησμένης ☒ α', λίθου αἱματί[ς]του ☒ δ', λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ β', ὀποβαλσάμου ☒ β', χολῆς αἰγὸς θηλείας ☒ δ', μέλιτος ☒ γ'.

1.7 Cyril of Alexandria

Cyril of Alexandria (Greek: Κύριλλος Ἀλεξανδρείας; c. 376 – 444) was the Patriarch of Alexandria from 412 to 444. He was enthroned when the city was at the height of its influence and power within the Roman Empire. Cyril wrote extensively and was a leading protagonist in the Christological controversies of the later 4th and 5th centuries. He was a central figure in the First Council of Ephesus in 431, which led to the deposition of Nestorius as Patriarch of Constantinople.

Cyril was a scholarly archbishop and a prolific writer. In the early years of his active life in the Church he wrote several exegesis. Among these were: Commentaries on the Old Testament,[25] Thesaurus, Discourse Against Arians Commentary on St. John's Gospel,[26] and Dialogues on the Trinity. In 429 as the Christological controversies increased, his output of writings was that which his opponents could not match. His writings and his theology have remained central to tradition of the Fathers and to all Orthodox to this day. (From Wikipedia⁶)

Cyrrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores (4090: 001) “Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi Alexandrini in xii prophetas, 2 vols.”, Ed. Pusey, P.E. Oxford: Clarendon Press, 1868, Repr. 1965.

---

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Cyril_of_Alexandria

1.7. CYRILL OF ALEXANDRIA

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 328, line 19

ἐν μὲν γὰρ τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἱερουσαλὴμ βαθεῖα τις ἔρημος ἐξευρύνεται, τερματίζεται γεμὴν πρὸς ἡῶ τε καὶ νότον πελάγεσιν Ἰνδικοῖς· πρὸς δύσιν δ' αὖ καὶ βορειότερα, τῇ Παλαιστινῶν γείτονι θαλάσῃ, καὶ αὐτῇ δὲ προσκλυζούσῃ τῇ Αἰγυπτίων.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 366, line 9

ΑΜΩΣ γέγονεν αἰπόλος ἀνὴρ, καὶ ποιμενικοῖς ἔθεσί τε καὶ νόμοις ἐντεθραμμένος· ἐποιεῖτο δὲ τὰς διατριβὰς ἐν ἐρήμῳ τῇ πρὸς νότον τῆς Ἰουδαίων χώρας, ἥ μέχρις ὅρων διήκει θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς, καὶ εἰς τὴν Περσῶν ἐκτείνεται γῆν, μυρία δὲ ὅσα βαρβάρων αὐτὴν καταβόσκειται γένη, ἔχει δὲ λίαν ἐπιτηδεῖως καὶ εἰς τὸ φέρβειν δύνασθαι τὰς οἰῶν ἀγέλας· εὐβοτος γὰρ καὶ πλατεῖα καὶ πολυειδεῖ τῇ πόσῃ κατεστεμμένη.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 558, line 15

ἔοικε δὲ διὰ τούτων ἡμῖν ὁ λόγος τὰ Ἰνδικὰ κατασημαίνειν ἔθνη· νοτιώτατοι γὰρ οἱ Ἰνδοὶ καὶ αἱ τούτων χῶραι.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 568, line 24

τινὲς μὲν οὖν οἶονται πόλιν διὰ τούτου κατασημαίνεισθαι τὴν παρ' Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς, καὶ ἔστι μὲν ὁμολογουμένως παρ' ἐκεί- νοις Θαρσεῖς· ἡ γοῦν σύμπασα τῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Θαρσεῖς σημαίνεται χώρα· πλὴν εἷς γε τὸ παρὸν οὐκ ἐκεῖνο οἶμαι βούλεσθαι δηλοῦν τὸν λόγον· ὅτι τοῖς ἀποπλεῖν ἐθέλου- σιν ἐπὶ τὰ Ἰνδῶν ἔθνη, γένοιτ' ἂν εἰκότως οὐ διὰ γε τῆς Ἰόππης ὁ πλοῦς, ἀλλὰ διὰ θαλάσσης μᾶλλον τῆς Ἐρυθρᾶς, εἰ μὴ ἄρα τις οἶοιτο τυχὸν βεβουλῆσθαι τὸν Προφήτην διὰ Περσῶν τε καὶ Ἀσσυρίων εἰς Αἰθίοπας τοὺς ἐσωτάτω ποιεῖσθαι τὴν ἀποδρομὴν.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 2, page 44, line 7

διήρπαζον τὸ ἀργύριον καὶ διήρπαζον τὸ χρυσίον· ταῦτα δὲ ἦν ἡ ὑπό- στασις· Καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῶν, ἔοικε δὲ καὶ λίθους ἐν τούτοις ὀνομάζειν τὰς Ἰνδικὰς, ἐφ' αἷς δὴ μάλιστα βεβαρύνθαι φησὶν αὐτὴν, καίτοι καὶ ἐφ' ἑτέροις σκεύεσιν ἀθύμως διακειμένην.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 2, page 142, line 7

οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τε πρὸς ἡῶ καὶ νότον Αἰθίοπες τὴν Ἰνδικὴν προσοι- κοῦντες θάλασσαν, καὶ μέντοι καὶ Μαδιηναῖοι, καὶ αὐτοὶ τὴν ὁμορον οἰκοῦντες ἔρημον.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 2, page 229, line 14

καὶ γοῦν ἐκκλησίαι πανταχοῦ, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καθηγηταὶ καὶ μυσταγωγοὶ καὶ θεῖα θυσιαστήρια, θύεται δὲ νοητῶς ὁ ἄμνός παρὰ τῶν ἁγίων ἱερουργῶν καὶ παρ' Ἰνδοῖς καὶ Αἰθίοψι.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 419, line 4
τερματίζεται γὰρ ἡ τῶν Ἰουδαίων χώρα θαλάσση τε τῇ πρὸς νότον καὶ Ἰνδικῇ, καὶ
τῇ καλουμένη Μέση τῶν ποταμῶν.

Cyrillus Theol., *Fragmenta in sancti Pauli epistulam ad Hebraeos* (4090: 006) “*Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi Alexandrini in D. Joannis evangelium, vol. 3*”, Ed. Pusey, P.E. Oxford: Clarendon Press, 1872, Repr. 1965. Page 396, line 1

καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ προφήτης Δαυεὶδ ψάλλει που καὶ φησι πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν ἐξ Ἰσραὴλ “Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῇ- “ρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν·” προσεπάγει δὲ τούτοις, ποταμῶ Εὐφράτῃ καὶ μὴν καὶ θαλάσση τῇ πρὸς νότον καὶ Ἰνδικῇ τερματίζων τὴν Ἰουδαίων “Ἐξέτεινε τὰ “κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παρα- “φυάδας αὐτῆς.

Cyrillus Theol., *De adoratione et cultu in spiritu et veritate* Volume 68, page 484, line 12

λίθῳ γὰρ οἶμαι τῇ Ἰνδικῇ, τῷ ὑακινθίνῳ φημι, τὸ αἰθέριόν πως εἰκάζεται- ται σῶμα, αὐγῇ τε καὶ σκότῳ συμμιγῆς, καὶ ἐν βάθει πως ἔχον τὸ ὑδαροειδές, ὑποτρέμουσάν τε καὶ εὐ- διάχυτον ὑποφαῖνον τὴν ὄψιν.

Cyrillus Theol., *Expositio in Psalmos* (4090: 100); MPG 69. Volume 69, page 1181, line 43

Σαββᾶ πόλις τῆς Ἰνδίας, ἀφ’ ἧς ἦλθεν ἡ βασίλισσα Νότου πρὸς Σολομῶντα.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* (4090: 103); MPG 70. Volume 70, page 88, line 44

Οὐκοῦν ἡ τοῦτό φησιν ὁ προφητικὸς ἡμῖν ἐν τούτοις λόγος, ἡ ἐκεῖνό που τάχα· Πλεῖστοι γὰρ τῶν βεβα- σιλευκότων τοῦ Ἰσραὴλ, ναῦς εἶχον ἐμπορικὰς, τὰ[ς] ἐκ τῆς Ἰνδῶν χώρας τε καὶ γῆς ἀποφερούσας αὐτοῖς, καὶ τὰ[ς] ἐξ ἐτέρων χωρῶν καὶ πόλεων· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ὁ πολὺς συναγήγερτο πλοῦτος· ἐξ οὗ γεγόνασι ὑψηλοὶ, κέδροις τε καὶ δρυσὶν ἐν ἴσῳ, ὄρεσί τε καὶ πύργοις.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 357, line 22

Ὀλιγανδρή- σιν τοίνυν φησὶν οὕτω τὴν Βαβυλωνίων, καὶ ἅπασαν δὲ τὴν Ἀσσυρίων χώραν, ὡς δυσσευρέτους γενέσθαι τοὺς ζῶντας ἐν αὐτῇ, καὶ τοσαύτην τῶν περιλελειμ- μένων τὴν σπάνιν, ὅση καὶ λίθων Ἰνδικῶν, καὶ χρυ- σίου τοῦ δοκιμωτά- του.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 969, line 57

Αἰγύπτιοι τοί- νυν, καὶ τὰ τῶν Αἰθιοπῶν ἐμπορεῖα, τοῦτ’ ἔστιν, αἱ Θηβαίων πό- λεις, αἷς εἰσι πρόσκοι τε καὶ ἀγχιτέρμο- νες οἱ καλούμενοι Σαβαῖμ, τοῦτ’ ἔστι, τὰ τῶν Αἰθιο- πῶν, ἡγουν τῶν Ἰνδῶν ἔθνη (τάχα που τὴν κλῆσιν λαχόντες ὡς ἀπὸ γε τῆς Σαβᾶ τῆς βασιλευσάσης κατὰ καιροὺς τῆς αὐτῶν χώρας τε καὶ γῆς), ἐκοπίασαν, φησί· τὸ δὲ, Ἐκοπίασαν, διχῇ νοητέον· ἡ γὰρ ἐκεῖνο βούλεται δηλοῦν, ὅτι κεκμήκασιν οὐ φορητῶς, κατὰ γε τὸν τοῦ πλανᾶσθαι καιρὸν ὡμῶ τυράννῳ κατεζευ- γμένοι τῷ

1.8. ACTA THOMAE

Σατανᾶ, καὶ ταῖς τῶν δαιμονίων ἀγέλαις δουλεύοντες ἐξαιτοῦντι θυσίας, καὶ αὐτὰ τὰ αὐτῶν γεννήματα, υἱούς τέ φημι καὶ θυγατέρας· ἤγουν ὅτι πάλαι μὲν ἦσαν δεινοὶ καὶ ἄθραυστοι, καὶ οἷον

ὑπ-

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 972, line 28

τὸ] Χριστοῦ παρα- τείνει σέβας, καὶ μέχρις αὐτῶν τῶν Σαβαΐμ, ἥτοι τῶν Ἰνδικῶν ἔθνων.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1072, line 14

Διὰ γάρ τοι τοῦτο τὴν Ἐκκλησίαν ἱματισμῷ διαchrύσω καὶ πε- ποικιλμένῳ κατακο- σμεῖν ἔθος τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ· ὅνπερ γὰρ αἱ πολυειδεῖς καὶ πολυτελέστατοι τῶν λίθων, φημί δὴ τῶν Ἰνδικῶν, χρυσοῖς κανόνσιν ἐνισχημέναι, θαυμαστόν τι καὶ ἀξιοθέ- ατον ἐπιτελοῦσι κόσμημα· οὕτω καὶ αἱ τῶν ἁγίων ψυχαὶ τοῖς ἐξ ἀρετῶν ἀυχήμασιν ἐξωραϊσμέναι, φαιδρὸν ἀποστίλ- βουσι κάλλος τοῖς τῆς Θεότητος ὀφθαλμοῖς, ὥστε καὶ ἕκαστον εὐχαριστοῦντα τῷ Χριστῷ λέγειν· Ἀγαλλιά- σθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυ- ρίῳ.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1329, line 21

Γονιμωτάτη δὲ ἡ χώρα λιβανωτοῦ, χρυσοῦ τε καὶ λίθων τῶν Ἰνδικῶν.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1332, line 40

Θαρ- σεῖς δὲ ἡ θεία Γραφὴ τὰς Ἰνδικὰς ὀνομάζει πλειστα- χοῦ· φασὶ δὲ εἶναι καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ Θαρσεῖς πόλιν ὠνομασμένην.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1332, line 43

Οὐκοῦν ἐπειδήπερ αἱ τε νῆσοι, φησὶ, καὶ οἱ ἐκ τῆς Ἰνδῶν ἤκοντες χώρας ἐμὲ ὑπέμει- ναν, τουτέστιν, ὑπέστησαν τὸν ἐπενεχθέντα αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ ζυγὸν, διὰ τοῦτο συρῶρεῖ πανταχόθεν ἡ τῶν πι- στευόντων πληθὺς.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1369, line 44

Ἐκάστην γὰρ ἁγίαν ψυχὴν, καὶ συλλήβδην τὴν Ἐκκλησίαν, τουτέστι, τὰ τῶν ἁγίων συστήματα, στεφάνῳ παρειακαστέον ἐκ πολλῶν ἀνθέων συντεθει- μένῳ, ἤγουν διαδήματι βασιλικῷ, λίθοις Ἰνδικοῖς ἐκλάμποντι, καὶ πολυειδῶς ἔχοντι τὸ διαπρεπές· πλεῖστα δὲ ὅσα καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἀνδραγαθήματα, καὶ οὐχ εἷς μᾶλλον τῶν ἀυχημά- των ὁ τρόπος, πολὺς δὲ καὶ διάφορος.

1.8 Acta Thomae

The early 3rd-century text called Acts of Thomas is one of the New Testa- ment apocrypha, portraying Christ as the "Heavenly Redeemer", indepen- dent of and beyond creation, who can free souls from the darkness of the

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

world. References to the work by Epiphanius of Salamis show that it was in circulation in the 4th century. The complete versions that survive are Syriac and Greek. There are many surviving fragments of the text. Scholars detect from the Greek that its original was written in Syriac, which places the Acts of Thomas in Syria. The surviving Syriac manuscripts, however, have been edited to purge them of the most unorthodox overtly gnostic passages, so that the Greek versions reflect the earlier tradition.

Acts of Thomas is a series of episodic Acts (Latin *passio*) that occurred during the evangelistic mission of Judas Thomas ("Judas the Twin") to India. It ends with his martyrdom: he dies pierced with spears, having earned the ire of the monarch Misdaeus (Vasudeva I) because of his conversion of Misdaeus' wives and a relative, Charisius. He was imprisoned while converting Indian followers won through the performing of miracles.

Summary: The Acts of Thomas[1][2] connects Thomas, the apostle's Indian ministry with two kings, one in the north and the other in the south. According to one of the legends in the Acts, Thomas was at first reluctant to accept this mission, but the Lord appeared to him in a night vision and said, "Fear not, Thomas. Go away to India and proclaim the Word, for my grace shall be with you." But the Apostle still demurred, so the Lord overruled the stubborn disciple by ordering circumstances so compelling that he was forced to accompany an Indian merchant, Abbanes, to his native place in northwest India, where he found himself in the service of the Indo-Parthian king Gundaphorus. The apostle's ministry resulted in many conversions throughout the kingdom, including the king and his brother.[1]

According to the legend, Thomas was a skilled carpenter and was bidden to build a palace for the king. However, the Apostle decided to teach the king a lesson by devoting the royal grant to acts of charity and thereby laying up treasure for the heavenly abode. Although little is known of the immediate growth of the church, Bar-Daisan (154–223) reports that in his time there were Christian tribes in North India which claimed to have been converted by Thomas and to have books and relics to prove it.[2] But at least by the year of the establishment of the Second Persian Empire (226), there were bishops of the Church of the East in northwest India, Afghanistan and Baluchistan, with laymen and clergy alike engaging in missionary activity.[3]

The Acts of Thomas identifies his second mission in India with a kingdom ruled by King Mahadeva, one of the rulers of a 1st-century dynasty in southern India. It is most significant that, aside from a small remnant of

1.8. ACTA THOMAE

the Church of the East in Kurdistan, the only other church to maintain a distinctive identity is the Mar Thoma or “Church of Thomas” congregations along the Malabar Coast of Kerala State in southwest India. According to the most ancient tradition of this church, Thomas evangelized this area and then crossed to the Coromandel Coast of southeast India, where, after carrying out a second mission, he died in Mylapore near Madras. Throughout the period under review, the church in India was under the jurisdiction of Edessa, which was then under the Mesopotamian patriarchate at Seleucia-Ctesiphon and later at Baghdad and Mosul. Historian Vincent A. Smith says, “It must be admitted that a personal visit of the Apostle Thomas to South India was easily feasible in the traditional belief that he came by way of Socotra, where an ancient Christian settlement undoubtedly existed. I am now satisfied that the Christian church of South India is extremely ancient...”.^[4]

Although there was a lively trade between the Near East and India via Mesopotamia and the Persian Gulf, the most direct route to India in the 1st century was via Alexandria and the Red Sea, taking advantage of the Monsoon winds, which could carry ships directly to and from the Malabar coast. The discovery of large hoards of Roman coins of 1st-century Caesars and the remains of Roman trading posts testify to the frequency of that trade. In addition, thriving Jewish colonies were to be found at the various trading centers, thereby furnishing obvious bases for the apostolic witness.

Piecing together the various traditions, one may conclude that Thomas left northwest India when invasion threatened and traveled by vessel to the Malabar coast, possibly visiting southeast Arabia and Socotra en route and landing at the former flourishing port of Muziris on an island near Cochin (c. AD 51–52). From there he is said to have preached the gospel throughout the Malabar coast, though the various churches he founded were located mainly on the Periyar River and its tributaries and along the coast, where there were Jewish colonies. He reputedly preached to all classes of people and had about seventeen thousand converts, including members of the four principal castes. Later, stone crosses were erected at the places where churches were founded, and they became pilgrimage centres. In accordance with apostolic custom, Thomas ordained teachers and leaders or elders, who were reported to be the earliest ministry of the Malabar church. (From Wikipedia⁷)

---

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Acts_of_Thomas

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Acta Thomae, Acta Thomae (2038: 001) “Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2”, Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 1, line 9

κατὰ κληρον οὖν ἔλαχεν ἡ Ἰνδία Ἰούδα Θωμᾶ τῷ καὶ Διδύμῳ· οὐκ ἐβούλετο δὲ ἀπελθεῖν, λέγων μὴ δύνασθαι μήτε χωρεῖν διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός, καὶ ὅτι Ἄνθρωπος ὢν Ἑβραῖος πῶς δύναμαι πορευθῆναι ἐν τοῖς Ἰνδοῖς κηρύξαι τὴν ἀλήθειαν;

Acta Thomae, Acta Thomae Section 1, line 15

Καὶ ταῦτα αὐτοῦ διαλογιζομένου καὶ λέγοντος ὥφθη αὐτῷ ὁ σωτὴρ διὰ τῆς νυκτός, καὶ λέγει αὐτῷ· Μὴ φοβοῦ Θωμᾶ, ἀπελθε εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ κήρυξον ἐκεῖ τὸν λόγον· ἡ γὰρ χάρις μου ἐστὶν μετὰ σοῦ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 1, line 18

Ὁ δὲ οὐκ ἐπείθετο, λέγων· Ὅπου βούλει με ἀποστεῖλαι ἀπόστειλον ἀλλαχοῦ· εἰς Ἰνδοὺς γὰρ οὐκ ἀπέρχομαι.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 2, line 2

Καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος καὶ ἐνθυμουμένου ἔτυχεν ἔμπορόν τινα εἶναι ἐκεῖ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἐλθόντα ᾧ ὄνομα Ἀββάνης, ἀπὸ τοῦ βασιλέως Γουνδαφόρου ἀποσταλέντα καὶ ἐντολὴν παρ’ αὐτοῦ εἰληφότα τέκτονα πριάμενον ἀγαγεῖν αὐτῷ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 2, line 13

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὑπέ- δειξεν αὐτῷ τὸν Θωμᾶν ἀπὸ μακρόθεν, καὶ συνεφώνησεν μετ’ αὐτοῦ τριῶν λιτρῶν ἀσήμου, καὶ ἔγραψεν ὠνὴν λέγων· Ἐγὼ Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος ὁμολογῶ πεπρακέναι ἐμὸν δοῦλον Ἰούδαν ὀνόματι σοὶ τῷ Ἀββάνη ἐμπόρῳ Γουνδα- φόρου τοῦ βασιλέως τῶν Ἰνδῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 16, line 19

πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν συνηθορίζοντο ἐκεῖ, ἕως ὅτε φήμης ἤκουσαν τοῦ ἀποστόλου, ὅτι ἐν ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰνδίας κατήχθη καὶ ἐκεῖ διδάσκει.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 17, line 2

Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ ἀπόστολος εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἰν- δίας μετὰ Ἀββάνη τοῦ ἐμπόρου, ἀπῆλθεν ὁ Ἀββάνης εἰς ἀσπασμὸν Γουνδαφόρου τοῦ βασιλέως, προσανήνεγκεν δὲ αὐτῷ περὶ τοῦ τέκτονος ὃν μετ’ αὐτοῦ ἤγαγεν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 39, line 10

διαλεγομένου τῷ πλήθει πῶλος ὀνάδος ἦλθεν καὶ ἔστη ἔμ- προσθεν αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εἶπεν· Ὁ δίδυμος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀπόστολος τοῦ ὑψίστου καὶ συμμύστης τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποκρύφου, ὁ δεχόμενος αὐτοῦ τὰ ἀπόκρυφα λόγια, ὁ συνεργὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ὃς ἐλεύθερος ὢν γέγονας δοῦλος καὶ πραθεὶς πολλοὺς εἰς ἐλευθερίαν εἰσή- γαγες· ὁ συγγενὴς τοῦ μεγάλου γένους τοῦ τὸν ἐχθρὸν κατα- δικάσαντος καὶ τοὺς ἰδίους λυτρωσαμένου, ὁ πρόφασις τῆς ζωῆς πολλοῖς γε- νόμενος ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν· ἦλθες γὰρ πρὸς τοὺς πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ διὰ τῆς σῆς ἐπιφα- νείας καὶ τῶν λόγων σου τῶν θεϊκῶν νῦν ἐπιστρέφονται πρὸς τὸν

1.8. ACTA THOMAE

ἀποστείλαντά σε θεὸν τῆς ἀληθείας· ἀνελθὼν ἐπικαθέ- σθητί μοι καὶ ἀναπάθητι ἕως ἂν εἰς τὴν πόλιν εἰσέλθῃς.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 42, line 7

γυνὴ δέ τις πάνυ ὠραία αἰφνιδίως φωνὴν ἀφῆκε μεγίστην λέγουσα· Ἀπόστολε τοῦ νέου θεοῦ ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰνδίαν, καὶ δοῦλε τοῦ ἀγίου ἐκείνου καὶ μόνου ἀγαθοῦ θεοῦ· διὰ σοῦ γὰρ οὗτος κηρύσσεται ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν τῶν πρὸς αὐτὸν ἐρχομένων, καὶ διὰ σοῦ ἰατρεῖται τὰ σώματα τῶν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κολαζομένων, καὶ σὺ εἰ ὁ γεγωνὺς πρόφασις τῆς ζωῆς πάντων τῶν ἐπ’ αὐτὸν ἐπιστρεφόντων· κέλευσόν με ἀχθῆναι ἔμπροσθέν σου ἵνα σοὶ ἀφηγήσωμαι τὰ συμβάντα μοι καὶ τάχα ἐκ σοῦ γένηταί μοι ἐλπίς, καὶ οὗτοι δὲ οἱ παρεστῶτές σοι εὐέλπιδες γένωνται μᾶλλον εἰς τὸν θεὸν ὃν κηρύσσεις.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 62, line 2

Τοῦ δὲ ἀποστόλου Ἰούδα Θωμᾶ καταγγέλλοντος ἐν πάσῃ τῇ Ἰνδίᾳ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ στρατηλάτης τις τοῦ βασιλέως Μισδαίου ἦλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· Ἀκήκοα περὶ σοῦ ὅτι μισθὸν παρὰ τινος οὐ λαμβάνεις, ἀλλ’ ὅπερ καὶ ἔχεις τοῖς δεομένοις παρέχεις· εἰ γὰρ μισθοὺς ἐλάμβανες, ἀπέστειλα ἂν χρῆμα ἰκανόν, καὶ αὐτὸς ἐνθάδε οὐ παρεγενόμην· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐκτὸς ἐμοῦ οὐδὲν διαπράττεται· πολλὰ γὰρ ὑπάρχοντά μοι εἰσιν καὶ πλούσιός εἰμι, εἰς τῶν πλουτούντων ἐν τῇ Ἰνδίᾳ· καὶ οὐδ’ ὅλως ἡδίκησά ποτέ τινα· τὸ δὲ ἐναντίον μοι συνέβη· γαμετὴν ἔχω, καὶ ἔσχον ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, καὶ πάνυ διάκειμαι πρὸς αὐτήν, ὥς καὶ ἡ φύσις

Acta Thomae, Acta Thomae Section 101, line 8

Ὁ δὲ Χαρίσιος λέγει πρὸς τὸν βασιλέα· Καινὸν σοὶ ἔχω ὑφηγήσασθαι πρᾶγμα καὶ ἐρημίαν νέαν, ἣν Σιφὼρ ἤγαγεν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ, ἄνδρα τινὰ Ἑβραῖον μάγον, ὃν ἔχει κα- θεζόμενον ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ, ὃς οὐκ ἀφίσταται αὐτοῦ· πολλοὶ δὲ εἰσιν οἱ εἰσιόν- τες πρὸς αὐτόν· οὓς καὶ διδάσκει νέον θεὸν καὶ νόμους νέους ἐντίθησιν αὐτοῖς τοὺς μή πω ἀκουσθέντας, λέγων· Ἀδύνατόν ἐστιν ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν εἰσελθεῖν ἢ ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀπαλλαγῇτε ὑμεῖς τῶν ἰδίων γυναικῶν, ὁμοίως καὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἰδίων ἀνδρῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 108, line 10

προσευξάμενος δὲ καὶ καθεσθεις ἤρξατο λέγειν ψαλμὸν τοιοῦτον· Ὅτε ἤμην βρέ- φος ἄλαλον ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου βασιλείοις ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ τῶν τροφῶν ἀνα- πανόμενος, ἐξ Ἀνατολῆς τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐφοδιάσαντές με οἱ γονεῖς ἀπέστειλάν με· ἀπὸ δὲ πλούτου τῶν θησαυρῶν τούτων φόρτον συνέθηκαν μέγαν τε καὶ ἐλαφρόν, ὅπως αὐτὸν μόνος βαστάσαι δυνηθῶ· χρυσὸς ἐστὶν ὁ φόρτος τῶν ἄνω, καὶ ἄσημος τῶν μεγάλων θησαυρῶν, καὶ λίθοι ἐξ Ἰνδῶν οἱ χαλκεδόνιοι, καὶ μαργαρίται ἐκ Κοσά- νων· καὶ ὥπλισάν με τῷ ἀδάμαντι· καὶ ἐνέδυσάν με ἐσθῆτα διάλιθον χρυσόπαστον, ἣν ἐποίησαν στέργοντές με, καὶ στολὴν τὸ χρῶμα ξανθὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἡλικίαν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 116, line 4

Λέγοντος δὲ τοῦ Χαρισίου ταῦτα μετὰ δακρύων ἐκαθέζετο ἡ Μυγδονία σιωπῶσα

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

καὶ εἰς τὸ ἔδαφος ἀφορῶσα· ὁ δὲ αὐθις προσελθὼν εἶπεν· Κυρία μου ποθεινοτάτη Μυγ- δονία, ὑπομνήσθητι ὅτι σὲ ἐκ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἰνδία γυ- ναικῶν ὡς καλλί- στην ἐπελεξάμην καὶ ἔλαβον, δυνηθεὶς ἐτέρας πολλῶ σου καλλίῳ εἰς γάμον συνάψαι ἐμαυτῷ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 116, line 8

μᾶλλον δὲ ψεύδομαι Μυγδονία· μὰ τοὺς γὰρ θεοὺς οὐκ ἂν ἔσται ἐτέραν κατὰ σὲ ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν εὐρεθῆναι χώρα· οὐαὶ δέ μοι διὰ παντός, ὅτι οὐδὲ λόγῳ ἀμείψασθαι θέλεις· ὕβριζε δέ μοι εἰ δοκεῖ σοι, ἵνα λόγον μόνον παρὰ σοῦ κατα- ξιωθῶ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 117, line 26

μὴ οὖν ἀντὶ μηδενὸς θῆς τοὺς ἐμοὺς λόγους καὶ ποιήσης με ὄνειδος ἐν τοῖς Ἰνδοῖς.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 123, line 4

Ὁ δὲ Χαρίσιος ἅμα ἔωθεν πρὸς τὴν Μυγδονίαν ἤρχετο· εὗρεν δὲ αὐτὰς εὐχομένας καὶ λεγούσας· Νέε θεὲ ὅς ἤλθες διὰ τοῦ ξένου εἰς ἡμᾶς ὧδε· θεὲ ἐναπόκρυφε τῆς τῶν ἐν Ἰνδία οἰκητόρων· ὁ θεὸς ὁ δείξας τὴν σὴν δόξαν διὰ τοῦ ἀποστόλου σου Θωμᾶ· ὁ θεὸς οὗ τῆς φήμης ἀκούσασαι εἰς σὲ ἐπιστεύσαμεν· ὁ θεὸς πρὸς ὃν ἠλθομεν σωθῆναι· ὁ θεὸς ὁ διὰ φιλανθρωπίαν καὶ οἰκτιρμούς καταλθὼν πρὸς τὴν ἡμετέραν σμικρότητα· ὁ θεὸς ὁ ἐπιζητήσας ἡμᾶς ὅτε αὐτὸν ἠγνοοῦμεν· ὁ θεὸς ὁ τὰ ὕψη ἔχων καὶ τὰ βάθη μὴ λανθάνων· σὺ ἀπόστρεψον τὴν μανίαν Χαρισίου ἀφ' ἡμῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 134, line 7

Μισδαῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπολύσας Ἰούδαν δειπνήσας ἀπῆει οἴκαδε, διηγεῖτο δὲ τῇ γυναικὶ τὰ συμβεβηκότα τῷ οἰκείῳ αὐτῶν Χαρισίῳ λέγων· Ὅρα φησὶν τί γέγονεν ἐν τῷ ἀθλίῳ ἐκείνῳ· οἶδας δὲ καὶ αὐτὴ ὧ ἀδελφῇ μου Τερτία ὅτι οὐδέν ἐστιν ἀνδρὶ καλλίῳ τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας ἐφ' ἣν ἀναπέπαυ- ται· συνέβη δὲ τὴν γυναικα αὐτοῦ ἀπελθεῖν πρὸς τὸν φαρ- μακὸν ἐκείνον ὃν ἤκουσας τῇ Ἰνδῶν ἐπιδημήσαντα χώρα, τοῖς αὐτοῦ περιπεσεῖν φαρμάκοις καὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς δια- ζευχθῆναι· καὶ ἀπορεῖ ὁ πράξειεν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 136, line 8

Ἡ δὲ Μυγδονία λέγει αὐτῇ· Ἐν τῷ οἴκῳ ἐστὶν Σιφόρου τοῦ στρατηλάτου· καὶ γὰρ αὐτὸς γέγονεν πρόφασις πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ Ἰνδία σφωζομένοις.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 171, line 2

Ἐπληρώθησαν αἱ πράξεις Ἰούδα Θωμᾶ τοῦ ἀπο- στόλου ὃς ἔπραξεν εἰς τὴν Ἰνδῶν, πληρῶν τὸ πρόσταγμα τοῦ πέμψαντος αὐτόν· ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Acta Thomae, Carmen animae (De margarita) (cod. Rom. vallicellanus B 35) (2038: 002) “L’hymne de la perle des actes de Thomas”, Ed. Poirier, P.–H. Louvain–La–Neuve: Université Catholique de Louvain, 1981; Homo religiosus 8. Line 7

μου βασιλείῳς ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ τῶν τροφῶν ἀναπαυόμενος ἐξ Ἀνατολῆς τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐφοδιάσαντές με οἱ γονεῖς ἀπέστειλάν με· ἀπὸ δὲ πλούτου τῶν θησαυρῶν τούτων φόρτον συνέθηκαν μέγαν τε καὶ ἐλαφρὸν ὅπως αὐτὸν μόνος βα-

1.9. PSEUDO-NONNUS

στάσαι δυνηθῶ· χρυσός ἐστιν ὁ φόρτος τῶν ἄνω καὶ ἄσημος τῶν μεγάλων θησαυρῶν καὶ λίθοι ἐξ Ἰνδῶν οἱ χαλκεδόνιοι καὶ μαργαρίται ἐκ Κοσάνων· καὶ ὥπλισάν με τῷ ἀδάμαντι· καὶ <ἐξέδυσάν> με ἐσθῆτα διάλιθον χρυσόπαστον * ἣν ἐποίησαν στέργον- τές με καὶ στολὴν τὸ χρῶμα ξανθὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἡλικίαν· σύμφωνα δὲ πρὸς ἐμὲ πεποιήκασιν ἐγκαταγράψαντες τῇ διανοίᾳ μου <τοῦ μή> ἐπιλαθέσθαι με· ἔφησάν τε· ἐὰν κατελθὼν εἰς Αἴγυπτον κομίσης ἐκεῖθεν τὸν ἕνα μαργαρίτην

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) (2038: 004) “Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2”, Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 16, line 14

μετὰ δὲ χρόνον ἦκου- σαν περὶ τοῦ ἀποστόλου ὅτι ἐν Ἰνδίᾳ ἐστὶν καὶ διδάσκει· καὶ ἀπελθόντες ἐβαπτίσθησαν ἀμφοτέρω.

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) Section 16, line 17t

Πράξεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ὅτε εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ τὸ ἐν οὐρανοῖς παλάτιον ᾠκοδόμησεν.

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) Section 17, line 1

Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ Ἰνδίᾳ μετὰ Ἀβ- βάνη τοῦ ἐμπορίου, εὐθέως ἀνήγαγεν τῷ βασιλεῖ περὶ τοῦ οἰκο- δόμου· ὁ δὲ βασιλεὺς χαρᾶς πλησθεὶς ἐκέλευσεν εἰσελθεῖν τὸν Θωμᾶν.

1.9 Pseudo-Nonnus

? (From Wikipedia⁸)

Pseudo-Nonnus, Scholia mythologica (3127: 001) “Pseudo-Nonniani in iv orationes Gregorii Nazianzeni commentarii”, Ed. Nimmo Smith, J. Turnhout: Brepols, 1992; Corpus Christianorum. Series Graeca 27. Oration 4, historia 74, line 3

Πᾶσα πόλις κατ’ ἐξαίρετόν τι εἶχεν ἰδίωμα, οἷον ἡ Θετταλῶν χώρα ἔσχε τοὺς ἵπ- πους, ἡ Ἀθηναίων τὰ μέταλλα τοῦ ἀργύρου, ἡ Ἰνδία τὴν χρυσίτιδα ψάμμον, ὁμοίως καὶ ἡ Λακεδαιμῶν κύνας θηρευτικούς (ἐνθεν καὶ οἱ Λακωνικοὶ κύνες) καὶ γυναῖ- κας ἀνδρείας καὶ ἀπτοήτους.

1.10 Joannes Malalas

8.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

John Malalas or Ioannes Malalas (or Malelas) (Greek: Ἰωάννης Μαλάλας) (c. 491 – 578) was a Greek chronicler from Antioch. Malalas is probably a Syriac word for "rhetor", "orator"; it is first applied to him by John of Damascus (the form Malelas is later, first appearing in Constantine VII).[1]

He wrote a Chronographia (Χρονογραφία) in 18 books, the beginning and the end of which are lost. In its present state it begins with the mythical history of Egypt and ends with the expedition to Roman Africa under the tribune Marcianus, Justinian's nephew, in 563 (his editor Thurn believes it originally ended with Justinian's death[4]); it is focused largely on Antioch and (in the later books) Constantinople. Except for the history of Justinian and his immediate predecessors, it possesses little historical value; the author, "relying on Eusebius of Caesarea and other compilers, confidently strung together myths, biblical stories, and real history." [5] The eighteenth book, dealing with Justinian's reign, is well acquainted with, and colored by, official propaganda. The writer is a supporter of Church and State, an upholder of monarchical principles. (However, the theory identifying him with the patriarch John Scholasticus is almost certainly incorrect.[6]) (From Wikipedia⁹)

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia (2871: 001) "Ioannis Malalae chronographia", Ed. Dindorf, L. Bonn: Weber, 1831; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 42, line 5

ὅστις καὶ πρὸς Πέρσας καὶ πρὸς Ἰνδοὺς καὶ εἰς πολλὰς χώρας ἀπῆλθε, καὶ πολέμων φαντασίας τινὰς θαυμάτων ἐδείκνυεν, ἔχων καὶ στρατὸν μεθ' ἑαυτοῦ πολύν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 127, line 10

Μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ὁ Τιθὼν τις ὀνόματι ὑπὸ τοῦ Πριάμου παρακληθεὶς παραγίνεται, ἄγων Ἰνδοὺς ἐφίππους καὶ πεζοὺς καὶ Φοίνικας μαχιωτάτους μετ' αὐτῶν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν Πολυδάμαντα.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 127, line 14

καὶ διὰ ναυτικοῦ στόλου ἦλθον πολλοὶ Ἰνδοὶ καὶ οἱ αὐτῶν βασιλεῖς· ἐδιωκοῦντο δὲ τασσόμενοι πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ πᾶς ὁ στρατὸς ὑπὸ τοῦ δυνατοῦ Μένωνος, βασιλέως Ἰνδῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 128, line 14

καὶ πρὶν ἢ ἡλίον ἀνελθεῖν ἐξερχόμεθα οἱ Ἕλληνες ὀπλισάμενοι πάντες, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες καὶ ὁ Μένων, βασιλεὺς Ἰνδῶν, καὶ πάντα τὰ πλήθη αὐτῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 128, line 17

---

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Malalas

1.10. JOANNES MALALAS

καὶ συμβολῆς γενομένης καὶ πολ- λῶν πεσόντων, ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Αἴας κελεύσας τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἄλλους ἀμύνασθαι Ἰνδοὺς καὶ Τρῶας, ὁρμᾷ κατὰ τοῦ Μέμνονος, βασιλέως Ἰνδῶν, τοῦ ἥρωος Ἀχιλλέως, τοῦ σοῦ γενέτου, ὅπισθεν συν- επισχύοντος τῷ Αἴαντι, ἑαυτὸν ἀποκρύ- πτων.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 154, line 5

καὶ ἀθημονῶν ἠβούλετο φυγεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν χώραν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 194, line 13

παρέλαβε δὲ καὶ πάντα τὰ Ἰνδικὰ μέρη καὶ τὰ βασιλεία αὐτῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξαν- δρος, λαβὼν καὶ Πῶρον τὸν βα- σιλέα Ἰνδῶν αἰχμάλωτον· καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ τῶν ἐθνῶν βα- σίλεια δίχα τῆς βασιλείας τῆς Κανδάκης τῆς χήρας τῆς βασι- λευούσης τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν· ἥτις συνελάβετο τὸν αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῷ τρόπῳ τούτῳ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 429, line 14

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις, ὡς προεῖπον, ἐβασίλευσεν ὁ θειό- τατος Ἰουστινιανός, τῶν δὲ Περσῶν βασιλεὺς Κῳάδης ὁ Δα- ράσθενος, ὁ υἱὸς Περόζου, ἐν δὲ Ῥώμῃ Ἀλ- λάριχος, ἔκγονος τοῦ Οὐαλεμεριακοῦ, τῆς δὲ Ἀφρικῆς ῥήξ Γιλδέριχ ὁ ἔκγονος Γινζι- ρίχου, τῶν δὲ Ἰνδῶν Αὐξουμιτῶν ἐβασίλευσεν Ἄνδας ὁ γεγονώς χριστιανός, τῶν δὲ Ἰβήρων Σαμαναζός.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 3

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ συνέβη Ἰνδοὺς πολεμῆσαι πρὸς ἑαυ- τοὺς οἱ ὀνομαζόμενοι Αὐξουμίται καὶ οἱ Ὀμηρίται· ἡ δὲ αἰτία τοῦ πολέμου αὕτη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 9

οἱ δὲ πραγμα- τευταὶ Ῥωμαίων διὰ τῶν Ὀμηριτῶν εἰσέρχονται εἰς τὴν Αὐξού- μην καὶ ἐπὶ τὰ ἐνδότερα βασιλεία τῶν Ἰνδῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 9

εἰσὶ γὰρ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν βασιλεία ἐπτά, τρία μὲν Ἰνδῶν, τέσσαρα δὲ Αἰ- θιό- πων, τὰ πλησίον ὄντα τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 10

Καὶ μετὰ τὴν νίκην ἔπεμψε συγκλητικούς αὐτοῦ δύο καὶ μετ' αὐτῶν διακοσίους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, δεόμενος τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ὥστε λαβεῖν αὐτὸν ἐπίσκοπον καὶ κληρικούς καὶ κατηχηθῆναι καὶ διδαχθῆναι τὰ χριστιανῶν μυστήρια καὶ φω- τι- σθῆναι καὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν ὑπὸ Ῥωμαίους γενέσθαι.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 14

καὶ ἐπελέξαντο οἱ αὐ- τοὶ πρεσβευταὶ Ἰνδοὶ τὸν παραμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἄνδρα εὐλαβῆ, παρθένον, ὀνόματι Ἰωάννην, ὄντα ἐνιαυτῶν ὡς ἑξήκοντα δύο.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 18

καὶ λαβόντες τὸν ἐπίσκοπον καὶ τοὺς κληρικούς, οὓς αὐτὸς ἐπελέξατο, ἀπήγαγον εἰς τὴν Ἰνδικὴν χώραν πρὸς Ἄνδαν τὸν βασιλέα αὐτῶν.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 22

ὁ δὲ Ἀρέθας φοβηθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐνδότερον λίμιτον ἐπὶ τὰ Ἰνδικά.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 435, line 9

καὶ εὐθέως ἀπελθόντες Ἀρέθας ὁ φύλαρχος καὶ Γνούφας καὶ Νααμὴν καὶ Διονύσιος ὁ δοῦξ Φοινίκης καὶ Ἰωάννης ὁ τῆς Εὐφρατησίας καὶ Σεβαστιανὸς ὁ χιλιάρχος μετὰ τῆς στρατιωτικῆς βοηθείας· καὶ μαθὼν Ἀλαμούνδαρος ὁ Σα- ρακηνὸς ἔφυγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη μεθ' ἧς εἶχε βοηθείας Σα- ρακηνικῆς.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 444, line 9

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνεφάνη ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσι δόγμα Μανιχαϊκόν· καὶ μαθὼν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἡγά- νακτησεν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἀρχιμάγοι τῶν Περσῶν· ἦσαν γὰρ ποιήσαντες οἱ αὐτοὶ Μανιχαῖοι καὶ ἐπίσκοπον, ὀνόματι Ἰν- δαράζαρ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 447, line 12

ἔλαβε δὲ καὶ ὁ φύλαρχος Σαρακηνὸς ὁ τῶν Ῥωμαίων πραῖδαν ἑξ αὐτῶν χιλιάδας εἴκοσι παίδων καὶ κορασίων· οὗς- τινας λαβὼν αἰχμαλώτους ἐπώλησεν ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ Ἰνδικοῖς μέρεσιν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 3

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥου- φίνου τὴν παρὰ Κω- ἄδου, βασιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέλαβε τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἄντ' αὐτοῦ βα- σιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 9

καὶ ἀποπλεύσας ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀλεξάνδρειαν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 10

καὶ εἰσελθὼν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, μετὰ χαρᾶς πολλῆς ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὅτι διὰ πολλῶν χρόνων ἡξιώ- θη μετὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κτήσασθαι φιλίαν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 13

ὥς δὲ ἐξηγήσατο ὁ αὐτὸς πρεσβευτὴς, ὅτε ἐδέξατο αὐτόν ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, ὑφηγήσατο τὸ σχῆμα τῆς βασιλικῆς τῶν Ἰνδῶν κατα- στάσεως ὅτι γυμνὸς ὑπῆρχε καὶ κατὰ τοῦ ζώσματος εἰς τὰς ψῦας αὐτοῦ λινόχρυσά ἱμάτια, κατὰ δὲ τῆς γαστροῦ καὶ τῶν ὤμων φορῶν σχιαστὰς διὰ μαργαριτῶν καὶ κλαβία ἀνὰ πέντε καὶ χρυσᾶ ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λινό- χρυσον φακιόλιν ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν σειρὰς τέσσαρας, καὶ μανιάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ

1.10. JOANNES MALALAS

αὐτοῦ, καὶ ἴστατο ὑπεράνω τεσσάρων ἐλεφάντων ἐχόντων ζυγὸν καὶ τροχοὺς δ', καὶ ἐπάνω, ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμφιεσμένον χρυσεῖς

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 1

καὶ ἴστατο ἐπάνω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν βαστάζων σκουτάριον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια καὶ αὐτὰ κεχρυσωμένα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 7

Καὶ εἰσενεχθεὶς ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων, κλίνας τὸ γόνυ προσεκύνησε· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν ἀναστῆναί με καὶ ἀναχθῆναι πρὸς αὐτόν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 15

λύσας δὲ καὶ ἀναγνοὺς δι' ἐρμηνέως τὰ γράμματα, εὗρε περιέχοντα ὥστε ὀπλίσσασθαι αὐτὸν κατὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσιν αὐτῷ χώραν ἀπολέσαι καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συν- ἀλλαγῆσαι ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξε χάρας τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Νείλου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Ἀλεξαν- δρείᾳ τὴν πραγματείαν ποιῆσθαι.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 17

καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν Ἐλεσβόας ἐπ' ὅψει τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἰνδοὺς Σαρακηνοὺς, ἐπῆλθε τῇ Περσικῇ χώρᾳ ὑπὲρ Ῥωμαίων, δηλώσας τῷ βασιλεῖ Περσῶν τοῦ δέξασθαι τὸν βασιλέα Ἰνδῶν πολεμοῦντα αὐτῷ καὶ ἐκπορθῆσαι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευ- ομένην γῆν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 22

καὶ πάντων οὕτως προβάντων ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν κρατήσας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, δεδωκὼς εἰρήνης φίλημα, ἀπέλυσεν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 459, line 3

κατέπεμψε γὰρ καὶ σάκρας διὰ Ἰνδοῦ πρεσβευτοῦ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 477, line 7

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ πρεσβευτὴς Ἰνδῶν μετὰ δώρων κατεπέμφθη ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 478, line 22

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἔρριψε καὶ τὴν τρίτην ὑπατείαν ὁ αὐ- τὸς βασιλεὺς, ἀνακαλεσάμενος τοὺς πατρικίους Ὀλύβριον καὶ Πρόβον, ὄντας ἐν ἐξορίᾳ, δεδωκὼς αὐτοῖς πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. Ἰνδικτιῶνος ιβ' παρελήφθη ὁ ῥῆξ Ἀφρικῆς μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὑπὸ Βελισαρίου· καὶ εἰσηγέχθησαν ἐν Κωνσταντινουπό- λει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 484, line 9

Ἰνδικτιῶνος ιγ' πρεσβευτὴς Ἰνδῶν κατεπέμφθη μετὰ καὶ ἐλέφαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronologica (fort. auctore anonymo excerptorum chronologicorum) (2871: 002) "Ioannis Malalae chronographia", Ed. Dindorf, L. Bonn:

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Weber, 1831; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*. Page 14, line 5

Μετὰ γοῦν τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν τοῦ πύργου διάλυσιν μετα- στέλλονται οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε πάντας τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομέ- νους, καὶ διδόασιν αὐτοῖς ἑγγραφον τῶν τόπων τὴν κατανέμησιν, ἥνπερ ἐκ τοῦ πατρὸς Νῶε παρειλήφασιν, καὶ λαγχάνουσιν ἐκά- στῳ καὶ ταῖς ἐκάστου φυλαῖς καὶ πατριαῖς τόπον καὶ κλίματα καὶ χώρας καὶ νήσους καὶ ποταμοὺς κατὰ τὴν ὑποκειμένην ἑκθε- σιν, καὶ κατακληροῦνται τῷ μὲν πρωτοτόκῳ υἱῷ Νῶε Σὴμ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς καὶ Ῥινοκουρούρων τὰ πρὸς ἀνατολήν, τῷ δὲ Χάμ ἀπὸ Ῥινοκουρούρων ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς νότον, τῷ δὲ Ἰάφεθ ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς βορρᾶν.

Joannes Malalas Chronogr., *Chronologica* (fort. auctore anonymo excerptorum chronologicorum) Page 14, line 11

Αἱ δὲ λαχοῦσαι χώραι τῷ μὲν Σὴμ εἰσὶν αὗται, Περσίς, Βακτριανή, Ὑρκανία, Βαβυ- λωνία, Κορδουαία, Ἀσσυρία, Με- σοποταμία, Ἀραβία ἢ ἀρχαία, Ἑλυμαῖς, Ἰνδική, Ἀρα- βία ἢ εὐδαίμων, κοίλη Συρία, Κομμαγενή καὶ Φοινίκη πᾶσα καὶ πο- ταμὸς Εὐφράτης· τῷ δὲ Χάμ Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατ' Ἰνδούς, ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπο- ρεύεται ὁ ποταμὸς τῶν Αἰθιοπῶν, ἐρυθρὰ βλέπουσα κατ' ἀνατολάς, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρίς, Σύρτις, Λιβύη ἄλλη, Νουμιδία, Μασσυρίς, Μαυριτανία ἢ κατέναντι Γαδεύ- ρων· ἐν δὲ τοῖς κατὰ βορρᾶν τὰ παρὰ θάλασσαν ἔχει Κιλικίαν, Παμφυλίαν, Πισιδίαν, Μυσίαν, Λυκαονίαν, Φρυγίαν, Κα- μαλίαν, Λυκίαν, Καρίαν, Λυδίαν, Μυσίαν ἄλλην, Τρωάδα,

Joannes Malalas Chronogr., *Chronographia* (eclogae e cod. Paris. gr. 1336) (2871: 003) “*Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecae regiae Parisiensis*, vol. 2”, Ed. Cramer, J.A. Oxford: Oxford University Press, 1839, Repr. 1967. Page 234, line 6

Ἐν δὲ τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀρφαξάδ ἀνε- φύει τίς Ἰνδὸς σοφὸς ἀνὴρ ἀστρονόμος, ὀνόματι Γανδουβάριος, ὅστις συνεγράψατο πρῶτος ἀστρονομίαν Ἰνδοῖς· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σὴμ, τῆς κρατησάσης τὴν Ἀσσυρίαν καὶ τὴν Περ- σίδα, καὶ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ἀνεφάνη ἄνθρωπος γίγας τὸ γένος, ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Δόμνος, εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πλανήτου ἀστέρος Κρόνου.

1.11 Alexander romance

Alexander romance is any of several collections of legends concerning the mythical exploits of Alexander the Great. The earliest version is in Greek, dating to the 3rd century. Several late manuscripts attribute the work to Alexander's court historian Callisthenes, but the historical figure died before

1.11. ALEXANDER ROMANCE

Alexander and could not have written a full account of his life. The unknown author is still sometimes called Pseudo-Callisthenes. (From Wikipedia¹⁰)

Anonymi Historici (FGrH), *Alexandri historia* (e cod. Sabbaitico 29) (1139: 006) “FGrH #151”. Volume-Jacoby’-F 2b,151,F, fragment 1, line 96

ἦσαν δὲ αὐτῶι καὶ ἐλέφαντες ἡγμένοι ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς, ὧν ἡ παρασκευὴ τοῦτον εἶχεν τὸν τρόπον· πύργοι ξύλινοι κατεσκευασμένοι ἐπετίθεντο τοῖς νώτοις αὐτῶν, ἀφ’ ὧν ἄνδρες ἀπεμάχοντο ἐν ὅπλοις, ὥς συμβαίνειν τοὺς ἀντιπαρατασσομένους διαφθεῖρεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν ἀπομαχομένων ἀνδρῶν διαφθειρομένους καὶ ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων πατουμένους.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* (1139: 007) “FGrH #153”. Volume-Jacoby’-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 3

STRABON XI 5, 5: (Kleitarch. 137 F 16) καὶ τὰ πρὸς τὸ ἔνδοξον θρυλη- θέντα κἂν ὠμολόγηται παρὰ πάντων, οἳ γε πλάσαντες ἦσαν οἱ κολακείας μᾶλλον ἢ ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλησιάζουσαν ἐκείνοις ἑῴαν θάλατταν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὀρῶν.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby’-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 6

ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληνες [καὶ] Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα τῆς Ἰνδικῆς πλείους ἢ τρισμυρίους σταδίους, καὶ ἐνταῦθα ἐμύθευσαν τὰ περὶ Προμηθεά καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς ἑὸ ἐγνώριζον οἱ τότε.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby’-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 8

ἡ δὲ ἐπὶ Ἰνδοῦς στρατεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ὕστερογενῇ τὴν μυθοποιάν ἐμφαίνει, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τὸν Προμηθεά λῦσαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby’-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 10

καὶ ἦν μὲν ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὀρῶν καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ’ ἡ δόξα τοῦ ὄρους καὶ τοῦνομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκεῖν μακροτάτην στρατείαν τελέσαι τὴν μέχρι τῶν πλησίων Καυκάσου καὶ τὸ τὸν Προμηθεά παραδεδόσθαι δεδεμένον ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ, χαριεῖσθαι τι τῷ βασιλεῖ ὑπέλαβον, τοῦνομα τοῦ ὄρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby’-T+F 2b,153,F, fragment 2, line 6

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_romance

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ † τριῶν, Μεγασθένης (III) δέ, ὅταν ᾗ μέτριος καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοῦλάχιστον.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 7, line 26

τὸ γὰρ αὐτ[ὸ γέγρ]αφα (?) καὶ ἐν το[.....] δο[.....]αρινδε καταλ[....]οις γυν[αι]κὸς [....]εν | [.....]α καὶ ἡ Στεροπὴ Ἀλέξανδρον αὐτόθ[..... | .....] ἀνέτειλε τῶν Φιλίππε[ίω]ν υἱῶν σοφω[. | .....].. κεκληῆσθαι μᾶλλον [ἦ] εἶναι Ἀντίπ[α]τρος | [ποιεῖ αὐ]τὴν βασιλίδαν Ἀντίπατρος.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 9, line 15

διαπορουμένου δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου περὶ τοῦ<των> νοήσαντα τὸν Ἰνδὸν εἰπεῖν, ὅτι τοῖς ἀπόροις τῶν ἐρωτημάτων ἀπόρους εἶναι καὶ τὰς ἀποκρίσεις συμβαίνει.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 15c, line 1

Σάνεια· πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδρειάδος <ζ>.

1.12 Joannes Stobaeus

Joannes Stobaeus (/dʒouˈænis stouˈbiːəs/; [1] Greek: Ἰωάννης ὁ Στοβαῖος; 5th-century CE), from Stobi in Macedonia, was the compiler of a valuable series of extracts from Greek authors. The work was originally divided into two volumes containing two books each. The two volumes became separated in the manuscript tradition, and the first volume became known as the Extracts (Eclogues) and the second volume became known as the Anthology (Florilegium). Modern editions now refer to both volumes as the Anthology. The Anthology contains extracts from hundreds of writers, especially poets, historians, orators, philosophers and physicians. The subjects covered range from natural philosophy, dialectics, and ethics, to politics, economics, and maxims of practical wisdom. The work preserves fragments of many authors and works who otherwise might be unknown today.

Books 1 and 2

The first two books ("Eclogues") consist for the most part of extracts conveying the views of earlier poets and prose writers on points of physics, dialectics,

1.12. JOANNES STOBAEUS

and ethics.[3] We learn from Photius that the first book was preceded by a dissertation on the advantages of philosophy, an account of the different schools of philosophy, and a collection of the opinions of ancient writers on geometry, music, and arithmetic.[3] The greater part of this introduction is lost. The close of it only, where arithmetic is spoken of, is still extant. The first book was divided into sixty chapters, the second into forty-six, of which the manuscripts preserve only the first nine.[3] Some of the missing parts of the second book (chapters 15, 31, 33, and 46) have, however, been recovered from a 14th-century gnomology.[5] His knowledge of physics — in the wide sense which the Greeks assigned to this term — is often untrustworthy.[2] Stobaeus betrays a tendency to confound the dogmas of the early Ionian philosophers, and he occasionally mixes up Platonism with Pythagoreanism.[2] For part of the first book and much of the second, it is clear that he depended on the (lost) works of the Peripatetic philosopher Aetius and the Stoic philosopher Arius Didymus.[2] Books 3 and 4

The third and fourth books ("Florilegium") are devoted to subjects of a moral, political, and economic kind, and maxims of practical wisdom.[3] The third book originally consisted of forty-two chapters, and the fourth of fifty-eight.[3] These two books, like the larger part of the second, treat of ethics; the third, of virtues and vices, in pairs; the fourth, of more general ethical and political subjects, frequently citing extracts to illustrate the pros and cons of a question in two successive chapters.[2] (From Wikipedia¹¹)

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium (2037: 001) "Ioannis Stobaei anthologium, 5 vols.", Ed. Wachsmuth, C., Hense, O. Berlin: Weidmann, 1–2:1884; 3:1894; 4:1909; 5:1912, Repr. 1958. Book 1, chapter 3, section 56, line 3

<Πορφυρίου ἐκ τοῦ Περὶ Στυγός> (ap. Holsten., opusc. Porph. p. 148). Ἰνδοὶ οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίνου, τοῦ ἐξ Ἑμίσων ἐν τῇ Συρίᾳ [ἀφικομένου] Βαρδισάνη τῷ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι, ἐξηγήσαντο, ὥς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναί τινα λίμνην ἔτι καὶ νῦν παρ' Ἰνδοῖς δοκιμαστήριον λεγομένην, εἰς ἣν, ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρνήται, <εἰσάγεται>.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 7

Ἰνδοὶ οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίνου, τοῦ ἐξ Ἑμίσων ἐν τῇ Συρίᾳ [ἀφικομένου] Βαρδισάνη τῷ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι, ἐξηγήσαντο, ὥς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναί τινα λίμνην ἔτι καὶ νῦν παρ' Ἰνδοῖς δοκιμαστήριον λεγομένην, εἰς ἣν, ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρνήται, <εἰσάγεται>.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 26

---

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Stobaeus

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Ἐκουσίων τοίνυν ἅμαρ- τημάτων δοκιμαστήριον Ἰνδοὺς τοῦτ' ἔχειν τὸ ὕδωρ· ἀκου- σίων δὲ ὁμοῦ καὶ ἔκουσίων καὶ ὅλως ὀρθοῦ βίου ἕτερον εἶναι, περὶ οὗ ὁ Βαρδισάνης τάδε γράφει· θήσω γὰρ τὰ- κείνου κατὰ λέξιν· “Ἐλεγον δὲ καὶ σπήλαιον εἶναι αὐτό- ματον, μέγα, ἐν ὅρει ὑψηλοτάτῳ σχεδὸν κατὰ μέσον τῆς γῆς, ἐν ᾧ σπηλαίῳ ἐστὶν ἄν- δριάς, ὃν εἰκάζουσι πηχῶν δέκα ἢ δώδεκα, ἐστὼς ὀρθός, ἔχων τὰς χεῖρας ἡπλωμένας ἐν τύπῳ σταυροῦ· καὶ τὸ μὲν δεξιὸν τῆς ὀψεως αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρικόν, τὸ δ' εὐώνυμον θηλυκόν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ βραχίον ὁ δεξιὸς καὶ ὁ δεξιὸς ποῦς καὶ ὅλον τὸ μέρος

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 86

Ἄ μὲν οὖν Ἰνδοὶ ἱστοροῦσι περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοκιμαστηρίου ὕδατος, ἔστι ταῦτα.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 40, section 1, line 122

Πρὸς γε μὴν ταῖς ἀνασχέσεσι τοῦ ἡλίου πάλιν εἰσρέων ὁ Ὠκεανός, τὸν Ἰν- δικὸν τε καὶ Περσικὸν διανοίξας κόλπον, ἀναφαίνει τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διειληφώς.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 40, section 1, line 134

Ἐν τούτῳ γε μὴν νῆσοι μεγάλαι τυγχάνουσιν, αἱ [τε] δύο Βρετανικαὶ λεγό- με- ναι [καὶ] Ἀλβιον καὶ Ἰέρνη, τῶν προϊστορημένων μεί- ζους, ὑπὲρ Κελτοὺς κείμεναι· τούτων δὲ ἐλάττους ἢ τε Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν, λοξὴ πρὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ Φοβέα [Εὐβοία] καλουμένη, κατὰ τὸν Ἀράβιον κειμένη κόλπον.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 3, chapter 9, section 49, line 3

Ἐν Παιδαλίοις, Ἰνδικῶ ἔθνει, οὐχ ὁ θύων, ἀλλ' ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κα- τάρχεται τῶν ἱερῶν.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 2, section 25, line 98

οἱ δὲ παῖδες παρ' αὐτοῖς ὥσπερ μάθημα τὸ ἀληθεύειν διδάσκονται. Παρ' Ἰνδοῖς ἐάν τις ἀποστερηθῇ δανείου ἢ παρα- καταθήκης, οὐκ ἔστι κρίσις, ἀλλ' αὐτὸν αἰτιᾶται ὁ πῖς- τεύσας.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 21

ἐπειδὴ δὲ οὐκ εὐδελόν ἐστιν ἄρτι γαμοῦντι, ὅποιαί δή τινες τοῖς τρόποις αἱ γυναῖ- κες ἀναφανήσονται, Ἰνδοὶ οὕτω γαμοῦσι καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, καὶ οὐδεπώποτε ψευ- σθῆναι λέγονται.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 23

ἐκεῖνοι τοίνυν οἱ Ἰνδοὶ οὐχ ὅπως πλούτῳ καὶ δόξῃ ἔγῃμαν ἐνδ<ός>ου ἀνδρὸς καὶ πλουσίου θυγατέρα, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν κόρην τὴν τε ὄψιν αὐτῆς καὶ τὸ κάλλος ἐπο- λυπραγμόνησαν, σοφία δὲ τινι τοῦτό γε, οὐκ ἀκολασία οὐδεμιᾶ, οὐδὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἡμῖν.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 39

1.13. SYRIANI, SOPATRI ET MARCELLINI SCHOLIA (?)

περὶ μὲν οὖν τῶν Ἰνδῶν οὗτος ὁ λόγος κρατεῖ, ὥς καταμαντεύονται περὶ τῶν γυναικῶν πόρρωθεν, ὅποιαί τινες ἔσονται.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 45

οὐ γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ τὰς καλὰς ἐγὼ προξενῶ, ἀλλ' ἐτέρως οὐκ ἔνι εἰπεῖν, ἐπόμενον τῷ Ἰνδῶν λόγῳ.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 28, section 19, line 36

ὥστ' οὔτε χρυσὸν ἀμφιθήσεται ἢ λίθον Ἰνδικὸν ἢ χώρης ἐόντα ἄλλης, οὐδὲ πλέξεται πο-λυτεχνίῃσι τρίχας, οὐδ' ἀλείψεται Ἀραβίης ὁσμῆς ἐμ-πνέοντα, οὐδὲ χρίσεται πρόσωπον λευκαίνουσα ἢ ἐρυθραί-νουσα τοῦτο ἢ μελαίνουσα ὀφρύας τε καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν πολιὴν τρίχα βαφαῖσι τεχνηωμένη, οὐδὲ λούσεται θα-μινά.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 36, section 22, line 1

Κλειτοφῶντος Ῥοδίου ἐν α' Ἰνδικῶν (Ibid. 25, 1. 3 l. c. p. 327).

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 36, section 22, line 3

Ἰνδὸς ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 55, section 18, line 2

Τοῦ αὐτοῦ (fr. 143 M.). Ἰνδοὶ συγκατακαίουσιν, ὅταν τελευτήσωσι, τῶν γυναικῶν τὴν προσφιλεστάτην.

1.13 Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia (?)

? “” (From Wikipedia¹²)

Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia Ad Hermogenis Status, Scholia ad Hermogenis librum περὶ στάσεων (2047: 001) “Rhetores Graeci, vol. 4”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1833, Repr. 1968. Volume 4, page 71, line 4

Εἴτα ἐπεὶ καὶ ἰατρῶν ἐστὶν ἐπὶ μέρους ζητήματα· οἷον τί μὲν τοῖς ἐν Ἰνδίᾳ συντελεῖ πρὸς ὑγείαν, τί δὲ τοῖς ἐν Σκυθίᾳ, προσέθηκε τὸ ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις κειμένων· οὐ γὰρ ἐκ τούτων ἀμφισβητεῖ ὁ ἰατρὸς, ἀλλ' ὁ ῥήτωρ· εἰ δὲ πολλάκις καὶ ῥήτορες καθολικὰ μεταχειρίζονται, ὥς ὁ Δημοσθένης· οἷον οὐκ ἔστιν ἐπιорκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν, κτήσασθαι· καὶ πάλιν πέρας γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ὁ θάνατος· καὶ παρ' Αἰσχίνῃ· οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος πονηροῦ τρόπου περιεγένετο· εἰδέναι δὲ χρή, ὅτι αἱ καθόλου ἐργασίαι τοῦ ἐπὶ μέρους ἐγένοντο.

Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia Ad Hermogenis Status, Scholia ad Hermogenis librum περὶ στάσεων Volume 4, page 747, line 25

καὶ ἐπὶ ζητημάτων δὲ φανερόν τὸ τοιοῦτον· οἷον Ἀλεξάνδρου ἐν Ἰνδοῖς ὄντος συμβου-λεύει Δημοσθένης ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων.

12.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

1.14 Flavius Claudius Julianus Imperator

Julian (Latin: Flavius Claudius Julianus Augustus, Greek: Φλάβιος Κλαύδιος Ἰουλιανός Αὐγουστος; [1] 331/332 [2] – 26 June 363), also known as Julian the Apostate, as well as Julian the Philosopher, was Roman Emperor from 361 to 363 and a noted philosopher and Greek writer. [3] (From Wikipedia¹³)

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντίνον (2003: 001) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 28, line 33

Ὁ δὲ μικρὰ μὲν ἐνόμιζεν εἶναι τὰ παρόντα καὶ πόνον οὐ πολὺν τῆς σῆς συνέσεως καὶ ῥώμης κρατῆσαι, τοὺς Ἰνδῶν δὲ ἐσκόπει πλούτους καὶ Περσῶν τὴν πολυ- τέλειαν· [καὶ] τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν ἀνοίας καὶ θράσους ἐκ μικροῦ παντελῶς περὶ τοὺς κατασκόπους πλεονεκτήματος, οὓς ἀφυλάκτους ὅλη τῇ στρατιᾷ λοχήσας ἔκτεινεν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας (2003: 003) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 1, line 43

τοῦ τῶν Ἑλλήνων βασιλέως εἶναι ἐθέλοντα, ὥστε ὁ μὲν ἠτίμαζε τοὺς ἀρίστους, σὺ δὲ οἶμαι καὶ τῶν φαύλων πολλοῖς τὴν συγγνώμην νέμεις, τὸν Πιττακὸν ἐπαινῶν τοῦ λόγου, ὃς τὴν συγγνώμην τῆς τιμωρίας προὔτιθει, αἰσχυνοίμην <ἄν>, εἰ μὴ τοῦ Πηλέως φαινοίμην εὐγνωμονέστερος καὶ ἐπαινοίην εἰς δύναμιν τὰ προσόντα σοι, οὗτι φημί χρυσὸν καὶ ἀλουργῇ χλαῖναν, οὐδὲ μὰ Δία πέπλους παμποικίλους, <γυναικῶν ἔργα Σιδωνίων>, οὐδὲ ἵππων Νισαίων κάλλη καὶ χρυσοκολλήτων ἀρμάτων ἀστράπτουσιν αἶγλην, οὐδὲ τὴν Ἰνδῶν λίθον εὐάνθη καὶ χαρίεσσαν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 11, line 11

Ταύτην δὴ τὴν πόλιν στρατὸς ἀμήχανος πλήθει Παρθυαίων ξὺν Ἰνδοῖς περιέσχευ, ὀπηνίκα ἐπὶ τὸν τύραννον βαδίζειν προὔκειτο· καὶ ὅπερ Ἡρακλεῖ φασιν ἐπὶ τὸ Λερναῖον ἰόντι θηρίον συνενεχθῆναι, τὸν θαλάττιον καρκίνον, τοῦτο ἦν ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς ἐκ τῆς ἡπείρου Τίγρητα διαβάς καὶ ἐπιτειχίζων τὴν πόλιν χώμασιν· εἶτα εἰς ταῦτα δεχόμενος τὸν Μυγδόνιον, λίμνην ἀπέφηνε τὸ περὶ τῷ ἄστει χωρίον καὶ ὥσπερ νῆσον ἐν αὐτῇ συνεῖχε τὴν πόλιν, μικρὸν ὑπερεχουσῶν καὶ ὑπερφαινομένων τῶν ἐπάλξεων.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 11, line 40

13. http://en.wikipedia.org/wiki/Julian_%28emperor%29

1.14. FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS IMPERATOR

Ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνδῶν εἶπετο, καὶ ἔφερεν ἐκ σιδήρου πύργους τοξοτῶν πλήρεις.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 12, line 2

Ἐπειδὴ γὰρ οἱ Παρθυαῖοι κοσμηθέντες ὅπλοις αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι ξὺν τοῖς Ἰνδικοῖς θηρίοις προσῆγον τῷ τείχει, λαμπροὶ ταῖς ἐλπίσιν ὥς αὐτίκα μάλα διαρπασόμενοι, καὶ ἐδέδοτό σφιν τοῦ πρόσω χωρεῖν τὸ σημεῖον, ὠθοῦντο ξύμπαντες, αὐτὸς τις ἐθέλων πρῶτος ἐσαλέσθαι τὸ τεῖχος καὶ οἴχεσθαι φέρων τὸ ἐπ' αὐτῷ κλέος, εἶναί τε οὐδὲν ἐτόπαζον δέος· οὐδὲ γὰρ ὑπομενεῖν σφῶν τὴν ὁρμὴν τοὺς ἔνδον ἡξίου.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 13, line 38

Ἑλλήνων μὲν Αἶαντε καὶ οἱ Λαπίθαι καὶ Μενεσθεὺς τοῦ τείχους εἶξαν καὶ περιεῖδον τὰς πύλας συντριβομένης ὑφ' Ἑκτορος καὶ τῶν ἐπάλξεων ἐπιβεβηκότα τὸν Σαρπηδόνα· οἱ δὲ οὐδὲ διαρραγέντος αὐτομάτως τοῦ τείχους ἐνέδοσαν, ἀλλὰ ἐνίκων μαχόμενοι καὶ ἀπεκρούοντο Παρθυαίους ξὺν Ἰνδοῖς ἐπιστρατεύσαντας· εἶτα ὁ μὲν ἐπιβὰς τῶν νεῶν ἀπὸ τῶν ἱκρίων ὥσπερ ἐρύματος πεζὸς διαγωνίζεται, οἱ δὲ πρότερον ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐνανυμάχουν· τέλος δὲ οἱ μὲν τῶν ἐπάλξεων εἶξαν καὶ τῶν νεῶν, οἱ δὲ ἐνίκων ναυσὶ τε ἐπιόντας καὶ πεζῇ τοὺς πολεμίους.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 18, line 7

Καὶ εἰ βούλεσθε τὸ κεφάλαιον ἀθρόως ἐλεῖν τοῦ λόγου, ὑπομνήσθητε τῆς τοῦ Μακεδόνοιο ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς πορείας, οἱ τὴν πέτραν ἐκείνην κατῴκουν, ἐφ' ἣν οὐδὲ τῶν ὀρνίθων ἦν τοῖς κουφοτάτοις ἀναπτῆναι, ὅπως ἐάλω, καὶ οὐδὲν πλέον ἀκούειν ἐπιθυμήσετε, πλὴν τοσοῦτον μόνον, ὅτι Ἀλέξανδρος μὲν ἀπέβαλε πολλοὺς Μακεδόνας ἐξελὼν τὴν πέτραν, ὁ δὲ ἡμέτερος ἄρχων καὶ στρατηγὸς οὐδὲ χιλιάρχον ἀποβαλὼν ἢ λοχαγόν τινα, ἀλλ' οὐδὲ ὀπλίτην τῶν ἐκ καταλόγου, καθαρὰν καὶ ἄδακρυν περιποιήσατο τὴν νίκην.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 24, line 11

Ταύτην δὲ τῇ ψυχῇ φασιν ἐμφύεσθαι καὶ αὐτὴν ἀποφαίνειν εὐδαίμονα καὶ βασιλικὴν καὶ ναὶ μὰ Δία πολιτικὴν καὶ στρατηγικὴν καὶ μεγαλόφρονα καὶ πλουσίαν γε ἀληθῶς, οὐ τὸ Κολοφώνιον ἔχουσιν χρυσίον, Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργε τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, ὅτε ἦν ὀρθὰ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, οὐδὲ ἐσθῆτα πολυτελεῖ καὶ ψήφους Ἰνδικὰς καὶ γῆς πλέθρων μυριάδας πάνυ πολλὰς, ἀλλὰ ὁ πάντων ἅμα τούτων καὶ κρεῖττον καὶ θεοφιλέστερον, ὃ καὶ ἐν ναυαγίαις ἔνεστι διασώσασθαι καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐν δήμῳ καὶ ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐπ' ἐρημίαις ἐν λησταῖς μέσοις καὶ ἀπὸ τυράννων βιαίων.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ ἀγαθωτάτου Σαλουστίου παραμυθητικὸς εἰς ἑαυτόν (2003: 004) “L'empereur Julien. Oeuvres complètes,

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 5, line 57

Ταῦτα ἐννοοῦντες, τούτοις στρεφόμενοι τοῖς εἰδώλοις, τυχὸν οὐκ ὀνείρων νυκτερινῶν ἰνδάλμασι προσέ- ξομεν, οὐδὲ κενὰ καὶ μάταια προσβαλεῖ τῷ νῷ φαντάσματα πονηρῶς ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος κράσεως αἴσθησις διακει- μένη.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς κυνιστέον καὶ εἰ πρέπει τῷ κυνὶ μύθους πλάττειν (2003: 007) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 2.1”, Ed. Rochefort, G. Paris: Les Belles Lettres, 1963. Section 2, line 6

Εἰ δέ, ὥσπερ ἱππεῖς ἐν Θράκη καὶ Θετταλία, τοξόται δὲ καὶ τὰ κουφότερα τῶν ὀπλῶν ἐν Ἰνδία καὶ Κρήτῃ καὶ Καρίᾳ, τῇ φύσει τῆς χώρας ἀκολουθούντων οἶμαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, οὕτω τις ὑπολαμβάνει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἐν οἷς ἕκαστα τιμᾶται, μάλιστα παρὰ τούτων αὐτὰ καὶ πρῶτον εὐρῆσθαι.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς κυνιστέον καὶ εἰ πρέπει τῷ κυνὶ μύθους πλάττειν Section 16, line 9

Ἐπεὶ δὲ ἐδέδοκτο τῷ Διὶ κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνδοῦναι ἀρχὴν καταστάσεως ἐτέρας καὶ μεταβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τοῦ νομαδικοῦ βίου πρὸς τὸν ἡμε- ρώτατον, ἐξ Ἰνδῶν ὁ Διόνυσος αὐτοπτος ἐφαίνετο δαίμων, ἐπιφοιτῶν τὰς πόλεις, ἄγων μεθ’ ἑαυτοῦ στρατιὰν πολλὴν δαιμόνων τινὰ καὶ διδοὺς ἀνθρώποις κοινῇ μὲν ἅπασιν σύμβολον τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸ τῆς ἡμερίδος φυτόν, ὅφ’ οἷ μοι δοκοῦσιν, ἐξημερωθέντων αὐτοῖς τῶν περὶ τὸν βίον, Ἕλληνας τῆς ἐπωνυμίας αὐτὸ ταύτης ἀξιῶσαι, μητέρα δὲ αὐτοῦ προσεπειν τὴν Σεμέλην διὰ τὴν πρόρ- ρησιν, ἄλλως τε καὶ τοῦ θεοῦ τιμῶντος αὐτὴν ἅτε πρώτην ἱερόφαντιν τῆς ἔτι μελλούσης ἐπιφοιτήσεως.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Συμπόσιον ἢ Κρόνια sive Caesares (2003: 010) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 2.2”, Ed. Lacombrade, C. Paris: Les Belles Lettres, 1964. Section 25, line 29

Ἐγὼ δὲ ἐν οὐδὲ ὅλοις ἐνιαυτοῖς δέκα πρὸς τούτοις καὶ Ἰνδῶν γέγονα κύριος.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Συμπόσιον ἢ Κρόνια sive Caesares Section 31, line 32

Ἀλλ’ ἡνίκα,» εἶπεν, «ἐν Ἰνδοῖς ἐτρώθης καὶ ὁ Πευκέστης ἔκειτο παρὰ σέ, σὺ δὲ ἐξήγου ψυχορραγῶν τῆς πόλεως, ἄρα ἦττων ἦσθα τοῦ τρώσαντος, ἢ καὶ ἐκείνον ἐνί- κας;

1.15 Asterius of Amasea

Saint Asterius of Amasea (c. 350 – c. 410 AD)[1] was made Bishop of Amasea between 380 and 390 AD, after having been a lawyer.[1][2] He

1.15. ASTERIUS OF AMASEA

was born in Cappadocia and probably died in Amasea in modern Turkey, then in Pontus. Significant portions of his lively sermons survive, which are especially interesting from the point of view of art history, and social life in his day. Asterius, Bishop of Amasea is not to be confused with the Arian polemicist, Asterius the Sophist.[2]

Asterius of Amasea was the younger contemporary of Amphilochius of Iconium and the three great Cappadocian Fathers.[2] Little is known about his life, except that he was educated by a Scythian slave. Like Amphilochius, he had been a lawyer before becoming bishop between 380 and 390 AD, and he brought the skills of the professional rhetorician to his sermons.[3] Sixteen homilies and panegyrics on the martyrs still exist, showing familiarity with the classics, and containing an unusual concentration of details of everyday life in his time. One of them, Oration 4: *Adversus Kalendarum Festum* attacks the pagan customs and abuses of the New Years feast, denying everything that Libanius had said supporting it - see Lord of Misrule for extensive quotations. That sermon was preached on January 1, 400 AD, which provides the main evidence, with a reference in another to his great age, to the dating of his career.[4]

Texts

An English translation exists of five sermons by Asterius, which were published in 1904 in the US under the title "Ancient Sermons for Modern Times", and issued as a reprint in 2007. This is the main portion of his works to exist in English, and has been transcribed online.[2][12] Oration 11 has also been translated.[13]

Other sermons by Asterius of Amasea existed in the time of Photius, who referred to a further ten sermons not now known in *Bibliotheca codex* 271.[2] One of these lost sermons indicates that Asterius lived to a great age.[2]

Fourteen genuine sermons have been printed by Migne in the *Patrologia Graeca* 40, 155-480, with a Latin translation.[2] along with other sermons "by Asterius" that were written by Asterius the Sophist. Another two genuine sermons were discovered in manuscript at Mount Athos by M. Bauer. Those two were first printed by A. Bretz (TU 40.1, 1914). Eleven sermons have also been translated into German.[2] (From Wikipedia¹⁴)

Asterius *Scr. Eccl.*, *Homiliae* 1-14 (2060: 001) "Asterius of Amasea. Homilies i-xiv", Ed. Datema, C. Leiden: Brill, 1970. Homily 1, chapter 5, section 3, line 6

---

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Asterius_of_Amasia

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Αὔξουσα γὰρ καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ περιεργότερον ἢ τρυφή ἤδη καὶ τῶν ἐξ Ἰνδικῆς ἁρωμάτων παρεγγέει τοῖς ὄψοις, καὶ μᾶλλον τῶν ἱατρῶν οἱ μυροπῶλαι τοῖς μαγείροις ὑπηρετοῦσιν.

1.16 Stephanus Med.

7th century? Don't confuse with Stephanus Phil. (also 7th c).

“” (From Wikipedia¹⁵)

Stephanus Med., Phil., Collyrium ophthalmicum (olim sub auctore Stephano Archiatro) (0724: 003) “Index lectionum in universitate litterarum Vratislaviensi per hiemem anni 1888–1889”, Ed. Studemund, W. Breslau: Breslau University Press, 1889. Page 13, line 7

ἀκαίρως γὰρ οὐδὲν ὀνίνησιν· ἀλλὰ καὶ ὀδύνην μεγάλην ἐργάζεται τῷ διατείνειν τοὺς χιτῶνας· χρεῖα οὖν ἐν ἀπόροις εὐρεῖν· καὶ διὰ τοῦτο πρῶτον μὲν τοῦ ὅλου σώματος πρόνοιαν ποιήσασθαι χρὴ ἥτοι δια (sic) φλεβοτομίας· ἢ καθάρσεως, ἢ δι' ἀμφοτέρων εἰ δέοι· εἴτα τῆς κεφαλῆς· μετὰ δὲ ταύτης πρόνοιαν καὶ τὴν πρόσφορον δίαιταν χρῆσασθαι τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ· (manus recens in margine adscripsit: Comp, id est Compositio) ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις αὐτοῦ τοιάδε· πομφόλυγος πεπλυμένης ☒ <β>· ἀμύλου καλῶς πεπλυμένου προσφάτου καὶ ἀποίου ☒ <ε>· καδμίας κεκαυμένης (inc. fol. 323) καὶ πεπλυμένης ☒ <δ>· μολίβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☒ <γ>· ψιμμιθίου πεπλυμένου ☒ <α>· λίθου αἱματίτου ☒ <ζ>· ὀπίου ☒ <α> ☒· ρόδων χυλοῦ ☒ <γ>· λιβάνου ☒ <α>· κρόκου ☒ τὸ ☒· ἀλόης Ἰνδικῆς· ὡσαύτως σμύρνης ☒ <α> ☒· σαρκοκόλλης πεπλυμένης ☒ <η>· σάχαρος πεφωγμένου ☒ <γ>· τραγακάνθης ☒ ι<β>· ἀποβραχείσης ἐν χυλῷ τήλεως· ἔστι δὲ ὁ μὲν πεπλυμένος πομφόλυξ (sic)· ξηραίνων ἀδήκτως· εἴπερ τι καὶ ἄλλως ἐστὶ· καὶ διὰ τοῦτο χρώμεθα αὐτῷ πρὸς τὰ λεπτὰ καὶ δριμύα ρεύματα· ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἔλκη πρὸς τούτοις ὁ πομφόλυξ ἔχει βραχὺ τι καὶ στυπτικὸν· ἢ δὲ ἀρίστη καδμία καυθεῖσα καὶ πλυθεῖσα ἀδηκτοτάτη γίνεται φάρμακον· ἔχει δὲ τι βραχὺ καὶ ῥυπτικὸν ἐάν τε μετὰ τὴν καύσιν (sic)· ἐάν τε καὶ χωρὶς ταύτης πλυθῇ.

1.17 Joannes Philoponus

Jump to: navigation, search

John Philoponus (play /fɪˈlɒpənəs/; Ancient Greek: Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος; 490 – 570) also known as John the Grammarian or John of Alexandria, was a

---

15.

1.17. JOANNES PHILOPONUS

Christian and Aristotelian commentator and the author of a considerable number of philosophical treatises and theological works. A rigorous, sometimes polemical writer and an original thinker who was controversial in his own time, John Philoponus broke from the Aristotelian-Neoplatonic tradition, questioning methodology and eventually leading to empiricism in the natural sciences.

He was posthumously condemned as a heretic by the Orthodox Church in 680-81 because of what was perceived of as a tritheistic interpretation of the Trinity. (From Wikipedia¹⁶)

Joannes Philoponus Phil., In Aristotelis meteorologicorum librum primum commentarium (4015: 005) “Ioannis Philoponi in Aristotelis meteorologicorum librum primum commentarium”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1901; Commentaria in Aristotelem Graeca 14.1. Volume 14,1, page 17, line 33

λέγουσι δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἐξ Ἰνδῶν Ἀριστοτέλει γράψαι, ὡς ἕτεροί φασιν, ἐκ Βαβυλῶνος ὡς καὶ οἱ ἐνταῦθα σοφοὶ σώματος ἑτέρου φασὶν εἶναι τὸν οὐρανόν.

Joannes Philoponus Phil., De opificio mundi (4015: 011) “Joannis Philoponi de opificio mundi libri vii”, Ed. Reichardt, W. Leipzig: Teubner, 1897. Page 89, line 14

– ἀλλ’ ἴστω ὡς οὐχ ἡ αὐτὴ παρὰ πᾶσιν οὔτε ἡμέρα ἐστὶν ἀπαραλλάκτως, οὔτε νύξ· ἡ γὰρ παρ’ ἡμῖν τρίτη φέρε τῆς ἡμέρας ὥρα παρ’ Ἰνδοῖς μὲν ἕκτη τυ- χὸν οὔσα τυγχάνει, τοῖς δὲ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρώτη φέρε, εἰ οὕτω τύχοι, καὶ ἄλλως παρ’ ἄλλοις· οὔτε γὰρ παρὰ πᾶσιν αἱ αὐταὶ εἰσιν ἀνατολαὶ καὶ δύ- σεις, ὡς ἐκ τῶν ἐκλείψεων ἡλίου τε καὶ σελήνης ὑπάρχει δῆλον, οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν φαινομένων παρὰ πᾶσιν ὥραν.

Joannes Philoponus Phil., De opificio mundi Page 126, line 7

μεθόδῳ ληπτῇ τοῖς ἐθέλουσι τὰ περὶ αὐτοὺς τοὺς φωστήρας συμβαίνοντα προλέγοντες καὶ εἰς ἔργον ἐπ’ ὅψεσι πάντων δεικνύντες ἐκβαίνοντα, τὸν τε χρόνον καθ’ ὃν ἐκλείπειν ἄρχονται, τὸν τε μέσον καὶ τὸν ἔσχατον, ἐκ μέρους τε ποίου τῶν φωστήρων ἢ τοῦ φωτὸς αὐτῶν ἄρχεται κρύψις καὶ μέχρι τίνος πρόεισι, πόθεν τε ἀνακαθαίρεσθαι ἄρχονται καὶ ποῦ λήγουσι, καὶ διὰ τί μιᾶς οὔσης τῆς ἐκλείψεως μὴ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐν ἐκάστῳ τόπῳ ἢ αὐτὴ γινομένη φαίνεται, ἀλλὰ παρ’ Ἰνδοῖς μὲν ἐνάτην ὥραν τυχόν, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ πέμπτην φέρε ἢ ἀπλῶς ἐλάττονα, τοῖς δὲ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν τρίτην ἢ δευτέραν, εἰ οὕτως ἢ μέ-θοδος εὖροι, τοῖς δὲ ἐπὶ τὸ δυτικώτερον ἔτι πρώτην τυχόν ἢ ὑπὸ γῆν ἔτι τοῦ φωστήρος ὄντος, τῆς αἰτίας ἐκάστου τούτων τοῖς ἐθέλουσι μαθεῖν ληπτῆς οὔσης· οἱ οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δι’ ἐπιστήμης ἐγνωκότες καὶ αὐταῖς ὅψεσι τοῖς φαινομένοις ἐπιστήσαντες, ὅταν ἐντύχωσιν τοῖς τοῦ καλοῦ Θεοδώρου ἢ τινος τῶν κατ’

16. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Philoponus

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus (4015: 012) “Iohannis Philoponi de vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus”, Ed. Daly, L.W. Philadelphia: American Philosophical Society, 1983. Recensio a, alphabetic letter iota, entry 4, line 1

<Ιέρων>· τὸ κύριον παροξύνεται, <ιερῶν>· ὁ ἀνατεθήμενος, ἢ μετοχὴ περισπᾶται. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio a, alphabetic letter iota, entry 4, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio b, alphabetic letter iota, entry 9, line 1

<ιωνία>· ὁ τόπος τῶν Ἴων ὀξύνεται, <Ἴωνία>· †ἡ κακία† ἢ ἡ χώρα παροξύνεται. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio b, alphabetic letter iota, entry 9, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio c, alphabetic letter iota, entry 6, line 1

<Ἴων>· τὸ κύριον, <ιῶν>· ὁ πορευόμενος, <ἰῶν>· ὁ ἰοῦ ἀνάμεστος. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio c, alphabetic letter iota, entry 6, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio d, alphabetic letter iota, entry 7, line 1

<ἶδε>· τὸ ῥῆμα τὸ προστακτικὸν τὸ σημαῖνον τὸ θεάσασθαι <ίδού>· τὸ ἐπίρρημα. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio d, alphabetic letter iota, entry 7, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio e, alphabetic letter iota, entry 3, line 1

<Ιέρων>· κύριον, <ιερῶν>· τῶν πραγμάτων. <Ἰνδος>· ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio e, alphabetic letter iota, entry 3, line 1

<Ἰνδος>· ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· ἐθνικόν.

1.18 Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria

Date? “” (From Wikipedia¹⁷)

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria (0092: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 1, line 5

Τοῦτο δέ ἐστι τὸ ἀπὸ Γάγγου ποτα-
μοῦ ἐκβολῆς, τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἐωθινωτάτου, ἐπὶ
τὸ δυτι-
κώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν Ἰερὸν, τῆς Λυσι-
τανίας δ’ ἐστὶν ἄκρον· τόδ’ ἐστὶ τῶν Ἡρακλέους στηλῶν δυτικώτερον σταδίοις που
τρισχιλίοις.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 19, line 10

Ταύτης δὲ ἔχεται πρὸς ἀνατολὰς ἡ Σκυθία· αὕτη δὲ περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς οὐ σφόδρα
πλατύνεται, περὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς καὶ πάνυ· ὀλίγου γὰρ δεῖν συνάπτει τῇ Ἰνδικῇ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 24, line 3

Τὴν δὲ λοιπὴν τὴν μέχρι τῶν Θινῶν ἡπειρον ἅπασαν, πλείστην οὖσαν καὶ ὑπὸ
πολλῶν ἐθνῶν κατοι-
κουμένην, Ἰνδοὶ κατανέμονται, ἀφοριζομένην πρὸς μὲν ἀνατο-
λαῖς Σίναις, πρὸς δὲ ταῖς δύσεσι Γεδρωσία, πρὸς δὲ ταῖς ἄρκτοις Παροπανισάδαις
καὶ Ἀραχωσία, Σογδιανοῖς τε καὶ Σάκαις, Σκυθία τε καὶ τῇ Ση-
ρικῇ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 25, line 2

Ἔστι δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ταύτης κατὰ μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος μεγίστη νῆσος, ἡ
πάλαι μὲν Σιμοῦνδα καλουμένη, νῦν δὲ Σαλική, ἐν ἣ φασὶ πάντα γίνεσθαι τὰ πρὸς τὴν
χρῆσιν τὴν βιωτικὴν, ἔχειν τε παντοῖα μέταλλα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν ἄνδρας
μαλ-
λοῖς γυναικείοις ἀναδεῖσθαι τὰς κεφαλὰς· κατὰ δὲ τὴν καθ’ ἡμᾶς θάλασσαν ἡ
Κύπρος.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 26, line 13

Τῶν δὲ ἐν αὐ-
ταῖς ἐθνῶν, τῆς μὲν Εὐρώπης μεγίστη ἐστὶν Ἰσπανία τε καὶ Ἱτα-
λία, Γερμανία τε καὶ Σαρματία, τῶν δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ ἢ τε Ἀφρικῇ καὶ ἡ Αἴγυπτος, καὶ
τῶν Ἀσιανῶν παρὰ πάντα μὲν ἰδίως ἡ Ἰνδική, μεγίστη δὲ καὶ Σκυθία Σηρικὴ τε καὶ ἡ
Εὐδαίμων.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 28, line 5

Ἔστι δὲ καὶ τῶν ὁρῶν μέγιστα, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ὁ τ’ Ἰμάϊος καὶ τὰ Ἡμῶδαι καὶ τὰ
Καυκάσια· ταῦτα δὲ καὶ τὰ Ῥίπαια φασὶ παρὰ πάντα ὑψηλότατα εἶναι· μέγιστον δ’

17.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ὄρος καὶ ὁ Παροπάνισος καὶ ὁ Ταῦρος, τῶν τε κατὰ τὴν Ἰνδικὴν τὰ πλεῖστα· τῶν δὲ Λιβυκῶν ὑψηλότατα μὲν ὅ τε μέγας Ἄτλας καὶ τὸ τῶν Θεῶν ὄχημα, μεγάλα δὲ καὶ ἐπιμηκέστατα τὰ Αἰθιοπικά· ἀρξάμενα γὰρ ἀπὸ τῆς μεθορίας τῆς κατ' Αἴγυπτον κάτεισιν ἐπὶ μεσημβρίαν συνεκτεινόμενα τῇ τοῦ Νείλου πορείᾳ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 29, line 3

Τῶν δὲ ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν μέγιστοι μὲν εἰσιν, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ πολλῶν ὄντων παρὰ πάντας ὅ τε Γάγγης καὶ ὁ Ἰνδός· οὗτοι γὰρ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν βορειοτάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ προσλαμβάνοντες σχεδὸν πάντας τοὺς ἀξιολόγους, ὅσοι διαρρέουσι τὴν ὅλην Ἰνδικὴν (εἰσὶ δὲ καὶ ὅσοι πλεῖστοι), ἐκδιδύσσιν ἐπὶ τὴν πρὸς νότον θάλασσαν.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 34, line 3

Ταύτης δὲ τῆς θαλάσσης ὑπέρεκειται ἡ λοιπὴ ἢ παρὰ τὴν ἡπειρον· καὶ ἔστι μὲν αὐτῆς μέγιστον μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος, ἐν ᾧ χερρόνησοι καὶ κόλποι πάνυ μεγάλοι, ὅ τε Θηριώδης καὶ ὁ Μέγας καὶ ὁ Γάγγη-τικός.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 35, line 1

Τοῦ δὲ Ἰνδικοῦ πελάγους ἔχεται τὸ Καρμάνιον, προῖον ὡς ἐπὶ δύοσις, τούτου δὲ ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα, ᾧν περὶ τὰς συμβολὰς καὶ τὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου στόμα κεῖται.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 43, line 1

Τῆς δὲ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος Βραχείας θαλάσσης, ἐπεὶ περ αὕτη παρὰ τὰς ἄλλας ἐπὶ πλεῖστον πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύοσις ἐκτείνεται, τὸ ἀπὸ Ἑσιναιῦ ἐμπορίου τῆς Βαρβαρίας ἢ τῶν Ῥαπτῶν τῆς μητροπόλεως ἐπὶ Κοττίαριν ποταμὸν τῶν Σινῶν σταδίων μυριάδες ε' καὶ β', μίλια δὲ ζ'· πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Μεγάλου κόλπου ἐπὶ τὴν ἄγνωστον στάδια [μυρία] τρισχίλια, ἥτοι μίλια αψ[λ]γ'.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 45, line 14

Τῶν δὲ λοιπῶν δύο κλιμάτων τὸ μὲν κατ' ἀνατολὰς Ἐῶν πέλαγος καὶ Ἰνδικὸς ὠκεανός, τὸ δὲ κατὰ τὴν δύσιν, ἀφ' οὗπερ ἡ καθ' ἡμᾶς θάλασσα πληροῦται, Ἑσπέριος ὠκεανός, καὶ κατ' ἐξοχὴν Ἀτλαντικὸν πρὸς-αγορεύεται πέλαγος.

1.19 Philostorgius

Philostorgius (Greek: Φιλοστόργιος; 368 – ca. 439) was an Anomoean

1.19. PHILOSTORGIUS

Church historian of the 4th and 5th centuries. Anomoeanism questioned the Trinitarian account of the relationship between God the Father and Christ and was considered a heresy by the Orthodox Church, which adopted the term "homoousia" in the Nicene Creed. Very little information about his life is available. He was born in Borissus, Cappadocia to Eulampia and Carterius,[1] and later lived in Constantinople.

He wrote a history of the Arian controversy titled History of the Church, of which only an epitome by Photius survives, as well as a treatise against Porphyry, which is lost.[2] (From Wikipedia¹⁸)

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) (2058: 001) "Philostorgius. Kirchengeschichte, 3rd edn.", Ed. Winkelmann, F. (post J. Bidez) Berlin: Akademie-Verlag, 1981; *Die griechischen christlichen Schriftsteller*. Book 2, fragment 6, line 1

Ὅτι τοὺς ἐνδοτάτω Ἰνδούς, ὅσοι Χριστὸν ἔμαθον τιμᾶν ἐκ τῆς Βαρθολομαίου τοῦ ἀποστόλου διδασκαλίας, τὸ ἑτεροοῦσιον πρεσβεύειν ὁ δυσσεβὴς φησι.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 2, fragment 6, line 3

καὶ τὸν Θεόφιλον εἰσάγει τὸν Ἰνδὸν τὸ τοιοῦτον ἀσπαζόμενον φρόνημα, παραγενέσθαι τε εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν αὐτῶν ἐκδιηγεῖσθαι δόξαν.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 2, fragment 6, line 5

τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος τοῦτο Σάβας μὲν πάλαι ἀπὸ τῆς Σαβᾶ μητροπόλεως, τὰ νῦν δὲ Ὀμηρίτας καλεῖσθαι.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 4, line 18

Ταύτης τῆς πρεσβείας ἐν τοῖς πρώτοις ἦν καὶ Θεόφιλος ὁ Ἰνδός.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 4, line 21

ὃς πάλαι μὲν, Κωνσταντίνου τοῦ πάλαι βασιλεύοντος, ἔτι τὴν ἡλικίαν νεώτατος, καθ' ὁμηρίαν πρὸς τῶν Διβηνῶν καλουμένων εἰς Ῥωμαίους ἐστάλη· Διβοῦς δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἡ νῆσος χώρα, τῶν Ἰνδῶν δὲ καὶ οὗτοι φέρουσι τὸ ἐπώνυμον.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 5, line 5

κάκειθεν εἰς τὴν ἄλλην ἀφίκετο Ἰνδικήν, καὶ πολλὰ τῶν παρ' αὐτοῖς οὐκ εὐαγῶς δρωμένων ἐπηνωρθώσατο.

---

18. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philostorgius>

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 10, line 25

οὗτος, ὡς ἔστι συμβαλεῖν, ἐξορμῶν τοῦ Παραδείσου, πρὶν ἐπὶ τὸ οἰκούμενον φθάσαι καταδύμενος, ἔπειτα τὴν Ἰνδικὴν θάλατταν ὑπελθὼν ἔτι καὶ κύκλῳ γε αὐτὴν περιελιχθεὶς, ὡς εἰκάσαι (τίς γὰρ ἀνθρώπων ἀκριβώσσειε τοῦτο;

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 11, line 32

ὃν καὶ ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Κωνσταντίῳ ἀπεστάλκει.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 15, line 72

ταῦτα δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς Κωνσταντίου ἦν καθ' οὓς καὶ ὁ Θεόφιλος ἐκ τῶν Ἰνδῶν ἐπανελθὼν διῆγεν ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 4, fragment 1, line 9

συναπῆει δ' αὐτῷ καὶ Θεόφιλος ὁ Ἰνδός.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 8, fragment 2, line 18

πρὸς δὲ τὴν ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ Ἀντι-όχειαν μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐθελοντὴς ἀφικνεῖται Θεόφιλος ὁ Ἰνδός, ἐφ' ᾧ τὸν Εὐζώϊον μὲν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀναστῆσαι εἰς τέλος ἀγαγεῖν τὰ ὑπὲρ Ἀετίου ἐγνωσμένα· εἰ δὲ μή, αὐτός γε καθηγήσεσθαι τοῦ ἐκεῖσε πλήθους ὅσον τὴν ἐκείνου γνώμην ἡσπάζετο.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 9, fragment 1, line 4

ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ὅτι τῷ Φιλοστοργίῳ ὁ ἔννατος λόγος Ἀετίου χειρῶν ὑπερφυῖ ἔργα Εὐνομίου τε καὶ Λεοντίου διαπλάττει· καὶ δὴ καὶ Κανδίδου καὶ Εὐαγρίου καὶ Ἀρριανοῦ καὶ Φλωρεντίου καὶ μάλιστα γε Θεοφίλου τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τινων ἄλλων οὓς ἡ αὐτὴ τῆς ἀσεβείας λύσσα θερμο-τέρους ἐπεδείκνυ.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 9, fragment 18, line 7

τοῦ δὲ θάττον τελειωθέντος, Ἰωάννην ἀντικαθιστῶσιν· καὶ σὺν αὐτῷ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως αὐτός τε Εὐνόμιος καὶ Ἀρριανὸς καὶ Εὐφρόνιος ἐπὶ τὴν Ἐφῶν ἀφικνοῦνται, ὡς ἐκεῖσε τὸν τε Ἰουλιανὸν ἐκ τῆς Κιλικίας ἄξοντες καὶ Θεόφιλον τὸν Ἰνδὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ καταληψόμενοι καὶ τὰ τῆς ἄλλης Ἐφῶας καταστησόμενοι.

1.20 John of Damascus

1.20. JOHN OF DAMASCUS

Saint John of Damascus (Greek: Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός Iōannēs ho Damaskēnos; Latin: Iohannes Damascenus; also known as John Damascene, *Χρυσορροάς*/Chrysorrhoas, "streaming with gold"—i.e., "the golden speaker") (c. 645 or 676 – 4 December 749; Arabic: **يُوحَنَّا دِمَاشْقِي** Yuhannā Al Demashqī) was a Syrian monk and priest. Born and raised in Damascus, he died at his monastery, Mar Saba, near Jerusalem.[1] (From Wikipedia¹⁹)

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei (2934: 004) "Die Schriften des Johannes von Damaskos, vol. 2", Ed. Kottler, B. Berlin: De Gruyter, 1973; Patristische Texte und Studien 12. Section 23, line 28

Ἐντεῦθεν αἱ δύο θάλασσαι αἱ τὴν Αἴγυπτον περιέχουσαι (μέση γὰρ αὕτη τῶν δύο κεῖται θαλασσῶν) συνέστησαν, διάφορα πελάγη καὶ ὄρη καὶ νήσους καὶ ἀγκῶνας καὶ λιμένας ἔχουσαι καὶ κόλπους διαφόρους περιέχουσαι αἰγιαλούς τε καὶ ἀκτάς – αἰγιαλὸς μὲν γὰρ ὁ ψαμμώδης λέγεται, ἀκτὴ δὲ ἡ πετρώδης καὶ ἀγχιβαθὴς ἥτοι ἡ εὐθέως ἐν τῇ ἀρχῇ βάθος ἔχουσα – , ὁμοίως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνατολήν, ἥτις λέγεται Ἰνδική, καὶ ἡ βορεινή, ἥτις λέγεται Κασπία· καὶ αἱ λίμναι δὲ ἐντεῦθεν συνήχθησαν.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 23, line 38

Ὅνομα τῷ ἐνὶ Φεισῶν», τουτέστι Γάγγης ὁ Ἰνδικός.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 24

Ἀσίας ἡπείρου μεγάλης ἐπαρχίαι μὴ, κανόνες ἰβ'· α' Βιθυνία Πόντου β' Ἀσία ἡ ἰδίως, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ γ' Φρυγία μεγάλη δ' Λυκία ε' Γαλατία ζ' Παφλαγονία ζ' Παμφυλία ἡ Καππαδοκία θ' Ἀρμενία μικρά ι' Κιλικία ια' Σαρματία ἡ ἐντὸς Ἀσίας ἰβ' Κολχίς ιγ' Ἰβηρία ιδ' Ἀλβανία ιε' Ἀρμενία μεγάλη ις' Κύπρος νῆσος ιζ' Συρία κοίλη ιη' Συρία Φοινίκη ιθ' Συρία Παλαιστίνη κ' Ἀραβία Πετραία κα' Μεσοποταμία κβ' Ἀραβία ἔρημος κγ' Βαβυλωνία κδ' Ἀσσυρία κε' Σουσιανή κς' Μηδία κζ' Περσίς κη' Παρθία κθ' Καρμανία ἔρημος λ' Καρμανία ἑτέρα λα' Ἀραβία εὐδαίμων λβ' Ὑρκανία λγ' Μαργιανή λδ' Βακτριανή λε' Σογδιανή λς' Σακῶν λζ' Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους λη' Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους λθ' Σηρική μ' Ἀρεία μα' Παροπανισάδαι μβ' Δραγγιανή μγ' Ἀραχωσία μδ' Γεδρωσία με' Ἰνδική ἡ ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μ'2' Ἰνδική ἡ ἐκτὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μζ' Σῖναι μη' Ταπροβάνη νῆσος.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 25

ἰδίως, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ γ' Φρυγία μεγάλη δ' Λυκία ε' Γαλατία ζ' Παφλαγονία ζ' Παμφυλία ἡ Καππαδοκία θ' Ἀρμενία μικρά ι' Κιλικία ια' Σαρματία ἡ ἐντὸς Ἀσίας ἰβ' Κολχίς ιγ' Ἰβηρία ιδ' Ἀλβανία ιε' Ἀρμενία μεγάλη ις' Κύπρος νῆσος ιζ' Συρία κοίλη ιη' Συρία Φοινίκη ιθ' Συρία Παλαιστίνη κ' Ἀραβία Πετραία κα' Μεσοποταμία κβ' Ἀραβία ἔρημος κγ' Βαβυλωνία κδ' Ἀσσυρία κε' Σουσιανή κς' Μηδία κζ' Περσίς κη' Παρθία κθ'

19. http://en.wikipedia.org/wiki/John_of_Damascus

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Καρμανία ἔρημος λ' Καρμανία ἐτέρα λα' Ἀραβία εὐδαίμων λβ' Ὑρκανία λγ' Μαργιανή λδ' Βακτριανή λε' Σογδιανή λς' Σακῶν λζ' Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους λη' Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους λθ' Σηρική μ' Ἀρεία μά' Παροπανισάδαι μβ' Δραγγιανή μγ' Ἀραχωσία μδ' Γεδρωσία με' Ἰνδική ἡ ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μ'2' Ἰνδική ἡ ἐκτὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μζ' Σῖναι μη' Ταπροβάνη νήσος.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 31

Ἔθνη δὲ οἰκεῖ τὰ πέρατα· κατ' ἀπηλιώτην Βακτριανοί, κατ' εὐρον Ἰνδοί, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ Αἰθιοπία, κατὰ λευκόνοτον οἱ ὑπὲρ Σύρτιν Γεράμαντες, κατὰ λίβα Αἰθίοπες καὶ δυσμικοὶ Ὑπέρμαυροι, κατὰ ζέφυρον Στήλαι καὶ ἀρχαὶ Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατὰ ἀργέστην Ἰβηρία ἡ νῦν Ἰσπανία, κατὰ δὲ θρασκίαν Κελτοὶ καὶ τὰ ὄμορα, κατὰ ἀπαρκτίαν οἱ ὑπὲρ Θράκην Σκύθαι, κατὰ βορρᾶν Πόντος Μαιῶτις καὶ Σαρμάται, κατὰ καικίαν Κασπία θάλασσα καὶ Σάκες.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., De sacris jejuniis (2934: 021); MPG 95. Volume 95, page 73, line 33

Τὸ μέντοι ἅγιον Πάσχα τῆς ἐνδεκάτης Ἰνδικτίωνος σὺν Θεῷ ἐπιτελοῦμεν· κατὰ μὲν Αἰγυπτίους, μηνὸς Φαρμουθὶ εἰκάδι πέμπτη· κατὰ δὲ Ῥωμαίους, μηνὸς Ἀπριλλίου εἰκάδι, πρὸ δεκαδύο καλανδῶν Μαΐων· ἀρχόμενοι τῆς νηστείας τῶν ἑπτὰ ἐβδομάδων ἐξ αὐ- τῆς δευτέρας ἡμέρας, κατὰ μὲν Αἰγυπτίους, ὀγδόῃ τοῦ Φανεμῶθ μηνός· κατὰ δὲ Ῥωμαίους Μαρτίου τρίτη.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Epistula ad Theophilum imperatorem de sanctis et venerandis imaginibus [Sp.] (2934: 050); MPG 95. Volume 95, page 376, line 50

Καὶ μὲν δὴ τούτων πλείονα καὶ θρῆνων ἄξια, «δι' ἃ ἤλθεν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπειθείας,» ὥς ἀνωτέρω δεδήλωται, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρόδηλα γεγόνασιν· λιμοὶ, λοιμοὶ, σεισμοὶ, καταποντισμοὶ, θάνατοι ἐξαίσιοι, πόλεμοι ἐμφύλιοι, ἐθνῶν ἐπαναστάσεις, ἐμπρησμοὶ ἐκκλησιῶν, ἐρημώσεις χωρῶν καὶ πόλεων, αἰχμ- αλωσίαι λαῶν ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν πορευόμενα, μέχρις Αἰθιόπων, καὶ Ἰνδῶν, καὶ εἰς Ἀνατολᾶς γῆς δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι, νεάνιδες καὶ παρθέναι, πρεσβύτεροι μετὰ τῶν νεωτέρων· καὶ πᾶσα ἡλικία ἄρδην συντετέλεσται.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Commentarii in epistulas Pauli [Dub.] (2934: 053); MPG 95. Volume 95, page 681, line 31

Τουτέστι, τοσαῦται γλώσσαι, τοσαῦται φωναὶ, Σκυθῶν, Θρασκῶν, Ῥωμαίων, Περσῶν, Μάυρων, Ἰνδῶν, Αἰγυπτίων, ἐτέρων μυρίων ἐθνῶν.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Sermo in annuntiationem Mariae [Sp.] (2934: 057); MPG 96. Volume 96, page 657, line 46

Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ τῶν φιλοχρίστων βασιλίδων λιθολαμπεῖς διὰ σὲ στεφάνους, καὶ χρυσονήμους ἀλουργίδας, ἀράχνης εὐτελέστερα ἐλογίσαντο, Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ τῶν εὐγενῶν Ἰνδικοὺς διὰ σὲ καὶ χρυσταλλίζοντας λίθους περιεφρόνησαν.

1.20. JOHN OF DAMASCUS

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] (2934: 066)
“[St. John Damascene]. Barlaam and Joasaph”, Ed. Woodward, G.R., Mattingly, H.
Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1914, Repr. 1983. Page 2, line t3

ΒΑΡΛΑΑΜ ΚΑΙ ΙΩΑΣΑΦ ΙΣΤΟΡΙΑ ΨΥΧΩΦΕΛΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΔΟΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΑΙ-
ΘΙΟΠΩΝ ΧΩΡΑΣ, ΤΗΣ ΙΝΔ*ΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΣ, ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΟΛΙΝ ΜΕΤΕ-
ΝΕΧΘΕΙΣΑ ΔΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ, ΑΝΔΡΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΡΕΤΟΥ ΜΟΝΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΑ· ΕΝ ΗΙ Ο ΒΙΟΣ ΒΑΡΛΑΑΜ ΚΑΙ ΙΩΑΣΑΦ ΤΩΝ ΑΟΙΔΙΜΩΝ ΚΑΙ
ΜΑΚΑΡΙΩΝ.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 4, line
27

τούτῳ οὖν ἐγὼ στοιχῶν τῷ κανόνι, ἄλλως δὲ καὶ τὸν ἐπηρτημένον τῷ δούλῳ κίν-
δυνον ὑφορώμενος, ὅς, λαβὼν παρὰ τοῦ δεσπό- του τὸ τάλαντον, εἰς γῆν ἐκεῖνο κα-
τάρυξε καὶ τὸ δοθὲν πρὸς ἐργασίαν ἔκρυψεν ἀπραγμάτευτον, ἐξήγησιν ψυχωφελῇ
ἕως ἐμοῦ καταντήσασαν οὐ- δαμῶς σιωπήσομαι· ἦνπερ μοι ἀφηγήσαντο ἄνδρες εὐ-
λαβεῖς τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιόπων χώρας, οὓστινας Ἰνδοὺς οἶδεν ὁ λόγος καλεῖν, ἐξ
ὑπομνη- μάτων ταύτην ἀψευδῶν μεταφράσαντες, ἔχει δὲ οὕτως.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 6, line 1

Ἰ Ἦ τῶν Ἰνδῶν λεγομένη χώρα πόρρω μὲν διά- κειται τῆς Αἰγύπτου, μεγάλη οὖσα
καὶ πολυ- ἀνθρώπος· περικλύζεται δὲ θαλάσσαις καὶ ναυσι- πόροις πελάγεσι τῷ κατ’
Αἴγυπτον μέρει· ἐκ δὲ τῆς ἡπείρου προσεγγίζει τοῖς ὀρίοις Περσίδος, ἣτις πάλαι μὲν
τῷ τῆς εἰδωλομανίας ἐμελαίνετο ζόφῳ, εἰς ἄκρον ἐκβεβαρβαρωμένη καὶ ταῖς ἀθέ-
σμοις ἐκδεδιητημένη τῶν πράξεων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 8, line 7

ἔθνη φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας καθη- μένους, καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἐντεῦθεν τοὺς μὲν
αὐτῶν τὰς ἐφ’ ἡμέρας λήξεις, τοὺς δὲ τὰς ἐσπερίους λαχόντας περιέρχεσθαι, βόρειά τε καὶ
νότια διαθέειν κλίματα, τὸ προστεταγμένον αὐτοῖς πληροῦντας, διάγγελμα τότε καὶ
ὁ ἱερώ- τατος Θωμᾶς, εἷς ὑπάρχων τῆς δωδεκαρίθμου φάλαγγος τῶν μαθητῶν τοῦ
Χριστοῦ, πρὸς τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐξεπέμπετο, κηρύττων αὐτοῖς τὸ σω- τήριον κήρυγμα.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 8, line
22

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἤρξατο μοναστήρια συνίστασθαι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν
ἀθροίζεσθαι πλήθη, καὶ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς καὶ ἀγγελιομιμήτου διαγωγῆς ἡ φήμη τὰ
πέρατα διελάμβανε τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰς Ἰνδοὺς ἦκε, πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον καὶ
τούτους διήγειρεν, ὡς πολλοὺς αὐτῶν, πάντα καταλιπόντας, καταλαβεῖν τὰς ἐρήμους
καὶ ἐν σώματι θνητῷ τὴν πολιτείαν ἀνελιφέναι τῶν ἀσωμάτων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 14, line

4

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

II Τῆς τοιαύτης οὖν σκοτομήνης τὴν τῶν Ἰνδῶν καταλαβούσης, καὶ τῶν μὲν πιστῶν πάντοθεν ἐλαυνομένων, τῶν δὲ τῆς ἀσεβείας ὑπασπιστῶν κρατυνομένων, αἵμασί τε καὶ κνίσαις τῶν θυσιῶν καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ἀέρος μολυνομένου, εἰς τῶν τοῦ βασιλέως, ἀρχισατράπης τὴν ἀξίαν, ψυχῆς παραστήματι, μεγέθει τε καὶ κάλλει, καὶ πᾶσιν ἄλλοις, οἷς ὥρα σώματος καὶ γενναιότης ψυχῆς ἀνδρείας χαρακτηρίζεσθαι πέφυκε, τῶν ἄλλων ἐτύγχανε διαφέρων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 62, line 13

καί, ἀμείψας τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα, ἰμάτιά τε κοσμικὰ ἀμφιασάμενος, καὶ νηὸς ἐπιβάς, ἀφίκετο εἰς τὰ τῶν Ἰνδῶν βασιλεία, καὶ ἐμπόρου ὑποδὺς προσωπεῖον, τὴν πόλιν καταλαμβάνει, ἔνθα δὴ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τὸ παλάτιον εἶχε.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 388, line 4

ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς μύστας καὶ νεωκόρους τῶν εἰδώλων καὶ σοφοὺς τῶν Χαλδαίων καὶ Ἰνδῶν, τοὺς κατὰ πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἀρχὴν ὄντας, συνεκαλέσατο, καὶ τινὰς οἰωνοσκόπους καὶ γόητας καὶ μάντεις, ὅπως ἂν Χριστιανῶν περιγένοιτο.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 606, line 22

Προστάγματι δέ τινος φοβερωτάτου κατ' ὄναρ κραταιῶς ἐπισκήπτοντος πεισθείς, ὁ τοῦτον κηδεύσας ἀναχωρητὴς τὰ βασιλεία καταλαμβάνει Ἰνδῶν, καὶ τῷ βασιλεῖ Βαραχίᾳ προσελθὼν πάντα αὐτῷ δῆλα τὰ περὶ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ μακαρίου τούτου τίθησιν Ἰωάσαφ.

1.21 *Chronicon Paschale*

Jump to: navigation, search

Chronicon Paschale ("the Paschal Chronicle, also *Chronicum Alexandrinum* or *Constantinopolitanum*, or *Fasti Siculi*) is the conventional name of a 7th-century Greek Christian chronicle of the world. Its name comes from its system of chronology based on the Christian paschal cycle; its Greek author named it "Epitome of the ages from Adam the first man to the 20th year of the reign of the most August Heraclius."

The Chronicon Paschale follows earlier chronicles. For the years 600 to 627 the author writes as a contemporary historian - that is, through the last years

1.21. *CHRONICON PASCHALE*

of emperor Maurice, the reign of Phocas, and the first seventeen years of the reign of Heraclius. (From Wikipedia²⁰)

Chronicon Paschale, Chronicon paschale (2371: 001) “Chronicon paschale, vol. 1”, Ed. Dindorf, L.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 48, line 14

αἱ δὲ χώραι αὐτῶν εἰσι κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν αὗται· ἡ Λυχνῖτις, Μηδία, Ἀδριακή, ἀφ’ ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος, Ἀλβανία, Γαλλία, Ἀμαζονίς, Ἰταλία, Ἀρμενία μικρά τε καὶ μεγάλη, Θουσκηνή, Καππαδοκία, Λυσι- τανία, Παφλαγονία, Μεσσαλία, Γαλατία, Κελτίς, Κολχίς, Σπανογαλλία, Ἰνδική, Ἰβηρία, Ἀχαΐα, Σπανία ἡ μεγάλη, Βο- σπορηνή, Μαιῶτις, Δέρβρις, Σαρματίς, Ταυριαννίς, Βασταρ- νίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δελματία, Κολχίς, Θεττα- λίς, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττική, Ἀχαΐα, Πελοπόννη- σος, Ἀκαρνία, Ἡπειρώτις, Ἰλλυρίς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 49, line 14

Οὗτος Μεσραεὶμ ὁ Αἰγύπτιος μετέπειτα ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη οἰκήσας οἰκῆτωρ γίνεται Βάκτρων, τὴν ἐσωτέραν Περσίδος λέγει Ἄσοα τῶν μεγάλων Ἰνδῶν.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 52, line 13

τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τοῦ Χάμ ἐστι ταῦ- τα· Αἴγυπτος σὺν τοῖς περὶ αὐτὴν πᾶσιν, Αἰθιοπία ἡ βλέπουσα κατὰ Ἰνδούς, καὶ ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ τῶν Αἰθιό- πων ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, Θηβαίς, Λι- βύη ἡ παρε- κτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρὶς καὶ τὰ περὶ αὐ- τὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμώνας, Μάκας, Ταυταμαίους, Λιβύη ἑτέρα ἡ ἀπὸ Λέπτεως παρεκτείνουσα μέ- χρις Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 53, line 18

Εἶτα πάλιν Ἐπιφάνιος, Τῷ δὲ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ὑπέπεσεν ὁ κλῆρος ὁ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 54, line 21

Ἐλμωδάδ, ἐξ οὗ οἱ Ἰνδοί.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 55, line 13

πάν- των δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ ἡ κατοικία ἐστὶν ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ῥινοκορούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυ- θρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσενοίτην τῆς Ἰνδικῆς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 55, line 18

Ταῦτα δὲ εἰσιν τὰ ἐξ αὐτοῦ γινόμενα ἔθνη· α’ Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β’ Πέρσαι, γ’ Ἀσσύριοι δεῦτεροι, δ’ Αἰλυμαῖοι, ε’ Χαλδαῖοι, ζ’ Ἀραμοσσυνοί, ζ’ Ἀραβες οἱ δεύτε- ροι, η’ Μῆδοι, θ’ Ὑρκανοί, ι’ Μακαρδοί, ια’ Κοσσαῖοι, ιβ’ Σκύθαι, ιγ’ Σα- λαθιαῖοι, ιδ’

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Chronicon_Paschale

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Γυμνοσοφισταί, ιε΄ Παίονες, ι΄2΄ Ἰνδοὶ πρῶτοι, ιζ΄ Πάρθοι, ιη΄ Ἀραβες ἀρχαῖοι, ιθ΄ Καρμήλιοι, κ΄ Βακτριανοί, κα΄ Ἀρρίανοί, κβ΄ Ἰνδοὶ δεύτεροι, κγ΄ Γερμανοί, κδ΄ Κεδρούσιοι, κε΄ Γασφρηνοί, κς΄ Ἑρμαῖοι.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 2

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἰνδοί, Ἀσσύριοι.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 4

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν υἱῶν Σῆμ παρεκτείνουσα κατὰ μῆ-κος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκορούρων, πλάτος δὲ ἀπὸ Περ-σίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κιλικίας.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 9

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ, πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, ἐστὶν ταῦτα· α΄ Περσίς, β΄ Βακτριανή, γ΄ Ὑρκανία, δ΄ Βαβυλωνία, ε΄ Κορδυαία, ς΄ Ἀσσυρία, ζ΄ Μεσοποταμία, η΄ Ἰνδική, [ς΄ Ἑλυμαῖς, ζ΄ Ἀραβία ἡ ἀρχαία] θ΄ Ἀραβία ἡ εὐδαί-μων;

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 19

Τὰ δὲ ἔθνη ἃ διέσπειρε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλὲγ καὶ Ἰεκτάν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ πυργοποιίᾳ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, ἐστὶν ταῦτα· α΄ Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β΄ Ἀσσύριοι, γ΄ Χαλδαῖοι, δ΄ Μῆδοι, ε΄ Πέρσαι, ς΄ Ἀραβες πρῶτοι καὶ Ἀραβες δεύτεροι, ζ΄ Μαδιναῖοι, η΄ Μαδιναῖοι δεύτεροι, θ΄ Ταϊανοί, ι΄ Ἀλαμοσυννοί, ια΄ Σαρακηνοί, ιβ΄ Μάγοι, ιγ΄ Κάσπιοι, ιδ΄ Ἀλβανοί, ιε΄ Ἰνδοὶ πρῶτοι, Ἰνδοὶ δεύτεροι, ις΄ Αἰθίοπες πρῶτοι, Αἰ-θίοπες δεύτεροι, ιζ΄ Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι, ιη΄ Λίβυες πρῶ-τοι, Λίβυες δεύτεροι, ιθ΄ Χετταῖοι, κ΄ Χαναναῖοι, κα΄ Φε-ρεζαῖοι, κβ΄ Εὐαῖοι, κγ΄ Ἀμορράιοι, κδ΄ Γεργεσαῖοι, κε΄ Ἰεβουσαῖοι, κς΄ Ἰδουμαῖοι, κζ΄ Σαρμάται, κη΄ Φοίνικες, κθ΄ Σύροι, λ΄ Κίλικες, λα΄ Καππάδοκες, λβ΄ Ἀρμένιοι, λγ΄ Ἰβήρες, λδ΄ Βεβρανοί, λε΄ Σκύθες, λς΄ Κόλχοι, λζ΄ Σάννιοι, λη΄ Βοσποριανοί, λθ΄ Ἀσιανοί, μ΄ Ἰσαυροί, μα΄ Λυκάονες, μβ΄ Πισίδαι, μγ΄ Γαλάται, μδ΄ Παφλαγόνες, με΄ Φρύγες, μς΄ Ἑλληνες οἱ καὶ Ἀχαιοί, μζ΄ Θετταλοί, μη΄ Μακεδόνες, μθ΄ Θράκες, ν΄ Μυσοί, να΄ Βέσσοι,

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 61, line 17

ποτα-μοὶ γάρ εἰσιν ὀνομαστοὶ μ΄· α΄ Ἰνδὸς ὁ καὶ Φεισών, β΄ Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, γ΄ Τίγρις, δ΄ Εὐφράτης, ε΄ Ἰορδάνης, ς΄ Κηφινσός, ζ΄ Τάναῖς, η΄ Ἰσμηνός, θ΄ Ἑρύμανθος, ι΄ Ἄλυσ, ια΄ Ἀσωπός, ιβ΄ Θερμωδών, ιγ΄ Ἑρασινός, ιδ΄ Ρεῖος, ιε΄ Ἀλφειός, ις΄ Βορυ-σθένης, ιζ΄ Ταῦρος, ιη΄ Εὐρώτας, ιθ΄ Μαίανδρος, κ΄ Εἶρμος, κα΄ Ἀξίος, κβ΄ Πύραμος, κγ΄ Βοῖος, κδ΄ Ἑβρος, κε΄ Σαγάριος, κς΄ Ἀχελῷος, κζ΄ Πηνειός, κη΄ Εὐήνος, κθ΄ Σπερχειός, λ΄ Κάϋστρος, λα΄ Σιμόεις, λβ΄ Σκάμανδρος, λγ΄ Στρυμών, λδ΄ Παρ-θένιος, λε΄ Ἰστρος, λς΄ Βαῖτις, λζ΄ Ῥῆνος, λη΄ Ῥοδανός, λθ΄

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 64, line 11

Περὶ ἀστρονομίας

1.22. CHORICIUS OF GAZA

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πυργοποιίας ἐκ τοῦ γένους – τοῦ Ἀρφα- ξὰδ ἀνὴρ τις Ἰνδὸς ἀνεφάνη σοφὸς ἀστρονόμος, ὀνόματι Ἀν- δουβάριος, ὃς καὶ συνεγράψατο πρῶτος Ἰνδοῖς ἀστρονομίαν.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 268, line 8

ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν Ἀσίας, Κα- ρίας, Λυκίας, Ἰνδῶν πρὸς βορρᾶν καὶ Σακῶν καὶ Σκυθῶν.

1.22 Choricius of Gaza

Choricius, of Gaza (Greek: *Χορίκιος*), Greek sophist and rhetorician, flourished in the time of Anastasius I (AD 491–518).

He was the pupil of Procopius of Gaza, who must be distinguished from Procopius of Caesarea, the historian. A number of his declamations and descriptive treatises have been preserved. The declamations, which are in many cases accompanied by explanatory commentaries, chiefly consist of panegyrics, funeral orations and the stock themes of the rhetorical schools. The wedding speeches, wishing prosperity to the bride and bridegroom, strike out a new line.

Choricius was also the author of descriptions of works of art after the manner of Philostratus. The moral maxims, which were a constant feature of his writings, were largely drawn upon by Macanus Chrysocephalus, metropolitan of Philadelphia (middle of the 14th century), in his *Rodonia* (rose-garden), a voluminous collection of ethical sayings.

The style of Choricius is praised by Photius as pure and elegant, but he is censured for lack of naturalness. A special feature of his style is the persistent avoidance of hiatus, peculiar to what is called the school of Gaza. (From Wikipedia²¹)

Choricius Rhet., Soph., Opera (4094: 001) “Choricii Gazaei opera”, Ed. Foerster, R., Richtsteig, E. Leipzig: Teubner, 1929. Oration-declamation-dialexis 3, section 2, paragraph 67, line 3

σκοπεῖτε γάρ· νῆσός ἐστιν ὄνομα μὲν Ἰοτάβη, τὸ δὲ ἔργον αὐτῆς ὑποδοχὴ φορτίων τῶν Ἰνδικῶν, ὧν μέγας φόρος τὰ τέλη.

21. <http://en.wikipedia.org/wiki/Choricius>

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 10, section 1, paragraph 6, line 5

οὕτω γὰρ Ἀχιλλέα τε μᾶλλον κοσμήσει καὶ σφαλερωτέραν ἀπο- δείξει τὴν Τροίαν τοῦ σώζειν εἰωθότος ἀνηρημένου μηδὲ τῶν ἀρτίως ἐλθόντων τῇ Τροίᾳ συμμάχων Αἰθιόπων, Ἰνδῶν, Ἀμαζόνων εἰς ἐπικουρίαν ἀποχρῆν δεικνυμένων.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 10, section 2, paragraph 24, line 1

Πρὸς τούτῳ μοι καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας λέγε· τὸ γὰρ αὐτό μοι κατὰ πάντων εἰπεῖν ὑπάρξει δικαίως, εἴπερ καὶ Αἰθίοπες καὶ Ἰνδοὶ πάρεισιν ἐγνωκότες, ὥς ἦν Ἑκτωρ ἡμῖν εὖ μάλα συγκεκροτημένος τὰ τοῦ πολέμου καὶ δύναμιν ἡσκημένος ἀξίαν θαυμάσαι δεινὸς μὲν ἀθυμοῦντα στρατὸν ἀγαθῶν ἐλπίδων πληρῶσαι, εὖ δὲ παρασχὼν καὶ ταῖς ὀλκάσιν αὐταῖς φλόγα προσάγειν.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 12, section 1, paragraph 6, line 4

ἀλλὰ περιττὸς ὁ Φθιώτης τῇ Τροίᾳ δειχθήσεται συλλαμ- βανόντων αὐτῇ τῶν Ὀλυμπίων τῷ περὶ τὴν Ἑκτορος ἀτιμίαν ἐλέω καὶ πολλῆς ἄρτι παραγενομένης ἐπικουρίας Αἰθιόπων, Ἰνδῶν, Ἀμαζόνων.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 12, section 2, paragraph 28, line 1

Εἶεν· τὴν δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπικουρίαν, τὴν δὲ τῶν Αἰθιόπων προσθήκην ποῦ χοροῦ τάξομεν;

1.23 Eutecnius

(Εὐτέκνιος; Eutéknios). The famous Cod. Vindobonensis med. gr. 1 (late 5th cent. AD) with the herbal of Pedanius Dioscorides also contains prose paraphrases on Nicander's Thēriaká and Alexiphármaka [4; 2; 5]. A remark in a manuscript attributes them to a 'rhetor' (σοφιστής; sophistés) by the name of E., who is to be dated sometime between the 3rd and 5th cents. AD [3. 34–37]; without any solid proof, the following anonymous paraphrases are also attributed to the same E.: ... (From Brill's New Pauly²²)

---

22. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/eutecnius-e407140?s.num=0>

1.24. MANTISSA PROVERBIORUM

Eutecnius Soph., Paraphrasis in Nicandri theriaca (0752: 001) “Eutecnii paraphrasis in Nicandri theriaca”, Ed. Gualandri, I. Milan: Istituto Editoriale Cisalpino, 1968. Page 67, line 15

<Καὶ> μὴν καὶ ἡ Ἰνδῶν ὁπόσα γῆ καὶ ὁ Χοάσπης ποταμὸς ἀρώματα φέρει σὺν ταύταις μίγνυε, καὶ πιστακίων ἀκρέμονας (ταῖς σμικραῖς ἀμυγδάλαις ὁ τῶν πιστακίων πῶς παρέοικε καρπός)· καυκαλίδες τε καὶ μύρτα καὶ ἄρμινθος ἡ βοτάνη καὶ μάραθον χλωρόν· ἔτι μὲν τοῖσδε παρέστω σοι καὶ ἐρύσιμος βοτάνη καὶ τῶν ἀγρίων ἐρεβίνθων ὁ καρπὸς βαλλέσθω σὺν αὐτοῖς τοῖς κλάδοις (ὁδμήν δὲ βαρεῖαν ὁ ἄγριος οὗτος ἐρεβίνθος ἔχει, καὶ ἐστὶν ἐπαχθής) σισύμβριόν τε δὴ καὶ τοῦτο ἐπειδὴν ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ ἄνθους γένηται· ὠφελιμότατον γὰρ τοῖς

Eutecnius Soph., Paraphrasis in Oppiani cynegetica (fort. auctore Eutecnio) (0752: 003) “Die Paraphrase des Euteknios zu Oppians Kynagetika”, Ed. Tüselmann, O. Berlin: Weidmann, 1900; Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.–hist. Kl., N.F. 4.1. Page 25, line 4

Ἀλλ’ ἔμαθον οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐταιρείας τὸ ἀσύμφορον καὶ πικρῶς τῆς συνηθείας ἀπώναντο, ἀντὶ φίλων καὶ συνήθων ἀλλήλοις καταστάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπίβουλοι· κυνηγῶν γὰρ ἐπιφροσύναις καὶ μηχανήμασι δόρκοι τε περδίκων ψευδέσιν ἐάλωσαν ἀπατηθέντες ἰνδάλμασι καὶ δόρκων ἔμπαλιν πέρδικες.

Eutecnius Soph., Paraphrasis in Oppiani cynegetica (fort. auctore Eutecnio) Page 39, line 26

Οὐδὲ Γάγγη τῷ παρ’ Ἰνδοῖς ποταμῷ τοσοῦτον βρύχημα, ὅς ἐξ ἀποτόμων καταρρέων πετρῶν ἐστὶ μὲν <καὶ> καθ’ ἑαυτὸν πολὺς, μείζων δὲ γίνεται ποταμῶν ἐπιμιγνυμένων ἄλλων καὶ συνεισβαλόντων ἐκείνῳ τὰ ρεύματα, ὑφ’ ὧν εἰς τὸ μετέωρον κυρτούμενος πλάτει μὲν καὶ μεγέθει χώρας καλύπτει τὰς παραιγιαλίτιδας· οὕτως ὁ θῆρ ἐπιβρέμεται τῷ φοβερῷ τοῦ βρυχήματος, καὶ ἀπὸ τῶν ὁρέων ἦχον προκαλούμενος ὥρμηται κατὰ τῶν ἀνδρῶν σαρκῶν ἀνθρωπείων ἐμφορηθῆναι διψῶν· οἱ δὲ ὑπομένουσι τὴν ὁρμὴν ἐστῶτες ἀμεταστρεφεῖς καὶ ἀτίνακτοι.

1.24 Mantissa Proverbiorum

Mantissa Proverbiorum, Mantissa proverbiorum (0200: 001) “Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2”, Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 2, section 11, line 3 ὁ δὲ ποηφάγος ζῷόν ἐστιν ἐν Ἰνδοῖς.

1.25 Marcian of Heraclea

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Marcian of Heraclea (Marcianus Heracleensis) was a minor Greek geographer of Late Antiquity (fl. ca. 4th century). His surviving works are:

Periplus maris externi, ed. Müller (1855), 515-562. Menippi periplus maris interni (epitome Marciani), ed. Müller (1855), 563-572. Artemidori geographia (epitome Marciani), ed. Müller (1855), 574-576. (From Wikipedia²³)

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri (4003: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Book 1, section A, line 6

Τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 8

Τῶν ἀριστερῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 16

Γεδρωσίας περίπλους. Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων καὶ νήσων περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 20

Τοῦ Γαγγητικοῦ κόλπου περίπλους. Ἰνδικῆς τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 1, line 27

τάτου Πτολομαίου ἔκ τε τῆς Πρωταγόρου τῶν σταδίων ἀναμετρήσεως, ἣν τοῖς οἰκείοις τῆς γεωγραφίας βιβλίοις προστέθεικεν, ἔτι μὴν καὶ ἐτέρων πλείστων ἀρχαίων ἀνδρῶν, τὸν περίπλουν ἀναγράφαι προειλόμεθα ἐν βιβλίοις δυσὶ, τὸν μὲν ἑῷον καὶ μεσημβρινὸν ὠκεανὸν ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ, τὸν δ' ἐσπέριον καὶ τὸν ἀρκτῶν ἐν τῷ δευτέρῳ, ἅμα ταῖς ἐν αὐτοῖς κειμέναις μεγίσταις νήσοις, τῇ τε Ταπροβάνῃ καλουμένῃ, τῇ Παλαισιμούνδου λεγομένη πρότερον, καὶ ταῖς Πρεττανικαῖς ἀμφοτέραις νήσοις· ὧν τὴν μὲν πρώτην κατὰ [τὸ] μεσαίτατον τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους κείσθαι συνέστηκε, τὰς δ' ἑτέρας δύο ἐν τῷ ἀρκτῶν ὠκεανῷ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 6, line 4

Τῶν δὲ τριῶν θαλασσῶν τῷ μεγέθει τυγχάνει πρώτη μὲν ἡ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος· δευτέρα δὲ ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ μεταξὺ Λιβύης καὶ Εὐρώπης, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ Γαδείρων ἥτοι τοῦ Ἡρακλείου πορθμοῦ, διήκουσα δὲ μέχρι τῆς Ἀσίας· τρίτη δὲ ἡ Ὑρκανία.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 6, line 10

Μέγεθος δὲ τῆς οἰκουμένης, τὸ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν ἀναμετρήται σταδίων Μ ζ', ἡφμε· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ Γάγγου ποταμοῦ ἐκβολῶν, τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἀνατο-

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Marcianus_Heracleensis

1.25. MARCIAN OF HERACLEA

λικωτάτου ποταμοῦ, ἐπὶ τὸ δυτικώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν Ἰερὸν ἄκρον, τῆς δὲ Ἰβηρίας ἐστὶ τῶν Λυσιτανῶν ἔθνους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 10, line 4

Τῶν μὲν οὖν ἀριστερῶν τῆς Ἀσίας μερῶν, τουτ' ἐστὶ τῆς τε Ἀραβίας τῆς Εὐδαίμονος καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ μετ' ἐκείνην τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς ἄχρι τοῦ Σινῶν (τοῦ) ἔθνους καὶ τοῦ πέρατος τῆς ἐγνωσμένης γῆς τὸν ἀκρι- βέστατον ποιησόμεθα περίπλουν καὶ τὴν τῶν σταδίων ἀναμέτρησιν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 10, line 18

Τούτων μὲν γὰρ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιδρομή ἐστὶν ἃ τῆς ἀναμετρήσεως πεποιή- μεθα σαφῆ, μιᾶς ἕνεκα τῆς θέσεως τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ἥνπερ ἔχει πρὸς τὰς ἀντιπέρα τῆς Ἀσίας χώρας, τουτέστι τῶν τε Ἀρά- βων καὶ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν· τῶν δὲ ἀρι- στερῶν μερῶν μετὰ τῆς προειρημένης ἐπαγγελίας τὸν περίπλουν σπουδῇ ἐποιησάμεθα.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 11T, line 2

ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΑΡΑΒΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΝΔ*ΙΚΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 12, line 3

Ἐκπλεύσαντι δὲ τὸν κόλπον καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἡρέμα πῶς μετὰ τὸν κόλπον κατὰ τὸ ἀκρω- τήριον στενουμένην, ἐκδέχεται τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἀναπεπτα- μένον ἐπὶ πολὺ καὶ τῷ μὲν μήκει διῆκον πρὸς τὴν ἕω καὶ τὰς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπὶ τέλει τῆς οἰκουμένης τυγχάνει κείμε- νον κατὰ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἄγνωστον γῆν, τῷ δὲ πλάτει πρὸς μεσημβρίαν ἀναχεόμενον ἐπὶ πλεῖστον, μέχρι τῆς ἐτέρας ἀγνώστου γῆς τῆς κατὰ τὴν μεσημ- βρίαν ὑπαρχούσης, καθ' ἣν καὶ ἡ Πρασώδης καλου- μένη διατείνει θάλασσα παρ' ὅλην τὴν μεσημβρινήν

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 12, line 12

ἀναπεπταμένον ἐπὶ πολὺ καὶ τῷ μὲν μήκει διῆκον πρὸς τὴν ἕω καὶ τὰς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπὶ τέλει τῆς οἰκουμένης τυγχάνει κείμε- νον κατὰ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἄγνωστον γῆν, τῷ δὲ πλάτει πρὸς μεσημβρίαν ἀνα- χεόμενον ἐπὶ πλεῖστον, μέχρι τῆς ἐτέρας ἀγνώστου γῆς τῆς κατὰ τὴν μεσημ- βρίαν ὑπαρχούσης, καθ' ἣν καὶ ἡ Πρασώδης καλου- μένη διατείνει θάλασσα παρ' ὅλην τὴν μεσημβρινήν ἄγνωστον γῆν μέχρι τῆς ἕω, τοῦ μὲν Ἰνδικοῦ πελάγους ὑπάρχουσα, ταύ- την δὲ διὰ τὴν χροιάν λαχοῦσα τὴν προσηγορίαν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 14, line 3

Καὶ ἡ μὲν ὅλη θέσις καὶ περιγραφή τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θα- λάσσης καὶ προσέτιγε τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους τοῦ πρὸς τὴν μεσημ- βρίαν ἀποκλίνοντος, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτω πῶς ἔχει· [Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 15T, line 2

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΑΡΑΒΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 15, line 15

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μέρει τῆς θαλάσσης καὶ τὸ τῶν Ὀμηριτῶν ἔθνος τυγχάνει τῆς τῶν Ἀράβων ὑπάρχον γῆς, μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰνδικοῦ διῆκον πελάγους.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 15, line 17

Μετὰ δὲ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐξῆς ἐστὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 16, line 3

Ἐκπλεύσαντι δὲ τὸν κόλπον καὶ πρὸς τὴν ἔω τὸν πλοῦν ποιούμενῳ ἀριστεράν τε ὁμοίως τὴν ἡπειρον ἔχοντι, ἐκδέχεται πάλιν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ᾧ τὸ λειπόμενον τῆς Καρμανίας ἔθνος παροικεῖ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 16, line 6

Καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Γεδρωσίας ἔθνος κείμενον τυγχάνει· ἐξῆς δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ ἢ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ κειμένη, ἥς κατὰ τὸ μεσαίτατον τῆς ἡπείρου νῆσος κατὰ ἀντικρὺ κεῖται μεγίστη Ταπροβάνη καλουμένη.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 16, line 9

Μετὰ δὲ ταύτην ἡ ἑτέρα ἐστὶν Ἰνδικὴ ἢ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ, ὅρου τυγχάνοντος ἐκατέρων τῶν Ἰνδικῶν γαιῶν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 16, line 11

Ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ ἢ Χρυσῇ καλουμένη χερσονήσος ἐστὶ· μεθ' ἣν ὁ καλούμενος Μέγας κόλπος· οὗ κατὰ τὸ μεσαίτατον οἱ ὅροι τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς καὶ τῶν Σινῶν εἰσιν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 17, line 4

Καὶ ἡ μὲν ὅλη τῶν τόπων θέσις καὶ περιγραφὴ τῶν ἀριστερῶν τῆς Ἀσίας μερῶν, τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ προσέτιγε τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτω πως ἔχει.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 17, line 6

Ἡ Εὐδαίμων Ἀραβία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων ταῖς πλευραῖς τῆς τε Πετραίας Ἀραβίας καὶ ἔτι τῆς Ἐρήμου Ἀραβίας καὶ τῷ νοτίῳ μέρει τοῦ Περσικοῦ κόλπου μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ, [ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν μέρει τε τοῦ Περσικοῦ κόλπου] καὶ μέρει τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, [ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ].

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 17, line 10

Προπέπτωκε πρὸς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ὥσπερ χερσονήσος μεγίστη πλατυτάτῳ ἰσθμῷ προσεχόμενη περὶ ριρρεῖται τῇ θαλάσσει.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 18, line 16

1.25. MARCIAN OF HERACLEA

<Χαδραμωτῖται>, ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες ποταμῷ, ὥς φησι Μαρκιανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ αὐτοῦ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 18, line 19

<Ἀσκῖται>, ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκῶν πλέον, ὥς Μαρκιανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ αὐτοῦ. »Παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Σαχαλιτῶν· ἔτι μὴν καὶ Ἀσκιτῶν ἕτερον ἔθνος [ἐπὶ ἀσκῶν πλέον]».

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 26, line 2

Ἡ Καρμανία μέρει μὲν τινι κατὰ τὸν Περσικὸν κέῖται κόλπον, μέρει δὲ παρὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος [τὸ] μετὰ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 26, line 10

Περιορίζεται δὲ ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ ἐρήμῳ Καρμανία, ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ προρηθείσῃ Περσίδι καὶ τῷ προειρημένῳ Βαγράδα ποταμῷ καὶ ἔτι τῷ λειπομένῳ μέρει τοῦ Περσικοῦ κόλπου, (διὰ τὸ πρὸς δύσιν ὄραν αὐτὸν) καλουμένῳ Καρμανικῷ· ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Γεδρωσίᾳ τῷ ἔθνει παρὰ τὰ Παρσικὰ ὄρη· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μετὰ τὰ στενὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 28, line 2

Μετὰ δὲ τὴν Κάρπελλαν ἄκραν] ἐκδέχεται τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος πρὸς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενον· ὃ τὸ λειπόμενον μέρος τῆς Καρμανίας παρήκει μέχρι Μουσαρναίων γῆς.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 30, line 7

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ Καρπέλλης ἀκρωτηρίου μέχρι Μουσάρνων πόλεως τοῦ περιπλου τῆς Καρμανίας τῆς παρὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος στάδιοι ,εἰς'.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 31, line 4

Ἡ Γεδρωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ Δραγγιανῇ καὶ τῇ Ἀραχωσίᾳ, ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ προειρημένη Καρμανίᾳ μέχρι θαλάσσης, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ τῆς Ἰνδικῆς μέρει τῷ παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τοῦ πρὸς τῇ μνημονευθείσῃ Ἀραχωσίᾳ ὀρίου, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 32, line 12

Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Παταληνὴ χώρα, ἥς τὸ πλεῖστον ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς τοῖς στόμασιν ἐμπεριεῖληφε· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν μητρόπολιν καλουμένην Πάταλα μετὰ τὸ γ' στόμα τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὥσπερ νῆσον κεῖσθαι συμβέβηκε, καὶ ἐτέρας πόλεις πλείστας.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34T, line 1

Οἱ πάντες ἀπὸ Μουσάρνων πόλεως εἰς Ῥίζανα τῆς τῶν Γεδρωσίων παραλίας στάδιοι γων'. INΔ*ΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΣ ΓΑΓΓΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤῇ ΚΟΛΠΩΝ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34, line 1

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῷ Ἰμάῳ ὅρει παρὰ τοὺς ὑπερκειμέ- νους αὐτοῦ Σογδιανούς καὶ Σάκας, ἀπὸ δὲ δύσεως πρὸς μὲν τῇ θαλάσῃ τῇ προειρημένη Γεδρωσίᾳ, κατὰ δὲ τὴν μεσόγειον τῇ Ἀραχωσίᾳ καὶ ἀνωτέρω τοῖς Παροπани- σάδαις, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 34, line 12

Καὶ ἡ μὲν ὅλη περιγραφὴ τοιαύτη· [τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτως ἔχει·] [Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος] Ὁ δὲ πᾶς περίπλους ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου λιμένος μέχρι τοῦ Κῶρου ἀκρωτηρίου τοῦ μέρους τοῦ προειρημέ- νου τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς σταδίων „β ,αιψκέ’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 35, line 1

Τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Ἰνδικῆς τῷ καλουμένῳ Κῶρου ἀντίκειται τὸ τῆς Ταπροβάνης νήσου ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βόρειον.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 35F, line 2N

[Μάργανα, πόλις τῆς Ἰνδικῆς.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 36, line 12

Πάλιν δὲ ἐπανήξομεν ἐπὶ τὸν παράπλουν τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 37, line 5

Ἀπὸ τοῦ Ἀφετηρίου τούτου ἐκδέχεται ὁ Γάγγη- τικὸς καλούμενος κόλπος μέγιστος ὢν σφόδρα, οὗ κατὰ τὸν μυχὸν ὁ Γάγγης ἐξίησι ποταμὸς, πέντε στόμασι τὴν ἐκβολὴν ποιούμενος, ὃν ἔφαμεν ὅριον εἶναι τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς καὶ τῆς ἐκτός.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 38, line 1

[Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος] Ἔστι δὲ τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς τὸ μὲν μῆκος, ἢ μακροτάτη τυγχάνει, ἀπὸ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ λεγομένου Ἀντιβολῇ ἕως τοῦ Ναυστάθμου λιμένος, τοῦ ἐν τῷ Κάνθι κόλπῳ, σταδίων „α ,ησφ’· τὸ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου Ἀφετηρίου ἕως τῶν πηγῶν τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, σταδίων „α,γ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 39, line 7

Οἱ δὲ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου λιμένος ἕως τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποτα- μοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, τοῦ περίπλου παντὸς τῆς ἐντὸς Γάγγου πο- ταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι <„γ ,εχρε’>.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 40, line 1

Ἡ Ἰνδικὴ ἡ ἐκτός Γάγγου ποταμοῦ περιορίζε- ται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τοῖς μέρεσι τῆς Σκυθίας καὶ τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ δύσεως αὐτῷ τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τοῖς Σίναις μέχρι τοῦ καλουμένου Μεγάλου κόλπου καὶ αὐτῷ τῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ με- σημβρίας τῷ τε Ἰνδικῷ πελάγει καὶ μέρει τῆς Πρασώδους θαλάσσης, ἥτις ἀπὸ τῆς Μενουθιάδος νήσου ἀρξαμένη διατείνει κατὰ παράλληλον γραμμὴν μέχρι τῶν ἀντι- κειμένων μερῶν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ, καθὰ προειρήκαμεν.

1.25. MARCIAN OF HERACLEA

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 41, line 1

Ἔστι δὲ τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς τὸ μὲν μήκος, ἧ μακροτάτη τυγχάνει, σταδίων „α, αχν’· τὸ δὲ πλάτος, ἧ πλατυτάτη ἐστὶ, σταδίων „α, θ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 42, line 4

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ [Μεγάλου] ἀκρωτηρίου μέχρι τοῦ πρὸς Σίνας ὁρίου τοῦ περίπλου τοῦ μέρους τοῦ Μεγάλου κόλπου τοῦ παρὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴν τυγχάνοντος στάδιοι „α, βφν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 42, line 8

Οἱ δὲ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, μέχρι τῶν πρὸς τοὺς Σίνας τὸ ἔθνος ὅρων τοῦ περίπλου παντὸς τῆς παραλίας τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς στάδιοι „δ, ετν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 43, line 3

Τὸ τῶν Σινῶν ἔθνος περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων μέρει τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῇ κατὰ τὸ προειρημένον ἐν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ ὅριον, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ἀγνώστῳ γῇ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ τε μεσημβρινῇ θαλάττῃ καὶ τῇ μεσημβρινῇ ἀγνώστῳ γῇ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 44, line 6

Δύο γὰρ ἀγνώστους ὑπονοεῖν χρή γὰρ, τὴν τε παρὰ τὴν ἀνατολὴν διήκουσαν, ἧ παροικεῖν εἰρήκαμεν τοὺς Σίνας, καὶ τὴν παρὰ τὴν μεσημβρίαν, ἧτις διήκει παρὰ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν ἧτοι τὴν Πρασώδη καλουμένην, μέρος οὖσαν τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, ὥστε συνάπτουσιν ἑκατέρας τὰς ἀγνώστους γὰς καθάπερ τινὰ γωνίαν ἀποτελεῖν περὶ τὸν τῶν Σινῶν κόλπον.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 48, line 2

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ τῶν Σινῶν ὁρίου τοῦ ὄντος πρὸς τῇ Ἰνδικῇ τῇ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ ἐπὶ Κοττιάριος ποταμοῦ ἐκβολὰς τοῦ περίπλου παντὸς τῆς τῶν Σινῶν παραλίας στάδιοι „α, βχν’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 50, line 4

Καὶ τὸν μὲν ὅλον περίπλου καὶ περιγραφὴν τῆς παραθαλασσίῳ χώρας τοῦ τῆς Ἀσίας μέρους, τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ ἔτι τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον συμβέβηκε· τὸ δὲ σύμπαν ἐστὶ διάστημα, τῶν κόλπων ἀπάντων περιπλεομένων ἀπὸ τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ ἕως Κοττιάριος ποταμοῦ ἐκβολῶν τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ Σινῶν τυγχάνοντος, σταδίων „ι „ε, γσφε’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 51, line 6

Ἀπὸ δὲ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοῦ περίπλου τῆς τε Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ μέρους τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους στάδιοι „β, αφλ’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 51, line 18

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Ἀπὸ δὲ τῶν προρρηθέντων ὄρων τῆς Γεδρωσίας καὶ ἔτι τοῦ πρώτου καὶ δυσμικω-
τάτου στόματος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Σάγαπα, μέχρι τοῦ πέμπτου στό-
ματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, τῆς παραλίας τῆς ἐντὸς Γάγγου
ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι „γ,εχρε’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 51, line 26

Ἀπὸ δὲ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, μέχρι
τῶν ὄρων τῶν πρὸς τοὺς Σίνας, οἵτινες ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ καλουμένου Μεγά-
λου κόλπου τυγχάνουσι, τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι „δ ,ετν’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 52, line 3

Τέλος τοίνυν ἐνθάδε τοῦ πρώτου βιβλίου ποιησό-
μεθα, παντὸς μὲν τοῦ Ἀραβίου
κόλπου, πάσης δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πε-
λάγους τῶν τε δεξιῶν μερῶν, ἔτι μὴν καὶ τῶν ἀριστε-
ρῶν, ὅσα τῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμελείᾳ
καὶ φιλομαθείᾳ γέγονεν ἐφικτὰ, μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς καθ’ ἑκατέρας τὰς ἡπείρους,
τῆς τε ἐώας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, τὸν περίπλουν ἀναγράψαντες.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 2, section 2, line 14

γράφου, ὃν νομίζομεν τῆς καθ’ ἡμᾶς θαλάσσης ἐπιμε-
λέστατον ἐν τοῖς τῆς γε-
ωγραφίας τὸν περίπλουν πε-
ποιῆσθαι· τῆς δὲ ἔξω θαλάσσης, ἣτις ὠκεανὸς παρὰ
τῶν πλείστων καλεῖται, εἰ καὶ μετρίως τινῶν μερῶν ὁ προειρημένος ἐμνημόνευσεν
Ἀρτεμίδωρος, ἀλλ’ ὅμως τὸν ἀκριβέστατον ταύτης περίπλουν ἐκ τῆς τοῦ θειοτά-
του Πτολομαίου γεωγραφίας καὶ προσέτιγε τοῦ Πρω-
ταγόρου καὶ ἐτέρων παλαιῶν ἀν-
δρῶν ἐξελόντες, τοῦ μὲν Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐκα-
τέρων τῶν ἡπείρων καὶ ἔτι γε τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς μέχρι τῆς ἐώας καὶ τῆς ἀγνώστου
γῆς μετὰ τῆς ἐνδεχομένης ἀκολουθίας ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ διεξ-
ήλθομεν· νυνὶ δὲ
τὰ περὶ τὸν ἐσπέριον ὠκεανὸν ἐπε-
λευσόμεθα.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 2, section 46, line 6

Ὡσπερ δὲ ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ τῶν μὲν παρὰ τὴν Λιβύην δεξιῶν μερῶν τοῦ Ἀρα-
βίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσ-
σης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ τοῦ πρὸς τὴν
μεσημβρίαν ὁρῶντος τὸν περίπλουν ἐπὶ κεφαλαίων ἐποίησάμεθα, σαφηνείας ἕνεκα
διὰ μακροῦ τὸν τῶν σταδίων ἀριθμὸν ἀποδόντες, τῶν δὲ παρὰ τὴν Ἀσίαν ἀριστε-
ρῶν ἀπάντων μερῶν μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀγνώστου γῆς ἀκριβῆ τὸν πε-
ρίπλουν ἀνεγράψαμεν, τῶν διαστημάτων ἀπάντων τοὺς σταδίους σημάναντες· οὕτω
κάνταῦθα τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ ὠκεανοῦ τοῦ παρὰ τὴν Εὐρώπην ὄντος ἀπὸ τῶν
Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς καὶ τοῦ παρ’ αὐτὴν περατουμένου Σαρ-
ματικοῦ

Marcianus Geogr., *Menippi periplus maris interni* (epitome Marciani) (4003: 002)
“Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Section
2, line 14

1.26. AËTIUS

Οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων ἐξητακέναι, Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιος ἐστίν, ἀρχικυβερνήτης τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου γεγονώς, καὶ μετ' ἐκείνον Ἐρατοσθένης, ὃν Βῆτα ἐκάλεσαν οἱ τοῦ Μουσείου προστάντες, πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης καὶ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης, τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γράψας, Συμμέας τε ὁ τῆς οἰκουμένης ἐνθεὶς τὸν περίπλουν· ἔτι μὲν Ἀπελλᾶς ὁ Κυρηναῖος καὶ Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης καὶ Φιλέας ὁ Ἀθηναῖος καὶ Ἀνδροσθένης ὁ Θάσιος καὶ Κλέων ὁ Σικελιώτης, Εὐδοξός τε ὁ Ῥόδιος καὶ Ἄννων ὁ Καρχηδόnius, οἱ μὲν μερῶν τινῶν, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάττης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περίπλουν ἀναγράφαντες· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς καὶ Βωτθαῖος· οὗτοι δὲ ἑκάτεροι διὰ τῶν ἡμερησίων πλῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν.

1.26 Aëtius

Aëtius of Amida (Greek: Ἀέτιος Ἀμιδηνός, Latin: Aëtius Amidenus) (fl. mid-5th century to mid-6th century) was a Byzantine physician and medical writer,[1] particularly distinguished by the extent of his erudition.[2] Historians are not agreed about his exact date. He is placed by some writers as early as the 4th century; but it is plain from his own work that he did not write till the very end of the 5th or the beginning of the 6th, as he refers not only to Patriarch Cyril of Alexandria, who died 444,[3] but also to Petrus archiater, who could be identified with the physician of Theodoric the Great,[4] whom he defines a contemporary. He is himself quoted by Alexander of Tralles,[5] who lived probably in the middle of the 6th century. He was probably a Christian,[citation needed] which may account perhaps for his being confounded with Aëtius of Antioch, a famous Arian who lived in the time of the Emperor Julian.

Aëtius seems to be the first Greek medical writer among the Christians who gives any specimen of the spells and charms so much in vogue with the Egyptians, such as that of Saint Blaise in removing a bone which sticks in the throat,[8] and another in relation to a fistula.[9]

The division of his work *Sixteen Books on Medicine* (*Βιβλία Ιατρικά Ἑκκαίδεκα*) into four tetrabibli was not made by himself, but (as Fabricius observes) was the invention of some modern translator, as his way of quoting his own work is according to the numerical series of the books. Although his work does not contain much original matter, and is heavily indebted to

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Galen and Oribasius,[10] it is nevertheless one of the most valuable medical remains of antiquity, as being a very judicious compilation from the writings of many authors, many from the Alexandrian Library, whose works have been long since lost.[11]

In the manuscript for book 8.13, the word *ἀκμή* (acme) is written as *ἀκνή*, the origin of the modern word acne.[12] (From Wikipedia²⁴)

Aëtius Med., Iatricorum liber i (0718: 001) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1. Chapter 131, line 39

στάχους λι κιναμώμου λι καρνοφύλλων λι ἀμώμου λι σχινάνθων λι καλάμου ἀρωματικού λι ξυλαλόης λι καρύων μυριστικῶν λι καχρύου λι ξανθο- καρύων λι μάκερ λι γαλαγγά λι βαλσάμου λι καρποβαλσάμου λι ξυλο- βαλσάμου λι μυροβαλάνου λι φύλλου ἰνδικοῦ λι κασίας λι ξηροκαρνο- φύλλου λι πεπέρεως μακροῦ λι πεπέρεως λευκοῦ λι πεπέρεως κοινοῦ λι ἄσαρ χαλδαϊκοῦ λι κελτικοῦ λι θυμιάματος λι σμύρνης τρωγλίτιδος λι κόστου λι μόσχου λι ἄμπαρ λι γομφίτου λαδάνου λι τερεβίνθης λι οἶνου εὐώδους τὸ ἀρκοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 132, line 4

Ἐσκεύασα ταύτην ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐστὶ πάνυ καλλίστη· ἀσπαλάθου ☒ ζ' ξυλοβαλσάμου ☒ <θ> κυτέρων ☒ <δ> ἐλενίου ☒ ζ' ἱρεως ☒ ζ' καλάμου γρ <ιη> σχοίνου ἄνθους ☒ <β> στύρακος λιπαροῦ ☒ <β> κάρυα ἰνδικὰ <β> φύλλου γρ <ιη> ναρδοστάχυος ☒ <α> καρνοφύλλου ☒ <α>ς ἀρνάβω ☒ <α>ς ἀμώμου ☒ γ' κασίας ☒ <β> κόστου ☒ <α> σμύρνης ☒ <α> ὕπνου ☒ <γ> ξυλοκασίας ☒ <γ> ἐλαίουξε9 <ι>.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 261, line 11

τὸ δὲ ἰνδικὸν εἰς ἅπαντα χρησιμώτερον.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 265, line 1

Μάκερ φλοιός ἐστὶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος· στύφει δὲ μετὰ βραχείας δριμύτητος.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 289, line 8

σύγκειται δὲ ἔκ τε στυφούσης αὐτάρκως οὐσίας καὶ δριμείας θερμῆς οὐ πολλῆς καὶ τινος ὑποπίκρου βραχείας· ὅθεν καὶ πρὸς ἥπαρ καὶ στόμαχον εὐλόγως ἀρ- μόττει πινομένη τε καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθεμένη καὶ οὔρα κινεῖ καὶ δῆξις ἰᾶται στομάχου καὶ τὰ κατὰ τὴν γαστέρα καὶ τὰ ἔντερα ρεύματα ξη- ραίνει καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τὰ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώρακα· ἰσχυροτέρα δὲ ἢ Ἰνδική, μελαντέρα τῆς Συριακῆς ὑπάρχουσα.

24. http://en.wikipedia.org/wiki/Aëtius_of_Amida

1.26. AĒTIUS

Aëtius Med., Iatricorum liber ii (0718: 002) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1. Chapter 30, line 1

Ὁ δὲ ἱερακίτης καὶ ὁ Ἰνδικὸς τὰς αἰμορροΐδας ἀναξη- ραίνουσι περιεπτόμενοι δεξιῷ μηρῷ, ὧν καὶ ἡμεῖς ἐπειράθημεν.

Aëtius Med., Iatricorum liber ii Chapter 30, line 9

ὁ δὲ Ἰνδικὸς τὴν μὲν χρόαν ἐστὶν ὑπόπυρρος· ἀνέει δὲ τριβόμενος πορ- φυροειδῆ χυλόν, οὔτε πυκνὸς ἐστὶν οὔτε καρτερός καὶ δύναται μετ’ οἴνου πινόμενος ἀκράτου αἰμοπτυκούς ὠφελεῖν.

Aëtius Med., Iatricorum liber iii (0718: 003) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1.

Aëtius Med., Iatricorum liber iv (0718: 004) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1. Chapter 10, line 1

Λύκιον ἰνδικὸν μάλιστα, εἰ δὲ μή γε, τὸ παταρικὸν ἀνέσας μετὰ γάλακτος, ἐπί- χριε τὰ ἄνω βλέφαρα σὺν ταῖς ὀφρῦσιν· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνσταξε ἐξυδαρώσας αὐτὸ τῷ γάλακτι.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi (0718: 006) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2. Chapter 24, line 90

σαγαπηνοῦ ☒ <β> ὀπίου Θηβαικοῦ ☒ <β> κρόκου γρ’ <α> ς λυκίου Ἰνδικοῦ γρ’ <α> ς σαρκὸς καρύων μὴ πάνυ παλαιῶν ☒ <μ>, ἀναλάμβανε καὶ δίδου ☒ <α> σὺν ὕδατι ὁμβρίῳ θερμῷ εἰς νύκτα, μετὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ πυρετοῦ, ὥστε ἔωθεν μὲν τῆς διὰ καρκίνων, εἰς ἐσπέραν δὲ τῆς διὰ καρύων.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 24, line 117

ὠφελίμως δὲ δίδεται καὶ τῆς ἀγρίας συκῆς ὁ φλοιὸς τῶν ράβδων ξηραίνόμενος καὶ κοπτόμενος καὶ ποτιζό- μενος σὺν ὕδατι καὶ τὸ λύκιον τὸ Ἰνδικὸν καὶ τὸ ἀψίνθιον καὶ τὸ σκόρδιον καὶ τὸ μικρὸν κενταύριον ἀριστολοχία ἀρτεμισία χαμαίδρυς βρυωνίας ρίζα πόλιον λάσαρ καρκίνων ποταμίων ἀφέψημα ἀνήθου πολλοῦ συνεψομένου.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 65, line 17

μεγάλας ἐχόντων τὰς τρίχας ἀρμόττειν, οἷόν ἐστι τὸ κεκαυμένον νί- τρον καὶ ὁ ἀφρὸς τοῦ νίτρου καὶ τὸ ἀφρόνιτρον καὶ τὰ καλλάϊνα ὄστρακα καὶ τὰ τῶν κεραμίδων καὶ τὰ τοῦ κλιβάνου ὄστρακα κίσσηρις ἄκαυστός τε καὶ κεκαυμένη κηρύκων τε καὶ πορφυρῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὀστρέων ὄστρακα κεκαυμένα (τὸ δὲ τῆς σηπίας καὶ ἄκαυστον) ἄλκυ- ὀνιά τε καὶ στρουθίου ρίζαι, οἳ τε ἐλλέβοροι καὶ ἡ τῆς βρυωνίας ρίζα καὶ ἡ τοῦ δρακοντίου καὶ ἀριστολοχίας καὶ πάνακος ρίζα καὶ κάχρυ καὶ τὰ τοιαῦτα· εὐ- ὠδη δὲ αὐτὰ ποιῆσαι βουλόμενος μίξεις κυτέρου καὶ μελιώτου καὶ ρόδων ξηρῶν καὶ σχοίνου ἄνθους καὶ ἱρεως καὶ μελισσοφύλλου, τοῖς δὲ πλουσίοις καὶ νάρδου Κελτικῆς

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

καὶ Ἰνδικῆς καὶ ἀμώνου καὶ φύλλου <μαλαβάθρου> καὶ σμύρνης καὶ κόστου· λεπτύνει δὲ τρίχας καὶ τέφρα κληματίνη καὶ συκίνη καὶ τιθυμαλλίνη παρατριβομένη λεία ἐν βαλανείῳ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν κεκαυμένων γιγάρτων τέφρα στυπτηρία σχιστὴ κόπρος κυνεῖα ξηρά.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 91, line 64

καδμίας τρεῖς κεκαυμένης καὶ οἶνῳ σβεσθείσης, μολυβδαίνης μολύβδου κεκαυμένου λιθαργύρου ναρδοστάχυος λιβάνου κυπαρίσσου φύλλων βράθυος κη- κίδων λυκίου Ἰνδικοῦ κόμμεως ἀνὰ & <δ> ψιμυθίου γλαυκίου μίλτου φύλλου βαλαυστίων σχοίνου ἄνθους σιδίων ἀλόης ἀκακίας ἀνὰ Γρ <η> ῥοῶν φύλλων ῥόδων ἄνθους ἀνὰ Γρ <ς>, κόψας σήσας λειώσας ὅξει ἀνα- λάμβανε τροχίσκους καὶ χρῶ μετ' οἶνου ἢ ἐψημάτος.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii (0718: 007) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2. Chapter 40, line 27

ρύπτικόν δέ τι καὶ τὸ καλούμενον Ἀρμένιον ἔχει, ὃ χρῶνται οἱ ζω- γράφοι, καὶ τὸ μέλαν τὸ Ἰνδικόν καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἀφλεγμάντοις ἔλκεσιν ἀλύπως ὁμιλεῖ· μικτῆς δὲ πῶς ἐστὶ δυνάμεως ἢ ἀλόη, καθάπερ τὸ ῥόδον· ἔχει μὲν γάρ τι πικρόν, ὃ ρύπτειν πέφυκεν· ἔχει δέ τι καὶ στυπτικόν, ὃ συνάγει τε καὶ συνουλοῖ τὰ ἔλκη.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 41, line 56

κοχλιῶν κεκαυμένων & <γ> χαλκοῦ κεκαυμένου & <δ> λεπίδος χαλκοῦ & <ς> λεπίδος στομώματος σιδήρου & <ιβ> ἰοῦ & <ς> στυπτηρίας σχιστῆς & <ς> λίθου σχιστοῦ & <α> ἀλόης & <α> ὀμφακίου ξηροῦ & <β> λυκίου Ἰνδικοῦ & <δ> χαλκίτεως & <γ> σμύρνης & <γ> λιβάνου & <γ> φλοιοῦ λιβάνου & <α> κρόκου & <β> κροκομάγματος & <β> ναρδοστάχυος & <γ> κυτίνων & <β> κόμμεως & <η>, λείου ὕδατι καὶ ἀνάπλασσε κολλύρια καὶ χρῶ σὺν ὕδατι· καὶ ξηρίον δὲ εἰ βούλει ποιῆσαι, λεάνας τὸ κολλύριον χρῶ ξηρῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 80, line 26

ἀπλᾶ δὲ ἐστὶ ποιοῦντα πρὸς τοὺς πτίλους καὶ τὰ περιβεβρωμένα βλέφαρα ἀμόργη ἡψημένη, λύκιον ἰνδικόν, ἀρμένιον, ὃ χρῶνται οἱ ζωγράφοι· σὺν ὕδατι γὰρ ἐγχριόμενον ἐκδαπανᾷ τὴν κακοχυμίαν καὶ αὔξει τὰς κατὰ φύσιν τρίχας· ἰὸς σιδήρου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐν ἡλίῳ λειωθεὶς μετ' οἶνου καὶ σμύρνης καὶ ἀναπλασθεὶς εἰς κολλύριον· σπόδιον ἀναληφθὲν κρομμύου χυλῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 99, line 5

ἀλόης λυκίου Ἰνδικοῦ ῥόδων χλωρῶν κρόκου ὀπίου σμύρνης, ἐκάστου τὸ ἴσον οἶνῳ λεάνας, ἀνάπλαττε τροχίσκους καὶ ξήραινεν ἐν σκιᾷ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 101, line 47

αἰγὸς θηλείας χολὴν & <η> λυκίου Ἰνδικοῦ & <π> πεπέρεως & <δ> περιστερεῶνος ὀρθοῦ χυλὸν & <ις> καὶ ξηροῦ & <η> μέλιτος Ἀττικοῦ & <ς>, κόψας σήσας λεπτοτάτῳ

1.26. AËTIUS

κοσκίνῳ τὸ πέπερι κᾶπειτα λειο- τριβήσας ἐν θυίᾳ ἐπὶ πολὺ ἐπίβαλλε τὸν ξηρὸν χυλὸν καὶ συλλείου· εἴτα τὸν ὑγρὸν χυλόν, ἔπειτα λύκιον καὶ ὅταν λεία γένηται, ἐπίβαλλε τὸ μέλι καὶ οὕτως τὴν χολὴν καὶ ἐνώσας ἀναλάμβανε καὶ χρῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 101, line 126

περιστερεῶνος ὀρθοῦ χυλὸν λυκίου Ἰνδικοῦ ἴσα τουτέστι ἀνὰ ☒ <α> ἐκάστου, μέλιτος τὸ ἴσον.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 102, line 22

γλαυκίων ☒ <μη> σαρκο- κόλλης ☒ <ις> κρόκου ☒ <η> ὀπίου λυκίου Ἰνδικοῦ ἀνὰ ☒ <δ> ῥόδων χυλοῦ ☒ <δ> μανδραγόρου χυλοῦ ☒ <δ> ὑοσκυάμου χυλοῦ κωνείου χυλοῦ ἀνὰ ☒ <δ> τραγακάνθης ☒ <ις> κόμμεως ☒ <η>· ἀναλαμβάνεται μελιλώτου ἀφεψήματι· συντίθεται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον· λαβὼν μελιλῶτων λίτραν μίαν καὶ ὕδατος ὀμβρίου ζ <ς>, ἔψεται εἰς τρίτον καὶ διηθήσας τὸ ὑγρὸν πρὸς τὴν τοῦ φαρμάκου σκευασίαν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 102, line 28

χυλοῦ πολυγόνου ☒ <ς> λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <ς> ἀλόης σμύρνης λιβάνου ἀνὰ ☒ <δ> ὀπίου ☒ <γ> ἀκακίας μελαίνης πρωτείας ☒ <ιβ> οἴνου παλαιοῦ καὶ εὐώδους τὸ ἄρκοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 103, line 16

τοιαῦτα δέ ἐστι κρόκος καὶ σμύρνα καὶ λύκιον Ἰνδικὸν καστό- ριον τε καὶ λιβανωτός, ἃ ἄνευ τοῦ στύφειν πέττει ἅμα καὶ διαφορεῖ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 104, line 93

καδμίας χαλκοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <α> ζ κρόκου ☒ <δ> ἀλόης ☒ <κ> λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <β> ἀκακίας ☒ <β> σμύρνης ☒ <δ> τραγακάνθης ☒ <α> κόμμεως ☒ <ς>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 104, line 97

καδμίας ☒ <η> ναρ- δοστάχυνος ☒ <α> ζ χαλκοῦ ☒ <α> ζ κρόκου σμύρνης ὀπίου ἀνὰ ☒ <δ> μᾶλλον δὲ ☒ δύο ἀλόης ☒ <η> λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ <β> ἀκακίας ☒ <κ> κόμμεως ☒ <κ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 112, line 33

καδμίας ☒ <ιγ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <ε> λίθου σχιστοῦ ☒ <γ> λίθου αἱματίτου κασσίας ἀνὰ ☒ <α> πεπέρεως κόκκους <κα> κρόκου ☒ <β> ναρδοστάχυνος ☒ <γ> φύλλου ☒ <α> ζ λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <α> ἀλόης ἀκακίας κινρᾶς ἀνὰ ☒ <β> σμύρνης ☒ <δ> κόμμεως ☒ <ς>, λείου οἴνῳ Χίῳ ἢ ἐτέρῳ αὐστηρῷ παλαιῷ, χρῶ ὥς ἐνεργεστάτῳ, καὶ πρὸς ὑποπύους καὶ τραχώματα ἐν ἀρχαῖς μετ' ὡοῦ, εἴτα ὕδατι· ἔστι δὲ ὑπὲρ τὴν ὑπόσχεσιν ἡ ἐνέργεια.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 112, line 86

ἔχει δὲ οὕτως· κυτίνων, ῥοᾶς ἄνθους τοῦ ἐοικότος τῷ τῆς ἀνεμώνης ἄνθει ☒ <κε> ἀκακίας ξανθῆς ☒ <λε> γλαυκίων ☒ <ις> ἀλόης ☒ <ε> σμύρνης τρωγλίτιδος ☒ <γ> μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ζ> φύλλου ☒ <α> ὀμφακίου ξηροῦ ☒ <γ> κόμμεως ☒ <β> ὀποβαλσάμου, πρὸς τὰς ἀνα- λήψεις ☒ <ε>, οἴνῳ αὐστηρῷ παλαιῷ λείου.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 138

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

καδμίας ☒ <ις> ἰοῦ ☒ <δ> μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ις> πεπέρεως λευκοῦ ☒ <η> ὁποῦ Μηδικοῦ ὀποβαλσάμου ἀνὰ ☒ <δ> κόμμεως ☒ <ιβ>· ἡ χρῆσις μεθ' ὕδατος, ἡ κρᾶσις πρὸς τὰς διαθέσεις.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 140

Ἄλλο Ἰνδικὸν βασι- λικὸν ἐπιγραφόμενον· ποιεῖ πρὸς ἀρχὰς ὑποχύσεως καὶ πᾶσαν ἀμ- βλυωπίαν καὶ οὐλὰς ἀποσμήχει.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 143

καδμίας κεκαυμένης πεπλυμένης ☒ <ις> μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ς> ψιμμουθίου ☒ <δ> πεπέρεως λευκοῦ ☒ <ς> χολῆς ὑαίνης τὸ ὅλον, ὅσον ἔχει, σκάρων ἰχθύων χολὰς <ι> περδίκων χολὰς <δ> ὀπίου ☒ <α> ὀποβαλσάμου ὀποπάνακος σαγαπηνοῦ ἀνὰ ☒ <β> κόμμεως λ <α>.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 5

καδμίας ☒ <ιβ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <η> στίμμεως ☒ <η> ψιμ- μυθίου καστορίου νάρδου Συριακῆς ἀνὰ ☒ <δ> ἀλόης ☒ <α> ς φύλλου κρόκου χαλκίτεως ὀπτῆς χαλ- κάνθου λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <α> σμύρνης ☒ <β> ἀκακίας ☒ <κ> κόμμεως <κ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 19

καδμίας πεπλυμένης στίμμεως πεπλυμένου ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <β> ρόδων ξηρῶν κεκαθαρμένων ☒ <ιβ> χαλκοῦ κεκαυμένου πεπλυμένου σμύρνης τρωγλίτιδος ἀνὰ ☒ <η> καστορίου λυκίου Ἰνδικοῦ κρόκου φύλλου ναρδοστάχυος χαλκίτεως ὀπτῆς ψιμμου- θίου γλαυκίων ἐρείκης καρποῦ ὀπίου κηκίδων ὀμφακίων ἀνὰ ☒ <β>, ὕδωρ· χρῶ ἐν ἀρχαῖς μὲν μετ' ὡοῦ ἐγχυματίζων, ἐν παρακμαῖς δὲ ὕδατι ἐγχρίων καθ' ὑποβο- λήν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 32

ἔχει δὲ οὕτως· καδμίας πεπλυμένης ☒ <ις> ψιμμουθίου πεπλυμένου καστορίου ἀλόης ἀνὰ ☒ <ς> νάρδου Ἰνδικῆς κασσίας ἀνὰ ☒ <δ> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <μ> σμύρνης ☒ <θ> λεπίδος χαλκοῦ ☒ <ε> χαλκοῦ κεκαυμένου ὀπίου πεπλυ- μένου ἀνὰ ☒ <ις> ρόδων ☒ <κ> λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <γ> λίθου σχιστοῦ πεπλυμένου ☒ <δ> ς κρόκου ☒ <ς> μολύβδου κεκαυμένου πεπλυ- μένου ☒ <κ> ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <μ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 43

Κολλύριον τὸ ἰνδάριον.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 50

καδμίας πεπλυμένης ☒ <ις> χαλκοῦ κεκαυμένου πεπλυμένου ☒ <η> στίμμεως πε- πλυμένου ☒ <ις> κρόκου ☒ <γ> καστορίου ☒ <δ> ἰοῦ ☒ <α> ἀλόης ☒ <δ> σμύρνης τρωγλίτιδος ☒ <γ> λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <β> ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <κδ> ὕδωρ· ἡ χρῆσις δι' ὡοῦ, ἡ κρᾶσις παχυτέρα.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 62

1.26. AËTIUS

ἔχει δὲ οὕτως· καδμίας ☒ <κ> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <ιε> ναρδοστάχυος ☒ <γ> σμύρνης τρωγλίτιδος καστορίου χαλκοῦ κεκαυ- μένου ἰοῦ ἀνὰ ☒ <β> κρόκου ☒ <α> λεπίδος σιδήρου στομώματος ☒ <δ> ψιμμουθίου τὸ ἴσον πεπέρεως λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου λιβάνου ὀποβαλ- σάμου κασσίας ἀνὰ ☒ <β> λίθου σχιστοῦ ☒ <δ> ἰοῦ σκώληκος ☒ <γ> χαλ- κάνθου ☒ <β> μαράθρου χυλοῦ χολῆς αἰγείας ἀνὰ ☒ <δ> κόμμεως ☒ <κ>, οἶνω λείου Ἀμηνάϊω ἢ Φαλερίνω ἢ ἐτέρω αὐστηρῶ παλαιῶ εὐώδει.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 68

καδμίας κεκαυμένης πεπλυμένης χαλκοῦ πεπλυμένου ἀνὰ ☒ <η> στίμμεως πεπλυ- μένου ☒ <κε> ρόδων ξηρῶν ψιμμου- θίου χαλκίτεως κηκίδων ἰοῦ κρόκου λυκίου Ἰνδικοῦ ἀλόης ναρδοστάχυος σμύρνης τρωγλίτιδος ἐβένου ῥινήματος καστορίου μέλανος Ἰν- δικοῦ λιβάνου ὀπίου σαρκοκόλλης πομφόλυγος ἀνὰ ☒ <α> [κέρατος ἐλαφείου πεπλυ- μένου καὶ κεκαυμένου ☒ <α>] ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <κε>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 88

λαμβάνει δὲ καδμίας ☒ <κδ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <ιβ> στίμμεως ☒ <μ> ψιμμουθίου ☒ <η> χαλκίτεως ὀπτῆς ☒ <δ> μίσυος ὀπτοῦ ☒ <δ> ἐβένου ῥινήματος ☒ <β> νάρδου Κελτικῆς φύλλου ναρδοστάχυος κρόκου καστορίου λυκίου Ἰνδικοῦ ρόδων ξηρῶν ἀνὰ ☒ <δ> ἀλόης σμύρνης ἀνὰ ☒ <η> ὀμφακίου ὀπίου ἀνὰ ☒ <β> ἀκακίας κόμμεως σκώλη- κος ἀνὰ ☒ <μ>.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii (0718: 008) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2. Chapter 25, line 30

τὰ δὲ γεγυμνωμένα οὖλα σαρκῶ τοῦτο· ρόδων σπέρματος μὴ παλαιοῦ μέρη <β> καλάμου ἀρωματικοῦ ἢ Ἰνδικοῦ μέρος <α>, ξηρῶ λείῳ προσάπτου.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 31, line 40

ἐνίστε δὲ τῶν λευκῶν ἐλαιῶν τεθλασμένων καὶ ἐκπιεσθέντων τὸν χυλὸν μετὰ πη- γάνου χυλοῦ καὶ μέλιτος μίξαντες παρατρίβομεν τοὺς ὀδόντας, ἔπειτα παραπάσσο- μεν νάρδῳ Ἰνδικῇ μετὰ στυπτηρίας στρογγύλης ἴσοις καὶ ἄλατος τὸ διπλοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 37, line 48

ἀστραγάλους προβατίους καύσας, λείοις χρῶ· καλῶς ποιοῦσι καὶ κήρυκες πληρω- θέντες ἄλσι καὶ καυθέντες καὶ κίσσηρις ὀπτῇ οἶνω σβεσθεῖσα, σηπίας ὄστρακα κα- έντα κεκαυμένοι μύακες κοχλίας χερσαῖος καεῖς σὺν μέλιτι· ἐκάστῳ δὲ τούτων εὐώ- δίας χάριν μίγνυται ἱρεως Ἰλλυρικῆς βραχὺ ἢ σχίνου ἄνθους ἢ καλάμου Ἰνδικοῦ ἢ ναρδοστάχυος.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 47, line 15

εἰ δὲ πολυτελέστερον ἐθέλεις ποιῆσαι τὸ φάρ- μακον ἢ πλουσίους σκευάζων ἐμ- βάλλεις κασσίας φλοιὸν νάρδον Ἰνδικὴν ἢ Κελτικὴν ἢ μαλαβάθρου φύλλα· μετὰ δὲ τὴν ἀρχήν, ὅταν στῇ τὸ ἐπιρρέον, μόνον ἀρκεῖ τὸ διὰ μόρων τοῦ κρόκου τι καὶ τῆς σμύρνης προσειληφὸς εἰς τὸ πέψαι τὴν φλεγμονήν.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Aëtius Med., *Iatricorum liber ix* (0718: 009) “Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ λόγος ἑνατος”, Ed. Zervos, S., 1911; Athena 23. Chapter 31, line 159

Ἔστι δὲ οὐκ ὀλίγον κἂν τῇ ἰνδικῇ νάρδω τὸ πεπτικὸν τῶν ψυχρῶν διαθέσεων· ὥσπερ δὲ τῶν ἀρωματικῶν τὴν νάρδον ἐνέβαλλεν ὁ Φίλων, οὕτως οἱ μετ’ αὐτὸν ἄλλος ἄλλο προσέ- θεσαν, σκίνου ἄνθος, κασίαν, ἄμωμόν τε καὶ κόστον· ὥσπερ δ’ αὖ πάλιν ὁ Φίλων τὸν κρόκον ἐνέβαλλεν πεπτικὸν φάρμακον καὶ χυμῶν καὶ διαθέσεων εὐπέπτων, οὕτως ἄλλοι σμύρνης τε καὶ καστορίου ἔμι- ξαν· οἱ πλεῖστοι δὲ αὐτῶν καλῶς ποιοῦντες, καὶ τὰ συνήθη ἡμῖν σπέρματα [παρέμιξαν], λέγω δὴ σελίνου τὸ σπέρμα καὶ κυμίνου, ἀνή- σου τε καὶ δαύκου καὶ πετροσελίνου καὶ ὅσα τοιαῦτα, ὥστε παραμυθήσασθαι τὴν ἀηδίαν τῶν πικρῶν φαρμάκων, εἰς ἀνάδοσιν τε καὶ

Aëtius Med., *Iatricorum liber xi* (0718: 011) “Oeuvres de Rufus d’Éphèse”, Ed. Daremberg, C., Ruelle, C.É. Paris: Imprimerie Nationale, 1879, Repr. 1963. Chapter 11, line 63

Τοῦ Πρεσβύτου τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς λιθιῶντας, φασὶ δέ τινες, καὶ τῶν ἔξωθεν λίθων δύνασθαι θρυβεῖν, ὡς τὸ πρὸ αὐτοῦ· Ἀκόρου, φοῦ, ὑπερικοῦ ἀνὰ ⚭ ζ’, πράσου σπέρματος ⚭ ιβ’, ναρδουστάχους ⚭ ι’, κασίας, λινοσπέρμου, κυπέρου ἀνὰ ⚭ κε’· μέλιτι ἀναλάμβανε· ἡ δόσις κυάμου μέγεθος.

Aëtius Med., *Iatricorum liber xi* Chapter 29, line 94

Παραλαμβανέσθω δὲ καὶ τὰ διὰ στόματος διδόμενα, τῆς μὲν δυσουρίας ἐπειγούσης, μήκωνος λευκῆς πεφωγμένης σπέρμα λεῖον· ἐμπάσσεται δὲ ὅσον ⚭ α’ εἰς κυάθους δ’ ἀφεψήματος σχοίνου ἄνθους ἢ καλάμου ἰνδικοῦ, ἢ γλυκυρρίζης· βιαιότερα δὲ ἐστὶ τούτων μῆλον, φοῦ, ἄκορον, δαῦ- κος.

Aëtius Med., *Iatricorum liber xii* (0718: 012) “Ἀετίου λόγος δωδέκατος”, Ed. Kostomiris, G.A. Paris: Klincksieck, 1892. Chapter 33, line 18

οἱ δὲ βάρβαροι ἰνδοὶ κόπτοντες καὶ σήθοντες τὰ ξηρὰ φύλλα τῆς κύπρου ἀποτιθέασιν, ἐπὶ δὲ τῆς χρείας ὕδατι ζέοντι φυρῶντες καὶ προσραίνοντες ὄξους ὀλίγον ἢ ροῦ μαγειρικοῦ ἀφέψημα ἐπιτιθέασιν τῷ φλεγμαίνοντι τόπῳ, ἄνωθεν ἐπιτι- θέντες φύλλα κίκεως ἢ καρπάσου, εἰ δὲ μή, κράμβης.

Aëtius Med., *Iatricorum liber xii* Chapter 53, line 35

Ἐλαίου κικίνου, ἐλαίου τηλίνου, μανδραγόρου χυλοῦ ἀνὰ ⚭ λβ’, ἀρτεμισίας χυλοῦ, λαπάθου χυλοῦ ἀνὰ ⚭ κδ’, πιτυίνης, τερεβινθίνης, στέατος χηνείου ἀνὰ ⚭ μη’, βάτου χυλοῦ ⚭ ις’, βουτύρου νεαροῦ ⚭ μη’, λυκίου ἰνδικοῦ ⚭ κδ’, αἵματος τραγείου ξηροῦ ⚭ ις’, κιττοῦ δακρύου ⚭ λβ’, χαλβάνης ⚭ μη’, ὀποπάνακος ⚭ λβ’.

Aëtius Med., *Iatricorum liber xii* Chapter 68, line 44

Παραδόξως δὲ ποιεῖ ἐπ’ αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ξηρίον, ὃ ἀσκληπιὸν ὀνομάζουσι καὶ τὸ ἰνδὸν ξηρίον, ἐμπασσόμενον αὐτοῖς τοῖς ὀδυνωμένοις τόποις ἐν τῷ λουτρῷ· πάνυ καλόν.

1.26. AËTIUS

Aëtius Med., Iatricorum liber xv (0718: 015) “Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ λόγος δέκατος πέμ-
πτος”, Ed. Zervos, S., 1909; Athena 21. Chapter 13, line 141

Ἐλκύσματος, ἐλαίου γλυκέος ἀνὰ δραχμὰς β, πίσης, κηροῦ, κο- λοφωνίας ἀνὰ
οὐγγίας, ιστ, συμφύτου ρίζης κεκομμένης λεπτοτάτης καὶ σεσησμένης οὐγγίας β, αἵ-
ματος δρακοντίου οὐγγίας β, ὕδατος θαλασσίου οὐγγίας κ. Ἐψε τὴν λιθάργυρον, τὸ
ἔλαιον καὶ τὸ θα- λάσσιον ὕδωρ μέχρις ἀμολύντου, εἴτα τήξας τὰ τηκτὰ καὶ διηθήσας
ἐπίβαλλε τοῖς ἐψηθεῖσι· καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπίπασσε τὸ δρα- κόντιον καὶ σύμ-
φυτον, καὶ ἐνώσας καὶ ψύξας καὶ μαλάξας ἀνάπλას- σε μαζία καὶ χρῶ· συνάγεται δὲ
τὸ δρακόντιον αἶμα ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ ἐκ τῆς δρακοντίου βοτάνης.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi (0718: 016) “Gynaekologie des Aëtios”, Ed. Zervos,
S. Leipzig: Fock, 1901. Chapter 118, line 8

Δεῖ οὖν ἐπὶ τούτων τοῖς στύφουσι προσαντλεῖν καὶ προσθέτοις χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ
δακτυλίου προει- ρημένοις, μάλιστα δὲ σιδίοις μετὰ βουτύρου ἢ λυκίῳ ἰνδικῶ μετὰ
ὕσώπου, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐπὶ τῶν <ἐν ἔδρᾳ παθῶν> προγεγραμ- μένοις.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 121, line 8

ἐπὶ τούτων ἀρμόζει κάθαρσις δι’ <ὀνείου γάλακτος>, καὶ ἔμετοι ἀπὸ δείπνου, ἀφι-
δρώσεις ἐν βαλανείῳ καὶ ἐμβάσεις εἰς θερμὸν ὕδωρ, καὶ κλυσμός δι’ οἴνου θερμοῦ
μετὰ νίτρου, ἢ τρυγὸς οἴνου κε- καυμένης· μετὰ δὲ ταῦτα θερμῷ ὕδατι καταχρίειν
τοὺς τόπους, ἢ λυκίῳ ἰνδικῶ, ἢ ἀμόργῃ, ἢ βουτύρῳ μετὰ θείου, ἢ κηρωτῇ μυρσι- νίνη
μετὰ λιθαργύρου, ἢ στυπτηρίᾳ μετὰ μέλιτος, ἢ σιδίοις μετὰ μυρσίνης καὶ μέλιτος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 126, line 7

ὀποβαλσάμου γοα· ἐλαίου ἰνδικοῦ ἢ ἐτέρου γογ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 142, line 7

α. καλάμου ἰν- δικοῦ γοστ, ἥτοι οὐγ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 142, line 7

κάρυα ἰνδικὰ γ. σανδαράχης γράμματα ιστ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 150, line 1

ΘΥΜΙΑΜΑ ΡΟΔΑΤΟΝ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΑΡΧΟΥ.

Κασίας, σμύρνης, βδελλίου, ἄρναβῶ, καλάμου ἰνδικοῦ, σαρούα, καρποβαλσάμου,
λαδάνου λιπαροῦ, ὕπνου, φύλλων, ἀνὰ γογ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 151, line 2

καλάμου ἰνδικοῦ, ναρδοστάχυος, ὀνύχων μεγάλων, βδελλίου, καρ- ποβαλσάμου,
κρόκου, κασίας, ἀνὰ γογ.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

1.27 Anonymi De Astrologia Dialogus

“” (From Wikipedia²⁵)

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) (4374: 001) “Anonymi christiani Hermippus De astrologia dialogus”, Ed. Kroll, W., Viereck, P. Leipzig: Teubner, 1895; Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. Page 51, line 20

οὔτε γὰρ καρκίνον μὲν λέγουσιν Ἀρμενίας καὶ Ἀφρικῆς κυριεύειν οὔτ’ αὖ αἰγοκέρωτα Συρίας καὶ Ἰνδικῆς, ἔτι δὲ καὶ Θράκης εὖ φρονῶν ἄν τις πιστεύσειεν.

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) Page 51, line 26

ἢ πῶς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ζῳδίων Ἰνδικῆς ἅμα καὶ Θράκης ἐφέξει τὴν ἐφορείαν;

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) Page 52, line 3

οὔτε γὰρ ταύτου κλίματός εἰσιν οὔτε ὑπὸ τὸν αὐτὸν παράλληλον πίπτουσιν, εἴ γε Θράκη μὲν τοῦ ἰσημερινοῦ τὸ μέσον ἀπόστημα πέντε καὶ τεσσαράκοντα μοίρας ἀφίσταται, Ἰνδικὴ δὲ τὸ μέγιστον πεντεκαίδεκα.

1.28 Timotheus of Gaza

Timotheus of Gaza (sometimes referred to as Timothy of Gaza) was a Greek grammarian active during the reign of Anastasius, i.e. 491-518. He is the author of a book on animals[1] which may have been the source of the Arabic Nu’ut al-Hayawan.[2] (From Wikipedia²⁶)

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) (2449: 003) “Excerpta ex Timothei Gazaei libris de animalibus”, Ed. Haupt, M., 1869; Hermes 3. Section 5, line 28

ἐὰν δὲ ἄρσιν ἦ, ἡ δὲ κύων θήλεια, τίκεται Λακωνικὸς κύων, ὥσπερ συγγινομένων κυνὸς καὶ τίγριδος τίκεται ὁ Ἰνδικὸς κύων.

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) Section 14, line 3

ὅτι ὁ Ἰνδικὸς πάνθηρ μύρου ὄζων διὰ τῆς εὐωδίας τὰ θηρία ἐφελκόμενος ἐπὶ τὸν ἴδιον ἄγει φωλεὸν καὶ κατεσθίει.

25.

26. http://en.wikipedia.org/wiki/Timotheus_of_Gaza

1.28. TIMOTHEUS OF GAZA

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 2

ὅτι ἡ καμηλοπάρ- δαλις ζῷον ἐστὶν Ἰνδικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ ἐπιμιξίας ζῶων ἑτερογενῶν.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 4

ὅτι διὰ Γάζης παρήλθε τις ἀνὴρ ἀπὸ τῶν Ἰνδικῶν, Ἀελίσσιος δὲ τὸ γένος, ἄγων δύο καμηλοπαρδάλεις καὶ ἐλέ- φαντα τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 8

τοῦτο ἐθεάθη καὶ ἐφ' ἡμῶν· τῷ γὰρ βασιλεῖ τῷ Μονομάχῳ καὶ ἄμφω ταυτὶ τὰ ζῶα προσαχθέντα ἐξ Ἰνδίας ὡς θαῦμα ἐπὶ τοῦ τῆς Κων- σταντινουπόλεως θεάτρου ἐκάστοτε τῷ λαῷ ἐπεδείκνυντο.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 25, line 15

τούτους δὲ γοητεύοντες οἱ Ἰνδοὶ κοιμίζουσι καὶ ἀναιροῦσι καὶ ἀφαιροῦνται τοὺς λίθους· πολλάκις δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς φωλεοὺς ἔλκονται οἱ θηρευταὶ καὶ ἀπόλ- λυνται.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 25, line 19

ὅτι οἱ Ἰνδοὶ ἐσθίοντες τὴν τῶν δρακόντων καρδίαν ἢ τὸ ἥπαρ νοοῦσι τί τὰ ἄλογα ζῶα φθέγγονται.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 31, line 14

ὅτι εἰσὶ σύες μονώνυχες καὶ ὄνος Ἰνδικὸς μονώνυξ καὶ κερατώδης· τὸ δὲ κέρας αὐτοῦ ποιεῖ θεραπείαν καὶ μόνῳ ἀποφέρεται τῷ βασιλεῖ.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 32, line 6

ὅτι ἐν μεσημβρίᾳ πλέον τῶν ἄλλων ζῶων ὁδεύουσι καὶ πρὸς ἀστέρας ἐν νυκτὶ τὰς ὁδοὺς γινώσκουσιν· ὅθεν ἐπ' αὐταῖς οἱ Ἰνδοὶ τὴν χρυσῆν κόνιν τῶν Ἰνδικῶν μυρμήκων κλέπτουσι πρὸς ἀνατολὰς ὁδεύοντες.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 32, line 9

ὅτι τῶν μυρμήκων ἐν τῷ καύματι ἐν τοῖς φωλεοῖς δια- τριβόντων κλέπτουσιν οἱ Ἰνδοὶ τὴν αὐτῶν χρυσόκονιν.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 45, line 8

ὅτι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς βόες λέγονται, ἐρχόμενοι δὲ παρὰ τὸν Νεῖλον ῥινοκέρωτες.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 51, line 13

ὅτι οὗτοι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τρυγῶσι τὰ πεπέρια, τέχνη ἀπατῶμενοι καὶ μμήσει.

1.29 Salaminus Hermias Sozomenus

Salminius Hermias Sozomenus[1] (Σωζομενός) (c. 400 – c. 450) was a historian of the Christian Church.

Sozomen's second work continues approximately where his first work left off. He wrote it in Constantinople, around the years 440 to 443 and dedicated it to Emperor Theodosius II.

The work is structured into nine books, roughly arranged along the reigns of Roman Emperors:

Book I: from the conversion of Constantine I until the Council of Nicea (312-325) Book II: from the Council of Nicea to Constantine's death (325-337) Book III: from the death of Constantine I to the death of Constans I (337-350) Book IV: from the death of Constans I to the death of Constantius II (350-361) Book V: from the death of Constantius I to the death of Julian the Apostate (361-363) Book VI: from the death of Julian to the death of Valens (363-375) Book VII: from the death of Valens to the death of Theodosius I (375-395) Book VIII: from the death of Theodosius I to the death of Arcadius (375-408). Book IX: from the death of Arcadius to the accession of Valentinian III (408-25).

Book IX is incomplete. In his dedication of the work, he states that he intended cover up to the 17th consulate of Theodosius II, that is, to 439. The extant history ends about 425. Scholars disagree on why the end is missing. Albert Guldenpenning supposed that Sozomen himself suppressed the end of his work because in it he mentioned the Empress Aelia Eudocia, who later fell into disgrace through her supposed adultery. However, it appears that Nicephorus, Theophanes, and Theodorus Lector did read the end of Sozomen's work, according to their own histories later. Therefore most scholars believe that the work did actually come down to that year, and that consequently it has reached us only in a damaged condition. (From Wikipedia²⁷)

---

27. http://en.wikipedia.org/wiki/Salaminus_Hermias_Sozomenus

1.29. SALAMINIUS HERMIAS SOZOMENUS

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (2048: 001) “Sozomenus. Kirchengeschichte”, Ed. Bidez, J., Hansen, G.C. Berlin: Akademie-Verlag, 1960; *Die griechischen christlichen Schriftsteller* 50. Book 2, chapter 24, section 1, line 2

Ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον παρειλήφαμεν καὶ τοὺς ἔνδον τῶν καθ’ ἡμᾶς Ἰνδῶν, ἀπειράτους μείναντας τῶν Βαρθολομαίου κηρυγμάτων, μετασχεῖν τοῦ δόγματος ὑπὸ Φρουμεντίῳ, ἱερεῖ καὶ καθηγητῇ γενομένῳ παρ’ αὐτοῖς τῶν ἱερῶν μαθημάτων.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 1, line 5

ἵνα δὲ γνοίημεν καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ τοῦ συμβάντος περὶ τοὺς Ἰνδοὺς οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ὥς τις τερατολογεῖσθαι δοκεῖ, τὴν σύστασιν λαβεῖν τὸ τῶν Χριστιανῶν δόγμα, ἀναγκαῖον καὶ τὴν αἰτίαν τῆς Φρουμεντίου χειροτονίας διεξελεῖν· ἔχει δὲ ὧδε.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 5, line 2

οὗς ζηλώσας Μερόπιός τις φιλόσοφος Τύριος τῆς Φοινίκης παρεγένετο εἰς Ἰνδοὺς.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 5, line 4

ἱστορήσας δὲ τῆς Ἰνδικῆς ὅσα γε αὐτῷ ἐξεγένετο, τῆς ἐπανόδου εἵχετο νηὸς ἐπιτυχὼν στελλομένης εἰς Αἴγυπτον.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 5, line 7

συμβάν δὲ κατὰ χρεῖαν ὕδατος ἢ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων εἰς ὄρμον τινὰ προσσχεῖν τὴν ναῦν, καταδραμόντες οἱ τῇδε Ἰνδοὶ κτείνουσι πάντας καὶ τὸν Μερόπιον· ἔτυχον γὰρ τότε λύσαντες τὰς πρὸς Ῥωμαίους σπονδάς.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 8, line 1

ἀντιβολουῖσαν δὲ τὴν βασιλίδαν ἠδέσθησαν, καὶ τὰ βασίλεια καὶ τὴν ἡγεμονίαν Ἰνδῶν διώκουν.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 8, line 3

ὁ δὲ Φρουμέντιος θείαις ἴσως προτραπείς ἐπιφανείαις ἢ καὶ αὐτομάτως τοῦ θεοῦ κινουῖντος ἐπυνθάνετο, εἴ τινες εἶεν Χριστιανοὶ παρ’ Ἰνδοῖς ἢ Ῥωμαῖοι τῶν εἰσπλεόντων ἐμπόρων.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 10, line 2

συντυχὼν δὲ Ἀθανασίῳ τῷ προϊστάμενῳ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας τὰ κατ’ Ἰνδοὺς διηγήσατο καὶ ὥς ἐπισκόπου δέοι αὐτοῖς τῶν αὐτόθι Χριστιανῶν ἐπιμελησο-

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

μένου.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 10, line 5

ὁ δὲ Ἀθα- νάσιος τοὺς ἐνδημοῦντας ἱερέας ἀγείρας ἐβουλεύσατο περὶ τούτου· καὶ χειρο- τονεῖ αὐτὸν τῆς Ἰνδικῆς ἐπίσκοπον, λογισάμενος ἐπιτηδειότατον εἶναι τοῦ- τον καὶ ἱκανὸν πολλὴν ποιῆσαι τὴν θρησκείαν, παρ' οἷς πρῶτος αὐτὸς ἔδειξε τὸ Χριστι- ανῶν ὄνομα καὶ σπέρμα παρέσχετο τῆς τοῦ δόγματος μετουσίας.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 11, line 1

ὁ δὲ Φρουμέντιος πάλιν εἰς Ἰνδοὺς ὑποστρέψας λέγεται τοσοῦτον εὐκλεῶς τὴν ἱερωσύνην μετελθεῖν, ὥς ἐπαινεθῆναι παρὰ πάντων τῶν αὐτοῦ πειρα- θέντων, οὐχ ἧττον ἢ τοὺς ἀποστόλους θαυμάζουσι, καθότι καὶ ἐπισημό- τατον αὐτὸν ὁ θεὸς ἀπέ- φηνε, πολλὰς καὶ παραδόξους ἰάσεις καὶ σημεῖα καὶ τέρατα δι' αὐτοῦ δημιουργήσας.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 11, line 5

ἡ μὲν δὲ παρ' Ἰνδοῖς ἱερωσύνη ταύτην ἔσχεν ἀρχήν.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 7, chapter 15, section 6, line 6

προθυμότερους δὲ τοὺς ἐν τῷ Σεραπείῳ παρεσκεύαζεν εἶναι τὸ συνειδέναι σφίσιν ἃ τετολήμασιν, ἔπειτα δὲ καὶ Ὀλύμπιός τις ἐν φιλοσόφου σχήματι συνὼν αὐτοῖς καὶ πείθων χρῆναι μὴ ἀμελεῖν τῶν πατρίων, ἀλλ' εἰ δέοι ὑπὲρ αὐτῶν θνήσκειν· καθαιρου- μένων δὲ τῶν ξοάνων ἀθυμοῦντας ὁρῶν συνεβούλευε μὴ ἐξίστασθαι τῆς θρησκείας, ὕλην φθαρτὴν καὶ ἰνδάλματα λέγων εἶναι τὰ ἀγάλματα καὶ διὰ τοῦτο ἀφα- νισμόν ὑπομένειν, δυνάμεις δὲ τινὰς ἐνοικῆσαι αὐτοῖς καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀπο- πτῆναι.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 7, chapter 26, section 3, line 2

τὸ δὲ τὸν σίελον εἰς τὸ στόμα δεξάμενον αὐτίκα κατέπεσε· καὶ νεκρὸν κείμενον οὐ μείον τῶν παρ' Ἰνδοῖς ἱστορουμένων ἐρπετῶν διεφάνη τὸ μέγεθος· ἀμέλει τοι, ὥς ἐπυθόμην, ὑπὸ ζεύγεσιν ὀκτῶ εἰς τὸ πλησίον πεδίον ἐξελκύσαντες αὐτὸ οἱ ἐπιχώριοι κατέκαυσαν, ὅπως μὴ διασαπείῃ τὸν ἀέρα λυμῆνηται καὶ λοιμώδη ποιήσῃ.

1.30 Papyri magicae

“” (From Wikipedia²⁸)

What dates for this?

Magica, Papyri magicae Preisendanz number 13, line 19

28.

1.31. PROCOPIUS

ἀπηρτίσθω δὲ ἡ τράπεζα τοῖς ἐπιθύμασι τούτοις, συγγενικοῖς οὖσι τοῦ θεοῦ – ἐκ δὲ ταύτης τῆς βίβλου Ἑρμῆς κλέψας τὰ ἐπιθύματα ζ' προσεφώνησεν <ἐν> ἑαυτοῦ ἱερᾷ βύβλῳ ἐπικαλουμένη 'Πτέρυγι' – τοῦ μὲν Κρόνου στύραξ (ἔστιν γὰρ βαρὺς καὶ εὐώδης), τοῦ δὲ Διὸς μαλάβαθρον, τοῦ δὲ Ἄρεως κόστος, τοῦ δὲ Ἡλίου λίβανον, τῆς δὲ Ἀφροδίτης νάρδος Ἰνδικός, τοῦ δὲ Ἑρμοῦ κασία, τῆς δὲ Σελήνης ζμύρνα.

1.31 Procopius

Procopius of Caesarea (Latin: Procopius Caesarensis, Greek: Προκόπιος ὁ Καισαρεύς; c. AD 500 – c. AD 565) was a prominent Byzantine scholar from Palaestina Prima. Accompanying the general Belisarius in the wars of the Emperor Justinian I, he became the principal historian of the 6th century, writing the Wars of Justinian, the Buildings of Justinian and the celebrated Secret History. He is commonly held to be the last major historian of the ancient world. (From Wikipedia²⁹)

Procopius Hist., De bellis (4029: 001) "Procopii Caesariensis opera omnia, vols. 1–2", Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1:1962; 2:1963. Book 1, chapter 19, section 3, line 1

αὕτη δὲ ἡ θάλασσα ἐξ Ἰνδῶν ἀρχο- μένη ἐνταῦθα τελευτᾷ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 16, line 1

μεθ' οὓς δὴ τὰ γένη τῶν Ἰνδῶν ἐστίν.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 23, line 1

Πλοῖα μέντοι ὅσα ἔν τε Ἰνδοῖς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ θαλάσσῃ ἐστίν, οὐ τρόπῳ τῷ αὐτῷ ὥπερ αἱ ἄλλαι νῆες πεποίηται.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 25, line 1

αἴτιον δὲ οὐχ ὅπερ οἱ πολλοὶ οἶονται, πέτραι τινὲς ἐνταῦθα οὔσαι καὶ τὸν σίδηρον ἐφ' ἑαυτὰς ἔλκουσαι (τεκμήριον δέ· ταῖς γὰρ Ῥωμαίων ναυσὶν ἐξ Αἰλᾶ πλεούσαις ἐς θάλασσαν τήνδε, καίπερ σιδήρῳ πολλῷ ἡρμοσμέναις, οὐποτε τοιοῦτον ξυνηνέχθη παθεῖν), ἀλλ' ὅτι οὔτε σίδηρον οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐς ταῦτα ἐπιτηδείων Ἰνδοὶ ἢ Αἰθίοπες ἔχουσιν.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 20, section 9, line 6

Τότε δὲ Ἰουστινιανὸς [ὁ] βασιλεὺς ἐν μὲν Αἰθίοψι βασιλεύοντος Ἑλλησθεαίου, Ἑσμιφαιίου δὲ ἐν Ὀμηρί- ταις, πρεσβευτὴν Ἰουλιανὸν ἔπεμψεν, ἀξιῶν ἄμφω Ῥωμαίοις διὰ

29. <http://en.wikipedia.org/wiki/Procopius>

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

τὸ τῆς δόξης ὁμόγνωμον Πέρσαις πολε-
μοῦσι ξυνάρασθαι, ὅπως Αἰθίοπες μὲν ὠνού-
μενοί τε τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν ἀποδιδόμενοί τε αὐτὴν ἐς Ῥω-
μαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι
γένωνται χρημάτων μεγάλων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ
οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρή-
ματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγ-
κεῖν (αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ μέταξα, ἐξ ἧς εἰώθασι τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν
Ἑλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τανῦν δὲ ση-
ρικὴν ὀνομάζουσιν), Ὀμηρίται δὲ ὅπως Κα-
ῖσον τὸν φυγάδα φύλαρχον Μαδδηνοῖς καταστήσωνται καὶ στρατῷ μεγάλῳ αὐτῶν
τε Ὀμηριτῶν καὶ Σαρακηνῶν τῶν

Μαδ-

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 20, section 12, line 2

τοῖς τε γὰρ Αἰθίοψι τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι πρὸς τῶν Ἰνδῶν ἀδύνατα ἦν, ἐπεὶ αἰεὶ οἱ
Περσῶν ἔμποροι πρὸς αὐτοῖς τοῖς ὁρμοῖς γινόμενοι, οὗ δὴ τὰ πρῶτα αἱ τῶν Ἰνδῶν νῆες
καταΐρουσιν, ἅτε χώραν προσοικοῦντες τὴν ὁμο-
ρον, ἅπαντα ὠνεῖσθαι τὰ φορτία
εἰώθασι, καὶ τοῖς Ὀμηρίταις χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις ἔρημόν τε καὶ
χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσιν ἐπ' ἀνθρώπους πολλῷ μαχιωτέρους ἰέναι.

Procopius Hist., De bellis Book 2, chapter 25, section 3, line 1

ἐκ τε γὰρ Ἰνδῶν καὶ τῶν πλησιοχώρων Ἰβήρων πάν-
των τε ὡς εἰπεῖν τῶν ἐν Πέρ-
σαις ἐθνῶν καὶ Ῥωμαίων τινῶν τὰ φορτία ἐσκομιζόμενοι ἐνταῦθα ἀλλήλοις ξυμ-
βάλ-
λουσι.

Procopius Hist., De bellis Book 7, chapter 35, section 23, line 2

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράσσετο τῇδε ἡπέρ μοι εἴρηται, ἐν τούτῳ τῶν τις Βελισαρίου
δορυφόρων, Ἰνδούλφ ὄνομα, βάρβαρος γένος, θυμοειδής τε καὶ δραστήριος, ὃς δὴ ἐν
Ἰταλίᾳ λειφθεὶς ἔτυχε, Τουτίλφ τε καὶ Γότ-
θοις προσεχώρησεν οὐδενὶ λόγῳ.

Procopius Hist., De bellis Book 7, chapter 35, section 29, line 2

ἅπερ ἅπαντα Ἰν-
δούλφ τε καὶ Γότθοι ἐλόντες κτείναντές τε τοὺς ἐν ποσὶν ἅπαντας
καὶ τὰ χρήματα ληϊσάμενοι παρὰ Του-
τίλαν ἦλθον.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 3, section 10, line 1

τὰ γὰρ ἐπιτηδεύματα μέχρι ἐς τοὺς ἀπογόνους παραπεμπόμενα τῶν προγε-
γενη-
μένων τῆς φύσεως ἰνδαλμα γίνεται.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 17, section 1, line 2

Ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον τῶν τινες μοναχῶν ἐξ Ἰνδῶν ἦκοντες, γνόντες τε ὡς Ἰουστι-
νιανῷ βασιλεῖ διὰ σπουδῆς εἶη μηκέτι πρὸς Περσῶν τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι Ῥωμαίους,
ἐς βασιλέα γενόμενοι οὕτω δὴ τὰ ἀμφὶ τῇ μετᾶξῃ διοικήσεσθαι ὡμολόγουν, ὡς μηκέτι
Ῥωμαῖοι ἐκ Περσῶν τῶν σφίσι πολεμίων ἢ ἄλλου τοῦ ἔθνους τὸ ἐμπόλημα τοῦτο ποι-
ήσονται· χρόνου γὰρ κατατρίψαι μῆκος ἐν χώρᾳ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἔθνη τὰ πολλὰ οὔση,
ἥπερ Σηρίνδα ὀνομάζεται, ταύτη τε ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐκμεμαθηκέναι ὁποῖα ποτὲ μηχανῇ
γίνε-
σθαι τὴν μέταξαν ἐν γῇ τῇ Ῥωμαίων δυνατὰ εἶη.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 23, section 2, line 1

1.32. PROCLUS PHIL.

τινὲς δὲ αὐτὸν Ἰνδοῦλφ ἐκάλουν.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 35, section 38, line 1

Γότθοι μὲν οὖν μεταξύ χίλιοι τοῦ στρατοπέδου ἐξαναστάντες ἐς Τικινόν τε πόλιν καὶ χωρία τὰ ὑπὲρ ποταμὸν Πάδον ἐχώρησαν, ὧν ἄλλοι τε ἡγοῦντο καὶ Ἰνδοῦλφ, οὐ- περ πρότερον ἐπεμνήσθην.

Procopius Hist., Historia arcana (= Anecdota) (4029: 002) “Procopii Caesariensis opera omnia, vol. 3”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1963. Chapter 17, section 34, line 3

Χρυσομαλλῶ δὲ αὕτη πάλαι μὲν ὀρχηστρὶς ἐγεγόνει καὶ αὔθις ἐταίρα, τότε δὲ ξὺν ἐτέρᾳ Χρυσομαλλοῖ καὶ Ἰνδαροῖ ἐν Παλα- τίῳ τὴν δίαιταν εἶχεν.

Procopius Hist., De aedificiis (lib. 1–6) (4029: 003) “Procopii Caesariensis opera omnia, vol. 4”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1964.

Procopius Hist., De aedificiis (lib. 1–6) Book 6, chapter 1, section 6, line 1

Νεῖλος μὲν ὁ ποταμὸς ἐξ Ἰνδῶν ἐπ’ Αἰγύπτου φερό- μενος δίχᾳ τέμνει τὴν ἐκείνη γῆν ἄχρι ἐς θάλασσαν.

1.32 Proclus Phil.

Proclus Lycæus (play /ˈprɒkləs ˌlaɪˈsiːəs/; 8 February 412 – 17 April 485 AD), called the Successor (Greek *Πρόκλος ὁ Διάδοχος*, *Próklos ho Diádokhos*), was a Greek Neoplatonist philosopher, one of the last major Classical philosophers (see Damascius). He set forth one of the most elaborate and fully developed systems of Neoplatonism. He stands near the end of the classical development of philosophy, and was very influential on Western medieval philosophy (Greek and Latin) as well as Islamic thought.

”Wherever there is number, there is beauty.”

Proclus, quoted by M. Kline, *Mathematical Thought from Ancient to Modern Times* (From Wikipedia³⁰)

Proclus Phil., In Platonis Cratylum commentaria (4036: 009) “Procli Diadochi in Platonis Cratylum commentaria”, Ed. Pasquali, G. Leipzig: Teubner, 1908. Section 71, line 77

μετέχουσιν δ’ ἄλλως ἄλλοι καὶ τούτων, οἷον Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν ἐπιχώριον φωνὴν τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν ἔλαβον ὀνόματα, Χαλδαῖοι δὲ καὶ Ἰνδοὶ ἄλλως κατὰ τὴν οἰ- κείαν γλῶσσαν καὶ Ἑλληνες ὡσαύτως κατὰ τὴν σφετέραν διά- λεκτον.

30. <http://en.wikipedia.org/wiki/Proclus>

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Proclus Phil., In Platonis Timaeum commentaria Volume 1, page 208, line 18

φιλεῖ, τοῖς δὲ θεοῖς ὁ σπουδαῖος ὁμοιότατος, καὶ διότι <ἐν φρουρᾷ> ὄντες οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντεχόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος ὡς δεσμωτηρίου συνειλημμένοι δεῖσθαι τῶν θεῶν ὀφείλουσι περὶ τῆς ἐντεῦθεν μεταστάσεως, καὶ ὅτι ὡς παῖδας πατέρων ἀποσπασθέντας εὐχεσθαι προσήκει περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀληθινούς ἡμῶν πατέρας, τοὺς θεούς, ἐπανόδου, καὶ ὅτι ἀπάτορές τινες ἄρα καὶ ἀμήτορες εἰκόσιν εἶναι οἱ μὴ ἀξιοῦντες εὐχεσθαι μηδὲ ἐπιστρέφειν εἰς τοὺς κρείττονας, καὶ ὅτι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οἱ σοφίᾳ διανεγκόντες περὶ εὐχᾶς ἐσπούδασαν, Ἰνδῶν μὲν Βραχμᾶνες, Μάγοι δὲ Περσῶν, Ἑλλήνων δὲ οἱ θεολογικώτατοι, οἱ καὶ τελετὰς κατεστήσαντο καὶ μυστήρια· Χαλδαῖοι δὲ καὶ τὸ ἄλλο θεῖον ἐθεράπευσαν καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν τῶν θεῶν θεὸν εἰπόντες ἐσέφηθησαν, πολλοὶ δέοντες διὰ τὴν ἀρετὴν ὑπερφρονεῖν τῆς ἱερᾶς θρησκείας· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ὅτι μέρος ὄντας τοῦ παντός δεῖσθαι προσήκει τοῦ παντός· παντὶ γὰρ ἢ πρὸς τὸ ὅλον ἐπιστροφή παρέχεται τὴν σωτηρίαν· εἴτε οὖν ἀρετὴν ἔχεις, παρακλητέον σοι τὸ τὴν ὅλην ἀρετὴν προειληφός· τὸ γὰρ πᾶν ἀγαθὸν αἷτιόν ἐστι καὶ σοὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ σοὶ προσήκοντος· εἴτε

1.33 Agathias Scholasticus

Agathias or Agathias Scholasticus (Ancient Greek: Ἀγαθίας σχολαστικός) c. AD 530[1]–582[1]/594), of Myrina (Mysia), an Aeolian city in western Asia Minor (now in Turkey), was a Greek poet and the principal historian of part of the reign of the Roman emperor Justinian I between 552 and 558. (From Wikipedia³¹)

Agathias Scholasticus Epigr., Hist., Historiae (4024: 001) “Agathiae Myrinaei historiarum libri quinque”, Ed. Keydell, R. Berlin: De Gruyter, 1967; Corpus fontium historiae Byzantinae 2. Series Berolinensis. Page 73, line 24

4 πρῶτοι μὲν γὰρ ὧν ἀκοῇ ἴσμεν Ἀσσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώσασθαι πλὴν Ἰνδῶν τῶν ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.

1.34 Olympiodorus the Younger

---

31. <http://en.wikipedia.org/wiki/Agathias>

1.34. OLYMPIODORUS THE YOUNGER

Olympiodorus the Younger (Greek: Ὀλύμπιόδωρος ὁ Νεώτερος)(c. 495-570) was a Neoplatonist philosopher, astrologer and teacher who lived in the early years of the Byzantine Empire, after Justinian's Decree of 529 A.D. which closed Plato's Academy in Athens and other pagan schools. Olympiodorus was the last pagan to maintain the Platonist tradition in Alexandria (see Alexandrian School); after his death the School passed into the hands of Christian Aristotelians, and was eventually moved to Constantinople.

Among the extant writings of Olympiodorus the Younger are a biography of Plato, commentaries on several dialogues of Plato and on Aristotle, and an introduction to Aristotelian philosophy. Olympiodorus also provides information on the work of the earlier Neoplatonist Iamblichus which is not found elsewhere. The surviving works are:

Commentary on Plato's Alcibiades
Commentary on Plato's Gorgias
Commentary on Plato's Phaedo
Life of Plato
Introduction (prolegomena) to Aristotle's logic
Commentary on the Aristotle's Meteorology
Commentary on the Aristotle's Categories

In addition, a Commentary by Olympiodorus is extant on Paulus Alexandrinus' Introduction to astrology (which was written in 378 AD). Although the manuscript of the Commentary is credited in two later versions to a Heliodorus, L.G. Westerink argues that it is actually the outline of a series of lectures given by Olympiodorus in Alexandria between May and July 564 AD. The Commentary is an informative expatiation of Paulus' tersely written text, elaborating on practices and sources. The Commentary also illuminates the developments in astrological theory in the 200 years after Paulus. (From Wikipedia³²)

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria (4019: 003) "Olympiodori in Aristotelis meteora commentaria", Ed. Stüve, G. Berlin: Reimer, 1900; Commentaria in Aristotelem Graeca 12.2.

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria Page 192, line 1n

<Τὸ γὰρ ἄφ' Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τοῦ ἐξ Αἰθιοπίας πρὸς τὴν Μαιῶτιν καὶ τοὺς ἐσχατεύοντας τῆς Σκυθίας τόπους πλέον ἢ πέντε πρὸς τρία τὸ μέγεθος.

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria Page 192, line 6

καὶ τοῦ μὲν μήκους ἐπὶ δυσμὰς τὰς Ἡρακλείους στήλας, πρὸς δὲ ἀνατολὰς τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, παρ' οἷς ἐστὶν ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα.

---

32. http://en.wikipedia.org/wiki/Olympiodorus_the_Younger

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii (4019: 004) “Olympiodorus. Commentary on the first Alcibiades of Plato”, Ed. Westerink, L.G. Amsterdam: Hakkert, 1956, Repr. 1982. Section 10, line 9

δεύτερον ἡμῖν συμβάλλεται πρὸς τὴν γνῶσιν πάντων τῶν ὄντων· εἰ γὰρ γινώσκομεν τὴν ψυχὴν, γνωσόμεθα καὶ οὓς ἔχει λόγους ἐν αὐτῇ, πάντων δὲ τῶν ὄντων ἔχει τοὺς λόγους καὶ τοὺς τύπους ὡς ἴνδαλμα τούτων οὕσα· συμβάλλεται ἡμῖν ἄρα ἡ αὐτῆς γνῶσις καὶ πρὸς τὴν τῶν ὄντων πάντων.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii Section 164, line 7

οὐ μόνον δὲ οὗτοι τοιοῦτοι, ἀλλὰ καὶ Ἴνδοι ἔχονται τῷ πάθει τούτῳ.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii Section 165, line 22

ἱματίων’ > δὲ ἔλξεις’ > φησὶ δύο μέρη λέγων, διότι ποδῆρεις χιτῶνας φοροῦσιν οἱ Πέρσαι (διὸ καὶ ἑλκεσίπεπλοι) καὶ Ἴνδοί, καθάπερ καὶ οἱ Ἴωνες.

1.35 Basilius

Is this Basil of Caesarea?

Basil of Caesarea, also called Saint Basil the Great, (329 or 330[5] – January 1, 379) (Greek: Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας) was the Greek bishop of Caesarea Mazaca in Cappadocia, Asia Minor (modern-day Turkey). He was an influential theologian who supported the Nicene Creed and opposed the heresies of the early Christian church, fighting against both Arianism and the followers of Apollinaris of Laodicea. His ability to balance his theological convictions with his political connections made Basil a powerful advocate for the Nicene position. (From Wikipedia³³)

Basilius Theol., Homiliae in hexaameron (2040: 001) “Basile de Césarée. Homélie sur l’hexaéméron, 2nd edn.”, Ed. Giet, S. Paris: Cerf, 1968; Sources chrétiennes 26 bis. Homily 3, section 6, line 9

Ἐκ μὲν γε τῆς ἔω, ἀπὸ μὲν χειμερινῶν τροπῶν ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ ποταμὸς ῥεῦμα πάντων ποταμίων ὑδάτων πλεῖστον, ὡς οἱ τὰς περιόδους τῆς γῆς ἀναγράφοντες ἱστορήκασιν· ἀπὸ δὲ τῶν μέσων τῆς ἀνατολῆς ὁ τε Βάκτρος, καὶ ὁ Χοάσπης, καὶ ὁ Ἀράξης, ἀφ’ οὗ καὶ ὁ Τάναϊς ἀποσχιζόμενος εἰς τὴν Μαιῶτιν ἔξεισι λίμνην.

Basilius Theol., Homiliae in hexaameron Homily 4, section 3, line 39

---

33. http://en.wikipedia.org/wiki/Basil_of_Caesarea

1.36. THEODORETUS

“Οτι γὰρ ταπεινότερα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἢ Αἴγυπτος, ἔργῳ ἔπεισαν ἡμᾶς οἱ θελήσαντες ἀλλήλοις τὰ πελάγη συνάψαι, τό τε Αἰγύπτιον καὶ τὸ Ἰνδικόν, ἐν ᾧ ἡ ἐρυθρά ἐστι θάλασσα.

Basilius Theol., Homiliae in hexaemeron Homily 6, section 9, line 28

Σημεῖον δὲ, ὅτι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Βρεττανοὶ τὸν ἴσον βλέπουσιν.

Basilius Theol., Homiliae in hexaemeron Homily 7, section 2, line 34

Ἄλλα γνωρίζουσιν οἱ τὴν Ἰνδικὴν ἀλιεύοντες θάλασσαν· ἄλλα, οἱ τὸν Αἰγύπτιον ἀγρεύοντες κόλπον· ἄλλα, νησιῶται· καὶ ἄλλα, Μαυρούσιοι.

Basilius Theol., Homiliae in hexaemeron Homily 8, section 8, line 16

Ὅποια καὶ περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ σκώληκος ἱστορεῖται τοῦ κερασφόρου· ὃς εἰς κάμπην τὰ πρῶτα μεταβαλὼν, εἶτα προΐων βομβυλιὸς γίνεται, καὶ οὐδὲ ἐπὶ ταύτης ἴσταιται τῆς μορφῆς, ἀλλὰ χάνοις καὶ πλατέσι πετάλοις ὑποπτεροῦται.

Basilius Theol., Epistulae (2040: 004) “Saint Basile. Lettres, 3 vols.”, Ed. Courtonne, Y. Paris: Les Belles Lettres, 1:1957; 2:1961; 3:1966. Epistle 1, section 1, line 32

Δοκῶ γάρ μοι, εἰ μὴ ὥσπερ τι θρέμμα θαλλῶ προδεικνυμένῳ ἐπόμενος ἀπηγόρευσα, ἐπέκεινα ἂν σε καὶ Νύσης τῆς Ἰνδικῆς ἐλθεῖν ἀγόμενον, καί, εἴ τι ἔσχατον τῆς καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένης χωρίον, καὶ τοῦτο ἐπιπλανη- θῇναι.

Basilius Theol., Enarratio in prophetam Isaiam [Dub.] (2040: 009) “San Basilio. Commento al profeta Isaia, 2 vols.”, Ed. Trevisan, P. Turin: Società Editrice Internazionale, 1939. Chapter 13, section 269, line 13

– “Εοικε δὲ χώραν τινὰ λέγειν ἐν τῷ ἔθνει τῷ Ἰνδικῷ τὴν Σουφεῖρ, περὶ ἣν οἱ πολυτίμητοι τῶν λίθων πεφύκασι γίνεσθαι.

1.36 Theodoretus

Theodoret of Cyrus or Cyrrhus (Greek: Θεοδώρητος Κύρρου; c. 393 – c. 457) was an influential author, theologian, and Christian bishop of Cyrrhus, Syria (423-457). He played a pivotal role in many early Byzantine church controversies that led to various ecumenical acts and schisms. He is considered blessed or a saint by the Eastern Orthodox Church.[1] (From Wikipedia³⁴)

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio (4089: 001) “Théodoret de Cyr. Thérapeutique des maladies helléniques, 2 vols.”, Ed. Canivet, P. Paris: Cerf, 1958; Sources chrétiennes 57. Book 1, section 25, line 6

34. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theodoretus>

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Εἰ δὲ ἄρα τοῦτό φατε, ὥς ἔξω μὲν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔφυσαν οἶδε οἱ ἄνδρες καὶ ἐτράφησαν, τὴν δὲ γε Ἑλληνικὴν ἡσκήθησαν γλῶτταν, πρῶτον μὲν ὁμολογεῖτε καὶ ἐν ἄλλοις ἔθνεσιν ἄνδρας γεγενῆσθαι σοφούς· καὶ γὰρ δὴ καὶ Ζάμολξιν τὸν Θρᾶκα καὶ Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην ἐπὶ σοφίᾳ θαυμάζετε, καὶ τῶν Βραχμῶν πολὺ παρ' ὑμῖν τὸ κλέος· Ἰνδοὶ δὲ οὗτοι, οὐχ Ἕλληνες.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 2, section 53, line 1

Εἵτα διδάσκει σαφῶς, ὥς οὐδὲν αὐτῶ τῶν ὀρωμένων προσέεικε, καὶ παντάπασιν ἀπαγορεύει μηδεμίαν εἰκόνα πρὸς μίμησιν τινος τῶν ὀρωμένων κατασκευάσαι καὶ νομίσαι τοῦτο δείκην εἶναι καὶ ἰνδαλμα τοῦ ἀοράτου Θεοῦ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5, section 58, line 7

Καὶ γὰρ Ἀνάχαρσιν θαυμάζουσιν, ἄνδρα Σκύθην, οὐκ Ἀθηναῖον οὐδὲ Ἀργεῖον οὐδὲ γε Κορίνθιον οὐδὲ Τεγεάτην ἢ Σπαρτιάτην, καὶ τοὺς Βραχμῶνας ὑπεράγανται, Ἰνδοὺς ὄντας, οὐ Δωριέας οὐδὲ Αἰολέας οὐδέ γε Ἰωνας· ἐπαινοῦσι δὲ καὶ Αἰγυπτίους ὥς σοφωτάτους· πολλὰς γάρ τοι καὶ παρὰ τούτων ἔμαθον ἐπιστήμας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5, section 66, line 7

Καὶ ἡ Ἑβραίων φωνὴ οὐ μόνον εἰς τὴν Ἑλλήνων μετεβλήθη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων καὶ Περσῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Σκυθῶν καὶ Σαυροματῶν καὶ ξυλ- λήβδην εἰπεῖν εἰς ἀπάσας τὰς γλώττας, αἷς ἅπαντα τὰ ἔθνη κεχρημένα διατελεῖ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5, section 73, line 1

Τοὺς δὲ γε Ἰνδοὺς καὶ τούτων πολλῶ σοφωτέρους εἶναι φασι.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 8, section 6, line 11

Ἦνίκα μὲν γὰρ μετὰ τῶν σωμάτων ἐπολιτεύοντο, νῦν μὲν παρὰ τούτους, νῦν δὲ παρ' ἐκείνους ἐφοίτων, καὶ ἄλλοτε μὲν Ῥωμαίοις, ἄλλοτε δὲ Ἰσπανοῖς ἢ Κελτοῖς διελέγοντο· ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἐξεδήμησαν, ὑφ' οὗ κατεπέμφθησαν, ἅπαντες αὐτῶν ἐνδελεχῶς ἀπολαύουσιν, οὐ μόνον Ῥωμαῖοι, καὶ ὅσοι γε τὸν τούτων ἀγαπῶσι ζυγὸν καὶ ὑπὸ τούτων ἰθύνονται, ἀλλὰ καὶ Πέρσαι καὶ Σκύθαι καὶ Μασσαγέται καὶ Σαυρομάται καὶ Ἰνδοὶ καὶ Αἰθίοπες, καὶ ξυλλήβδην εἰπεῖν ἅπαντα τῆς οἰκουμένης τὰ τέρματα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 9, section 15, line 4

Καὶ οὐ μόνον Ῥωμαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τούτοις τελούοντας, ἀλλὰ καὶ τὰ Σκυθικὰ καὶ τὰ Σαυροματικὰ ἔθνη καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας καὶ Πέρσας καὶ Σῆρας καὶ Ὑρκανούς καὶ Βακτριανούς καὶ Βρεττανούς καὶ Κίμβρους καὶ Γερμανούς καὶ ἀπαξαπλῶς

1.36. THEODORETUS

πᾶν ἔθνος καὶ γένος ἀνθρώπων δέξασθαι τοῦ σταυρωθέντος τοὺς νόμους ἀνέπει-
σαν, οὐχ ὅπλοις χρησάμενοι καὶ πολλαῖς μυριάσι λογάδων οὐδὲ τῇ τῆς Περσικῆς ὠμότη-
τος χρώμενοι βία, ἀλλὰ πείθοντες καὶ δεικνύντες ὀνησιφόρους τοὺς νόμους, καὶ οὐδὲ
δίχα κινδύνων τοῦτο ποιοῦντες, ἀλλὰ πολλὰς μὲν κατὰ πόλιν ὑπομένοντες πα-
ροινίας, πολλὰς δὲ καὶ παρὰ τῶν τυχόντων δεχόμενοι μάστιγας καὶ στρεβλούμενοι καὶ
καθειργνύμενοι καὶ πᾶσαν ιδέαν

κολαστη-

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Eranistes (4089: 002) “Theodoret of Cyrus. Eranistes”,
Ed. Ettlinger, G.H. Oxford: Clarendon Press, 1975. Page 64, line 31

Τὸν μέντοι ἄνθρωπον ἀπλῶς ἀκούσας, οὐκ εἰς τὸ ἄτομον ἀπερείδει τὸν νοῦν, ἀλλὰ
καὶ τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Σκύθην καὶ τὸν Μασσαγέτην καὶ ἀπαξ ἀπλῶς πᾶν γένος ἀνθρώ-
πων λογίζεται.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica (4089: 003) “Theodoret.
Kirchengeschichte, 2nd edn.”, Ed. Parmentier, L., Scheidweiler, F. Berlin:
Akademie-Verlag, 1954; Die griechischen christlichen Schriftsteller 44. Page 2,
line 21

Περὶ τῆς Ἰνδῶν πίστεως.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 73, line 1

Παρὰ δὲ Ἰνδοῖς κατὰ τοῦτον ἀνέτειλε τὸν χρόνον τῆς θεογνω-
σίας τὸ φῶς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 73, line 7

τότε τις Τύριος τῆς θύραθεν φιλοσοφίας μετέχων, τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν ἱστορῆσαι
ποθήσας, σὺν δύο μειρακίοις ἀδελφιδοῖς ἐξεδήμησεν· ὧν ἐπόθησε δὲ τυχῶν, ναυ-
τιλίᾳ χρώμενος ἐπανήει.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 74, line 5

ὁ δὲ Φρουμέντιος τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν τῆς τῶν γεγεννηκότων προτετίμηκε
θέας καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου κατα- λαβὼν πόλιν τὸν τῆς ἐκκλησίας ἐδίδαξε πρόεδρον,
ὥς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ νοερὸν εἰσδέξασθαι φῶς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 74, line 17

ἀποστολικάῃς γὰρ κεχηρμένος θαυματουργίαις τοὺς ἀντιλέγειν τοῖς λόγοις πειρω-
μένους ἐθήρευε, καὶ ἡ τερατουργία μαρ- τυροῦσα τοῖς λεγομένοις παμπόλλους καθ’
ἐκάστην ἡμέραν ἐζώγει. Ἰνδῶν μὲν οὖν ὁ Φρουμέντιος πρὸς θεογνωσίαν ἐγένετο πο-
δηγός.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia religiosa (= Philotheus) (4089: 004)
“Théodoret de Cyr. L’histoire des moines de Syrie, 2 vols.”, Ed. Canivet, P.,
Leroy-Molinghen, A. Paris: Cerf, 1:1977; 2:1979; Sources chrétiennes 234, 257.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Epistulae: Collectio Patmensis (epistulae 1–52) (4089:
005) “Théodoret de Cyr. Correspondance I”, Ed. Azéma, Y. Paris: Cerf, 1955; Sources
chrétiennes 40. Epistle 18, line t

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Διά τοι τοῦτο μικράν ἀναβολήν ἐπαγγέλλω· ἐλπίζομεν γάρ, ὡς τὸ ζοφῶδες τοῦτο καὶ τετριγὸς νέφος ὁ φιλάνθρωπος ἡμῶν ὅτι τάχιστα διασκεδάσει δεσπότης. APEOBINΔ*ω ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Epistulae: Collectio Patmensis (epistulae 1-52) Epistle 21, line t

Διὰ ταύτην τοίνυν τὴν ἱερὰν καὶ φιλτάτην τῷ Θεῷ κεφαλὴν ἀπολαυσάτω τῆς ὑμετέρας κηδεμονίας καὶ σωθήτω τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ τὸ σχῆμα. APEOBINΔ*α ΠΑΤΡΙΚΙΩ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Epistulae: Collectio Sirmondiana (epistulae 1-95) (4089: 006) “Théodoret de Cyr. Correspondance II”, Ed. Azéma, Y. Paris: Cerf, 1964; Sources chrétiennes 98. Epistle 23, line t

Ἀνιῶμαι δὲ μὴ πάντα ἐπαινῶν τὰ ὑμέτερα, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν ἐλλεῖπον τοῖς ἐπαίνοις ὁρῶν· ὅπερ εἰ δοίη προσγενέσθαι Θεός, ἐν ἅπασι τοῖς τῆς ἀρετῆς εἵδεσι κατὰ πάντων σχήσετε τὸ κράτος, τῶν τὴν αὐτὴν ὑμῖν βιοτὴν μετιόντων. APEOBINΔ*α ΠΑΤΡΙΚΙΩ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Isaiam (4089: 008) “Théodoret de Cyr. Commentaire sur Isaïe, vols. 1-3”, Ed. Guinot, J.-N. Paris: Cerf, 1:1980; 2:1982; 3:1984; Sources chrétiennes 276, 295, 315. Section 14, line 394

Εἵτα καθολικῶς· Ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη. Οὐ γὰρ μόνον ἀνθρωπόμορφα κατεσκεύαζον εἰδῶλα ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ κτήνεσιν ἐοικότα· καὶ διαφερόντως Αἰγύπτιοι πιθήκων καὶ κυνῶν καὶ λεόντων καὶ προβάτων καὶ κροκοδύλων προσεκύνουν ἰνδάλματα, Ἀκαρωνῖται δὲ καὶ μυίας εἶχον εἰκόνα, ἄλλοι δὲ νυκτερίδων προσεκύνουν εἰκασματα· καὶ τούτων ἐν τοῖς προοιμίοις ὁ προφητικὸς κατηγόρησε λόγος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Isaiam Section 17, line 181

Ἀλλὰ τούτους καταλύσας ὁ δεσπότης Χριστὸς τὰ τούτων σκῦλα τοῖς ἀποστόλοις διένειμε, τοὺς μὲν Ῥωμαίων, τοὺς δὲ Αἰγυπτίων, τοὺς δὲ Ἰνδῶν διδασκάλους χειροτονήσας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in Octateuchum (4089: 022) “Theodreti Cyrensis quaestiones in Octateuchum”, Ed. Fernández Marcos, N., Sáenz-Badillos, A. Madrid: Poliglota Matritense, 1979; Textos y Estudios «Cardenal Cisneros» 17.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in Octateuchum Page 15, line 17

πληθυντικῶς δὲ πάλιν τὰς «<συναγωγὰς>» ὠνόμασεν, ἐπειδὴ ἄλλο μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἄλλο δὲ τὸ Ποντικὸν καὶ τὸ Τυρρηνικὸν ἕτερον· καὶ ἄλλη μὲν ἡ Προποντίς, ἄλλος δὲ ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ ὁ Αἰγαῖος ἕτερος καὶ ἄλλος πάλιν ὁ Ἰώνιος κόλπος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon (4089: 023); MPG 80. Volume 80, page 697, line 31

Σοφερὰ ποία ἐστίν;

1.36. THEODORETUS

Χώρα τις ἔστι τῆς Ἰνδίας, ἣν οἱ γεωγράφοι χρυ- σῆν ὀνομάζουσι γῆν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon Volume 80, page 697, line 36

Ἐντεῦθεν δὲ αὐτοὺς κεῖσθαι φασὶ τῆς θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon Volume 80, page 700, line 29

Ποία πόλις ἐστὶν ἡ Θαρσεῖς;

Ἐνταῦθα Ἰνδικήν τινα χώραν ὠνόμασεν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon Volume 80, page 837, line 34

Καὶ ἤδη δὲ ἔφην, ὅτι πόλις ἦν αὕτη τῷ Ἰνδικῷ πελάγει παρακειμένη, Αἰθίοπας οἰκήτορας ἔχουσα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos (4089: 024); MPG 80. Volume 80, page 1204, line 3

Ὁ μὲν γὰρ ἔδραμε πρὸς Ἰνδοὺς, ὁ δὲ πρὸς Ἰσπανούς· καὶ ὁ μὲν τὴν Αἴγυπτον, ὁ δὲ τὴν Ἑλλάδα κατέλαβε· καὶ ἕτεροι μὲν τὴν Ἰουδαίαν ἐπιστεύθησαν ἄρδεν, ἔτε- ροι δὲ Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἄλλοι δὲ ἄλλων ἐθνῶν τὴν γεωργίαν ἐνεχειρίσθησαν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1384, line 29

Τούτους δὲ τοῖς ἱεροῖς διένειμεν ἀποστόλοις· τὸν μὲν Ῥωμαίων, τὸν δὲ Ἑλ- λήνων διδάσκαλον προστησάμενος· καὶ τοὺς μὲν Ἰν- δῶν, τοὺς δὲ Αἰγυπτίων κήρυκας ἀπο- φήνας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1805, line 30

Τούτῳ πειθόμενοι τῷ νόμῳ, πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἔδραμον, καὶ ὁ μὲν Ἰν- δοὺς, ὁ δὲ Αἰγυπτίους, ὁ δὲ Αἰθίοπας προσήγαγε τῷ Χριστῷ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1916, line 27

Ἀτλαντικὸς γὰρ κόλπος, καὶ Ὠκεανὸς, καὶ Τυρρηνικὸς, καὶ Ἰό- νιος τε, καὶ Αἰ- γαῖος, καὶ Ἀραβικὸς, καὶ Ἰνδικὸς, καὶ Εὐξείνιος Πόντος, καὶ Προποντις, καὶ Ἑλλήσπον- τος, καὶ ἕτερα πελάγη πολλαπλάσια τῶν εἰρημέ- νων.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Jeremiam Volume 81, page 736, line 37

Ἐμπόριον δὲ ἦν τοῦτο πά- λαι λαμπρὸν, καὶ νῦν οἱ πρὸς Ἰνδοὺς ἀποπλέοντες ἐκεῖ- θεν ἀνάγονται.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1036, line 36

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Ἕλληνες μὲν γὰρ, καὶ Ῥωμαῖοι, τὸν Ἄρηα κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν τῆς σκευῆς ἐξοπλίζουσι σχῆμα· Πέρσαι δὲ κατὰ τὸ σφέτερον· καὶ ἄλλως Ἴνδοι καὶ ἐτέρως Αἰθίοπες, ὡσαύτως δὲ καὶ ἕκαστον τῶν ὀνομαζομένων ἐθνῶν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1084, line 13

Αἰθιοπικὰ τοίνυν ταῦτα καὶ Ἰνδικὰ ἔθνη· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐκεῖθεν κομιζόμενα, λίθοι τίμιοι, καὶ χρυσίον, καὶ ἡδύσματα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1084, line 26

Σαβᾶ, καὶ Ἀσσοῦρ, καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου· (κδ΄.) Φέροντες ἐμπορίαν ἐν Μαχαλίμ, καὶ ἐν Γαλιμά· ὑάκινθον, καὶ ποικιλίαν, καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς ἐν μαγώζοις συγκειμένους, καταδεδεμένους ἐν σχοινίοις καὶ ἐν κυπαρισσίνοις πλοίοις, ἐν αὐτοῖς ἡ ἐμπορία σου. – Σαβᾶ ἔθνος Ἰνδικὸν ὀνομάζει· εὐρίσκομεν γὰρ καὶ ἐν τῇ τοῦ Σῆμ γεναλογία τοῦτο τὸ ὄνομα· Ἀσσοῦρ δὲ τὸν Ἀσσύριον· Χαρμὰν δὲ τὴν λεγομένην Καρμαήνην.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1204, line 48

Σαβᾶ δὲ, ὡς ἤδη ἔφην, ἔθνος ἐστὶν Αἰθιοπικὸν καὶ Ἰνδικόν· ἡ δὲ Δαιδὰν πλησιόχωρος τῆς Ἰδουμαίας· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλη Αἰθιοπική· Θαρσεῖς δὲ ἡ Καρχηδών.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores (4089: 029); MPG 81.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume 81, page 1724, line 27

Τὴν δὲ Θαρσίς, τινὲς μὲν Ταρσὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ὀνόματος συγγενείας ὑπέλαβον εἶναι, τινὲς δὲ τὴν Ἰνδίαν οὕτως ἔφασαν ὠνομάσθαι· συνιδεῖν οὐκ ἐθελήσαντες, ὡς τῶν Ἀσσυρίων ἡ βασιλεία τῆς Ἰνδῶν ἐστὶν ὁμορος· ἔθος δὲ τοῖς φεύγουσι τὰ ἐῴα ἐπὶ τὴν ἐσπέραν χωρεῖν, καὶ τοῖς τὰ νότια δραπετεύουσιν ἐπὶ τὰ βόρεια τρέχειν· ἄλλως τε καὶ εἰς τὴν Ἰόππην κατῆλθε, πόλιν παραλίαν τῆς Παλαιστίνης, ἵνα ἐκεῖθεν ἀπάρη· ἐπικεῖται δὲ τῇ πρὸς ἐσπέραν κειμένη θαλάττῃ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume 81, page 1724, line 36

Διὰ τούτου δὲ τοῦ πελάγους οὐκ ἂν ναυτιλία τις χρώμενος εἰς Ἰνδίαν ἀπέλθοι· μεταξὺ γὰρ τῆς τε ἡμετέρας θαλάττης, καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ἡπειρός ἐστὶ μέγιστη, ἡ μὲν οἰκουμένη, ἡ δὲ παντελῶς ἔρημος· καὶ ὄρη δὲ πλεῖστα καὶ μέγιστα, μεθ' ἃ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁ κόλπος, ᾧ τὸ Ἰνδικὸν ἀναμείκται πέλαγος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume 81, page 1725, line 5

1.37. PAULUS (MED.)

Ἐξ ὧν ποδηγηθέντες, τὸν μακάριόν φαμεν Ἰωνᾶν οὐκ εἰς Ἰνδίαν, ἀλλ' εἰς Καρχηδόνα ποιήσασθαι τὴν φυγὴν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli (4089: 030); MPG 82.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli Volume 82, page 337, line 44

Ἐδόθη γὰρ τοῦτο τοῖς κήρυξι διὰ τὰς διαφορούς τῶν ἀνθρώπων φωνάς· ἵνα πρὸς Ἰνδοὺς ἀφικνούμενοι, τῇ ἐκείνων χρώμενοι γλώττῃ, τὸ θεῖον προσφέρωσι κήρυγμα· καὶ Πέρσαις πάλιν διαλεγόμενοι, καὶ Σκύθαις, καὶ Ῥωμαίοις, καὶ Αἰ-γυπτίοις, ταῖς ἐκάστων κεχρημένοι φωναῖς τὴν εὐ-αγγελικὴν διδασκαλίαν κηρύττωσι.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Haereticarum fabularum compendium (4089: 031); MPG 83. Volume 83, page 381, line 1

Καὶ τὸν μὲν Ἀλδᾶν Σύροις ἀπέστειλε κήρυκα, Ἰνδοῖς δὲ τὸν Θωμᾶν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., De providentia orationes decem (4089: 032); MPG 83.

1.37 Paulus (med.)

Paul of Aegina or Paulus Aegineta (Aegina, 625?–690?) was a 7th-century Byzantine Greek physician best known for writing the medical encyclopedia *Medical Compendium in Seven Books*. For many years in the Byzantine Empire, this work contained the sum of all Western medical knowledge and was unrivaled in its accuracy and completeness.

The *Medical Compendium in Seven Books* is a medical treatise written in Greek the 7th century CE by Paul of Aegina a.k.a. Paulus Aegineta. The title in Greek is *Epitomes iatrikes biblio hepta*.

Although Byzantine medicine drew largely on ancient Greek and Roman knowledge, however, his works also contained many new ideas as he was a teacher from Alexandria. For example, in several volumes Paul of Aegina talks about bone structure and fractures, as shown below: ... (From Wikipedia³⁵)

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* (0715: 001) “Paulus Aegineta, 2 vols.”, Ed. Heiberg, J.L. Leipzig: Teubner, 9.1:1921; 9.2:1924; *Corpus medicorum Graecorum*, vols. 9.1 & 9.2.

---

35. http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_of_Aegina.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 2, chapter 53, section 1, line 10

Ἀρχιγένης δέ φησιν· καὶ ὁ ἄλλος ὁ Ἰνδικός, χρόα μὲν καὶ συστάσει ὁμοίος τῷ κοινῷ ἀλί, γεύσει δὲ μελιτώδης, φα- κοῦ δὲ μέγεθος ἢ τό γε πλεῖστον κυάμου, διατρωχθεὶς σφόδρα καθυ- γραίνειν δύναται.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 22, section 16, line 7

στίμμεως ὅπτοῦ πεπλυμένου ☐ <α>, μολίβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☐ <δ>, κρόκου ☐ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☐ <γ>· λείοις χρῶ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 24, section 8, line 7

χαλκίτιν λεάνας ἀνάλαβε δεδευμένῳ ὕδατι ἐλλυχνίῳ ἢ πριαπίσκῳ καὶ ἐντίθει τοῖς μυζωτήρσιν ἢ ῥοῦ τὸ ὄστρακον καύσας μίσγε αὐτῷ καὶ κηκίδος τὸ ἥμισυ καὶ ὡσαύτως χρῶ, ἢ λυκίῳ Ἰνδικῷ διάψα ἢ ὀνίδα καύσας ἐμφύσα τὴν σποδὸν ἢ χυλίσας τὴν ὀνίδα ἔνσταζε τὸν χυλόν, ἢ μυλίου λίθου σβεσθέντος ὅξει τὴν ἀτ- μίδα ὀσφραίνεσθω, ἢ καὶ παρεμπλαστικῷ τούτῳ κέχρησο· μάννης λιβά- νου μέρος <α>, ἀλόης μέρος ☐, ῥοῦ τῷ λευκῷ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ δι' ἐλλυχνιωτοῦ προστιθεὶς ἔξωθεν τῷ χρίσματι λαγωῦ τρίχας, ἢ τὴν κα- λουμένην λυχνίδα ἔνθεσ τῷ μυκτῆρι, ἢ σικύαν κούφην κατὰ τοῦ κατ' εὐθὺ τοῦ αἰμορραγοῦντος μυκτῆρος ὑποχονδρίου πρόσθεσ μεγάλην τε καὶ ἐπιμόνως, ἢ τὰ ὦτα στερρῶς ἐμφραττέτω, καὶ τὸ μέτωπον σπόγ- γοις ἐξ ὕδατος ψυ- χροῦ καταβρεχέσθω, ἢ σικύαν ἰνίῳ κολλᾶν μεθ' αἵ- ματος ἀφαιρέσεως, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ φλεβοτομεῖν, εἰ μὴδὲν κωλύει, καὶ

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 37, section 2, line 3

ψυκτικὸν δὲ καὶ τονωτικὸν πλαδῶντος στομάχου τοῦτο· ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλ- λων ☐ <ς>, γλυκυρίζης χυλοῦ ☐ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☐ <δ>· οἶνῳ γλυκεῖ ἀναλάμβανε καὶ ποιεῖ ὑπογλώττια.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 42, section 3, line 4

κάλλιστος δὲ καὶ οὗτος· ὀπίου, κρόκου, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας, ῥοός, λιβάνου, κηκίδος, ὑποκιστίδος, σιδίων, σμύρνης, ἀλόης ἴσα· ὕδατι δίδου τριώβολον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 46, section 6, line 13

<δ>· ὀξύμελί τε δο- τέον αὐτοῖς ἀπλᾶ τε βοηθήματα, οἶον ἄσαρον, νάρδον Κελτι- κὴν ἢ Ἰν- δικήν, σχοῖνον, πετροσέλινον· καὶ δεῖ ἐρεθίζειν τὴν γαστέρα διὰ τῆς ἀκαλή- φης ἢ λινοζώστεως ἐσθιομένων ἐφθῶν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 62, section 2, line 8

ἐνεργῶς δὲ πρὸς τοῦτο ποιοῦσι καὶ αἱ κολλητικαὶ τῶν ἐμπλάστρων, οἶον ἄρμο- νία, Ἰκέσιος, Ἀθηνᾶ, μηλίνη, Ἰνδική καὶ αἱ παραπλήσιοι.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 1, section 7, line 5

αἱ δὲ ὀχθώδεις ἐπαναστάσεις φλεγμαίνουσιν ἢ εἰλκωμέναι καταχρίεσθωσαν λυ- κίῳ Ἰν- δικῷ ἢ γλαυκίῳ ἢ ἀλόῃ ἢ τῷ Ἀνδρωνίῳ τροχίσκῳ ἢ τῇ Πολυεΐδου σφραγίδι ἢ καταπλαστέσθωσαν χόνδρῳ μετὰ χυλοῦ πολυγόνου ἢ ἄρνο- γλώσσου ἢ ἐλξίνῃ λείᾳ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 41, section 2, line 7

1.37. PAULUS (MED.)

ἔτι δὲ πρὸς τὰ ῥυπαρὰ τῶν ἐλκῶν ἢ τε Αἰγυπτία ποιεῖ καὶ αἱ δι' ἁλῶν κηρωταὶ συντακεῖσαι ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ αἱ χλωραὶ ἀνιέμεναι τό τε διὰ κισήρεως καὶ τὰ δι' ὀρόβου ξηρὰ καὶ ὁ μελάγχλωρος τροχίσκος· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ κριογενής.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 54, section 9, line 5

τινὲς δὲ καὶ πολυ- συνθέτοις ἐπὶ αὐτῶν εἰώθασι χρῆσθαι φαρμάκοις, ὁποῖά ἐστι τό τε διὰ τῶν μεταλλικῶν καὶ αἱ βάρβαροι προσαγορευόμεναι τό τε κίσσινον καὶ τὸ διὰ τοῦ ἡριγέροντος καὶ τὸ μελάγχλωρον ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ἡ ἄρμο- νία καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ὧν τὰς συνθέσεις καὶ τὸν τῆς χρήσεως τρόπον κατὰ τὸ ἔβδομον εὐρήσεις βιβλίον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 58, section 1, line 1

>

Ἐν Ἰνδικῇ καὶ τοῖς ἄνω τῆς Αἰγύπτου τόποις τὰ λεγόμενα δρα- κόντια συνίστανται, καθάπερ ἐλμινθώδη τινὰ ζῶα, ἐν τοῖς μυώδεσι τῶν μορίων, οἷον βραχίονι, μηροῖς, κνήμαις, ἐπὶ δὲ τῶν παιδίων καὶ πλευ- ροῖς, ὑπὸ τῷ δέρματι συνιστάμενα καὶ κινούμενα σαφῶς· εἴθ' ὅταν χρονίσῃ, κατὰ τι πέρας τοῦ δρακοντίου πυοῦται ὁ τόπος, καὶ τοῦ δέρματος ἀναστομυμένου ἔξω προέρχεται τοῦ δρακοντίου ἡ ἀρχή, ἐλκόμενον δὲ τὸ δρακόντιον ἀλγηδόνας ἐμποιεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπορραγείη.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 1, line 7

Ἀγάλοχον ξύλον ἐστὶν Ἰνδικὸν παραπλήσιον θύα εὐώδες, ὃ δια- μασώμενον πρὸς εὐωδίαν στόματος ποιεῖ· ἔστι δὲ καὶ θυμίαμα.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 10, line 87

Καρύφυλλον οὐ πρὸς τοῦνομα καὶ τὴν οὐσίαν ἔχει, ἀλλ' ἐκ τῆς Ἰνδίας οἷον ἄνθη τινὰ δένδρου καρφοειδῆ μέλανα, ὅσον δακτύλου σύν- εγγυς τὸ μῆκος, φέρεται ἄρωματίζοντα καὶ δριμέα, ὑπόπικρα, θερμά τε καὶ ξηρὰ περί που τρίτης τάξεως· ἃ πολὺ χρηστά ἐστὶν ἐν ὅψοις τε καὶ ἐτέροις φαρμάκοις.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 11, line 120

τὸν ἱερακίτην δὲ καὶ Ἰνδικὸν λίθον φασὶ περιεπτόμενον τὸ ἐκ τῶν αἱμορροΐδων ἰστᾶν αἷμα, τὸν δὲ σάπφειρον πινόμενον τοὺς ὑπὸ σκορπίου πληγέντας ὠφελεῖν καὶ τὸν ἀφροσέ- λινον τοὺς ἐπιλήπτους.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 11, line 153

Λύκιον ἐξ ἑτερογενῶν σύγκειται δυνάμεων, τῆς μὲν θερμῆς τε καὶ λεπτομεροῦς καὶ διαφορητικῆς, τῆς δὲ γεώδους ψυχρᾶς καὶ ἡρέμα στυφούσης, ὥστε ξηραίνειν κατὰ τὴν δευτέραν ἀπόστασιν, κατὰ δὲ τὸ θερμαίνειν καὶ ψύχειν μέσον· διόπερ ὡς ῥυπτικῶ μὲν αὐτῷ χρῶνται ἐπὶ τῶν ἐπισκοτούντων ταῖς κόραις, ὡς δὲ στυπτικῶ ἐπὶ κοιλιακῶν τε καὶ δυσεντερικῶν καὶ τῶν κακοήθων ἐλκῶν, ἐπὶ δὲ φλεγμονῶν ὡς διαφοροῦντι· προτερεύει δὲ τὸ Ἰνδικόν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 12, line 2

>

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Μάκερ φλοιός ἐστὶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος, ξηραίνων μὲν κατὰ τὴν τρίτην τάξιν, μέσος δὲ κατὰ θερμότητα καὶ ψῦξιν· ἔστι δὲ καὶ στυπτικὸς λεπτομερῆς· ὅθεν κοιλιακοῖς τε καὶ δυσεντερικοῖς ἀρμόττει.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 12, line 27

Μέλαν Ἰνδικόν, ὥς φησι Διοσκουρίδης, τῶν ψυχόντων ἐλαφρῶς ἐστὶ καὶ ῥυσούντων φλεγμονὰς καὶ οἰδήματα ἔλκη τε ἀνακαθαίροντων.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 13, line 2

>

Ναόκαφθον, οἱ δὲ νάκαφθον, Ἰνδικόν ἐστὶν ἄρωμα πρὸς μήτραν ἐστεγνωμένην ὑπατμιζόμενον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 13, line 9

ἰσχυροτέρα δὲ ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ τῆς Συριακῆς καὶ μελαντέρα.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 15, line 36

Ὅνυχες πώματά εἰσι κογχυλίων Ἰνδικῶν, οἱ θυμιαθέντες ἐγείρουσι τάς τε ὑστερικῶς πνιγομένας καὶ ἐπιληπτικούς, ποθέντες δὲ κοιλίαν ταράσσουν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 11, section 2, line 4

>

Ἀσπαλάθου ρίζης φλοιοῦ, καλάμου ἀρωματικοῦ, κόστου, ἀσάρου, ξυλοβαλσάμου, ποῦ, ἀμαράκου, μαστίχης ἀνὰ ☐ <ς>, σχοίνου ἄνθους ☐ <ιβ>, κινναμώμου ☐ <κδ>, ἀμώμου, κασσίας, ῥέου ἀνὰ ☐ <κ>, νάρδου Ἰνδικῆς, φύλλου ἀνὰ ☐ <ιβ>, σμύρνης ☐ <κδ>, κρόκου ☐ <ιβ>· οἶνω καλῶ ἀναλάμβανε καὶ ἀνάπλασσε τροχίσκους ὀποβαλσάμου παραπτόμενος.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 12, section 6, line 4

>

Ἀκακίας, κόμμεως, ῥόδων ἄνθους, βαλαυστίων, ὑποκιστίδος χυλοῦ, κηκίδων ἀνὰ ☐ <γ>, ῥόδων χλωρῶν χυλοῦ, ἀρνογλώσσου σπέρματος ἀνὰ ☐ <β>, λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <α>.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 14, section 10, line 7

>

Ἀνίσου σπέρματος, σελίνου σπέρματος, σχοίνου ἄνθους, ἄμεως σπέρματος, στυπτηρίας σχιστῆς, ἱρεως Ἰλλυρικῆς, βησασά, ὃ τινες ἀρμαλὰ καλοῦσιν (ἔστι δὲ τὸ ἄγριον πήγανον), κινναμώμου, σμύρνης τρωγλίτιδος, κρόκου, κηκίδος ἀνὰ ☐ <α>, ἀριστολοχίας μακρᾶς, κασσίας, κροκομάγματος, ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ ☐ <β>, κόστου, χελιδόνων σποδοῦ προσφάτου ἀνὰ ☐ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ ☐ ☐, μέλιτος τὸ ἄρκοῦν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 12, line 3

>

1.37. PAULUS (MED.)

Καδμίας ἀπαλῆς ☒ <κδ>, ψιμυθίου ☒ <ις>, ἰοῦ ξυστοῦ ☒ <ιβ>, στίμμεως ☒ <η>, στυπτηρίας σχιστῆς ☒ <γ>, χαλκίτεως κεκαυμένης ☒ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <δ>, ὀμφακίου ☒ <β>, χαλκοῦ ☒ <α>, λεπίδος χαλκοῦ ☒ <η>, ἐρείκης καρποῦ ☒ <ιγ>, ὀποῦ μήκωνος ☒ <κδ>, κρόκου ☒ <δ>, καστορίου ☒ <γ>, σμύρνης ☒ <ς>, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας, κόμμεως ἀνὰ ☒ <δ>, ρόδων νεαρῶν ☒ <οβ>· οἶνω Φαλερίνῳ ἢ Σουρεντίνῳ ἢ Ἀμινναίῳ ἢ Χίῳ αὐστηρῶ λείου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 24, line 6

>

Ἀκακίας, ναρδοστάχυος, λιβάνου ἀνὰ ☒ <η>, χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, στίμμεως κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, ψιμυθίου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, καδμίας ἀνὰ ☒ <ιβ>, σμύρνης, ὀπίου πεφωγμένου ἀνὰ ☒ <δ>, κρόκου ☒ <ε>, ἰοῦ ξυστοῦ ☒ <γ>, λίθου σχιστοῦ, λεπίδος ἐρυθρᾶς, λυκίου Ἰνδικοῦ, ὀμφακίου ἀνὰ ☒ <α>, καστορίου, ρόδων ἄνθους ἀνὰ ☒ <β>, φοινικοβαλάνων ☒ <δ>, ὁμοίως τὰ ὅστ᾽ αὐτῶν φοινίκων κεκαυμένα ἀριθμῶ <ε>, κόμμεως ☒ <ε>· ὕδωρ ὄμβριον, ἔστωσαν δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβρεχόμενα τρία νυχθήμερα καλάμου ἀρωματικοῦ, ὑοσκυάμου σπέρματος, ρόδων ξηρῶν ἀνὰ ☒ <δ>, φύλλου ☒ <α>.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 44, line 2

<Τὸ διὰ χυλοῦ μαράθρου.>

Καδμίας ☒ <ιζ>, μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ις>, πεπέρεως μακροῦ ☒ <ιγ> καὶ λευκοῦ ☒ <ιβ>, ὀποῦ Κυρηναϊκοῦ ☒ <η>, ὀποβαλσάμου ☒ <ς>, ναρδοστάχυος ☒ <ς>, σαγαπηνοῦ, ὀποπάνακος ἀνὰ ☒ <ε>, ὀπίου ☒ <δ>, εὐφορβίου ☒ <α>, κόμμεως ☒ <α>· λείου χυλῶ μαράθρου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 46, line 2

>

Καδμίας ☒ <η>, ἰοῦ ☒ <β>, μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <η>, πεπέρεως λευκοῦ ☒ <δ>, ὀποῦ Μηδικοῦ ☒ <β>, ὀποβαλσάμου ☒ <β>, κόμμεως ☒ <ς>· ὕδωρ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 48, line 3

>

Καδμίας ☒ <ις>, χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☒ <ιδ>, ὀπίου, λυκίου Ἰνδικοῦ, μαλαβάθρου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, ἀλόης ἀνὰ ☒ <β>, καστορίου ☒ <η>, σμύρνης ☒ <δ>, ἀκακίας, στίμμεως ἀνὰ ☒ <μ>· ὕδατι.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 50, line 4

>

Χαλκοῦ κεκαυμένου, καδμίας πλακίτιδος ἀνὰ ☒ <θ>, λίθου αἱματίτου πεπλυμένου ☒ <ς>, κρόκου, σμύρνης, ἀλόης, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ ☒ <γ>, λυκίου Ἰνδικοῦ, ναρδοστάχυος ἀνὰ ☒ <α> ☒, πεπέρεως λευκοῦ κόκκους <ρν>, ἀκακίας κιρρᾶς ☒ <θ>, κόμμεως ☒ <γ>· οἶνω Φαλερίνῳ ἢ Ἀμινναίῳ λείου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 17, section 56, line 1

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

<Ἡ Ἰνδὴ κολλητικὴ πρὸς νομάς τε καὶ αἰμοπτυϊκοὺς.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 18, section 4, line 3

>

Κηροῦ, τερεβινθίνης, βδελλίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, καρδαμώ- μου, κυπέρου ἀνὰ μνᾶν <α>, ἀμώμου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβάνου, ξυλοκιναμώμου ἀνὰ ☐ <κε>, ἐλαίου κυπρίνου κοτύλην <α>, οἶνου Ἰταλικοῦ ὅσον ἐξαρκεῖ· σκεύαζε καὶ χρῶ, ποτὲ μὲν ἀκράτῳ, ἔστι δ' ὅτε ἀνειμένῳ κηρωτῇ κυπρίνῃ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 2, line 3

ἀντὶ ἀλόης Ἰνδικῆς ἀλόης χλωρᾶς φύλλα ἢ γλαυκίας ἢ κόπρος ἴβεως ἢ λύκιον ἢ κενταύριον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 2, line 19

ἀντὶ ἀμυγδάλων πικρῶν ἀψίνθιον ἀντὶ ἀρμενίου μέλαν Ἰνδικόν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 10, line 9

ἀντὶ κροκομάγματος ἀλόη Ἰνδική.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 12, line 1

ἀντὶ μαλαβάθρου κασσία ἢ νάρδος Ἰνδική.

1.38 Nonnosus

Late antique.

Author of a lost Greek report on the travels of a legation to the ruler of Kinda in central Arabia and then to Ethiopia and southern Arabia in the year AD 530/1, the existence of which is known only from the ‘Library of Photius (cod. 3). Similar journeys had been undertaken by 502 by N.’s grandfather Euphrasius, and several in 524 and later by his father Abram. According to Photius, the report emphasised the courage of N. in hazardous situations and contained information on the r... (From New Pauly’s)

Nonnosus Hist., *Fragmenta* (4393: 001) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 6

Malalas Chron.: Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου τὴν παρὰ Κωάδου, βα- σιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέ- πεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν (***) Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέ- λαβε τὰ βασιλεία αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἀντ’ αὐτοῦ βασιλέα τῶν

1.38. NONNOSUS

Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 11

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ρουφίνου τὴν παρὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν (***) Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέλαβε τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 13

Καὶ ἀποπλεύσας ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀλεξανδρείαν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 15

Καὶ εἰσελθὼν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, μετὰ χαρᾶς πολλῆς ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὅτι διὰ πολλῶν χρόνων ἠξιώθη μετὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κτήσασθαι φιλίαν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 19

Ὡς δὲ ἐξηγήσατο (*) ὁ αὐτὸς πρεσβευτὴς, ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, ὑφηγήσατο τὸ σχῆμα τῆς βασιλικῆς τῶν Ἰνδῶν καταστάσεως, ὅτι γυμνὸς ὑπῆρχε, καὶ κατὰ τοῦ ζώσματος εἰς τὰς ψύας αὐτοῦ λινόχρυσα ἱμάτια, κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς καὶ τῶν ὤμων φορῶν σχιαστὰς διὰ μαργαριτῶν καὶ κλαβία ἀνὰ πέντε, καὶ χρυσᾶ ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λινόχρυσον φακίολιον ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν σειρὰς τέσσαρας, καὶ μανιάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ· καὶ ἴστατο ὑπεράνω

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 33

Καὶ ἴστατο ἐπάνω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν βαστάζων σκουτάριον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια καὶ αὐτὰ κεχρυσωμένα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 39

Καὶ εἰσενεχθεὶς ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων κλίνας τὸ γόνυ προσεκύνησε· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν ἀναστῆναί με καὶ ἀναχθῆναι πρὸς αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 50

Λύσας δὲ καὶ ἀναγνοὺς δι' ἑρμηνέως τὰ γράμματα, εὔρε περιέχοντα ὥστε ὀπλίσσασθαι αὐτὸν κατὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσιν αὐτῷ χώραν ἀπολέσαι καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλαγμα ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξε χώρας τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Νείλου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν πραγματείαν ποιῆσθαι.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 52

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Καὶ εὐθέως ὁ βασι- λεὺς Ἰνδῶν Ἐλεσβόας ἐπ’ ὅψει τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας δὲ τοὺς ὑπ’ αὐτὸν Ἰνδοὺς Σαρακηνοὺς, ἐπῆλθε τῇ Περσικῇ χώρᾳ ὑπὲρ Ῥωμαίων, δηλώσας τῷ βασιλεῖ Περσῶν τοῦ δέ- ξασθαι τὸν βασιλέα Ἰνδῶν πολεμοῦντα αὐτῷ καὶ ἐκ- πορθῆσαι πᾶσαν τὴν ὑπ’ αὐτοῦ βασιλευομένην γῆν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 59

Καὶ πάντων οὕτως προβάντων, ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν κρατήσας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, δεδοκῶς εἰρή- νης φίλημα, ἀπέλυσεν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 62

Κατέπεμψε γὰρ καὶ σάκρας διὰ Ἰνδοῦ πρεσβευτοῦ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων.

1.39 Epiphanius

Which of the many Iphhanii is this?

(*Ἀλλογενής*; *Allogenes*, the ‘different’). Name of Seth as son of Adam and Eve in Sethian Gnosticism (Epiphanius, *Panarii libri* 40,7,2). His seven sons are the *Allogeneis* (40,7,5). Books are also ascribed to him, which are likewise called *Allogeneis* (39,5,1; 40,2,2).

Graf, Fritz (Columbus, OH) Citation Graf, Fritz (Columbus, OH). ” *Allogenes*.” Brill’s New Pauly. Antiquity volumes edited by: Hubert Cancik and , Helmuth Schneider. Brill Online , 2012. Reference. 13 September 2012 <<http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/allogenes-e116140>> ³⁶ (From New Pauly’s)

What is “*Ἰνδικτιῶνος*”?

Epiphanius Scr. Eccl., *Ancoratus* (2021: 001) “Epiphanius, Band 1: *Ancoratus und Panarion*”, Ed. Holl, K. Leipzig: Hinrichs, 1915; *Die griechischen christlichen Schriftsteller* 25. Chapter 58, section 2, line 3

καὶ Φεισῶν μὲν ἐστὶν ὁ Γάγγης παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καλούμενος καὶ Αἰθίοψιν, Ἑλλήνες δὲ τοῦτον καλοῦσιν Ἰνδὸν ποταμόν.

Epiphanius Scr. Eccl., *Ancoratus* Chapter 60, section 5, line 7

---

36. http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/allogenes-e116140?s.num=1&s.f.s2_parent=s.f.book.brill-s-new-pauly&s.q=epiphanius.

1.39. EPIPHANIUS

τὸ ἔτος γὰρ τοῦτό ἐστιν ἐνενηκοστὸν Διοκλητιανοῦ, Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος <ι>, Γρα- τιανοῦ δὲ ἔτος <ς>, ὑπατεία Γρατιανοῦ Αὐγούστου τὸ τρίτον καὶ Ἑκουιτίου λαμπροτάτου, Ἰνδικτιῶνος <β>.

Eriphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 112, section 3, line 2

καὶ διαμερίζει μὲν ὡς κληρονόμος τοῦ κόσμου καταστάς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς τρισὶν υἱοῖς αὐτοῦ τὸν πάντα κόσμον, ὑπὸ κλήρους διελὼν καὶ ἐκάστην μερίδα κατὰ κλῆρον ἐκάστῳ ἀπονέμων· καὶ τῷ μὲν Σῆμ τῷ πρωτοτόκῳ ὑπέπεσεν ὁ κλῆρος ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς <τὸ μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰνδικῆς> ἕως τῆς χώρας Ῥινοκουρούρων· κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ῥινοκουρούρων ἀνὰ μέσον Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης, ἀντικρὺ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Eriphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 113, section 2, line 2

τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ἐστὶ τάδε· Ἑλυμαῖοι Παῖονες Λαζόνες Κοσσαῖοι Γασφρηνοὶ [Παλαιστινοὶ] Ἰνδοὶ Σύροι Ἀραβες οἱ καὶ <Ταῖ>ανοὶ Ἀριανοὶ Μάρδοι Ὑρκανοὶ Μαγουσαῖοι Τρω- γλοδύται Ἀσσύριοι Γερμανοὶ Λυδοὶ Μεσοποταμίται Ἑβραῖοι Κοιληνοὶ Βακτριανοὶ Ἀδιαβηνοὶ Καμήλιοι Σαρακηνοὶ Σκύθαι † Χῖονες Γυμνο- σοφισταὶ Χαλδαῖοι Πάρθοι Ἐῆται Κορδυληνοὶ Μασσηνοὶ Φοίνικες Μαδιηναῖοι Κομμαγηνοὶ Δαρδάνιοι Ἑλαμασηνοὶ Κεδρούσιοι Ἑλαμίται Ἀρμένιοι Κίλικες [Αἰγύπτιοι] Καππάδοκες [Φοίνικες] Ποντικοὶ [Μαρμα- ρίδαι] † Βῖονες [Κᾶρες] Χάλυβες [Ψυλλῖται] Λαζοὶ [Μοσσύνικοι] Ἰβηρες [Φρύγες].

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) (2021: 002) “Eriphanius, Bände 1–3: Ancoratus und Panarion”, Ed. Holl, K. Leipzig: Hinrichs, 1:1915; 2:1922; 3:1933; Die griechischen christlichen Schriftsteller 25, 31, 37. Volume 1, page 291, line 13

διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ἱερεὺς προσετάγη ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ νομοθετή- σαντος, φησὶν, ἔχειν κώδωνας, ἵν’ ὅταν εἰσέρχηται ἱερατεῦσαι, τὸν κτύπον ἀκούων κρύπτηται ὁ προσκυνούμενος, ἵνα μὴ φωραθῇ τὸ ἰνδαλτικὸν αὐτοῦ τῆς μορφῆς πρόσωπον.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 2, page 216, line 9

τὸν δὲ γάμον σαφῶς τοῦ διαβόλου ὀρίζονται· ἔμψυχα δὲ βδελύσσονται, ἀπαγορεύοντες οὐχ ἕνεκεν ἐγκρα- τείας οὔτε πολιτείας, ἀλλὰ κατὰ φόβον καὶ ἰνδαλμὸν τοῦ μὴ κατα- δικασθῆναι ἀπὸ τῆς τῶν ἐμψύχων μεταλήψεως.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 16, line 8

ἀεὶ δὲ στελλόμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν χώραν πραγματείας χάριν πολλὴν ἐμπορίαν ἐποιεῖτο.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 4

ὅθεν πολλὰ κτησάμενος ἐν τῷ κόσμῳ καὶ διὰ τῆς Θηβαΐδος διῶν, ὅρμοι γὰρ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης διάφοροι, ἐπὶ τὰ στόμια τῆς Ῥωμανίας διακεκριμένοι, ὁ μὲν εἷς ἐπὶ τὴν Αἰλᾶν, ἣτις ἐστὶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ Αἰλῶν· ἔνθα που ἡ ναὺς Σολομῶντος διὰ τριῶν ἐτῶν ἐρχομένη ἔφερε χρυσὸν καὶ ὀδόντας ἐλεφαντίνους, ἀρώματά τε καὶ

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ταῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ὁ δὲ ἕτερος ὅρμος ἐπὶ τὸ Κάστρον τοῦ Κλύσματος, ἄλλος δὲ ἀνωτάτω ἐπὶ τὴν Βερνίκην καλουμένην, δι' ἧς Βερνίκης καλουμένης ἐπὶ τὴν Θηβαΐδα φέρονται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐρχόμενα εἶδη ἐκεῖσε τῇ Θηβαΐδι διαχύνεται ἢ ἐπὶ τὴν Ἀλεξανδρέων διὰ τοῦ Χρυσορρόα ποταμοῦ, Νείλου δέ φημι, τοῦ καὶ Γεὼν ἐν ταῖς γραφαῖς λεγομένου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῶν Αἰγυπτίων γῆν καὶ ἐπὶ τὸ Πηλούσιον φέρεται· καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας πατρίδας διὰ θαλάσσης διερχόμενοι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ῥω-μανίαν ἐμπορεύονται.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 8

διακεκριμένοι, ὁ μὲν εἰς ἐπὶ τὴν Αἰλᾶν, ἣτις ἐστὶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ Αἰλῶν· ἐνθα πού ἡ ναῦς Σολομῶντος διὰ τριῶν ἐτῶν ἐρχομένη ἔφερε χρυσὸν καὶ ὀδόντας ἐλεφαντίνους, ἀρώματά τε καὶ ταῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ὁ δὲ ἕτερος ὅρμος ἐπὶ τὸ Κάστρον τοῦ Κλύσματος, ἄλλος δὲ ἀνωτάτω ἐπὶ τὴν Βερνίκην καλουμένην, δι' ἧς Βερνίκης καλουμένης ἐπὶ τὴν Θηβαΐδα φέρονται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐρχόμενα εἶδη ἐκεῖσε τῇ Θηβαΐδι διαχύνεται ἢ ἐπὶ τὴν Ἀλεξανδρέων διὰ τοῦ Χρυσορρόα ποταμοῦ, Νείλου δέ φημι, τοῦ καὶ Γεὼν ἐν ταῖς γραφαῖς λεγομένου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῶν Αἰγυπτίων γῆν καὶ ἐπὶ τὸ Πηλούσιον φέρεται· καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας πατρίδας διὰ θαλάσσης διερχόμενοι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ῥω-μανίαν ἐμπορεύονται.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 17

ἐν ἀρχῇ τοίνυν οὗτος ὁ Σκυθιανὸς πλούτῳ πολλῷ ἐπαρ-θεὶς καὶ κτήμασιν ἡδυσμάτων καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας καὶ ἐλθὼν περὶ τὴν Θηβαΐδα εἰς Ὑψηλὴν πόλιν οὕτω καλουμένην, εὐρὼν ἐκεῖ γύναιον ἐξωλέστατον καὶ κάλλει σώματος πρόοπτον ἐκπληξάν τε αὐτοῦ τὴν ἀσυνεσίαν, ἀνελόμενός τε τοῦτο ἀπὸ τοῦ στέγους (ἔστηκε γὰρ ἡ τοιαύτη ἐν τῇ πολυκοίνῳ ἀσεμνότητι) ἐπεκαθέσθη τῷ γυναιῷ καὶ ἐλευθερώσας αὐτὸ συνήφθη αὐτῷ πρὸς γάμον.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 19, line 18

ὥς δὲ οὐκ ἴσχυσέ τι ἀνύσαι, ἀλλὰ τὸ ἥττον μᾶλλον ἀπηνέγκατο, ἐπετήδευσε δι' ὧν εἶχε μαγικῶν βιβλίων – καὶ γὰρ καὶ γόης ἦν, ἀπὸ τῆς τῶν Ἰνδῶν καὶ Αἰγυπτίων [καὶ] ἐθνομύθου σοφίας ἐμπορευσάμενος τὰ δεινὰ καὶ ὀλετήρια τῆς γοητείας – φαντασίαν τινά· ἐπὶ δώματος <γὰρ> ἀνελθὼν καὶ ἐπιτηδεύσας, ὅμως οὐδὲν ἰσχύσας, ἀλλὰ καταπεσὼν ἐκ τοῦ δώματος, τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 32, line 22

καὶ τοῦ Τρύφωνος ἰνδαλλομένου, ἀποκριθέντος τε αὐτῷ πρὸς ἔπος ὧν ἤτησε κατὰ τὴν ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν καὶ στροβήσαντος τὸν ἀπατεῶνα, ἡρέμα πῶς ἐν ᾧ ἑαυτῷ ἐνεδοίαζεν, ἀνακύπτει ὁ Ἀρχέλαος ὥσπερ ἰσχυρὸς οἰκοδεσπότης τῶν ἰδίων ἐπιμελούμενος καὶ μετὰ παρρησίας ἐπελθὼν τῷ συλᾶν ἐπιχειροῦντι ἐνεβριμεῖτο.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 89, line 9

Τὰ δὲ ἄλλα λοιπὸν τῆς φλυαρίας, ὥς ἡ παρθένος φαίνεται τοῖς ἄρχουσι, ποτὲ μὲν εἰς ἀνδρὸς σχῆμα, ποτὲ δὲ εἰς θηλείας, τάχα τὸν ἔρμα-φρόδιτον τοῦ αὐτοῦ δαίμονος

1.39. EPIPHANIUS

ἰνδαλλόμενος τὰ ἑαυτοῦ πάθη εἰσηγεῖται τῆς ἐπιθυμίας.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 103, line 22

εἰ δὲ πολεμούμενον τὸ φῶς διώκεται ὑπὸ τοῦ σκότους, ἄρα δυνατώτερόν ἐστι τοῦ φωτός τὸ σκότος, ἐπειδὴ ἀποδιδράσκει ἀπὸ προσώπου τοῦ σκότους καὶ οὐχ ὑφίσταται στῆναι ἰνδαλλόμενον διὰ τὸ δυνατώτερον σκότος.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 297, line 29

νῦν δὲ μετὰ τὴν ἐκείνων τελευτήν, ὅτε εἰς πλάτος ἐλήλακεν ἡ αὐτῶν κακοδοξία καὶ μετὰ παρρησίας τυγχάνουσι διὰ τὴν τῆς σαρκὸς δεξιάν, [καὶ] μηκέτι ἐμποδιζόμενοι κηρύττουσι σαφῶς τὸ αὐτῶν ἐπιχείρημα, οὐκέτι οὔτε αἰδοῖ τινι κατεχόμενοι οὔτε ἰνδαλλόμενοι ἀπὸ τινος προστάγματος.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 509, line 26

10. Καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἐξ Ἑλλήνων εἰς γνῶσιν ἡμῶν ἐληλύθασιν· ἄλλοι δὲ ὅσοι κατὰ τὴν βάρβαρον καὶ Ἑλλάδα Ῥωμα<v>ίαν τε καὶ τὰ ἄλλα κλίματα τῆς οἰκουμένης· ἐβδόμηκοντα δύο μὲν ἀηδεῖς φιλοσοφίαι ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν ἐμφέρονται φατρία, τῶν τε γυμνοσοφιστῶν, τῶν τε Βραχ- μάνων, ἐπαινετῶν τούτων μόνων, τῶν τε Ψευδοβραχμάνων, τῶν τε νεκυο- φάγων, τῶν τε αἰσχροποιῶν, τῶν τε ἀπηλγημένων· ὧν τὸ κατ' εἶδος λέγειν καὶ τὰ παρ' αὐτῶν μυστὰ γινόμενα περιττὸν ἡγησάμεθα καὶ οὐδὲ<v> ἄξιον, διὰ τὴν πολλὴν ἐν τοῖς ἀνθρώποις φθοράν, κακίας τε καὶ * ἐργασίαν.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 512, line 20

ἐτέρων δὲ πάλιν μυστηρίων πολλῶν καὶ αἵρεσιάρχων καὶ σχισματοποιῶν † ὧν μὲν ἀρχηγοὶ παρὰ Πέρσαις Μαγουσαῖοι, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις προφηταὶ καλούμενοι, τῶν ἀδύτων τε καὶ ἱερῶν ἀρχηγοί, καὶ μάγων Βαβυλωνίων δὲ οἱ τε καλούμενοι Γαζαρηνοί, σοφοί τε καὶ ἐπαιδοί, Ἰνδῶν δὲ οἱ Εὐύλαιοι καλούμενοι καὶ Βραχ- μᾶνες, Ἑλλήνων <δὲ> ἱεροφάνται τε καὶ νεωκόροι, Κυνικῶν πλῆθος καὶ ἄλλων ἀμυθήτων φιλοσόφων ἀρχηγοί.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (2021: 004) “Les lapidaires de l’antiquité et du Moyen Age, vol. 2.1”, Ed. Ruelle, C.É. Paris: Leroux, 1898. Chapter 1, section 2, line 2

Λίθος <τοπάζιον,> ἐρυθρὸς τῷ εἶδει ὑπὲρ τὸν ἄνθρακα· γίνεται δὲ ἐν Τοπάζη, πόλει τῆς Ἰνδίας, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσέ ποτε λίθους λατομούντων, ἐν καρδίᾳ ἐτέρου λίθου ὃν οἱ λατομοῦντες θεασάμενοι φαιδρὸν, καὶ ὑποδείξαντες ἀλάβαστρον τισιν ἀπέδοντο ὀλίγου τιμήματος.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 3, line 12

Φεισσὼν δὲ ἐστὶν ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν Ἰνδὸς καλούμενος, παρὰ τοῖς βαρβάροις δὲ Γάγγης.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 5, line 4

Καὶ οὗτος δὲ λέγεται εἶναι ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ Αἰθιοπείᾳ.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 5, line 4

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Διὸ τὸ τέμενος παρὰ Ἰνδοῖς φασιν εἶναι τοῦ Διονύσου τξέ' ἀναβαθμοὺς ἔχον ἐκ σαπφείρου λίθου, εἰ καὶ τοῖς πολλοῖς ὑπάρχει ἄπιστον.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam, Quaestiones et responsiones) (2021: 005); MPG 89. Volume 89, page 588, line 14

Τοπάζιον ἐρυθρὸς μὲν ἐστὶν ὑπὲρ τὸν ἄνθρακα λίθον, γίνεται δὲ ἐν Τοπάζῃ πόλει τῆς Ἰνδικῆς.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam, Quaestiones et responsiones) Volume 89, page 588, line 24

Σμάρραδος χλωρὸς μὲν ἐστὶν, ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἰνδικοῖς ὀρύγοντες οἱ βάρβαροι, κόπτουσιν αὐτόν.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam, Quaestiones et responsiones) Volume 89, page 588, line 37

Σάπφειρος πορφυρίζων μὲν ἐστὶ, γίνεται δὲ ἐν Αἰθιοπία καὶ Ἰνδία.

Eriphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] (2021: 023) “Prophetarum vitae fabulosae”, Ed. Schermann, T. Leipzig: Teubner, 1907. Page 110, line 8

Βαρθολομαῖος δὲ ὁ ἀπόστολος Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσιν ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον αὐτοῖς τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν συγγράψας ἐκοιμήθη δὲ ἐν Ἀλβανία πόλει τῆς μεγάλης Ἀρμενίας καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Eriphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] Page 111, line 4

Θωμᾶς δὲ ὁ ἀπόστολος, καθὼς ἡ παράδοσις περιέχει, ἦν μὲν ἀπὸ τῆς Πανιάδος πόλεως τῆς Γαλιλαίας, Πάρθοις δὲ καὶ Μήδοις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου, καὶ Πέρσαις δὲ καὶ Γερμανοῖς καὶ Ὑρκανοῖς [καὶ Ἰνδοῖς] καὶ Βάκτροις καὶ Μάγοις, ἐκοιμήθη ἐν πόλει Καλαμηνῇ τῆς Ἰνδικῆς.

Eriphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] Page 115, line 17

Ἐστὶν οὖν ὁ πᾶς χρόνος, ἐξ οὗ ἐμαρτύρησε τριακόσια τριάκοντα ἔτη μέχρι τῆς παρούσης ταύτης ὑπατίας, τετάρτης μὲν Ἀρκαδίου, τρίτης δὲ Ὀνωρίου τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοκρατόρων Αὐγούστων, ἐννάτης Ἰνδικτίωνος τῆς πεντεκαιδεκαετηρικῆς περιόδου μηνὸς Ἰουνίου εἰκοστῆς ἐν- νάτης ἡμέρας.

Eriphanius Scr. Eccl., De mensuris et ponderibus (2021: 033) “Τὸ Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν ἔργον Ἐπιφανίου τοῦ Σαλαμῖνος”, Ed. Moutsoulas, E., 1973; Θεολογία 44. Line 271

Ἀκούομεν δὲ ἔτι πολὺ πλῆθος ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχειν, παρὰ τε Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς, Πέρ- σαις τε καὶ Ἑλαμίταις καὶ Βαβυλωνίοις, Ἀσσυρίοις τε καὶ Χαλδαίοις, παρὰ Ῥω- μαίοις τε καὶ Φοίνιξι, Σύροις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ῥωμαίοις οὕτω Ῥωμαίοις κα- λουμένοις ἀκμὴν ἀλλὰ Λατίνοις.

1.40. STEPHANUS GRAMM.

1.40 Stephanus Gramm.

Double-check that Stephanus Gramm. = Stephen of Byzantium (author of *Ethnica*).

Stephen of Byzantium, also known as Stephanus Byzantinus (Greek: Στέφανος Βυζάντιος; fl. 6th century AD), was the author of an important geographical dictionary entitled *Ethnica* (Ἐθνικά). Of the dictionary itself only meagre fragments survive, but we possess an epitome compiled by one Hermolaus (From Wikipedia³⁷)

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) (4028: 001) “Stephan von Byzanz. Ethnika”, Ed. Meineke, A. Berlin: Reimer, 1849, Repr. 1958. Page 11, line 20

<Ἀγαθοῦ δαίμονος,> νῆσος ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσει.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 44, line 19

ἐκλήθη καὶ Μύσρα ἢ χώρα ὑπὸ Φοινίκων, καὶ Ἀερία καὶ Ποταμίτις, καὶ Ἀετία ἀπὸ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 11

τετάρτη πόλις Ὀριτῶν, ἔθνους Ἰχθυο- φάγων, κατὰ τὸν περίπλουν τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 12

πέμπτη ἐν τῇ Ὠπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 12

ἕκτη πάλιν Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 13

ἐβδόμη ἐν Ἀρίοις, ἔθνει Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 18

τεσσαρεσκαίδε- κήτη παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῶ ἔθνει.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 19

πεντεκαίδεκάτη παρὰ τοῖς Ἀραχῶτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 101, line 4

καὶ τρίτη Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 108, line 3

<Ἀραβίς,> ποταμὸς Ἰνδικῆς, ἐν αὐτονόμῳ χώρᾳ, περὶ ὃν οἰκοῦσιν Ἀραβῖται, ὡς ὠκεανῖται.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 110, line 13

<Ἀραχωτοί,> πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ Ἀραχωτοῦ ποταμοῦ, ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδε- κήτη.

37.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 111, line 8
<Ἄρβις,> ποταμός τῆς Ἰνδικῆς.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 111, line 21
<Ἀργάντη,> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 112, line 1
τὸ ἔθνικὸν ἔδει Ἀργανταῖος, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν ἢ Ἀργαντηνός ἢ Ἀρ- γαντί- της.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 115, line 1
<Ἀργυρᾶ,> μητρόπολις [τῆς] ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου, ὃ ἐστὶ κριθῆς νήσου· καὶ γὰρ εὐφορωτάτη ἐστὶ καὶ πλεῖστον ποιεῖ χρυσόν.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 122, line 14
ἐστὶ καὶ <Ἄρ- ματα> πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 133, line 4
<Ἀσκῖται,> ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκῶν πλέον, ὡς Μαρκι- ανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ “παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Σαχαλιτῶν.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 135, line 20
<Ἀσσακηνοί,> ἔθνος Ἰνδικόν.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 157, line 5
τὰ εἰς <δος> δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ <δ> ἄφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἶη· Ἰνδός ὅμοιον τῷ ποταμῷ, τὸ λορδός μυνδός ὁ ἄφωνος ὀξύνεται, ἀφ’ οὗ τὸ “μυν- δότεροι νεπόδων” παρὰ Καλλιμάχῳ.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 164, line 21
<Βέρεξ,> ἔθνος μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας, ὡς Τιμο- κράτης ὁ Ἀδραμυττηνός.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 168, line 5
<Βήσσυγα,> οὐδετέρως, ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς, καὶ Βησσύ- γας ποταμός, καὶ Βησ- συγῖται οἱ ἄνθρωποι, οὓς φασιν ἄν- θρωποφάγους.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 175, line 12
ἐστὶ καὶ Ἰνδικῆς <Βουκεφάλα,> ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος “ἐπ’ ἀμ- φοτέραις ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ὥκισε, Νίκαιαν Βουκεφάλαν δὲ ἔνθα διαβάντος καὶ μαχομένου ἀπέ- θανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκεφάλας προσαγορευόμενος”.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 179, line 2
ἐστὶ καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 181, line 14
<Βουκεφάλεια,> πόλις ἐπὶ τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδίᾳ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 184, line 18
<Βραχμᾶνες,> Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὓς καὶ <Βράχ- μας> καλοῦσιν.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 190, line 10

1.40. STEPHANUS GRAMM.

ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 191, line 1

<Βωλίγγαι,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 194, line 19

<Γάζος,> πόλις Ἰνδική, κατὰ Διονύσου πολεμήσασα μετὰ Δηριάδου, λινούν ἔχουσα τείχος, καθὰ [Διονύσιος] ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν Γήρειαν Ῥοδόην τε καὶ οἱ λινοτειχέα Γάζον τοῖόν μιν κλωστοῖο λινού περὶ τείχος ἐέργει, ἀστύφελον δηίοισι, καὶ εἰ παγχάλκεοι εἶεν, εὖρος μὲν μάλα δὴ τι διαμπερές ὀργυῖσιν μετρητὸν πισύρεσσιν, ἀτὰρ μῆκός τε καὶ ἰθὺν ὅσσον ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἡλίοισιν ἀνύσσει, ἡῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενος ποσὶν οἴσιν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 198, line 13

<Γανδάραι,> Ἰνδῶν ἔθνος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 200, line 15

<Γεδρώσια> χώρα καὶ <Γεδρώσιοι> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 203, line 1

<Γέντα,> πόλις Ἰνδική τῆς ἐκτὸς Γάγγου.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 207, line 13

<Γήρεια,> πόλις Ἰνδική, τελοῦσα ὑπὸ Δηριάδῃ τῷ βα- σιλεῖ τῶν Ἰνδῶν πρὸς Διόνυσον πολεμοῦντι.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 216, line 13

ἔστι καὶ Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 218, line 5

<Δάονες,> ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ Δάονος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 218, line 8

<Δάρδαι,> Ἰνδικὸν ἔθνος ὑπὸ Δηριάδῃ πολεμήσαν Διόνυσῳ, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασσαρικῶν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 219, line 14

<Δαρσανία,> πόλις Ἰνδική, ἐν ἣ ἀθύμερον ἱμάτιον ἱστουργοῦσι γυναῖκες, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ ἢ οἱ Δαρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυάγυιαν, ἔνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἐφ' ἱστοπόδων τανύουσαι, αὐτῆμαρ δ' ἐτάμοντο [καὶ ἐξ ἱστῶν] ἐρύσαντο.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 233, line 8

γ' τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 242, line 8

<Δυρβαῖοι,> ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρος καὶ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 242, line 10

Κτησίας ἐν Περσικῶν ι' "χώρῃ δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκει- ται Δυρβαῖοι, πρὸς τὴν Βακτρίην καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 259, line 1
<Ἑαρες,> ἔθνος Ἰνδικὸν τῶν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ πολεμησάντων.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 293, line 5
<Ζάβιοι,> ἔθνος Ἰνδικόν, πολεμήσαν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 303, line 19
ιὰ μετὰ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 7
καὶ διὰ τοῦ <ι> Ἰνάχιον, καὶ Ἰναχίτης καὶ Ἰναχιεύς. <Ἰνδάρα,> Σικανῶν πόλις.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 8
τὸ ἐθνικὸν Ἰν- δαραῖος ὡς Ἰμεραῖος.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 10
τὸ ἐθνικὸν Ἰνδικῆται.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 11
<Ἰνδός,> ποταμός, ἀφ' οὗ Ἰνδοί, ἀφ' οὗ Ἰνδικός καὶ Ἰνδική “καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης”.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 12
λέγεται καὶ Ἰνδῶος.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 346, line 13
<Κάθαια,> πόλις Ἰνδική.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 347, line 24
<Καλατίαι,> γένος Ἰνδικόν.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 360, line 3
<Καρμανία,> χώρα τῆς Ἰνδικῆς.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 360, line 10
<Κάρμινα,> νῆσος Ἰνδική.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 364, line 10
<Κάσπειρος,> πόλις Πάρθων προσεχῆς τῇ Ἰνδικῇ.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 364, line 15
καὶ πάλιν Κοσσαῖος γενεὴν Κασπειρόθεν, οἳ ῥά τε πάντων Ἰνδῶν ὅσσοι ἔασιν ἀφάρτερα γούνατ' ἔχουσιν· ὅσσον γάρ τ' ἐν ὄρεσιν ἀριστεύουσι λέοντες, ἢ ὅπόσον δελφῖνες ἔσω ἀλὸς ἠχηέσσης, αἰετὸς εἰν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγρομένοισιν, ἵπποι τε πλακόεντος ἔσω πεδίοιο θέοντες, τόσσον ἐλαφρότατοισι περιπροφέρουσι πόδεσσιν Κάσπειροι μετὰ φύλα τά τ' ἄφθιτος ἔλλαχεν ἠώς.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 365, line 19
<Κασσίτερα,> νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ, τῇ Ἰνδικῇ προσεχῆς, ὡς Διονύσιος ἐν Βασσαρικοῖς.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 430, line 9

1.40. STEPHANUS GRAMM.

<Μαλοί,> ἔθνος Ἰνδικόν, τῶν ἀνθεστηκότων τῷ Διονύσῳ μετὰ Δηριάδου, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν γ'.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 432, line 9

<Μαράχη,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 432, line 13

<Μάργανα,> πόλις τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 436, line 4

<Μάσσασκα,> πόλις Ἰνδῶν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 436, line 4

Ἀρριανὸς ἐν Ἰνδικοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 466, line 16

<Μωριεῖς,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 474, line 20

τετάρτη ἐν Ἰνδοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 479, line 9

ἐβδόμη ἐν Ἰνδοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 494, line 1

<Ὀξυδράκαι,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀφ' ὧν σώσας Ἀλέξανδρον Πτολεμαῖος σωτήρ ἐκλήθη.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 494, line 14

<Ὀρβῖται,> ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 497, line 6

<Παλίμβοθρα,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 499, line 4

<Παναῖουρα,> πόλις Ἰνδική περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 499, line 15

<Πάνδαι,> ἔθνος [Ἰνδικόν κατὰ] Διονύσου μετὰ Δηριάδου στρατευσάμενον, καθὰ Διονύσιος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 507, line 1

<Παροπάνισσος,> πόλις ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπανισσάδαι οἱ παροικοῦντες.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 510, line 11

<Πάταλα,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 534, line 18

<Πράσιτοι,> ἔθνος Ἰνδικόν Διονύσῳ πολεμήσαν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 546, line 8

<Ροδόη,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 548, line 8

<Ρωγάνη,> πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 550, line 11
ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 554, line 15
<Σάνεια,> πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδριάδος ἐβ- δόμῳ.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 556, line 5
<Σάραπισ,> νῆσος ἐν τῷ Ἰνδικῷ κόλπῳ.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 558, line 12
<Σαυρομάται,> ἔθνος Ἰνδικόν.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 562, line 3
<Σεσίνδιον,> πόλις Ἰνδική.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 562, line 20
<Σῆρες,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀπροσμιγῆς ἀνθρώποις, ὡς Οὐ- ράνιος ἐν τρίτῳ Ἀραβι- κῶν.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 563, line 12
<Σίβαι,> Ἰνδικὸν ἔθνος, ἅμα Δηριάδῃ μαχεσάμενον Διο- νύσῳ, καθά φησι Διονύ- σιος.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 569, line 25
<Σίνδα,> πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς, ἐν- θεν οἱ καλούμενοι Σίνδαι.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 596, line 19
<Σώλιμνα,> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ἐνδεκάτῳ.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 602, line 8
<Τάξιλα,> πόλις Ἰνδική.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 602, line 16
<Ταπροβάνη,> νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 624, line 12
καὶ ποταμὸς Ἰνδός.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 628, line 16
<Τόπαζος,> νῆσος Ἰνδική.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 643, line 7
ἔστι καὶ πόλις Ἰνδίας καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 645, line 9
<Υδάρκαι,> ἔθνος Ἰνδικὸν ἀντιταξάμενον Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῳ.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 677, line 11
<Χαδραμωτῖται,> ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες πο- ταμῷ, ὡς φησι Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ.
- Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 697, line 10

1.41. SCHOLIA IN DEMOSTHENEM

ἔστι καὶ ἄλλη χερ- ρόνησος τῆς Ἰνδικῆς, Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ “ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ χρυσῇ καλουμένη χερρρόνησος”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 708, line 15

<Ὠπίαι,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 708, line 16

Ἐκαταῖος Ἀσία “ἐν δὲ αὐτοῖσι οἰκέουσι ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν Ὠπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλήιον.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 708, line 18

μέχρι τούτου Ὠπίαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐρημίη μέχρις Ἰνδῶν”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 710, line 9

<Ὠρίται,> ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 710, line 10

Στράβων πεντεκαίδε- κάτῃ “τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν· Ἰνδῶν δὲ ἔστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 710, line 13

καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ “ἔπειτα δ’ Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰν- δοὺς ὥς ἐνοικοῦντας πέτραν .

1.41 Scholia In Demosthenem

The Demosthenes Scholia

Malcolm Heath (Contributor Webpage)

DOI:10.1093/acprof:oso/9780199259205.003.0005

This chapter presents a source-critical analysis of the scholia (explanatory notes) found in the medieval manuscripts of Demosthenes. These scholia are based on remnants of commentaries composed in late antiquity. It is shown that the scholia have been transmitted in three main strands of tradition. A lightly redacted version of Menander’s commentary is the sole source of one strand. In the other two strands, material derived from Menander has been combined with material from other commentators: one of these commentators was probably Zosimus (fifth century AD), the other is unidentified. Some material, which is identified as Menander’s, is attributed to Ulpian in manuscript superscriptions. The identity of this Ulpian and the

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

nature of his contribution to the formation of the scholia is unknown. (From Wikipedia³⁸)

Scholia In Demosthenem, Scholia in Demosthenem (scholia vetera) (fort. auctore Ulpiano) (5017: 001) “Scholia Demosthenica, 2 vols.”, Ed. Dilts, M.R. Leipzig: Teubner, 1:1983; 2:1986. Oration 17, section 2, line 43

ὅτι δὲ οὐ διὰ γῆρας οὐδὲ δι’ ἀτονίαν λόγου τοῦτο συμβέβηκεν, εὐδελον ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου λόγου, ὃς πολὺ μεταγενέστερός ἐστι ταύτης τῆς δημηγορίας· ὁ μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς Ἀλεξάνδρου καταστάσεως, ὁ δὲ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος Ἀλεξάνδρου ὄντος ἐν Ἰνδοῖς ἢ Πέρσiais.

1.42 Joannes Chrysostomus

John Chrysostom (c. 347–407, Greek: Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος), Archbishop of Constantinople, was an important Early Church Father. He is known for his eloquence in preaching and public speaking, his denunciation of abuse of authority by both ecclesiastical and political leaders, the Divine Liturgy of St. John Chrysostom, and his ascetic sensibilities. After his death in 407 (or, according to some sources, during his life) he was given the Greek epithet chrysostomos, meaning “golden mouthed” in English, and Anglicized to Chrysostom.[2][5] (From Wikipedia³⁹)

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De incomprehensibili dei natura (= Contra Anomoeos, homiliae 1–5) (2062: 012) “Jean Chrysostome. Sur l’incompréhensibilité de Dieu”, Ed. Malingrey, A.–M. Paris: Cerf, 1970; Sources chrétiennes 28 bis. Homily 2, line 263

Μὴ ἀπλῶς παρέλθῃς τὸν λόγον, ἀλλ’ ἀνάπτυξον τὸ εἰρημένον καλῶς καὶ ἐξέτασον· ἀναλόγισαι πάντα τὰ ἔθνη, Σύρους, Κίλικας, Καππαδόκας, Βιθυνούς, τοὺς τὸν Εὐξείνιον πόντον οἰκοῦντας, Θράκην, Μακεδονίαν, τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, τοὺς ἐν ταῖς νήσοις, τοὺς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τοὺς ὑπὲρ τὴν καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένην, τοὺς ἐν ταῖς νήσοις ταῖς Βρεττανικαῖς, Σαυρομάτας, Ἰνδοὺς, τοὺς τὴν τῶν Περσῶν οἰκοῦντας γῆν, τὰ ἄλλα τὰ ἄπειρα γένη καὶ φύλα ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ἴσμεν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη «.

38. <http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/acprof:oso/9780199259205.001.0001/acprof-9780199259205-chapter-5>

39. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Chrysostomus

1.42. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1–21) (2062: 024); MPG 49. Vol 49, pg 106, ln 8

Εἰ μὲν γὰρ διὰ βιβλίων ἐπαίδευσε καὶ διὰ γραμμάτων, ὁ μὲν εἰδὼς γράμματα ἔμα-
θεν ἂν τὰ ἐγγε- γραμμένα, ὁ δὲ οὐκ εἰδὼς ἀπῆλθεν ἂν μηδὲν ἐκεῖθεν ὠφελῆθεις, εἰ
μή τις ἐνήγαγεν ἕτερος· καὶ ὁ μὲν εὖπο- ρος ἐπρίατο ἂν τὸ βιβλίον, ὁ δὲ πένης οὐκ
ἂν ἴσχυσε κτήσασθαι· πάλιν ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐκείνην εἰδὼς τὴν διὰ τῶν γραμμάτων
σημαινομένην ἔγνω ἂν τὰ ἐγ- κείμενα, ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ βάρβαρος, καὶ ὁ Ἰνδὸς, καὶ ὁ
Αἰγύπτιος, καὶ πάντες οἱ τῆς γλώττης ἐκείνης ἀπεστε- ρημένοι ἀπῆλθον ἂν μηδὲν μα-
θόντες· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐ- ρανοῦ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Σκύθης, καὶ βάρ- βαρος,
καὶ Ἰνδὸς, καὶ Αἰγύπτιος, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζων ταύτης ἀκούσεται
τῆς φωνῆς· οὐ γὰρ δι' ὧτων, ἀλλὰ καὶ δι' ὅψεως εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπί- πτει τὴν ἡμε-
τέραν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1-21) Vol 49,
pg 106, ln 12

γραμμένα, ὁ δὲ οὐκ εἰδὼς ἀπῆλθεν ἂν μηδὲν ἐκεῖθεν ὠφελῆθεις, εἰ μή τις ἐνήγαγεν
ἕτερος· καὶ ὁ μὲν εὖπο- ρος ἐπρίατο ἂν τὸ βιβλίον, ὁ δὲ πένης οὐκ ἂν ἴσχυσε κτήσα-
σθαι· πάλιν ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐκείνην εἰδὼς τὴν διὰ τῶν γραμμάτων σημαινομένην
ἔγνω ἂν τὰ ἐγ- κείμενα, ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ βάρβαρος, καὶ ὁ Ἰνδὸς, καὶ ὁ Αἰγύπτιος,
καὶ πάντες οἱ τῆς γλώττης ἐκείνης ἀπεστε- ρημένοι ἀπῆλθον ἂν μηδὲν μαθόντες· ἐπὶ
δὲ τοῦ οὐ- ρανοῦ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Σκύθης, καὶ βάρ- βαρος, καὶ Ἰνδὸς,
καὶ Αἰγύπτιος, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζων ταύτης ἀκούσεται τῆς φωνῆς·
οὐ γὰρ δι' ὧτων, ἀλλὰ καὶ δι' ὅψεως εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπί- πτει τὴν ἡμετέραν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1-21) Vol 49,
pg 165, ln 41

Ἰδοὺ γοῦν ἐξ ἐκεί- νου μέχρι νῦν πόσος διαγέγονε χρόνος, καὶ λαμπρότε- ρον τὸ
ὄνομα τοῦ δεσμίου γέγονε τούτου· καὶ ὕπατοι μὲν ἅπαντες, ὅσοι γεγόνασιν ἐν τοῖς
ἔμπροσθεν χρόνοις, σε- σίγηνται καὶ οὐδὲ ἐκ προσηγορίας εἰσὶ γνώριμοι τοῖς πολλοῖς·
τὸ δὲ τοῦ δεσμίου τούτου ὄνομα τοῦ μακαρίου Παύλου πολὺ μὲν ἐνταῦθα, πολὺ δὲ ἐν
τῇ βαρβάρων χώ- ρα, πολὺ δὲ παρὰ Σκύθαις καὶ Ἰνδοῖς, κἂν πρὸς αὐτὰ τῆς οἰκουμένης
ἔλθῃς τὰ πέρατα, ταύτης ἀκούσῃ τῆς προσηγορίας, καὶ ὅπουπερ ἂν τις ἀφίκηται,
Παῦλον παν- ταχοῦ ἐν τοῖς ἀπάντων στόμασι περιφερόμενον εἴσεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De sancta pentecoste (homiliae 1–2) (2062: 037);
MPG 50. Vol 50, pg 459, ln 19

Ὁ βαπτιζόμενος εὐθέως ἐφθέγγετο τῇ τῶν Ἰνδῶν φωνῇ, τῇ τῶν Αἰγυπτίων, τῇ τῶν
Περσῶν, τῇ τῶν Σκυθῶν, τῇ τῶν Θρακῶν, καὶ εἷς ἄνθρωπος πολλὰς ἐλάμβανε γλώσ-
σας, καὶ οὗτοι οἱ νῦν εἰ ἦσαν τότε βαπτισθέντες, εὐθέως ἂν ἤκουσας αὐτῶν διαφόροις
φθεγγομένων φωναῖς.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1–4) (2062: 064); MPG 51. Vol 51, pg 87, ln 45

Καὶ ὅτι πανταχοῦ τῆς οἰ-κουμένης τὰς Γραφὰς ἤπλωσεν, ἄκουσον τοῦ προφή-του λέγοντος· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-γος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰ-κουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Κἂν πρὸς Ἰνδοὺς ἀπέλθῃς, οὓς πρῶτους ἀνίσχων ὁ ἥλιος ὀρᾷ, κἂν εἰς τὸν ὠκεανὸν ἀπέλθῃς, κἂν πρὸς τὰς Βρεταννικὰς νήσους ἐκείνας, κἂν εἰς τὸν Εὐξείνιον πλεύσῃς πόντον, κἂν πρὸς τὰ νότια ἀπέλθῃς μέρη, πάντων ἀκούσῃ πανταχοῦ τὰ ἀπὸ τῆς Γραφῆς φιλοσοφούντων, φωνῇ μὲν ἑτέρᾳ, πίστει δὲ οὐχ ἑτέρᾳ, καὶ γλώσσῃ μὲν διαφόρῳ, δια- νοίᾳ δὲ συμφώνῳ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1-4) Vol 51, pg 88, ln 28

Οὐ γὰρ τὸν Τίγρητα, οὐδὲ τὸν Εὐφράτην, οὐδὲ τὸν Αἰγύπτιον Νεῖλον, οὐδὲ τὸν Ἰνδὸν Γάγγην, ἀλλὰ μυρίους ἀφίησι ποταμοὺς αὕτη ἡ πηγὴ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1-4) Vol 51, pg 92, ln 47

Ἐπειδὴ γὰρ ἔτι ἀσθενέστερον διέκειντο οἱ τότε, καὶ τὰ νοητὰ χαρίσματα ὀρᾷ οὐκ ἠδύναντο τοῖς ὀφθαλ-μοῖς τῆς σαρκὸς, ἐδίδοτο αἰσθητὸν χάρισμα, ὥστε τὸ νο-ητὸν γενέσθαι καταφανές· καὶ ὁ βαπτισθεὶς εὐθέως καὶ τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ, καὶ τῇ τῶν Περσῶν, καὶ τῇ τῶν Ἰνδῶν, καὶ τῇ τῶν Σκυθῶν ἐφθέγγετο, ὥστε μαθεῖν καὶ τοὺς ἀπίστους, ὅτι Πνεύματος ἁγίου ἠξίωτο.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad eos qui scandalizati sunt (2062: 087) “Jean Chrysostome. Sur la providence de Dieu”, Ed. Malingrey, A.–M. Paris: Cerf, 1961; Sources chrétiennes 79. Chapter 22, section 9, line 6

Ἐκαστος γὰρ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκων τοῦτο, λέγει· «Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου»· καὶ τοῦ Εὐαγγελίου χωρὶς ἐν συλ-λόγοις καὶ συνουσίαις, ταῖς οἴκοι, ταῖς ἐν ἀγορᾷ, ταῖς ἀπανταχοῦ, κἂν εἰς τὴν Περσῶν χώραν ἀπέλθῃς, κἂν εἰς τὴν Ἰνδῶν, κἂν εἰς τὴν Μαύρων, κἂν ὅσῃν ἥλιος ἐφορᾷ γῆν καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ἐσχατίας, ταύτης ἀκούσῃς τῆς φωνῆς καὶ ὅψῃ τὸν δίκαιον ἐκείνον ἔτι καὶ νῦν βοῶντα, ἐνηχοῦντα καὶ τὴν κακίαν ἐλέγχοντα τοῦ τυράννου καὶ οὐδέποτε σιγῶντα, οὐδὲ τῷ πλήθει τοῦ χρόνου τὸν ἔλεγχον μαραινόμενον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Chananaea [Dub.] (2062: 101); MPG 52. Vol 52, pg 453, ln 48

ἡ δὲ οἰκουμένη πᾶσα ἔρημος, Σκύθαι, Θρᾷκες, Ἰνδοὶ, Μαῦροι, Κίλικες, Καππά-δο-κες, Σύροι, Φοίνικες, ὅσῃν ὁ ἥλιος ἐφορᾷ γῆν;

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Chananaea [Dub.] Vol 52, pg 460, ln 2

Ὅπου ἐὰν ἀπέλθῃς, ἀκούεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις. Εἴσελθε εἰς Περσῶν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκούσεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, Ὡ γύναι, με-γάλη σου ἡ πίστις· εἰς τὴν Γότθων, εἰς τὴν βαρβάρων, εἰς τὴν Ἰνδῶν, εἰς τὴν Μαύρων,

1.42. JOANNES CHRYSOSTOMUS

ὄσσην ἥλιος ἐφορᾷ γῆν· ἓνα λόγον ὁ Χριστὸς ἐφθέγγετο, καὶ οὐ σιωπᾷ ὁ λόγος, ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνακηρύττει τὴν πίστιν αὐτῆς, λέ- γων, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πί- στις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Οὐκ εἶπε, Θεραπευθήτω τὸ θυγάτριόν σου· ἀλλ', Ὡς θέλεις. Σὺ αὐτὴν θεράπευσον· σὺ γενοῦ ἰατρός· σοὶ ἐγχειρίζω τὸ φάρμακον· ὑπάγε, ἐπίθες, Γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Τὸ θέλημά σου θεραπευσάτω αὐτήν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In pentecosten (sermo 1) [Sp.] (2062: 107); MPG 52. Vol 52, pg 808, ln 12

Ὅπου δ' ἂν ἀπέλθῃς, εἰς Ἰνδοὺς, εἰς Μαυ- ροὺς, εἰς Βρετανοὺς, εἰς τὴν οἰκουμένην, εὐρήσεις, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ βίον ἐνάρετον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Genesim (homiliae 1–67) (2062: 112); MPG 53:21–385; 54:385–580. Vol 53, pg 258, ln 21

Κἂν πρὸς Ἰνδοὺς γὰρ ἀπέλθῃς, κἂν πρὸς Σκύθας, κἂν πρὸς αὐτὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, κἂν εἰς αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν, πανταχοῦ εὐρήσεις τοῦ Χριστοῦ τὴν διδασκα- λίαν καταυγάζουσιν τὰς ἀπάντων ψυχάς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Anna (sermones 1–5) (2062: 114); MPG 54. Vol 54, pg 664, ln 8

Βασιλεῖς μὲν γὰρ καὶ στρατηγοὶ καὶ δυνάσται, πολλὰ πραγματευσάμενοι πολλὰ- κίς, ὥστε αὐτῶν ἄλλῃ- στον γενέσθαι τὴν μνήμην, καὶ τάφους λαμπροὺς οἰκο- δομη- σάμενοι, καὶ ἀνδριάντας ἀναστήσαντες, καὶ εἰκό- νας πολλὰς πολλαχοῦ, καὶ κατορ- θωμάτων ὑπομνήματα μυρία καταλιπόντες, σεσίγηνται, καὶ οὐδὲ ἀπὸ ψιλῆς προση- γορίας εἰσὶ τινι γνώριμοι· αὕτη δὲ ἡ γυνὴ παν- ταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἄδεται νῦν· κἂν εἰς Σκυθίαν ἀπέλθῃς, κἂν εἰς Αἴγυπτον, κἂν εἰς Ἰνδοὺς, κἂν εἰς αὐτὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, πάντων ἀκούσῃ τὰ κατορθώματα τῆς γυναικὸς ταύτης ἁδόντων, καὶ πᾶ- σαν ἀπλῶς, ὄσσην ἥλιος ἐφορᾷ γῆν, ἡ δόξα τῆς Ἄννης καταλαμβάνει.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Homilia de capto Eutropio [Dub.] (2062: 142); MPG 52. Vol 52, pg 409, ln 19

Πρὸς Θρᾷκας, πρὸς Σκύθας, πρὸς Ἰνδοὺς, πρὸς Μαύ- ρους, πρὸς Σαρδονίους, πρὸς Γοτθοὺς, πρὸς θηρία ἄγρια, καὶ μετέβαλε πάντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos (2062: 143); MPG 55. Vol 55, pg 58, ln 4

Οὐ γὰρ οὕτω Σκύθαι, οὐδὲ Θρᾷκες, οὐ Σαυρομά- ται, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Μαῦροι, καὶ ὅσα ἄγρια ἔθνη πολε- μεῖν εἰώθασιν, ὡς λογισμὸς ἀτοπώτατος ἐνδομυχῶν τῇ ψυχῇ, καὶ ἐπιθυμία ἀκόλαστος, καὶ χρημάτων ἔρωσ, καὶ δυναστείας πόθος, καὶ τῶν βιωτι- κῶν πραγμάτων ἡ προσπάθεια.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 203, ln 7

Ὁ Ῥω- μαίων βασιλεὺς οὐκ ἂν δύναίτο νομοθετεῖν Πέρσαις, οὐδὲ ὁ Περσῶν Ῥω- μαίοις· οἱ δὲ Παλαιστινοὶ οὗτοι καὶ Πέρσαις, καὶ Ῥωμαίοις, καὶ Θραξί, καὶ Σκύ- θαις, καὶ Ἰνδοῖς, καὶ Μαύροις, καὶ πάσῃ τῇ οἰκου- μένῃ νόμους ἔθηκαν· καὶ οὐχὶ ζώντων

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

αὐτῶν ἐκρά- τησαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τελευτησάντων· καὶ μυριά- κισ ἂν ἔλαιντο οἱ νομοθετηθέντες τὴν ψυχὴν ἀφεῖναι, ἢ τῶν νόμων ἀποστῆναι ἐκείνων.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 390, ln 16

Ἐφη γάρ, Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἡ τε γὰρ Κασπία, ἢ τε Ἰνδική, ἢ τε Ἐρυθρὰ διηρημέναι σχεδὸν ταύ- της εἰσὶ, καὶ ἔξωθεν περικείμενος ὁ Ὠκεανός.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 467, ln 57

μένων καὶ περὶ ἡμᾶς, τροπὰς ἐτησίους, ἡμέρας, παραδείσους, λειμῶνας, ἄνθη ποικίλα, ὕδωρ πότιμον καὶ γλυκὺ, καὶ τὸ ἐκ τῶν ὑετῶν χρήσιμον, τῆς γῆς τὰς ὠδίνας, τοὺς ποικίλους καρπούς, τὰ δένδρα τὰ διάφορα, τοὺς ἀνέμους τοὺς προσηνεῖς, τὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα, τὴν σεληναίαν λαμπάδα, τὸν ποικίλον τῶν ἄστρον χορὸν, τὸ προσηνεὲς τῆς νυκτός· καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων, πρόβατα, καὶ βοῦς, καὶ αἰγας· καὶ ἐπὶ τῶν ἀγρίων, δορκάδας, καὶ ἐλάφους, λαγωούς, καὶ ἕτερα πλείονα· καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν, τοὺς ὄρνιθας τοὺς Ἰνδικούς· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἴδοι τις ἂν οὐ κολάζοντα μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐεργετοῦντα πολλῶ πλείον ἢ κολάζοντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiæ: Ego dominus deus feci lumen (2062: 148); MPG 56. Vol 56, pg 143, ln 53

Οἷόν τι λέγω, Ἑλλάδι διαλεγόμενῳ μοι γλώττη, ἂν τοίνυν τὴν φωνὴν εἰδῇ τις, ἐκεῖνος ἀκούσεται μου· ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ Θρᾶξ, καὶ ὁ Μαῦρος, καὶ ὁ Ἰνδὸς οὐκέτι· ἢ γὰρ διαφορὰ τῆς γλώττης οὐκ ἀφίησιν εὐσημον αὐτῷ γενέσθαι τὴν ἐμὴν διά- λεξιν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiæ: Ego dominus deus feci lumen Vol 56, pg 144, ln 18

Οὐ γάρ ἐστι λαλιὰ, φησὶ, τουτέστιν, οὐκ ἔστιν ἔθνος, οὐκ ἔστι φωνή, ἔνθα μὴ ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ καὶ ὁ Σκύθης, καὶ ὁ Θρᾶξ, καὶ ὁ Μαῦρος, καὶ ὁ Ἰνδὸς, καὶ ὁ Σαυρομάτης, καὶ πᾶσα λαλιὰ, καὶ πᾶσα γλώττα, καὶ πᾶν ἔθνος δυνήσεται ταύτης ὑπακούειν τῆς φωνῆς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiæ: Ego dominus deus feci lumen Vol 56, pg 144, ln 39

Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῇ ταῦτα μαθεῖν, ἀλλ' ὅψει καὶ θεωρία, ὅψις δὲ πᾶσι μία, εἰ καὶ ἡ γλώττα διάφορος, καὶ Βάρβαρος, καὶ Σκύθαι, καὶ Θρᾶκες, καὶ Μαῦροι, καὶ Ἰνδοὶ ταύτης ἀκούουσι τῆς φωνῆς, τουτέστι, τὸ θαῦμα βλέποντες, τὸ κάλλος ἐκπλητόμενοι, τὴν φαιδρότητα, τὸ μέγε-θος, τὰ ἄλλα ἅπαντα τὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν, δόξαν ἀνα- φέρουσι τῷ Δημιουργῷ οἱ καλῶς φρονοῦντες.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De prophetiarum obscuritate (homiliae 1–2) (2062: 150); MPG 56. Vol 56, pg 179, ln 24

Οὐκ ἦν ἑτερόγλωσσος ἀπ' ἀρχῆς, οὐκ ἦν ἑτερόφωνος, οὐκ ἦν Ἰνδὸς, οὔτε Θρᾶξ, οὔτε Σκύθης, ἀλλὰ πάντες μιᾷ διελέγοντο γλώσση.

1.42. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Matthaeum (homiliae 1–90) (2062: 152); MPG 57:13–472; 58:471–794. Vol 58, pg 725, ln 53

καὶ στρατηγῶν ἀνδραγαθήματα, ὧν καὶ τὰ ὑπομνήματα μένει, σεσίγηνται· καὶ πόλεις ἀναστήσαντες, καὶ τεῖχη περιβαλόντες, καὶ πολέμους νικήσαντες, καὶ τρόπαια στήσαντες, καὶ ἔθνη πολλὰ δουλωσάμενοι, οὐδὲ ἐξ ἀκοῆς, οὐδὲ ἐξ ὀνόματός εἰσι γνώριμοι, καίτοι καὶ ἀνδριάντας ἀναστήσαντες καὶ νόμους θέντες· ὅτι δὲ πόρνη γυνὴ ἔλαιον ἐξέχεεν ἐν οἰκίᾳ λεπροῦ τινος, δέκα ἀνδρῶν παρόντων, τοῦτο πάντες ἄδουσι κατὰ τὴν οἰκουμένην, καὶ χρόνος τοσοῦτος διῆλθε, καὶ ἡ μνήμη τοῦ γενομένου οὐκ ἐμαράνθη· ἀλλὰ καὶ Πέρσαι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Σκύθαι, καὶ Θράκες, καὶ Σαυρομάται, καὶ τὸ Μαύρων γένος, καὶ οἱ τὰς Βρεττανικὰς νήσους οἰκοῦντες τὸ ἐν Ἰουδαίᾳ γενόμενον λάθρα ἐν οἰκίᾳ παρὰ γυναικὸς πεπορνευμένης περιφέρουσι.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Joannem (homiliae 1–88) (2062: 153); MPG 59. Vol 59, pg 32, ln 20

Ἀλλ’ οὐ τὰ τοῦ ιδιώτου καὶ ἀγραμμάτου οὕτως· ἀλλὰ καὶ Σύροι, καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ μυρία ἕτερα ἔθνη, εἰς τὴν αὐτῶν μεταβαλόντες γλῶτταν τὰ παρὰ τούτου δόγματα εἰσαχθέντα, ἔμαθον ἄνθρωποι βάρβαροι φιλοσοφεῖν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Joannem (homiliae 1–88) Vol 59, pg 361, ln 58

Ὁ ἐν Ῥώμῃ κατήμενος τοὺς Ἰνδοὺς μέλος εἶναι νομίζει ἑαυτοῦ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1–55) (2062: 154); MPG 60. Vol 60, pg 47, ln 32

Καὶ ὁ μὲν πολλὰ ληρήσας Πλάτων, σεσίγηκεν· οὗτος δὲ φθέγγεται, οὐχὶ παρ’ οἰκείοις μόνοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Πάρθοις, παρὰ Μήδοις, παρὰ Ἑλαμίταις, καὶ ἐν Ἰνδίᾳ, καὶ πανταχοῦ γῆς, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1–55) Vol 60, pg 56, ln 26

Κἂν εἰς Ἰνδοὺς ἀπέλθῃς, ἀκούσῃ τούτων· κἂν εἰς Ἰσπανίαν, κἂν πρὸς αὐτὰ τῆς γῆς τὰ τέρματα, οὐδεὶς ἀν-ήκοος τυγχάνει, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τὴν οἰκείαν ῥαθυμίαν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1–55) Vol 60, pg 220, ln 18

Καὶ ἐν Ἰνδοῖς δὲ τὸ μέγα θηρίον καὶ φοβερόν τῶν ἐλεφάντων λέγεται καὶ δεκαπενταέτει παιδί γεγονότι μετὰ πολλῆς εἵκειν τῆς προθυμίας.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ad Romanos (homiliae 1–32) (2062: 155); MPG 60. Vol 60, pg 517, ln 18

Καὶ οὐ παρ’ ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Θραξὶ καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις, καὶ ἑτέροις δὲ βαρβάροις πλείοσι, καὶ παρθένων χοροὶ καὶ μαρτύρων δῆμοι καὶ μοναχῶν συμμορίαι, καὶ πλείους οὗτοι λοιπὸν τῶν γεγαμηκότων εἰσὶ, καὶ νηστείας

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

ἐπίτασις καὶ ἀκτημοσύνης ὑπερβολή· ἅπερ, πλὴν ἐνὸς ἢ δυεῖν, οὐ φαντασθῆναι ὄναρ οἱ κατὰ τὸν νόμον ἡδυνή- θησαν πολιτευόμενοι.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) (2062: 156); MPG 61. Vol 61, pg 52, ln 3

πῶς δ' ἂν τὰ γραφέντα, καὶ εἰς τὴν βαρβάρων καὶ εἰς τὴν Ἰνδῶν, καὶ πρὸς αὐτὰ τοῦ ὠκεανοῦ τὰ πέ- ρατα ἀφίκετο, οὐκ ὄντων τῶν λεγόντων ἀξιοπίστων;

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 53, ln 12

Ἡμεῖς δὲ βουλό- μεθα πολλῆς ἀπολαύειν τρυφῆς καὶ ἀναπαύσεως καὶ ἀδείας· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοι, ἀλλ' ἐβόων, Ἄχρη τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνη- τεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν. Καὶ ὁ μὲν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ μέχρι τοῦ Ἰλ- λυρικοῦ ἔτρε- χεν, ὁ δὲ εἰς τὴν Ἰνδῶν, ὁ δὲ εἰς τὴν Μαύρων, ἄλ- λος δὲ πρὸς ἄλλα μέρη τῆς οἰκουμένης· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τῆς πατρίδος ἐξελθεῖν τολμῶμεν, ἀλλὰ τρυφήν ζητοῦμεν καὶ οἰκίας λαμπράς καὶ πᾶσαν τὴν ἄλλην ἀφθονίαν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 68, ln 22

διὰ τοῦτο αὐτὸ μάλιστα θαυμάζειν ἐχρῆν, ὅτι ἄν- θρώπους βαρβάρους τοιαύτην ἔπεισαν καταδέξασθαι πίστιν, καὶ χρηστὰς περὶ τῶν μελλόντων ἔχειν ἐλπίδας, καὶ τὸ πρότερον τῶν ἁμαρτημάτων φορτίον ἀπεσκευασμένους μετὰ πολλῆς τῆς προθυ- μίας εἰς τὸ ἐπιὸν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ἄπτεσθαι πόνων, καὶ πρὸς αἰσθητὸν μὲν μηδὲν κεχηνέναι, πάντων δὲ ἀνωτέρους τῶν σωματικῶν γεγεννημένους νοεράς δέ- ξασθαι δωρεάς, καὶ τὸν Πέρσην καὶ τὸν Σαυρομάτην, καὶ τὸν Μαῦρον καὶ τὸν Ἰνδὸν εἰδέναι ψυχῆς καθ- αρμόν, καὶ Θεοῦ δύναμιν καὶ φιλανθρωπίαν ἄφατον, καὶ πίστεως φιλοσο- φίαν, καὶ Πνεύματος ἁγίου ἐπι- φοίτησιν, καὶ σωμάτων ἀνάστασιν, καὶ ζωῆς ἀθανά- του δόγματα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 239, ln 39

Ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰδώλων προσιόντες, οὐδὲν εἰδότες σαφῶς, οὐδὲ ταῖς παλαι- αῖς ἐντραφέντες βίβλοις, βαπτισθέντες εὐθέως Πνεῦμα ἐλάμβανον, τὸ δὲ Πνεῦμα οὐχ ἐώρων· ἀόρατον γὰρ ἐστὶν· αἴσθητόν τινα ἔλεγχον ἐδίδου τῆς ἐνεργείας ἐκείνης ἢ χά- ρις· καὶ ὁ μὲν τῇ Περσῶν, ὁ δὲ τῇ Ῥω- μαίων, ὁ δὲ τῇ Ἰνδῶν, ὁ δὲ ἐτέρᾳ τινὶ τοιαύτῃ εὐ- θέως ἐφθέγγετο γλώσση· καὶ τοῦτο ἐφανέρου τοῖς ἔξωθεν, ὅτι Πνεῦμά ἐστιν ἐν αὐτῷ τῷ φθεγγομένῳ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 296, ln 45

Καὶ ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς πυρ- γοποιίας ἡ μία γλώττα εἰς πολλὰς διετέμενετο· οὕτω τότε αἱ πολλαὶ πολλάκις εἰς ἓνα ἄνθρωπον ἦεσαν, καὶ ὁ αὐτὸς καὶ τῇ Περσῶν καὶ τῇ Ῥωμαίων καὶ τῇ Ἰνδῶν καὶ ἐτέραις πολλαῖς διελέγετο γλώτταις, τοῦ Πνεύματος

1.42. JOANNES CHRYSOSTOMUS

ἐνηχοῦντος αὐτῷ· καὶ τὸ χάρισμα ἐκαλεῖτο χάρισμα γλωττῶν, ἐπειδὴ πολλαῖς ἀθρόον ἐδύνατο λαλεῖν φωναῖς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 299, ln 2

Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. Τουτέστι, Τοσαῦται γλωσσαι, τοσαῦται φωναί, Σκυθῶν, Θρακῶν, Ῥωμαίων, Περσῶν, Μαύρων, Ἰνδῶν, Αἰγυπτίων, ἐτέρων μυρίων ἔθνων.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ii ad Corinthios (homiliae 1-30) (2062: 157); MPG 61. Vol 61, pg 506, ln 45

Τοιούτους τοὺς ἀμαξοβίους εἶναι φασι, τοὺς παρὰ Σκύθαις νομάδας, τοὺς γυμνοσοφιστὰς τοὺς τῶν Ἰνδῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ad Philippenses (homiliae 1-15) (2062: 160); MPG 62. Vol 62, pg 237, ln 17

ἀλλ' οὐχ οὕτως, ὥς οἱ Ἰνδικοὶ μύρμηκες.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Thessalonicenses (homiliae 1-11) (2062: 162); MPG 62. Vol 62, pg 405, ln 16

Ὡσπερ οὖν, εἰ περὶ τινος ἔλεγον φυτοῦ ἐν Ἰνδίᾳ τικτομένου, οὗ μηδεὶς μηδὲ πείραν ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἴσχυσεν ὁ λόγος παραστῆσαι, κἂν εἰ μυρία εἶπον· οὕτω καὶ νῦν ὅσα ἂν εἴπω, εἰκὴ ἔρῳ· οὐδεὶς γὰρ ἐπιστῆναι δυνήσεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1-18) (2062: 164); MPG 62. Vol 62, pg 513, ln 15

Καυχᾷ ἐπὶ πράγματι, ὃ σκώληκες τί- κτουσι, καὶ ἀπολλύουσι· λέγονται γὰρ Ἰνδικὰ τινα ζωῦφια εἶναι, ὅθεν τὰ νήματα ταῦτα κατασκευάζεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1-18) Vol 62, pg 513, ln 39

Τί ἂν τις εἴποι τὴν τῶν ἀρωμάτων πολυτέλειαν, τῶν Ἰνδικῶν, τῶν Ἀραβικῶν, τῶν Περσικῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1-18) Vol 62, pg 596, ln 38

Ἐν δὲ τῇ ἀρωματοφόρῳ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδίᾳ, ἔνθα εἰσὶν οἱ λίθοι, πολλὰ τοιαῦτα ἔστιν εὐρεῖν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Homilia habita postquam presbyter Gothus concionatus fuerat (2062: 177); MPG 63. Vol 63, pg 501, ln 5

οὐκ ἐν Ἰουδαίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τῶν βαρβάρων γλώττῃ, καθὼς ἠκούσατε σήμερον, ἡλίου φανότερον διαλάμπει· καὶ Σκύθαι καὶ Θράκες καὶ Σαυρομάται καὶ Μαῦροι καὶ Ἰνδοὶ καὶ οἱ πρὸς αὐτὰς ἀπωκισμένοι τὰς ἐσχατίας τῆς οἰκουμένης, πρὸς τὴν οἰκίαν ἕκαστος μεταβαλόντες γλώτταν, τὰ εἰρημένα φιλοσοφοῦσι ταῦτα· ἃ μηδὲ ὄναρ ἐφαντάσθησαν οἱ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὸν πώγωνα ἔλκοντες, καὶ τῇ βακτηρίᾳ

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

τοὺς ἀπαντῶντας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς σοβοῦντες, καὶ τοὺς βοστρύχους ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σείοντες, λεόντων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων ἐπιδεικνύμενοι πρόσωπα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud: Messis quidem multa (2062: 179); MPG 63. Vol 63, pg 519, ln 55

Σκύθαι μὲν γὰρ καὶ Θρᾶκες καὶ Μαῦροι καὶ Ἴνδοι καὶ Πέρσαι καὶ Σαυρομάται, καὶ οἱ τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ τὴν Ἥπειρον οἰκοῦντες, καὶ πᾶσα, ὡς εἶπεν, ἡ ὑφ' ἡλίῳ τοῖς δαίμοσιν ἐτελεῖτο, καὶ ὑπὸ τῶν ἀλαστόρων ἐκείνων ἐξεβακχεύετο καὶ χώρα καὶ πόλις καὶ ἔρημος, καὶ γῆ καὶ θάλαττα, καὶ βάρβαρος καὶ Ἑλλὰς, καὶ ὄρη καὶ νάπαι καὶ βουνοί· μόνον δὲ τὸ Ἰουδαίων ἔθνος τὸ δοκοῦν εὐσεβεῖν προφήτας εἶχε καὶ θεογνωσίας σπέρματα μικρά· ἀλλὰ καὶ ταῦτα χρόνῳ κατεχώννυτο, καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ γένους ἐκείνου κατ- ἡγοροὶ πικροὶ τῶν ἀμαρτανομένων αὐτοῖς ἐγίνοντο·

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Fragmenta in Jeremiam (in catenis) (2062: 186); MPG 64. Vol 64, pg 829, ln 5

Σαβὰ δὲ χώρα ἐστὶν Ἰνδῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De perfecta caritate [Sp.] (2062: 211); MPG 56. Vol 56, pg 282, ln 7

Ὡς- περ γὰρ εἰ ἔλεγον περὶ τινος φυτοῦ ἐν Ἰνδίᾳ τικτομέ- νου, καὶ οὐ μὲν πεῖραν ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἴσχυσεν ὁ λόγος παραστῆσαι, κἂν μυρία περὶ αὐτοῦ ἔλεγον· οὕτω καὶ νῦν ὅσα ἂν εἴπω, μάτην ἐρῶ· οὐ γὰρ συνιοῦσί τινες τὰ λεγόμενα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Genesim (sermo 3) [Sp.] (2062: 216); MPG 56. Vol 56, pg 527, ln 17

Διὸ ταύτην ὑποδεξώμεθα, τὸ τίμιον δῶρον, τὸ ἅγιον κειμήλιον, τὸ τῆς ἀληθείας ἵνδάλμα, τῆς εὐσε- βείας τὸ κεφάλαιον, τὸν τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας συνήγορον, τῶν παθῶν τὴν νέκρωσιν, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀναίρεσιν, τῆς κακίας τὸν ἀντίπαλον, τῆς παρθενίας τὴν ὁμόδοξον, τῶν δαιμόνων τὴν ἀφανίστριν, τοῦ διαβόλου τὴν ἀποτίμη- σιν, τῶν εἰδώλων τὴν καθαίρεσιν, τῶν Ἑκ- κλησιῶν τὴν εὐπρέπειαν, τῶν βασιλέων τὸ κράτος, τῶν ἱερέων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν ἀνδρῶν τὴν φρόνησιν, τῶν γυναικῶν τὴν σωφροσύνην, τῶν νηπίων τὴν παιδαγωγίαν, τῶν δούλων τὴν ἀνάρρυσιν, τῶν πτωχῶν τὴν

παραμυ-

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In adorationem venerandae crucis [Sp.] (2062: 326); MPG 62. Vol 62, pg 753, ln 38

Τοῦτο τὸ τί- μιον καὶ σεβάσμιον ξύλον ὑπὸ πάντων τιμώμενον προς- κυνεῖται· Ἑλ- ληνές τε καὶ βάρβαροι, Μακεδόνες καὶ Θετταλοὶ, Παῖονες, καὶ Ἰλλυριοὶ, Ἀθηναῖοι καὶ Ἀργεῖοι καὶ Λάκωνες, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσο- ποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καπ- παδοκίαν, Πόντον καὶ Ἀσίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, Κρήτες καὶ Ἀραβες, Ἴνδοι καὶ Αἰθίοπες, καὶ Ὀμηρίται, καὶ πάντες οἱ λοι- ποὶ τῶν ἐθνῶν, ὅσους ὁ ἥλιος ἐφορᾷ, τὴν ἑαυτῶν κατα- λιπόντες

1.43. FRAGMENTA ALCHEMICA, TRACTATUS ALCHEMICUS (FRAGMENTA) (DATE?)

ἀπάτην, τῷ σταυρῷ σημειούμενοι προσκυ- νοῦσι, φεύγοντες τὰς πολυπλόκους σειρὰς τοῦ διαβόλου.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud: Si qua in Christo nova creatura [Sp.] (2062: 359); MPG 64. Vol 64, pg 27, ln 1

ἀλλ', ὅπου ἂν ἀπέλθῃς, ἀκούεις, ὅτι Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· κἄν ἐν χώρᾳ, κἄν ἐν πόλει, προέλαβεν, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ ἐν Περσίδι καὶ ἐν Ἰνδία καὶ ἐν τῇ Μαυριτανῶν χώρᾳ λάμπει τὸ ῥῆμα τοῦτο ἡλίου φανερώ- τερον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De laudibus sancti Pauli apostoli (homiliae 1-7) (2062: 486) "Jean Chrysostome. Panégyriques de S. Paul", Ed. Piédagnel, A. Paris: Cerf, 1982; Sources chrétiennes 300. Homily 4, section 8, line 3

Πάντως ἡκούσατε, ὅτι καὶ παρὰ Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς πολλοὶ γεγονόνασι μάγοι, καὶ εἰσιν ἔτι καὶ νῦν· ἀλλ' οὐδὲ ὄνομα αὐτῶν ἐστὶν οὐδαμοῦ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De laudibus sancti Pauli apostoli (homiliae 1-7) Homily 4, section 10, line 8

Ἄνθρωπος γὰρ ἐπ' ἀγορᾶς ἐστηκώς, περὶ δέρματα τὴν τέχνην ἔχων, τοσοῦτον ἴσχυσεν, ὥς καὶ Ῥωμαίους, καὶ Πέρσας, καὶ Ἰνδοὺς, καὶ Σκύθας, καὶ Αἰθίοπας, καὶ Σαυρομάτας, καὶ Πάρθους, καὶ Μήδους, καὶ Σαρακηνοὺς, καὶ ἅπαν ἀπλῶς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναγαγεῖν ἐν ἔτεσιν οὐδὲ ὅλοις τριάκοντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Commentarius in Job (2062: 505) "Johannes Chrysostomos. Kommentar zu Hiob", Ed. Hagedorn, U., Hagedorn, D. Berlin: De Gruyter, 1990; Patristische Texte und Studien 35.

1.43 Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (date?)

? (From Wikipedia⁴⁰)

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) (1379: 002) "Les alchimistes grecs, vol. 1 [Papyrus de Leyde, Papyrus de Stockholm, fragments de recettes]", Ed. Halleux, R. Paris: Les Belles Lettres, 1981.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 60, line 3

| Ἄν δέ ποτε τῇ χρήσει τὸ ἀληθινὸν μάργαρον | ἐκπνεῦσαν ῥυπωθῇ, ὧδε ἀποσμῶσιν Ἰνδοί· | ἐνιᾶσιν ὥς ἐδωδὴν ἀλεκτρυόني τὴν ψῆφον | ἐσπέρας.

40.

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 63, line 6

Καὶ τῇ τὸν κρυστα | κρύσταλλον βήρυλλον ἔξεις αὐτὸν ἄρα | ἀραιώσας τὸν λίθον
καὶ μετὰ τὴν πύρωσι(ν) || τὴν πύρωσιν ἀποψυγέντα εἷς τε τὴν προειρη|μένην ῥητίνην
ἰνδικῶ τε τῶ φαρμάκῳ συμ|μεμιγ- μένῳ ἐμβαλὼν.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 64, line 2

|| Ἐλύδριον μειχθὲν ἰνδικῶ χρώματι γίνε|ται χλωρόν.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 84, line 3

Χρυσοκόλλης Σ'θ', ἰσοῦ μείξας Σ'α', ἐλυδρ<ί>ου Σ'α', ἰνδικοῦ τρι|ώβολον ῥητίνην
χρῖε.

Fragmenta Alchemica, Lexicon alchemicum (= Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς χρυσοποιίας) (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 131r) (1379: 008) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 9, line 4

<Ιός> ἐστὶ ξάνθωσις, καὶ ὕδωρ θεῖον ἄθικτον, καὶ κώμαρις σκυθική, καὶ ἴσατις ἰνδική, καὶ βατράχιον, καὶ χρυσόπρασον, καὶ χρυσό- κολλα.

Fragmenta Alchemica, Lexicon alchemicum (= Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς χρυσοποιίας) (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 131r) Volume 2, page 11, line 6

<Μία φύσις> ἐστὶ θεῖον καὶ ὑδράργυρος διαφόρως οἰκονομηθέντα. <Μέλαν>9 ἰνδικὸν ἀπὸ ἰσάτιος γίνεται καὶ χρυσολίθου.

Fragmenta Alchemica, Περὶ ποιήσεως κινναβάρεως (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 106r) (1379: 024) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 38, line 12

– Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἡ μαγνησία ἢ ὑελουργική ταύτη ἐστὶν ἡ τῆς Ἀσίας, δι' ἧς ὁ ὕελος τὰς βαφὰς δέχεται, καὶ ὁ ἰνδικὸς σιδήρος γίνεται, καὶ τὰ θαυμάσια ξίφη.

Fragmenta Alchemica, Περὶ βαφῆς σιδήρου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 104r) (1379: 028) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 343, line 21

– Ἔστι δέ τις καὶ ἄλλη βαφῆς ἰδέα, ἡ οὐ μόνον τὸ κοινὸν τῶν σιδήρων ἀποβάπτουσα, στίλβον τε καὶ λαμπρότερον ἢ περ ἡ προειρημένη βαφή, ἀπεργάζεται, ἀλλὰ γε καὶ τὸν ὀνομαζόμενον ἰνδικὸν παραπλησίως ἢ μικρὸν πλέον στομοῦσα.

Fragmenta Alchemica, Περὶ βαφῆς σιδήρου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 104r) Volume 2, page 345, line 1

Αὕτη ἐστὶν ἡ μυστικωτάτη βαφή, τὸν ἰνδικὸν ἐκβάπτουσα σίδηρον.

Fragmenta Alchemica, Βαφή τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 118v) (1379: 030) “Collection des anciens alchimistes grecs,

1.44. ANONYMI IN ARISTOTELIS (DATE ?)

vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 347, line 8t

ΒΑΦΗ ΤΟΥ ΙΝΔ*ΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ, ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΩ ΑΥΤΩ ΧΡΟΝΩ.

Fragmenta Alchemica, Βαφή τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 118v) Volume 2, page 348, line 7

Ἡυρέθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἐξεδόθη Πέρσαις, καὶ παρ’ ἐκείνων ἦλθεν εἰς ἡμᾶς.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) (1379: 032) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 351, line 24

Φησὶ γὰρ καὶ ἡ <Μαρία>· «Ἐὰν μὲν χλωρὸν θέλῃς, συμμάλασσε τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ μετὰ χολῆς χελώνης, ἐὰν δὲ κάλλιον βούλῃς, τῆς ἰνδικῆς χελώνης, ἐπίβαλε, καὶ ἔσται πάνυ πρωτεῖον· ἐὰν δὲ μὴ εὖρης χολὴν χελώνης πνεύμονι θαλασσίῳ τῷ κυανέῳ χρῶ, καὶ κάλλιον ποιήσεις· συντελες· θέντες δὲ, φέγγος βάλλουσιν· ὥστε τὰς μὲν χολὰς τῶν ζώων καὶ τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ <Ὅσάνης>, ἐπὶ τῶν σμαράγδων ἐξέλαβε, μὴ προσθεῖς τὸ θαλάσσιον· ἐπὶ ὑακίνθου δὲ, πόαν ὑακίνθον, καὶ μέλαν ἰνδικὸν, καὶ ἰσάτιδος ρίζαν· ἐπὶ δὲ τοῦ λυχνίτου, τὴν ἄγχουσαν καὶ τὸ δρακόντειον αἶμα· ἡ δὲ <Μαρία>, τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὰς χολὰς τῶν θαλασσίων ζώων· ἐπὶ δὲ τοῦ νυκτοφανοῦς δῆλον <ὅτι> καλοῦσιν ὑακίνθον οἱ περὶ λίθων σοφοί.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) Volume 2, page 360, line 22

– Λαβὼν χαλκοῦ κεκαυμένου ἰὸν, καὶ ἔλαιον δάδινον, καὶ ὀλίγον ἰνδικὸν, καὶ χρυσοκόλλης καὶ ἐλυδρίου μέρη γ’, ἔμβαλε ἐντὸς τοῦ ἄγγους ἔνθα τὸ ἔλαιον, καὶ ἔψει μαλθακῶ πυρὶ ἐπὶ ἀνθράκων.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) Volume 2, page 362, line 14

Εἴτα ὀλίγον τοῦ ἰνδικοῦ ἐπίβαλε, καὶ τὴν χρυσοκόλλαν, τριπλασίαν τοῦ ἰνδικοῦ.

Fragmenta Alchemica, Διαφοραὶ μολίβδου καὶ χρυσοπετάλου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 130r) (1379: 042) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 38, line 11

Ἐπὶ χρυсолίθου Νο α’ πηχῶν ζ’, μίξεως μύσεως, κασσιτέρου παλαιοῦ, ἀρτεμισίας ἰνδικῆς.

1.44 Anonymi In Aristotelis (date ?)

CHAPTER 1. LATE ANTIQUE

? (From Wikipedia⁴¹)

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., Scholia in sophisticos elenchos (= commentarium 2) (4193: 002) “Commentators and commentaries on Aristotle’s *sophistici elenchi*. A study of post-Aristotelian ancient and medieval writings on fallacies, vol. 2”, Ed. Ebbesen, S. Leiden: Brill, 1981; *Corpus Latinum commentariorum in Aristotelem Graecorum* 7. Bekker pagēline 165a8-9, line of scholion 9

ὁ Σωκράτης ἄρα καὶ ὁ Ἰν- δὸς ποταμὸς οἱ αὐτοί.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., Scholia in sophisticos elenchos (= commentarium 2) Bekker pagēline 165a8-9, line of scholion 18

ὁ Πλάτων ἄρα καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οἱ αὐτοί.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., In Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis (4193: 012) “Anonymi in Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1884; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 23.4. Section 24, line 12

καὶ πάλιν ὁ Ἰνδὸς μέλας ὢν ἀπλῶς λευκός ἐστιν τοὺς ὀδόντας, ὥστε λευκός καὶ οὐ λευκός.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., In Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis Section 79, line 15

ἐν οἷς τε μὴ ὀνόμασι σημαίνεται τὸ καθόλου, ἀλλὰ τῇ κατὰ μέρος ὁμοιότητι λόγῳ τὸ κοινὸν θηρᾶται, χρηστέον πρὸς τὸ συμφέρον· οἷον ἐπεὶ τὸ κερασφόρον μὴ ὄνομα ὄν ἀλλὰ λόγος τῷ εἶναι σύνθετον, καὶ ἐξ ὁμοιότητος ἐπὶ τὰ μὴ τῶν ζώων ἀμφοδόντα εἴληπται, οἷον αἶγα, πρόβατον, βοῦν καὶ τὰ λοιπά, χρηστέον ταῖς ἐπαγωγαῖς πρὸς τὸ συμφέρον, ὥς ἐπεὶ τὸ καὶ τὸ κερασφόρα ὄντα οὐκ ἀμφοδόντα, καὶ πᾶν ἄρα· καὶ ἄλλου μὲν ἐπάγοντος αὐτὸν φέρειν ἔνστασιν τὸν ὄνον τὸν Ἰνδικὸν ἀμφοδόντα ὄντα καὶ κερασφόρον, αὐτὸν δὲ χρώμενον προσομολογεῖν οὕτως ἐπὶ πάντων.

41.

Chapter 2

Byzantine

Contents

1.1	Nonnus	1
1.2	Asclepius of Tralles	59
1.3	Acta Philippi	60
1.4	Calani Epistula (date ?)	60
1.5	Corpus Hermeticum	61
1.6	Hippiatrica	61
1.7	Cyril of Alexandria	64
1.8	Acta Thomae	67
1.9	Pseudo-Nonnus	73
1.10	Joannes Malalas	73
1.11	Alexander romance	78
1.12	Joannes Stobaeus	80
1.13	Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia (?)	83
1.14	Flavius Claudius Julianus Imperator	84
1.15	Asterius of Amasea	86
1.16	Stephanus Med.	88
1.17	Joannes Philoponus	88
1.18	Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria	91
1.19	Philostorgius	92

CHAPTER 2. BYZANTINE

1.20	John of Damascus	94
1.21	<i>Chronicon Paschale</i>	98
1.22	Choricus of Gaza	101
1.23	Eutecnius	102
1.24	Mantissa Proverbiorum	103
1.25	Marcian of Heraclea	103
1.26	Aëtius	111
1.27	Anonymi De Astrologia Dialogus	120
1.28	Timotheus of Gaza	120
1.29	Salaminius Hermias Sozomenus	122
1.30	Papyri magicae	124
1.31	Procopius	125
1.32	Proclus Phil.	127
1.33	Agathias Scholasticus	128
1.34	Olympiodorus the Younger	128
1.35	Basilus	130
1.36	Theodoreus	131
1.37	Paulus (med.)	137
1.38	Nonnosus	142
1.39	Epiphanius	144
1.40	Stephanus Gramm.	149
1.41	Scholia In Demosthenem	155
1.42	Joannes Chrysostomus	156
1.43	Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (date?) . . .	165
1.44	Anonymi In Aristotelis (date ?)	167

2.1 Georgius Acropolites

2.2. TESTAMENTA XII PATRIARCHARUM

George Akropolites, Latinized as Acropolites or Acropolita (Greek: Γεώργιος Ἀκροπολίτης, Georgios Akropolitēs, 1217 or 1220 – 1282), was a Byzantine Greek historian and statesman born at Constantinople. (From Wikipedia¹)

Georgius Acropolites Hist., Epitaphius in Joannem Ducam (3141: 009) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 13, line 16

ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ἀνδρείας ἐκείνου γνω- ρίσματα τοῦ στερροῦ καὶ καρτερικοῦ καὶ βεβηκότος ὡς τὸ τετράγωνον, τοῦ ὀξυτέρου πνεύματος ἢ πυρὸς ὁπότε καιρὸς καλοῖ καὶ ἀκμὴ κατεπείγει καιροῦ, κατὰ ταῦτά δὲ καὶ τὰ τῆς φρονήσεως σύμβολα, ἢ πασῶν τῶν ἀρετῶν ὑπερτέθειται ἢ μᾶλλον κρεῖττον εἰπεῖν ἢ τὰς ἀρετὰς εἰδοποίησε καὶ ἀρετὰς εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι πέπεικε, τούτων δὴ πάντων ὡς ἐνὸν ἡμῖν καὶ ὡς ὁ καιρὸς δίδωσιν οἱ χαρακτῆρες καὶ τὰ ἰνδάλματα προκεκέντηνται· ἐπεὶ δὲ καὶ καλοκαγαθίας καὶ ἡμερότητος ἐμνήσθημεν, ἐνταῦθά μοι τοῦ λόγου τὰ δάκρυα προπηδᾷ ἀναλογιζο- μένω τὴν τούτου περὶ τοὺς ἐπταικότας συμπάθειαν, οἶμαι δὲ καὶ πάντες ἐν τούτοις πλεον ἠρηνήσετε.

Georgius Acropolites Hist., In Gregorii Nazianzeni sententias (3141: 012) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 8, line 3

πᾶσι δὲ λέγω Χαλδαίοις, Αἰγυπτίοις, Ἰνδοῖς, αὐτοῖς Ἑλλησιν, ἀπα- ξαπλῶς τοῖς ὁπωσοῦν ἀψαμένοις θεολογίας καὶ βεβουλημένοις διαλεχθῆναι περὶ θεοῦ τοῦτο γοῦν τὸ ὄν καὶ δημιουργικὸν καθω- μολόγηται αἴτιον.

Georgius Acropolites Hist., In Gregorii Nazianzeni sententias Section 9, line 8

καὶ τοῦτο εἰκότως· τὰ γὰρ ἐκ διαμέτρου πρὸς ἄλληλα κείμενα ἰνδάλματά τινα προβάλλουσιν ὁμοιότητος.

Georgius Acropolites Hist., Laudatio Petri et Pauli (3141: 013) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 17, line 54

καὶ ἵνα συντόμως ἐρῶ· Πέτρον μὲν εὐρίσκω τῆς πρακτικῆς εἰκόνας ἀκριβεστάτας ἐμφαίνοντα, Παῦλον δὲ θεωρίας ὡς ἐναργῆ τὰ ἰνδάλματα.

2.2 Testamenta XII Patriarcharum

“” (From Wikipedia²)

Testamenta XII Patriarcharum, Testamenta xii patriarcharum (1700: 001) “Testamenta xii patriarcharum, 2nd edn.”, Ed. de Jonge, M. Leiden: Brill, 1970;

1. http://en.wikipedia.org/wiki/George_Akropolites

2.

CHAPTER 2. BYZANTINE

Pseudepigrapha veteris testamenti Graece 1. Testamentum 11, chapter 11, section 2, line 2

Ἐλθὼν δὲ εἰς Ἰνδοκολπίτας μετὰ τῶν Ἰσμηλιτῶν, ἡρώτουν με· καὶ γὰρ εἶπον ὅτι δοῦλος αὐτῶν εἰμι ἐξ οἴκου, ἵνα μὴ αἰσχύνω τοὺς ἀδελφούς μου.

2.3 Geoponica

The Geoponica (also spelled Geoponika) is a twenty-book collection of agricultural lore, compiled during the 10th century in Constantinople for the Byzantine emperor Constantine VII Porphyrogenitus. The Greek word Geoponica signifies "agricultural pursuits" in its widest sense.

The 10th century collection is sometimes (wrongly) ascribed to the 7th century author Cassianus Bassus, whose collection, also titled Geoponica, was integrated into the extant work. Bassus drew heavily on the work on another agricultural compiler, Vindonius Anatolius (4th century). The ultimate sources of the Geoponica include Pliny, various lost Hellenistic and Roman-period Greek agriculture and veterinary authors, the Carthaginian agronomist Mago, and even works passing under the name of the Persian prophet Zoroaster. (The names of the principal sources for each section are attached to the text, although the age and correctness of these attributions remains in doubt.) The Greek manuscript tradition is extremely complex and not fully understood. Syriac, Pahlavi, Arabic and Armenian translations attest to its worldwide popularity and complicate the manuscript tradition still further. Contents

The Geoponica embraces all manner of "agricultural" information, including celestial and terrestrial omens, viticulture, oleoculture, apiculture, veterinary medicine, the construction of fishponds and much more. (From Wikipedia³)

Geoponica, Geoponica (4080: 001) "Geoponica", Ed. Beckh, H. Leipzig: Teubner, 1895. Book 2, chapter 6, section 23, line 5

σχοίνους τε γὰρ φυομένας <ἄς> τινες ὀλοσχοίνους καλοῦσι, καὶ βούτομον, καὶ βάτους, καὶ κύπειρον, ἣν τινες ζέρναν καλοῦσιν· ἔτι δὲ καὶ ἄγρωστιν πολλὴν καὶ εὐτροφον, καλάμους τε τοὺς καλουμένους Ἰνδικούς, ὑπὸ τινων δὲ μεστοκαλάμους, ὑπ'

---

3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Geoponica>

2.4. CONSTANTINE VII

ένίων βαλίτας, καὶ σύριγγας δασεῖς καὶ ἀπαλοὺς σημαίνειν φασίν, ὥς ὕδωρ ἔχοντος τοῦ τόπου.

Georonica, Georonica Book 6, chapter 8, section 1, line 2

β' νάρδου Ἰνδικῆς ἢ Κελτικῆς λι.

Georonica, Georonica Book 8, chapter 22, section 2, line 3

θ' νάρδου Ἰνδικῆς δραχ.

Georonica, Georonica Book 16, chapter 22, section 3, line 3

τὴν δὲ Βακτριανὴν κάμηλον, ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς πρὸς τῇ Ἰνδικῇ, ὑπὸ συάγρων τῶν συννεμομένων συλλαμβά- νειν, ὁ αὐτὸς Δίδυμός φησιν.

Georonica, Georonica Book 16, chapter 22, section 9, line 1

Ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἐνεχθεῖ- σαν ἑθεασάμην ἐν Ἀντιοχείᾳ καμηλοπάρδαλιν.

2.4 Constantine VII

Constantine VII Porphyrogennetos or Porphyrogenitus, "the Purple-born" (that is, born in the imperial bed chambers) (Greek: Κωνσταντῖνος Ζ' Πορφυρογέννητος, Kōnstantinos VII Porphyrogennētos; September 2, 905 – November 9, 959), was the fourth Emperor of the Macedonian dynasty of the Byzantine Empire, reigning from 913 to 959. He was the son of the emperor Leo VI and his fourth wife, Zoe Karbonopsina, and the nephew of his predecessor, the emperor Alexander.

Most of his reign was dominated by co-regents: from 913 until 919 he was under the regency of his mother, while from 920 until 945 he shared the throne with Romanos Lekapenos, whose daughter Helena he married, and his sons. Constantine VII is best known for his four books, *De Administrando Imperio* (bearing in Greek the heading *Πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ρωμανόν*), *De Ceremoniis* (*Περὶ τῆς Βασιλείου Τάξεως*), *De Thematibus* (*Περὶ θεμάτων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως*), and *Vita Basilii* (*Βίος Βασιλείου*). (From Wikipedia⁴)

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus (3023: 001) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 1: excerpta de legationibus, pts. 1–2", Ed. de Boor, C. Berlin: Weidmann, 1903. Page 91, line 28

3. Ὅτι Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς, ἐν μὲν Αἰθίοψι βασιλεύ- οντος Ἑλλησθεαίου, Ἑσ- μιφαίου δὲ ἐν Ὀμηρίταις, πρεσβευτὴν Ἰουλιανὸν <ἐπεμψεν> ἀξιῶν ἄμφω Ῥωμαίοις

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Constantine_VII

CHAPTER 2. BYZANTINE

διὰ τὸ τῆς γνώμης ὁμόγνωμον Πέρσαις πολεμοῦσι ξυνάρασθαι, ὅπως Αἰθίοπες μὲν ὠνούμενοί τε τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδιδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται χρημάτων μεγάλων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκ ἔτι ἀναγκασθῇ- σονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους με- τενεγκεῖν (αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ μέταξα, ἐξ ἧς εἰώθασιν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τὰ νῦν δὲ σηρικὴν ὀνομά- ζουσιν), Ὀμηρίται δὲ ὅπως Κάϊσόν τε τὸν φυγάδα φύλαρχον Μααλ- δηνοῖς καταστήσωνται καὶ στρατῷ μεγάλῳ αὐτῶν τε Ὀμηριτῶν καὶ Σαρακηνῶν τῶν Μααλδηνῶν ἐσβάλωσιν ἐς τὴν Περσῶν γῆν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 92, line 11

τοῖς τε γὰρ Αἰθίοψι τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι πρὸς τῶν Ἰνδῶν ἀδύνατα ἦν, ἐπειδὴ ἀεὶ οἱ Περσῶν ἔμποροι πρὸς αὐτοῖς <τοῖς ὄρμοις> γενόμενοι, οὗ δὴ τὰ πρῶτα αἱ τῶν Ἰνδῶν νῆες καταίρουσιν, ἅτε χώραν προσοικοῦντες τὴν ὁμορον, ἅπαντα ὠνεῖσθαι τὰ φορτία εἰώθασιν· καὶ τοῖς Ὀμηρίταις χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμει- ψαμένοις ἔρη- μόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσιν ἐπ' ἀνθρώπους πολλῷ μαχιμωτέρους ἵέναι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 123, line 30

ἡμῶν δὲ ἐς ἕτερα τρεψάντων τὸν λόγον καὶ φιλοφροσύνη τὸν σφῶν αὐτῶν κατα- πραυνάντων θυμόν, μετὰ τὸ δεῖπνον ὡς διανέστημεν, δώροις ὁ Μαξιμῖνος Ἐδέκωνα καὶ Ὀρέστην ἐθεράπευσε σηρικοῖς ἐσθήμασι καὶ λίθοις Ἰνδικοῖς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 132, line 12

ἐπιμεληθέντες δὲ καὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν λοιπῶν ὑποζυγίων παρὰ τὴν βασιλίδαν ἀφικόμεθα, καὶ αὐτὴν ἀσπασάμενοι καὶ δώ- ροις ἀμειψάμενοι, τρισὶ τε ἀργυραῖς φι- ἄλαις καὶ ἐρυθροῖς δέρ- μασι καὶ τῷ ἐξ Ἰνδίας πεπέρει καὶ τῷ καρπῷ τῶν φοινίκων καὶ ἑτέροις τραγήμασι διὰ τὸ μὴ ἐπιχωριάζειν τοῖς βαρβάροις οὔσι τιμίους, ὑπέξιμεν εὐξάμενοι αὐτῇ ἀγαθὰ τῆς ξενίας πέρι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 428, line 10

49. Ὅτι πλεῖσται ὅσαι πρεσβεῖαι πρὸς Τραιανὸν παρὰ βαρ- βάρων ἄλλων τε καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 478, line 9

ὁπηνίκα δ' εἶδε τὸ Ἰνδικὸν ζῶον ὁ Χαγάνος ἐλέφαντα, παραυτίκα καταλύει τὸ θέα- τρον καὶ παλιννοστεῖν προστάττει τὸ θηρίον παρὰ τὸν Καίσαρα, ἢ καταπλαγεῖς ἢ ἀποφασλίσας τὸ θαυμαζόμενον, οὐκ ἔχω εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἂν ἐκρυψάμην.

2.4. CONSTANTINE VII

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 488, line 21

τετάρτη δὲ ἡμέρα, καὶ τῆς Ῥω- μαϊκῆς δυνάμεως εὐσθενοῦσης τοῖς πρὸς ζῶν ἀναγκαιοτάτοις τῷ βίῳ, ὁ Χαγάνος πρέσβεις ἐξέπεμψεν Ἰνδικὰς ὑπὸ τοῦ Πρίσκου λαβεῖν ἀξίων καρυκείας.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 488, line 23

ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τοῦ βαρβάρου τὴν ἀξίωσιν ἐθεράπευε πέπερί τε ἐξέπεμψε καὶ φύλλον Ἰνδικὸν κας- σίαν τε καὶ τὸ λεγόμενον κόστον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 514, line 24

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 514, line 32

ἦκον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων τῶν Ἰνδῶν πρέσβεις παρὰ Ἀλέ- ξανδρον καὶ παρὰ Πώρου ἄλλου του ὑπάρχου Ἰνδῶν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 7

6. Ὅτι παρεγένοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπο- λειπομένων πρέ- σβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἱ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐ- τοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 11

συγγνωστὰ δὲ ἁμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλα παρ' αὐτὸν πρεσβευσάμενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἢντινα ἐλευθερίαν ἐξ ὅτου Δι<όνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε σῶαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστιν>, ὅτι καὶ Ἀλέξαν- δρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέ- χει, ξατράπην τε ἀναδέξασθαι ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέ- ξανδρος.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 18

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλονται, ἀντὶ ὁμήρων καθεξείν, εἰ δὲ μή, ξυστρατεύοντας ἔξειν, ἔστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 24

CHAPTER 2. BYZANTINE

7. "Οτι καὶ παρὰ Ὀσσαδίων γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ πρέ- σβεις ἦκον ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 516, line 8

9. "Οτι παρελθόντι Ἀλεξάνδρῳ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέ- τυχον, ὑπὲρ ὧτων μὲν ἕκαστοι οὐκ ἀναγέγραπται· δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στεφα- νούντων τε αὐτὸν ἦσαν καὶ ἐπαι- νούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδικαῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φασκόντων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis (3023: 002) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 2: excerpta de virtutibus et vitiis, pts. 1 & 2", Ed. Büttner-Wobst, T., Roos, A.G. Berlin: Weidmann, 2.1:1906; 2.2:1910. Volume 1, page 147, line 23

Ἐπὶ τούτου γὰρ τοῦ μακαρίου καὶ οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἰβηρες προσῆλθον τῷ ἀγίῳ βαπτίσματι, καὶ οἱ Ἀρμένιοι τελείως ἐπίστευσαν μετὰ καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Τιριδάτου διὰ τοῦ πο- λυάθλου μάρτυρος καὶ μεγάλου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου αὐ- τῶν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 1, page 246, line 30

(17, 108, 4). "Οτι Ἄρπαλος ὁ τῶν ἐν Βαβυλῶνι θησαυρῶν καὶ τῶν προσόδων τὴν φυλακὴν πεπιστευμένος, ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐστράτευσεν, ἀπέγνω τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ· δοὺς δ' ἑαυτὸν εἰς τρυφὴν καὶ πολλῆς χώρας ἀποδεδειγμένος σατρά- πης τὸ μὲν πρῶτον εἰς ὕβρεις γυναικῶν καὶ παρανόμους ἔρωτας ἐξετράπη καὶ πολλὰ τῆς γάξης ἀκρατεστάταις ἡδοναῖς κατηνάλω- σεν· ἀπὸ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης πολὺ διάστημα κομίζων ἰχθύων πλῆθος καὶ δίαιταν πολυδάπανον ἐνιστά- μενος ἐβλασφη- μεῖτο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 1, page 300, line 26

(33, 18). "Οτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φι- λανθρωπίαν ζηλώσας αὐ- τομάτην ἔσχε τὴν ἐπίρροιν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον ἠϋξησε· μέχρι <γὰρ> τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκιν- δύνως.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 2, page 253, line 14

καὶ αὐτῷ διὰ τοῦτο πολλοὶ μὲν δῆμοι πολλοὶ δὲ καὶ δυνάσται, ἄλλοι τε καὶ Ἰνδί- βολις καὶ Μανδόνιος Ἰαγερτανοί, προσεχώρησαν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis (3023: 003) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 3: excerpta de insidiis", Ed. de Boor, C. Berlin: Weidmann, 1905. Page 3, line 24

2.4. CONSTANTINE VII

2. Ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον Σεμίραμις, ἐπεὶ ὁδοιποροῦσα ἐγένετο ἐν Μήδοις, ἀναβᾶσα ἐπὶ τι ὑψηλὸν ὄρος πάντοθεν πλήν καθ' ἐν μέρος περιερρωγὸς καὶ ἄβατον λισσάδι καὶ ἀποτόμῳ πέτρᾳ, ἐθεᾶτο τὴν στρατιὰν ἀπὸ τινος ἐξέδρας, ἣν παραχρῆμα ὠκοδομή- σατο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 47, line 12

Ὁ δὲ νεκρὸς ἔτι ἔκειτο ἔνθα ἔπεσεν ἀτίμως πεφυρμένος αἵ- ματι, ἀνδρὸς ἐλάσαντος μὲν πρὸς ἐσπέραν ἄχρι Βρεττανῶν τε καὶ Ὀκεανοῦ, διανοουμένου δ' ἐλαύνειν πρὸς ἑὼ ἐπὶ τὰ Πάρθων ἄρ- χειᾶ καὶ Ἰνδῶν, ὡς ἄν, κἀκείνων ὑπηκόων γενομένων, εἰς μίαν ἀρχὴν κεφαλαιωθείη γῆς πάσης καὶ θαλάττης τὰ κράτη· τότε δ' οὖν ἔκειτο, μηδενὸς τολμῶντος ὑπομένειν καὶ τὸν νεκρὸν ἀναι- ρεῖσθαι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 130, line 12

ὁ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς Ζήνων τὴν ὑπατον ἔχων ἀρχὴν ἔστελλε τοὺς τὸν Ἰν- δακὸν ἀπο- στήσοντας ἀπὸ τοῦ λεγομένου Παπιρίου λόφου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 130, line 15

τοῦτον γὰρ πρῶτος Νέων ἐφώλευε· μεθ' ὃν Παπίριος καὶ ὁ τοῦδε παῖς Ἰνδακός, τοὺς προσοίκους ἅπαντας βιαζόμενοι καὶ τοὺς διοδεύον- τας ἀναιροῦντες.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 138, line 4

ὁ δὲ Ἰλλοῦς τὴν τοῦ φρουρίου φυλακὴν ἐπιτρέψας Ἰνδακῷ Κοττούνη τὸ λοιπὸν ἐσχόλαζεν ἀναγνῶσει βιβλίων, καὶ ὁ Λεόντιος ἐν νηστείᾳ τε καὶ θρήνοις διετέλει.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 139, line 10

Ἐπράχθη δὲ καὶ ἡ τοῦ φρουρίου Χέρρις κατάληψις τρόπῳ τοιῷδε. Ἰνδακὸς ὁ Κοτ- τούνης ἀλάι τὴν προδοσίαν μελετῶν, ἅμα δὲ καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐρύματος ἐπι- τετραμμένος, πείθει τὸν Ἰλλοῦν ἔξω τοῦ φρουρίου τοὺς ἀμφ' αὐτὸν παρασκευάσαι, ὡς δὴ τῶν ἐναντίων διὰ τῆς νυκτὸς ἐπιόντων, αὐτόν τε ἅμα Λεοντίῳ ἐν τῷ συνήθει κατευνασθῆναι κοιτῶνι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 139, line 18

καὶ πρῶτα μὲν οἱ τῶν πυλῶν φύλακες ἀποσφάττονται, ἔπειτα βοῆς ἀκουσθείσης, ὡς ἔθος ἐστὶ Ῥωμαίοις λέγειν· Ζήνων Αὐγούστε τούμβικας, παραχρῆμα μὲν Ἰνδακὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ προδόντες ἀναιροῦνται, Ἰλλοῦς δὲ καὶ Λεόντιος εἰς τὸ τέμενος τοῦ μάρτυρος Κόνωνος καταφεύγουσιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 158, line 17

καὶ δεξάμενος τὸ ἔτοιμον τῆς ἀπολογίας αὐτῶν συνεχώρησε τὸ πταῖσμα <καὶ> ἰν- δουλγεντίας αὐτοῖς παρασχὼν ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἔκτισεν αὐτοῖς δημόσιον λουτρὸν τὸ Σεβήριον καὶ ἱερά.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 168, line 8

καὶ πάλιν συνεκροτήθη πόλεμος μεταξὺ Ἰσαύρων, καὶ εἰσηνέχθησαν αἰχμάλωτοι Σιλούντιος καὶ Ἰνδης καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας, καὶ Λογγίνος ὁ ἀδελφὸς Ζήνωνος τοῦ βασιλέως ἐξωρίσθη.

CHAPTER 2. BYZANTINE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 174, line 4

οἱ δὲ τὴν αὐτὴν σκέψιν τῆς ἐπιβουλῆς μελετήσαντες ἦσαν οὗτοι· Ἀβλάβιος ὁ κατὰ Μελτιάδην ὁ μελιστής, καὶ Μάρκελλος ὁ ἀργυροπράτης ὁ τῶν Κιλικῶν ὁ ἔχων τὸ ἐργαστήριον πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης τῆς ἀρχαίας καὶ νέας ὁ κατὰ Αἰθέριον τὸν κουράτορα, καὶ Σέργιος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ αὐτοῦ Αἰθερίου, ἵνα καθημένου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ παλατίῳ ὁψίας πρὸ μινσῶν σφάξωσιν αὐτὸν στήσαντες καὶ ἀνθρώπους ἰδίους εἷς τε τὸ Ἄρμα καὶ εἰς τὸ Σελεντιαρίκιν καὶ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς καὶ κατὰ τὸν Ἀρχάγγελον, ἵνα, γινομένης τῆς αὐτῆς ἐπιβουλῆς, ταραχὴν ποιήσωσιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 194, line 1

10. “Ὅτι οἱ Σκύθαι τὸν ὁμορον χῶρον οἰκοῦντες τῆς Ἰνδικῆς ἐξ ἀρχῆς μὲν ὀλίγην ἐνέμοντο χώραν, ὕστερον δὲ κατ’ ὀλίγον αὐξή- θέντες διὰ τὰς ἀλκὰς καὶ τὴν ἀνδρείαν πολλὴν μὲν κατεκτήσαντο χώραν, τὸ δὲ ἔθνος εἰς μεγάλην ἡγεμονίαν καὶ δόξαν προήγαγον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis (3023: 004) “Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 4: excerpta de sententiis”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1906. Page 62, line 23

τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἕω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπαιμισαδῶν χώραν ὡς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακεδόνας, Παραπάμισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύ- κασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὡς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis Page 62, line 26

ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βουὸς ἰδόντας ἐγκε- καυμένας ρόπαλον τεκμηριοῦσθαι ἐπὶ τῷδε ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis Page 63, line 11

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεὶς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πῶρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκε καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis Page 64, line 8

18. “Ὅτι φησὶν ὁ Ἀρριανός· ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν τινὰς συλληφθέντας ὑπ’ Ἀλεξάνδρου ὑπαι- θρίους ἐν λειμῶνι, ἵναπερ αὐτοῖς διατριβαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ’ ἧς βεβηκότες ἦσαν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sententiis Page 356, line 6

295. “Ὅτι ὁ Ἰνδιβέλης ὁ Κελτίβηρ συγγνώμης τυχὼν παρὰ Σκιπίωνος καιρὸν εὐρῶν ἐπιτήδειον πάλιν ἐξέκαυσε πόλεμον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De strategematibus (olim sub auctore Herone Byzantio) (3023: 005) “Griechische Poliorketiker”, Ed. Schneider, R.

2.4. CONSTANTINE VII

Berlin: Weidmann, 1909, Repr. 1970; *Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.-hist. Kl., N.F. 11, no. 1. Wescher* page 203, line 15

Οὐκ ἀπεικὸς οὖν πρὸς τοὺς πολυγραφοῦντας καὶ εἰς οὐκ ἀναγκαίους λόγους τὸν χρόνον καταναλίσκοντας, ἀνθηρολεκτοῦντας πρὸς κενοὺς λόγους, ἄψυχα ἐκφράζοντας κοσμεῖν καὶ ζῶα αἰνοῦντας ἢ ψέγοντας οὐ κατ' ἀξίαν δι' ἔμφασιν τῆς ἑαυτῶν πολυμαθείας, καὶ Κάλανον τὸν Ταξιληνὸν Ἰνδὸν εἰρηκέναι· Ἑλλήνων φιλοσόφοις οὐκ ἔξο- μοιούμεθα παρ' οἷς ὑπὲρ μικρῶν καὶ ἀφελῶν πραγμάτων πολ- λοὶ καὶ δεινοὶ ἀναλίσκονται λόγοι· ἡμεῖς γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων καὶ βιωφελεστάτων ἐλάχιστα καὶ ἀπλᾶ, ὡς πᾶσιν εὐμνημόνευτα, παραγγέλλειν εἰώθαμεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., *De administrando imperio* (3023: 008) “Constantine Porphyrogenitus. *De administrando imperio*, 2nd edn.”, Ed. Moravcsik, G. Washington, D.C.: Dumbarton Oaks, 1967; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 1 (= Dumbarton Oaks Texts 1). Chapter 16, line 6

Ἐξῆλθον οἱ Σαρακηνοὶ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τρίτῃ, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, εἰς τὸ δωδέκατον ἔτος Ἡρακλείου, ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ςρλ’.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., *De administrando imperio* Chapter 27, line 54

Εἰσὶ δὲ μέχρι τῆς σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἰνδικτιῶν ζ’, ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ςυνζ’, ἀφ’ οὗ ἐμερίσθη ἡ Λαγου- βαρδία, ἔτη σ’.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., *De administrando imperio* Chapter 29, line 234

Ἀφ’ οὗ δὲ ἀπὸ Σαλῶνα μετόκη- σαν εἰς τὸ Ῥαούσιον, εἰσὶν ἔτη φ’ μέχρι τῆς σήμερον, ἣτις ἰνδικτιῶν ζ’ ἔτους ,ςυνζ’.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., *De administrando imperio* Chapter 45, line 40

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετοικήσεως αὐτῶν εἰς τὴν νῦν οἰκουμένην παρ’ αὐτῶν χώραν εἰσὶν ἔτη υ’ ἢ καὶ φ’ μέχρι τῆς σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἰνδικτιῶν ι’, ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ςυζ’ ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταν- τίνου καὶ Ῥωμανοῦ, τῶν φιλοχρίστων καὶ πορφυρογεννήτων βασιλέων Ῥωμαίων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., *De thematibus* (3023: 009) “Costantino Porfirogenito. *De thematibus*”, Ed. Pertusi, A. Vatican City: Biblioteca Apostolica Vaticana, 1952; *Studi e Testi* 160. Asia-Europe Asia, chapter 1, line 5

Πρὸς δὲ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν μεγάλην Ἀσίαν, ἐν ἧ κατοικοῦσιν Ἰνδοὶ καὶ Αἰθίοπες καὶ Αἰγύπτιοι, λέγεται δυτικὸν μέσον καὶ Ἀσία μικρά· ἡ γὰρ Ἀνατολή, καθὼς περ ἔφημεν, Ἰνδῶν ἐστὶ καὶ Αἰθιόπων καὶ Αἰγυπτίων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν Ἀνατολὴν κατοικοῦντων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., *De thematibus Asia-Europe Europ*, chapter 8, line 11

CHAPTER 2. BYZANTINE

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου Ἀκτίου καὶ τὰς καλουμένας ἰνδικτιῶνας ἐκάλεσεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus Asia-Europae Europ., chapter 8, line 12

Οὕτω γὰρ γράφει Ἡσύχιος ὁ Ἰλλούστριος· «ἰνδικτιῶν τουτέστιν ἰνακτιῶν ἢ περὶ τὸ Ἄκτιον νίκη· διὰ τοῦτο ἄρχεται μὲν ἰνδικτιῶν ἀπὸ πρώτης καὶ καταλήγει μέχρι τῆς ιε΄· καὶ πάλιν ὑποστρέφει καὶ ἄρχεται ἀπὸ πρώτης, διὰ τὸ τὸν Ἀντώνιον συνάρχοντα γενέσθαι Αὐγούστῳ τῷ Καίσαρι μέχρι τοῦ ιε΄ χρόνου, μετὰ δὲ ταῦτα μόνος ἐκράτησεν Αὐγουστος».

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) (3023: 010) “Constantini Porphyrogeniti imperatoris de cerimoniis aulae Byzantinae libri duo, vol. 1”, Ed. Reiske, J.J. Bonn: Weber, 1829; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 433, line 4

τῇ οὖν τετάρτῃ τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἰνδ. ε΄, μαγίστρου ὄντος Τατιανοῦ, ἐκέλευσεν σιλέντιον καὶ κομέντον καὶ τὰς σχολὰς καὶ τὰ στρατεύματα πάντα παραγενέσθαι ἐν τῷ δέλφαι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 433, line 15

Τελευτήσαντος Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ νέου, υἱοῦ Κων-σταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ πορφυρογεννήτου βασιλέως Ῥω-μαίων τοῦ Μακεδόνοιο, εἰς μῆνα Μάρτιον ιε΄, ἰνδ. ζ΄, ἔτους ςυοα΄, τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν νηστειῶν, κατέλειπεν τὴν ἑαυ-τοῦ βασιλείαν Βασιλείῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, τοὺς νηπίους υἱ-οὺς αὐτοῦ καὶ τὴν ἰδίαν γαμετὴν καὶ αὐγούστην Θεοφανῶ βασιλεύειν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 434, line 2

ἐκράτησεν δὲ ἡ τῶν ῥηθέντων προσώπων ἐξουσία ἀπὸ πεντε-καιδεκάτην μηνὸς Μαρτίου ἰνδ. ζ΄ μέχρι Αὐγούστου πεντε-καιδεκάτης, ἰνδ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 434, line 3

ζ΄ μέχρι Αὐγούστου πεντε-καιδεκάτης, ἰνδ. τῆς αὐτῆς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 434, line 3

Ἰουλίου δὲ μηνὸς δευτέρῃ, ἰνδ. ὁμοίως, ἀνηγορεύθη ἐν τοῖς τῆς ἀνατολῆς μέρεσιν ὁ εὐσεβὴς καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν Νικηφόρος παρὰ τοῦ ἰδίου στρατοπέδου βασιλεὺς Ῥωμαίων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 438, line 3

2.4. CONSTANTINE VII

καὶ τῇ ἐπαύριον, ἑξ- καιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου μηνός, ἰνδ. ζ', ἡμέρᾳ κυριακῇ πρωὶ ἐμβὰς εἰς τὸ βασιλικὸν δρομόνιον προσέβαλεν ἐν τῇ χρυσῇ πόρτῃ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 511, line 1

περὶ τῆς δοχῆς τῆς γε- νομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τοῦ Ἀμεριμνῆ ἀπὸ Ταρσοῦ ἐλθόντων πρέσβεων περὶ τοῦ ἀλλαγίου καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λά', ἡμέρᾳ α', ἰνδικτίωνι δ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 514, line 11

Ἡ κατὰ τῆς αὐτῆς θεολέστου Κρήτης γενομένη ἐκστρα- τεία καὶ ἔξοδος ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων εἰς ἰνδικτίονα ζ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 570, line 15t

Περὶ τῆς γενομένης δοχῆς ἐν τῷ περιβλέπτῳ καὶ μεγάλῳ τρικλίνῳ τῆς μανναύρας ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεν- νήτων ἐν Χριστῷ βασιλέων Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τοῦ Ἀμεριμνῆ ἀπὸ τῆς Ταρσοῦ ἐλθόντων πρεσβέων περὶ τοῦ ἀλλα- γίου καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λά', ἡμέρᾳ α', ἰνδικτ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 588, line 16t

Περὶ τοῦ γεγονότος ἵπποδρομίου ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν φίλων Σαρα- κηνῶν, διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ ἀλλάγιον, εἰς ἰνδ. δ' ἐπὶ Κων- σταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρο- γεννήτων βασιλέων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 627, line 17

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι κατὰ τὴν τετάρτην τοῦ Ἰουλίου μη- νός, ἰνδ. ια', ὁ αὐτοκράτωρ καὶ μέγας βασιλεὺς θελήσας ἀναγορεῦσαι Ἡράκλειον τὸν τούτου υἱὸν ἀπὸ τῆς ἀξίας τοῦ καίσαρος εἰς τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐποίησεν οὕτως.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 628, line 23

Χρὴ εἰδέναι, ὥς τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός, ἰνδ. ιβ', ἐποίησεν πρόκενσον ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐξῆλθεν μετ' αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὁ δεσπότης, φορῶν χλανίδιον, καὶ Ἡράκλειος ὁ δεσπότης καὶ υἱὸς αὐ- τοῦ, φορῶν πραισεκστον, καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ πα- ρακρατούμενος.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 630, line 14

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι τῇ ιγ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ἰνδ. ιβ', ἐτελειώθη Σέργιος ὁ πατρι- ἀρχης Κωνσταντινουπόλεως ἡμέρᾳ κυριακῇ· καὶ μετὰ τὸ δέξασθαι τὸν βασιλέα τοὺς

CHAPTER 2. BYZANTINE

ἄρχοντας κατὰ τὸ εἰωθὸς, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ αὐ- τοῦ πατριάρχου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 641, line 3

καὶ εἰς ἰνδ. δ' ἀνεκαινίσθη ἐξ αὐτῶν ιβ', καὶ τῶν ζ' τὰ ἔργα εἰσὶν κατακλα- σμένα μὴ ἔχοντα περιποίησιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 660, line 14t

Διὰ τῶν ἐν Λαγοβαρδία ταξειδευσάντων ἐπὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως εἰς ἰνδ. η'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 660, line 16

Τὰ κατελθόντα μετὰ τοῦ πρωτοσπαθαρίου Ἐπιφανίου βασιλοπλόϊμα χελάνδια εἰς ἰνδικτίονα η' ια' τὰ προκατελ- θόντα μετὰ τοῦ πατρικίου Κοσμᾶ χελάνδια εἰς ἰνδικτίονα ζ' ια' Ῥῶς καράβια ζ' ἔχοντα ἄνδρας υἱέ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 664, line 6t

Ἡ κατὰ τῆς νήσου Κρήτης γενομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις τῶν τε πλοίμων καὶ καβαλλαρικῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων ἐν Χριστῷ πιστῶν βασιλέων εἰς ἰνδικτίονα ζ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 665, line 2

κατελείφθη δὲ καὶ μία οὐσία εἰς τὸ κόψαι τὴν τῆς ὀγδόης ἰνδικτίονος ξυλὴν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 665, line 11

κατελείφθη δὲ καὶ εἰς τὸ κόψαι τὴν τῆς ὀγδόης ἰν- δικτίονος ξυλὴν οὐσὶαι β'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 691, line 20

εἰς τὸν ὑπερέχοντα κυριεύοντα Ἰνδίας· “Κων- σταντῖνος καὶ Ῥωμανὸς, πιστοὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ μεγάλοι αὐτοκράτορες βασιλεῖς Ῥωμαίων, πρὸς ὃ δεῖνα τὸν ὑπερ- ἔχοντα κύριον τῆς Ἰνδίας, τὸν ἡγαπημένον ἡμῶν φίλον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 702, line 6t

ΑΚΡΙΒΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΚΛΗΤΩΡΙΩΝ ΚΑΤΑ- ΣΤΑΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΚΑ- ΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗ, ΣΥΝΤΑΘΕΙΣΑ ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΛΗΤΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΕΠΙ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩι, ΙΝΔ*ΙΚΤ.

2.5. PATRIA OF CONSTANTINOPLE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1–92) (3023: 011) “Le livre des cérémonies, vols. 1–2”, Ed. Vogt, A. Paris: Les Belles Lettres, 1:1935; 2:1939, Repr. 1967. Volume 1, page 127, line 22

Καὶ εἴθ’ οὕτως ἐπαίρουσιν οἱ δεσπόται τὴν λιτὴν ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀπέρχονται λιτανεύοντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, κάκεισε ἀποδιδόντες τὴν λιτὴν, ἴστανται μέχρι τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκτενοῦς εἰσέρχονται πάλιν οἰκειακῶς ἐν τῷ Χρυσοτρικλίνῳ, [Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο γενέσθαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἰνδικ- τιῶνι γ’, τῆς λιτῆς τελεσθεί- σης, καθὼς προεῖρηται, μετὰ τὴν τῆς λειτουργίας ἀπόλυσιν ἐγένετο μεταστάσιμον καὶ ἀπῆλθον πάντες οἱ ἄρχοντες ἐν τῇ Μανναύρᾳ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1–92) Volume 2, page 42, line 15

Καὶ μηνύεται ἀφ’ ἐσπέρας πᾶσα ἡ σύγκλητος, ἵνα προέλθωσιν ἐπὶ προελεύσει, καὶ τὸ πρῶτ’ ἀλλάσσει ἡ σύγκλητος ἐν τῷ μάκρῳ τῶν κανδιδάτων, καὶ οἱ πατρίκιοι ἀλ- λάσσουσιν εἰς τοὺς Ἰνδούς, μὴ ἔχοντες ἄδειαν εἰσιέναι ἐν τῷ Κονσιστωρίῳ, ἱσταμένου τοῦ σένζου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1–92) Volume 2, page 43, line 24

Ὁ δὲ προβληθεὶς μάγιστρος ἐξέρχεται εἰς τοὺς Ἰνδούς, καὶ ἀλλάσσει σαγίον ἀλη- θινὸν ἐπάνω τοῦ στι- χαρίου αὐτοῦ, καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ εἰ μὲν ἐστὶν πλησιάζων τῷ παλατίῳ ὁ οἶκος αὐτοῦ, ὁψικεύε- ται ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ δομεστικῶν πεδίτου καὶ σχολαρίων πεδίτου καὶ σκουταρίων τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαιταρίων καὶ δεκα- νῶν· εἰ δὲ ἐστὶν μακρόθεν, οἱ αὐτοὶ ἄνευ τῶν ἀξιωματικῶν.

2.5 Patria of Constantinople

The Patria of Constantinople (Greek: Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως), [1] also known by the Latin name *Scriptores originum Constantinopolitarum* (“writers on the origins of Constantinople”), is a Byzantine collection of historical works on the history and monuments of the Byzantine imperial capital of Constantinople (modern Istanbul, Turkey). [2]

Although in the past attributed to the 14th-century writer George Kodinos, [3] the collection in fact dates from earlier centuries, being probably first compiled in ca. 995 in the reign of Basil II (r. 976–1025) and then

CHAPTER 2. BYZANTINE

revised and added to in the reign of Alexios I Komnenos (r. 1081–1118).[4]
(From Wikipedia⁵)

Patria Constantinopoleos, Διήγησις περὶ τῆς Ἀγίας Σοφίας (3120: 002) “Scriptores originum Constantinopolitanarum, pt. 1”, Ed. Preger, T. Leipzig: Teubner, 1901, Repr. 1975. Section 23, line 14

Ἐπεκύρωσε δὲ καὶ κτήματα τξέ’ ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Ἰνδίας καὶ πάσης ἐώας καὶ δύσεως ὑπάρχοντα εἰς διοίκησιν τοῦ ναοῦ· ἐκτυπώσας μίαν ἐκάστην ἐορτὴν δίδοσθαι ἔλαιον μέτρα χιλιάδα μίαν καὶ οἶνου μέτρα τ’, ἄρτους τῆς προθέσεως χιλίους.

2.6 Joannes Rhet (?)

? “” (From Wikipedia⁶)

Joannes Rhet., Prolegomena in Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν (4235: 001) “Prolegomenon sylloge”, Ed. Rabe, H. Leipzig: Teubner, 1931; Rhetores Graeci 14. Volume 14, page 413, line 14

ἐπὶ τὴν θεωρίαν, ἔνθα δεῖξομεν κατὰ ποσὸν καταληπτοὺς εἶναι τοὺς χαρακτῆρας, εἴ γε καὶ οἱ περὶ Διονύσιον εἰς ὠρισμένον αὐτοὺς ἀποδεδώκασιν ἀριθμόν· ἐκεῖνο γὰρ λῆρος τὸ τὰς ἐπιτάσεις τούτων καὶ ἀνέσεις ἀντ’ ἄλλων παρὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπολαμβάνειν· ὠρισμένοι γὰρ ὄντες τὴν ἀρχὴν, κἂν αὕξησιν ἢ μείωσιν δέξωνται, οὐδὲν ἦττον οἱ αὐτοὶ εἰσιν· ἐπεὶ καὶ τῶν σωμάτων οἱ χαρακτῆρες ἄπειροι δοκοῦντες ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος συν-εστήκασιν, ὧν ὁ μὲν πρὸς ἐκατέραν ἐπίτασιν λευκὸν λέγει τὸν χαρακτῆρα εἶναι ἢ μέλανα, Σκύθην τυχὸν ἢ Ἰνδόν, ἢ δὲ ἐκ τούτων μῖξις, κἂν ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον γένηται, ὑπόλευκον ποιεῖ καὶ εἶναι καὶ λέγεσθαι ἢ ὑπομέλανα ἢ σιτόχρουν καὶ ἢ συνήθεια καλεῖ· κἂν μέντοι ὑπερυθρόν τι εἴη ἢ φοινικοῦν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐ διὰ τοῦτο ἐρυθρίας λέγεται ὁ ἔχων ἢ φοινικοῦς, ἀλλὰ τι τῶν ὠρισμένων, καὶ ἀπερρίφθω τὰ ἐκ πάθους, παρατροπὴ γάρ ἐστι φύσεως.

Joannes Rhet., Commentarium in Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν (4235: 002) “Rhetores Graeci, vol. 6”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1834, Repr. 1968. 6, Page 87, line 13

τὸ τελέως, ὡς οὗτοι λέγουσιν, αἰσθήσει καταλαμβάνεται, καὶ οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἀκριβοῦς κατὰ ταύτην, ὥς τινες οἶονται· ἀλλ’ ὁ μὲν τὸ ὅλον ταύτῃ ἀνείς, περὶ τὴν ταύτης τέχνην ἀλόγως ἔχει, καὶ τὴν ἐκείνης διοίκησιν ἀγνοεῖ, μᾶλλον δὲ καὶ πολὺ ραπίζεται καὶ ἀπορρίπτεται· ὥσπερ ἴσμεν τινὰ τοῖς θεολογικοῖς ἐπιστήσαντα, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ἡλίω νυκτάλωπα· ὁ δὲ κατὰ μέρος ἔχων ἐπιστημόνως καὶ ἐμβατεύων

5. http://en.wikipedia.org/wiki/Patria_of_Constantinople

6.

2.7. MICHAEL APOSTOLIUS

μετὰ λόγου ταῖς θεωρίαις, ὃ ἂν βού- ληται λογισμῶ καὶ τέχνῃ ποιεῖ, καὶ καθάπερ ὁ ἐπ' Ἀλε- ξάνδρου τοξότης Ἰνδός.

2.7 Michael Apostolius

Michael Apostolius (Μιχαὴλ Ἀποστόλιος or Μιχαὴλ Ἀποστόλης; c. 1420 in Constantinople – after 1474 or 1486, possibly in Venetian Crete) [1] or Apostolius Paroemiographus, i.e. Apostolius the proverb-writer, was a Greek teacher, writer and copyist who lived in the 15th century CE.

Of his numerous works a few have been printed:

Παροιμίαι (Paroemiae, Greek for "proverbs"), a collection of proverbs in Greek an edition published in Basel in 1538, now exceedingly rare a fuller edition edited by Daniel Heinsius ("Curante Heinsio") and published in Leiden in 1619 [2] "Oratio Panegyrica ad Fredericum III." in Freher's Scriptores Rerum Germanicarum, vol. ii. (Frankfort, 1624) Georgii Gemisthi Plethonis et Mich. Apostolii Orationes funebres duae in quibus de Immortalitate Animae exponitur (Leipzig, 1793) a work against the Latin Church and the council of Florence in Le Moine's Varia Sacra. (From Wikipedia⁷)

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum (9009: 001) "Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2", Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 5, section 9, line 2

<Βούς εἰς ἀμητόν:> ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμνόντων & <Πτολεμαίῳ τῷ> δευτέρῳ, φασίν, ἐξ Ἰνδῶν κέρας ἐκομίσθη καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 4, line 3

<Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις:> ἐπὶ τῶν ἀναισθή- των· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοι- οὔτον & <Ἐλέφαντος> πω- λιώ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτῇ Ἰνδός, καὶ παραλαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρὸν καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηνε χειροήθη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ· ὁ τοίνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος, ἦντι λαβεῖν τὸν ἐλέφαντα.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 4, line 10

ὁ δὲ ὡς ἐρώμενον ζηλοτυπῶν καὶ μέντοι περιαλγῶν, εἰ ἔμελλε δεσπόσειν αὐτοῦ ἄλλος, οὐκ ἔφατο δώσειν, καὶ ὥχετο ἀπὼν ἐς τὴν ἔρημον, ἀνα- βὰς τὸν ἐλέφαντα·

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Apostolius

CHAPTER 2. BYZANTINE

ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεύς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους, καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄξοντας· ἐπεὶ δὲ ἦκον, ἐπειρῶντο πείραν προσ- φέρειν· οὐκοῦν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔβαλλεν αὐτοὺς ἄνωθεν, καὶ τὸ θηρίον ὡς ἀδικοῦμενον συνημύνητο· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα.

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 4, line 14

ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέφας κατὰ τοὺς ὑπερασπί- ζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέ- κτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφεῖ τὴν προβοσκίδα, αἶρει τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ κομίζει, καὶ παρέμεινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός.

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 8, line 5

<Ἐλέφας μὴν οὐκ ἀλεγίζει:> ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων· <Λόγος> τίς ἐστίν, ἐλέφαντα μὴ πρό- τερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποθολώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νάματα· τὸ δ' αἴτιον, ὅτι μορμολύττεται τὴν ἑαυτοῦ σκιάν ἐν ὕδατι ὁ ἐλέφας θεώμενος· διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτη- ρεῖν ἀσέληνον νύκτα, ὀπηνίκα διαπορθεύωσι, τουτὶ δεδιό- τες τὸ ζῶν.

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 74, line 1

<Ἐποπος Ἰνδοῦ στοργή:> ἐπὶ τῶν ἄγαν φιλοῦντων προσγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ὑπὲρ τούτων θανεῖν αἰρουμένων· <Περὶ τοῦ Ἰνδοῦ> ἔποπος μῦθόν φασιν οἱ Βραχμᾶ- νες.

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 74, line 4

Ἐγέ- νετο παῖς Ἰνδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκδι- κώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι, καὶ τούτου μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα ἐκερτόμουν καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαιλίσαν- τες· ἀναί- νονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβήν, καὶ ὥχοντο φεύγοντες ὃ τε παῖς καὶ οἱ γέροντες.

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 74, line 29

ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι, προτέραν τῆς γῆς· κᾶπειτα νόσῳ τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμ- πταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κε- φαλῇ κα- τορύξαι· > ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνι- θος, ἐπιρρέῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλήσιν· ὡγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ, ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι καὶ παιδί τὴν γε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

2.7. MICHAEL APOSTOLIUS

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line 32

προτέραν τῆς γῆς· κάπειτα νόσω τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δὲ οὐκ εἶ-
ναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμ- πταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρα
αὐτῆς ἐν τῇ κε- φαλῇ κατορύξαι· > ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν
ὄρνι- θος, ἐπιρρέῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν· ὡγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι
Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῶ τῶ ἔποπι τῶ Ἰνδῶ, ἔτι ἀνθρώπων ὄντι καὶ παιδι τὴν γε ἡλικίαν,
ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 9, section 75, line 2

<Κερκιώνων ἐλευθερία:> ἐπὶ τῶν ἀδεσπότης ζῆν ἐθελόντων & <Γίνεται ἐν τοῖς> 20
Ἰνδοῖς ὄρνις ὄνομα κερ- κίων, μέγεθος κατὰ ψᾶρας, καὶ ἔστι ποικίλον καὶ μουσω- θὲν
ἀνθρώπων φωνήν.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 9, section 87, line 2

<Κορώνη γράμμα κομίζει:> ἐπὶ τῶν ἀγγελίας ταχείας φερόντων & <Τῷ γὰρ βασι-
λεῖ> τῶν Ἰνδῶν, Μάρης οὗτος ἐκαλεῖτο, ἦν κορώνη θρέμμα πάνυ ἡμερον· καὶ τῶν ἐπι-
στολῶν ὅς ἐβούλετό οἱ κομισθῆναι που θᾶπτον ἐκόμιζεν αὕτη, καὶ ἦν ἀγγέλων ὠκί-
στη, καὶ ἀκούσασα ἤδει, ἔνθα ἰθὺναι χρή τὸ πτερὸν καὶ τίνα χρή παραδραμεῖν χῶρον,
καὶ ὅπου ἤκουσαν ἀναπαύσεσθαι, ἀνθ' ὧν ἀποθανοῦσαν αὐτὴν ὁ Μάρης ἐτίμησε καὶ
στήλη καὶ τάφῳ & <Λέγεται καὶ τοῦτο> περὶ κορωνῶν, ὅτι ἀλλήλαις εἰοὶ πιστόταται,
καὶ ὅταν εἰς κοινωνίαν συνέλθωσι, πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσιν ἀλλήλας· καὶ οὐκ ἂν ἴδοι
τις μινύμενα ταῦτα τὰ ζῶα

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 32, line 1

<Κύνες Ἰνδικοί:> θηρία δὲ οἶδε τὴν ψυχὴν θυμοει- δέστατα· καὶ τῶν μὲν ἄλλων
ζώων ὑπερφρονοῦσι, λέοντι δὲ ὁμόσε χωρεῖ κύων Ἰνδικὸς καὶ ἐγκείμενον ὑπομένει
καὶ βρυχωμένῳ ἀνθυλακτεῖ καὶ ἀντιδάκνει δάκνοντα· καὶ πολλὰ λυπήσας τελευτῶν
ἡττᾶται ὁ κύων.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 32, line 6

εἴη δ' ἂν καὶ λέων ἡττη- θεῖς ὑπὸ κυνὸς Ἰνδοῦ, καὶ μέντοι καὶ δακῶν ὁ κύων ἔχε-
ται καὶ μάλα ἐγκρατῶς· κἂν προσελθὼν μαχαίρα τὸ σκέλος ἀποκόπτης τοῦ κυνός,
ὁ δὲ οὐκ ἄγει σχολὴν ἀλγήσας ἀνεῖ- ναι τὸ δῆγμα, ἀλλ' ἀπεκόπη μὲν πρότερον τὸ
σκέλος, νε- κρὸς δὲ ἀνῆκε τὸ στόμα & <Ἀνθρώπου μόνου> καὶ κυ- νὸς κορεσθέντων
ἀναπλεῖ ἡ τροφή.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 37, line 1

CHAPTER 2. BYZANTINE

<Κώνωπος ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 11, section 81, line 1

<Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικὸς δοκιμάζει:> ἔστι δὲ ὁ μύδας λίθος ἐν Ἰνδία, διττὰ ἀφί-
εις τὰ σέλα, τοῖς μὲν πονήρως ἔχουσι τῶν ὀμμάτων δριμύ και πυρῶδες και ἐπιει- κῶς
φλογωπόν, τοῖς δὲ κατὰ φύσιν και ῥωστικὸν και σω- τήριον.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 12, section 82, line 4

<Ὅνος λύρας· ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα:> ἐπὶ τῶν ἀπαι- δεύτων· ἢ ἐπὶ τῶν συγκατα-
θεμένων μηδὲ ἐπαινούντων· <Πέπυσμαι> ὄνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττονας ἵππων τὰ με-
γέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι· κέρας δὲ ἔχειν ἐπὶ τῷ μετώπῳ, ὅσον πήχεως τὸ μέγεθος και
ἡμίσεος προσέτι, και τὸ μὲν κάτω μέρος τοῦ κέρατος εἶναι λευκόν, τὸ δὲ ἄνω φοινι-
κοῦν, τό γε μὴν μέσον μέλαν δεινῶς.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 14, section 71, line 1

<Ποηφάγου δειλότερος· τουτὶ τὸ> ζῷον ἐν Ἰνδοῖς ἐστί, και πέφυκε γε διπλάσιον
ἵππου τὸ μέγεθος· οὐρὰν δὲ ἔχει δασυτάτην και μελαίνης ἀκράτως χροῶς· και εἰσιν αὖ-
ται αἱ τρίχες τῶν ἀνθρωπίνων λεπτότεραι ἂν και ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰν-
δῶν αἱ γυναῖκες· και γάρ τοι παραπλέκονται μάλα ἐξ αὐτῶν και κοσμοῦνται ὡραίως,
ταῖς πλοκαμίσι ταῖς συμφύτοις και ταύτας ὑποδέουσαι.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 17, section 71, line 2

<Ὶς Διαροίδων:> ἐπὶ τῶν σκαιῶν και ἀπαιδευτῶν· Κράτης· <Ὶν οὔτε> ἄγριον
οὔτε ἡμερον ἐν Ἰνδοῖς γενέ- σθαι λέγει Κτησίας, πρόβατα δὲ τὰ ἐκείνων οὐρὰς πήχεως
ἔχειν τὸ πλάτος που φησίν.

2.8 Pseudo-Macarius

Macarius of Egypt (ca. 300 – 391) was an Egyptian Christian monk and hermit. He is also known as Macarius the Elder, Macarius the Great and The Lamp of the Desert.

Fifty Spiritual Homilies were ascribed to Macarius a few generations after his death, and these texts had a widespread and considerable influence on Eastern monasticism and Protestant pietism. [5] This was particularly in the context of the debate concerning the 'extraordinary giftings' of the Holy Spirit in the post-apostolic age, since the Macarian Homilies could serve as

2.9. MICHAEL ATTALEIATES

evidence in favour of a post-apostolic attestation of 'miraculous' Pneumatic giftings to include healings, visions, exorcisms, etc. The Macarian Homilies have thus influenced Pietist groups ranging from the Spiritual Franciscans (West) to Eastern Orthodox monastic practice to John Wesley to modern charismatic Christianity.

However, modern patristic scholars have established that it is not likely that Macarius the Egyptian was their author.[6] Exactly who the author of these fifty Spiritual Homilies was has not been definitively established, although it is evident from statements in them that the author was from Upper Mesopotamia, where the Roman Empire bordered the Persian Empire, and that they were not written later than 534.[7] (From Wikipedia⁸)

Pseudo-Macarius Scr. Eccl., Sermones 64 (collectio B) (2109: 001)
"Makarios/Symeon Reden und Briefe, 2 vols.", Ed. Berthold, H. Berlin: Akademie-Verlag, 1973; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Homily 34, chapter 7, section 1, line 3

ὅθεν ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος μόνον ἀκούσαντες βάρβαροι περὶ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπεφάνη ἐν σώματι ἀνθρώπου, καὶ ἐποίησε σημεῖα σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ἐκ τῆς φήμης ἐπίστευσαν τοσοῦτον, ὅτι θεὸς ἐστίν, ὥστε καὶ εἰς μαρτυρίαν καὶ καὶ οὖσιν τὰ σώματα αὐτῶν παραδοῦναι.

Pseudo-Macarius Scr. Eccl., Sermones 64 (collectio B) Homily 34, chapter 8, section 1, line 1

Ὡς περὶ ἵνα ἡ πόλις καὶ εἰσελθόντες Ἰνδοὶ καὶ Σαρακηνοὶ κατάσχωσιν αὐτήν, ἔλθῃ δὲ ὁ βασιλεὺς, οὗ ἐστὶν ἡ πόλις, καὶ ἐκβάλῃ αὐτοὺς καὶ δώῃ αὐτῇ ἰδίαν βασιλείαν καὶ ἰδίαν στρατιάν, ὥστε εἶναι ἐκείνην τὴν πόλιν ἐν χαρᾷ καὶ εἰρήνῃ βαθυτάτῃ, ἔχουσιν ἡμέρον βασιλεία.

2.9 Michael Attaleiates

Michael Attaleiates or Attaliates (Greek: Μιχαὴλ Ἀτταλειάτης) (c.1022–1080) was a Byzantine public servant and historian active in Constantinople and around the empire's provinces in the second half of the eleventh century.[1] He was a younger contemporary (possibly even a student) of Michael Psellos and likely an older colleague of John Skylitzes, the two other Byzantine historians of the eleventh century whose work survives.

---

8. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Macarius>

CHAPTER 2. BYZANTINE

Michael Attaleiates was probably a native of Attaleia (now Antalya, in Turkey) and moved to Constantinople between 1030 and 1040 to pursue studies in law.[2] During years of service in the empire's judicial system he built a small private fortune. Prominence on the judge's bench also brought him to the attention of a number of emperors who rewarded him with some of the highest honours available to civil servants (*patrikios* and *anthypatos*).

In 1072 Attaleiates compiled for Emperor Michael VII a synopsis of law, known as the *Ponema Nomikon*, based on the late ninth-century *Basilika*.

In addition he drew up an Ordinance for the Poor House and Monastery which he founded at Constantinople in the mid-1070s. This work, known as the *Diataxis*, is of value for students of the social, economic, cultural and religious history of Byzantium in Constantinople and the provinces during the eleventh century. It also provides invaluable information regarding the life of Attaleiates himself. It includes a catalogue of the books available in the monastery's library, while also offering details about the founder's fortune in the capital and in Thrace. From the *Diataxis* we learn that Attaleiates owned numerous properties (both farms and urban real estate) in Constantinople, Raideustos (mod. Tekirdag), Selymbria (mod. Silivri).

Around 1079/80 Michael Attaleiates circulated *The History*, a political and military history of the Byzantine Empire from 1034 to 1079. This vivid and largely reliable presentation of the empire's declining fortunes after the end of the Macedonian dynasty, offered Attaleiates the opportunity to engage with political questions of his time also addressed, albeit often from a different point of view, by his contemporary Michael Psellos.[3] *The History* concludes with a long encomium to Emperor Nikephoros III Botaneiates, to whom the whole work is dedicated. On account of this encomium and dedication, Attaleiates was for years considered an honest supporter of this elderly and largely ineffective emperor. Careful reading of his text, however, suggests that the words of praise may be less than honest. Instead Attaleiates appears to be partial towards the young military commander and future emperor Alexios Komnenos.[4]

Attaleiates probably died around 1080, shortly before the beginning of the Komnenian era. He therefore had no chance to rededicate his work to the founder of the Komnenian dynasty, Alexios I Komnenos, whom *The History* treats as a potential saviour of the Byzantine state. He was outlived by his son Theodore, who died sometime before 1085. Their bodies, along with those of the judge's two wives, Eirene and Sophia, were put to rest on the grounds

2.10. GEORGE PACHYMERES

of the church of St. George of the Cypresses in the southwestern side of Constantinople. This was the area where the family's Constantinopolitan estates were likely clustered, close to the monastery of Christ Panoikteirmon, of which the Attaleiatai were patrons. One may still visit the church of St George (Samatya Aya Yorgi Rum Ortodoks Kilisesi), which today, after two fires and extensive reconstruction, bears no resemblance to the church of Attaleiates' day.[5] (From Wikipedia⁹)

Michael Attaliates Hist., Historia (3079: 001) "Michaelis Attaliotae historia", Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1853; Corpus scriptorum historiae Byzantinae.

Michael Attaliates Hist., Historia Page 85, line 12

καὶ ἐψ- κει τῇ μυθευομένῃ τοῦ Διονύσου στρατιᾶ, ὅτε μετὰ τῶν μαι- νάδων ἐκεῖνος καὶ τῶν Σειληνῶν ταύτην ἐπ' Ἰνδοὺς ἤλαυνεν.

Michael Attaliates Hist., Historia Page 148, line 9

Διελθὼν οὖν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὴν προκειμένην ὁδόν, κατέλαβε τὴν Θεοδοσίου πόλιν, ἐπὶ μὲν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ παραμεληθεῖσαν καὶ ἀοίκητον γενομένην διὰ τὸ ἐν τῇ πολι- τείᾳ τοῦ Ἀρτζη πλησίον οὔσῃ καὶ ἐν καλῷ τῆς θέσεως ὁρω- μένῃ μεταθέσθαι τοὺς ἀνθρώπους τὴν οἴκησιν, καὶ μεγάλην ἐγκαταστήσαι χωρόπολιν καὶ παντοίων ὠνίων, ὅσα Περσικὴ τε καὶ Ἰνδικὴ καὶ ἡ λοιπὴ Ἀσία φέρει, πλήθος οὐκ εὐαρίθ- μῳ φέρουσιν, πρὸ ὀλίγων δὲ χρόνων ἀνοικοδομηθεῖσαν καὶ κατοχυρωθεῖσαν, τὴν Θεοδοσίου πόλιν λέγω, τάφρῳ καὶ τεί- χεσι διὰ τὴν τῶν Τούρκων ἐκ τοῦ ἀνελπίστου γειτνίαςιν, δι' ὧν ἐξ ἐπιδρομῆς ἡ πολιτεία τοῦ Ἀρτζη παμπληθεὶ τὴν σφα- γὴν προῦ- πέμεινε καὶ τὴν ἄλωσιν.

2.10 George Pachymeres

ation, search Georgios Pachymeres

Georgius Pachymeres (Greek: Γεώργιος Παχυμέρης) (1242 – c. 1310), a Byzantine Greek historian, philosopher and miscellaneous writer, was born at Nicaea, in Bithynia, where his father had taken refuge after the capture of Constantinople by the Latins in 1204. Upon the recovery of The City from the Latin Empire by Michael VIII Palaeologus, Pachymeres settled in Constantinople, studied law, entered the church, and subsequently became chief advocate of the church and chief justice of the imperial court. His

---

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Attaliates

CHAPTER 2. BYZANTINE

literary activity was considerable, his most important work being a Byzantine history in thirteen books, in continuation of that of George Acropolites from 1261 (or rather 1255) to 1308, containing the history of the reigns of Michael and Andronicus II Palaeologus. He was also the author of rhetorical exercises on philosophical themes; of a Quadrivium (arithmetic, music, geometry, astronomy), valuable for the history of music and astronomy in the Middle Ages; a general sketch of Aristotelian philosophy; a paraphrase of the speeches and letters of Pseudo-Dionysius the Areopagite; poems, including an autobiography; and a description of the square of the Augustaeum, and the column erected by Justinian in the church of Hagia Sophia to commemorate his victories over the Persians. The History was first published in print by I Bekker (1835) in the *Corpus scriptorum hist. byzantinae*; also in JP Migne, *Patrologia Graeca*, vol. cxliii, cxliv; for editions of the minor works see Karl Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* (1897). A more recent edition with French translation of the 'History' by Failler and Laurent was published in 1984. An English translation of Books I and II (up to the recovery of Constantinople in 1261), with commentary, exists in the form of a PhD thesis (author Nathan Cassidy) held in the Reid Library of the University of Western Australia. (From Wikipedia¹⁰)

Georgius Pachymeres Hist., Συγγραφικαὶ ἱστορίαι (libri vi de Michaele Palaeologo) (3142: 001) "Georges Pachymères. Relations historiques, 2 vols.", Ed. Failler, A., Laurent, V. Paris: Les Belles Lettres, 1984; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 24.1–2. Series Parisiensis.

Georgius Pachymeres Hist., Συγγραφικαὶ ἱστορίαι (libri vii de Andronico Palaeologo) Page 459, line 5

οὗτος αὐτανέψιον ἔχων Τουκταῖν, ᾧ δὴ προσῆκεν ἐκ γένους καὶ ἡ ἀρχή, ἐπεὶ πρὸς θανάτῳ ἦν καὶ οὐ τοῖς ἰδίῳ τρόποις τοὺς ἐκείνου συμβαίνοντας ὑπετόπαζε, παριδὼν αὐτὸν ἔφεδρον εἰς ἀρχὴν ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ὄντα, πέμψας μετακαλεῖται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν περὶ πού τὰ τῆς Ἰνδίας μέρη σὺν ἰδίῳ στρατεύματι διατρίβοντα, ᾧ δὴ Χαρμπαντᾶς τοῦνομα· ὀρεοκόμον εἶπη τις ἂν ἐκείνον, οὕτω συμβὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει, φανέντος εὐθὺς τοιούτου, ὡς εἴθιστο σφίσι γεννωμένοις ποιεῖν κατὰ τι νόμιμον.

2.11 Anthologia Graeca

---

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Georgius_Pachymeres

2.11. ANTHOLOGIA GRAECA

The Greek Anthology (also called Anthologia Graeca) is a collection of poems, mostly epigrams, that span the classical and Byzantine periods of Greek literature. Most of the material of the Greek Anthology comes from two manuscripts, the Palatine Anthology of the 10th century and the Anthology of Planudes (or Planudean Anthology) of the 14th century.[1][2] (From Wikipedia¹¹)

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca (7000: 001) “Anthologia Graeca, 4 vols., 2nd edn.”, Ed. Beckby, H. Munich: Heimeran, 1–2:1965; 3–4:1968. Book 4, epigram 3, line 80

Ἄλλ' ἴθι νῦν ἀφύλακτος ὅλην ἥπειρον ὁδεύων, Αὐσόνιε, σκίρτησον, ὁδοιπόρε·
Μασσαγέτην δὲ ἀμφιθέων ἀγκῶνα καὶ ἄξενά τέμπεα Σούσων Ἰνδῶης ἐπίβηθι κατ'
ὀργάδος· ἐν δὲ κελεύθοις εἴ ποτε διψήσεις, ἀρύεο δοῦλον Ὑδάσπην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 132, line 8

εἰ δ' Ὀπικὴ καὶ Φλώρα καὶ οὐκ ἄδουσα τὰ Σαπφούς, καὶ Περσεὺς Ἰνδῆς ἠράσας
Ἀνδρομέδης.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 251, line 1

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΡΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΥ

Ὅμματα δινεύεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν, χεῖλεα δ' ἀκροβαφῇ λοξὰ παρε-
κτανύεις, καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς εὐβόστρυχον αἶγλην, ἐκχυμένας δ' ὀρώω τὰς
σοβαρὰς παλάμας.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 270, line 5

μάργαρα σῆς χροῖης ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει χρυσὸς ἀπεκτῆτου σῆς τριχὸς
ἀγλαίην· Ἰνδῶν δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἶθοπος αἶγλης, ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν
ἀφαυροτέρην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 6, epigram 261, line 1

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Χάλκεον ἀργυρέω με πανείκελον, Ἰνδικὸν ἔργον, ὅλπην, ἡδίστου ξείνιον εἰς ἐτά-
ρου, ἦμαρ ἐπεὶ τόδε σεῖο γενέθλιον, υἱὲ Σίμωνος, πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κριναγό-
ρης.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 7, epigram 153, line p1

ΟΜΗΡΟΥ, οἱ δὲ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΛΙΝΔ*ΙΟΥ

Χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 9, epigram 524, line 10

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον, εἰραφιώτην, ἀβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλα-
όμορφον, Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην, γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαν-

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Anthologia_Graeca

CHAPTER 2. BYZANTINE

τολέτην, γελώωντα, Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον, Εὖιον, εὐχαίτην, εὐ-
άμπελον, ἐγρεσίκωμον, ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα, ἥπιον, ἡδυπότην,
ἡδύθροον, ἡπεροπῆα, θυρσοφόρον, Θρήικα, θιασώτην, θυμολέοντα, Ἴνδολέτην, ἱμερ-
τόν, ἱοπλόκον, ἱραφιώτην, κωμαστήν, κεράον, κισσοστέφανον, κελαδεινόν, Λυδόν, λη-
ναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμον, μύστην, μαινόλιον, μεθυδότην, μυριόμορφον, νυκτέ-
λιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον, ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδότην, ξανθοκάρη-
νον, ὀργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην, πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυ-
στέφανον, πολύκωμον, ῥηξίνοον, ῥαδινόν, ῥικνώδεα, ῥηνοφορῆα, σκιρτητήν, Σάτυ-
ρον, Σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 9, epigram 544, line 1

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Θεσσαλῆς εὐίππος ὁ ταυρελάτης χορὸς ἀνδρῶν, χερσὶν ἀτευχῆτοις θηρσὶν ὀπι-
ζόμενος, κεντροτυπεῖς πῶλους ζεῦξεν σκιρτήματι ταύρων, ἀμφιβαλεῖν σπεύδων πλέ-
γμα μετωπίδιον· ἀκρότατον δ' ἐς γῆν κλίνας ἅμα κεῦροπον ἅμμα θηρὸς τὴν τόσσην
ἐξεκύλισε βίην. ΑΔΑΙΟΥ}1 Ἴνδην βῆρυλλόν με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην εἶναι, καὶ
μαλακαῖς χερσὶν ἀνῆκε κόμας· ἠνίδε καὶ χεῖλη νοτερὴν λειοῦντα θάλασσαν, καὶ μα-
στούς, τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίν.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 11, epigram 428, line 1

<ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ>

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν;

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 16, epigram 39, line 1

ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Νεῖλος, Περσίς, Ἴβηρ, Σόλυμοι, Δύσις, Ἀρμενίς, Ἴνδοι καὶ Κόλχοι σκοπέλων ἐγγύθι
Καυκασίων καὶ πεδία ζεῖοντα πολυσπερέων Ἀγαρηνῶν Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές
εἰσι πόνων· ὥς δὲ ταχὺς βασιλῆι διάκτορος ἦεν ὁδεύων, καὶ ταχὺς εἰρήνην ὥπασε
κευθομένην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 16, epigram 183, line 6

καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι ἠΐου δημηθεὺς Ἴνδὸς ἀπ' ὠκεα-
νοῦ.

2.12 Theophanes Continuatus

Theophanes Continuatus (Greek: *συνεχισταί Θεοφάνους*) or Scriptores post Theophanem (*Οἱ μετὰ Θεοφάνην*, "those after Theophanes") is the Latin name commonly applied to a collection of historical writings preserved in the 11th-century Vat. gr. 167 manuscript.[1] Its name derives from its role as the

2.12. THEOPHANES CONTINUATUS

continuation, covering the years 813–961, of the chronicle of Theophanes the Confessor, which reaches from 285 to 813. The manuscript consists of four distinct works, in style and form very unlike the annalistic approach of Theophanes.[2]

The first work, of four books consists of a series of biographies on the emperors reigning from 813 to 867 (from Leo the Armenian to Michael III). As they were commissioned by Emperor Constantine VII (r. 913–959), they reflect the point of view of the reigning Macedonian dynasty. The unknown author probably used the same sources as Genesios.[2] The second work is known as the *Vita Basilii* (Latin for "Life of Basil"), a biography of Basil I the Macedonian (r. 867–886) written by his grandson Constantine VII probably around 950. The work is essentially a panegyric, praising Basil and his reign while vilifying his predecessor, Michael III.[3] The third work is a history of the years 886–948, in form and content very close to the history of Symeon Logothetes, and the final section continues it until 961. It was probably written by Theodore Daphnopates, shortly before 963.[4] (From Wikipedia¹²)

Theophanes Continuatus, *Chronographia* (lib. 1–6) (4153: 001) "Theophanes Continuatus, Ioannes Cameniata, Symeon Magister, Georgius Monachus", Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1838; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*.

Theophanes Continuatus, *Chronographia* (lib. 1-6) Page 55, line 6

ὅθεν τοῦ μὲν βουλευματος οὐ διήμαρτεν τοῦ οἰ- κείου, ἀλλὰ καὶ στέφους μεταλαγ-
χάνει καὶ αὐτοκράτωρ ἀναγο- ρεύεται παρὰ τοῦ τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ θρόνον τηνικαῦτα
μεταποιοῦ- μένου Ἰακώβ, καὶ χεῖρα συλλέγει πολλήν, μᾶλλον δὲ λαμβάνει πρὸς τὴν
αὐτοῦ κραταίωσιν· οὐ γὰρ Ἀγαρηνῶν μόνον τούτων δὴ τῶν ἡμῖν γειτονούντων καὶ
ὁμορούντων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν- δότερον οἰκούντων, Αἰγυπτίων Ἰνδῶν Περσῶν
Ἀσσυρίων Ἀρμε- νίων Χάλδων Ἰβήρων Ζηχῶν Καβείρων καὶ πάντων τῶν δὴ Μά- νεν-
τος συστοιχούντων δόγμασι καὶ θεσπίσμασι.

Theophanes Continuatus, *Chronographia* (lib. 1-6) Page 330, line 23

ἡ δὲ διείργουσα τὰ ἄδυτα τοῦ θεοῦ οἴκου τούτου κιγκλῖς, Ἡράκλεις, ὅσον ὄλ-
βον ἐν ἑαυτῇ περιείλη- φεν! ἥς οἱ στῦλοι μὲν καὶ τὰ κάτωθεν ἐξ ἀργύρου διόλου τὴν
σύ- στασιν ἔχουσιν, ἡ δὲ ταῖς κεφαλίσιν αὐτῶν ἐπικειμένη δοκὸς ἐκ καθαροῦ χρυ-
σίου πᾶσα συνέστηκε, τὸν πλοῦτον πάντα τὸν ἐξ Ἰν- δῶν περικεχυμένον πάντοθεν
ἔχουσα· ἐν ᾗ κατὰ πολλὰ μέρη καὶ ἡ θεανδρική τοῦ κυρίου μορφή μετὰ χυμεύσεως
ἐκτετύπεται.

---

12. http://en.wikipedia.org/wiki/Theophanes_Continuatus

CHAPTER 2. BYZANTINE

καὶ ταῖς γὰρ πολυτελέσι καὶ πολυόψοις ἐκείναις τραπέζαις τὴν σύγ- κλητον ἅπα-
σαν δεξιούμενος χορηγίας εὐεργετικωτέραις τὸ φαιδρὸν τῆς ἐορτῆς ἐπολλαπλασί-
αζεν, σηρικῶν περιβολαίων ἐπιδίδων, ἄρ- γυρίων πολλῶν καὶ ἀπείρων, ἐσθημάτων
ἀλουργῶν, ξύλων Ἴνδι- κῶν εὐωδίας, ἃ οὐ τις ἀκήκοεν ἢ γεγονότα τεθέαται.

2.13 Manuel Philes

Manuel Philes (c. 1275–1345), of Ephesus, Byzantine poet.

At an early age he removed to Constantinople, where he was the pupil of Georgius Pachymeres, in whose honour he composed a memorial poem. Philes appears to have travelled extensively, and his writings contain much information concerning the imperial court and distinguished Byzantines. Having offended one of the emperors by indiscreet remarks published in a chronography, he was thrown into prison and only released after an abject apology.

Philes is the counterpart of Theodorus Prodromus in the time of the Comneni; his character, as shown in his poems, is that of a begging poet, always pleading poverty, and ready to descend to the grossest flattery to obtain the favorable notice of the great. With one unimportant exception, his productions are in verse, the greater part in dodecasyllabic iambic trimeters, the remainder in the fifteen-syllable "political" measure.

Philes was the author of poems on a great variety of subjects: on the characteristics of animals, chiefly based upon Aelian and Oppian, a didactic poem of some 2000 lines, dedicated to Michael IX Palaiologos; on the elephant; on plants; a necrological poem, probably written on the death of one of the sons of the imperial house; a panegyric on John VI Kantakouzenos, in the form of a dialogue; a conversation between a man and his soul; on ecclesiastical subjects, such as church festivals, Christian beliefs, the saints and fathers of the church; on works of art, perhaps the most valuable of all his pieces for their bearing on Byzantine iconography, since the writer had before him the works he describes, and also the most successful from a literary point of view; occasional poems, many of which are simply begging letters in verse. (From Wikipedia¹³)

---

13. http://en.wikipedia.org/wiki/Manuel_Philes

2.14. JOANNES ZONARAS

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina (2718: 001) “Manuelis Philae Carmina, vols. 1–2”, Ed. Miller, E. Paris, 1855–1857, Repr. 1967. Chapter 1, poem 213, line 63

Φρενῶν δὲ μεστήν εὐτυχεῖς τὴν καρδίαν, Ἡρακλες Ἑρμῇ, καὶ σφριγᾶς πρὸς τὰς μάχας Καὶ τοῖς πονηροῖς ἐξ ἀπόπτου συμπλέκη Πρηστῆρσιν ὀργῆς τὴν καλὴν θήγων σπάθην, Καὶ πρὶν μὲν ἔλθεῖν εἰς βελῶν περιστάσεις, Ὅρᾶς ἰλαρὸν ὀπτικὸν χέων μέλι· Τομῶς δὲ χωρῶν εἰς τὸ πῦρ τοῦ κινδύνου, Τὸ βλέμμα γοργὸν καὶ φλογῶδες δεικνύεις Καθάπερ ὅξυς καὶ πολύστροφος δράκων Ὅταν πρὸς ἐλέφαντας Ἰνδοὺς ἐρπύση Καὶ τὸν μαχιμώτατον αὐτῶν ἀρπάσῃ.

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina Chapter 2, poem 95, line 107

Καὶ τοῦτ’ ἀπαρχὴν τῷ θεῷ δοὺς τοῦ κράτους, Εἴτα προχωρεῖς εἰς τὰ λοιπὰ τῆς τύχης, Καὶ τῶν μὲν ἔθνῶν τὰς παρατάξεις λύεις, Στρατευμάτων ἄπειρον ἰσχὺν συλλέγων· Καὶ τὸ ξίφος πρόκωπον εἰς πάντας φέρων, Οὓς εἶδεν ἐχθροὺς ὁ δρομεὺς τότε χρόνος, Τῷ δὲ κράτει σχοίνισμα τὰς πράξεις δίδως Αἷς βαρβάρων ἥρηκας ἀρχισατράπας, Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς δυσμενῶν ὁμαιχμίαν, Ὡς ἄχρις Ἰνδῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Περσίδος Καὶ γῆς Ἰταλῶν καὶ Μυσῶν πολυσπόρων, Τὴν σὴν διελθεῖν εὐχερῶς κραταρχίαν· Ποῖος γὰρ οὐκ ἔγνω σε πορθμὸς δεσπότην;

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina Chapter 2, poem 214, line 22

Γαλῇ δὲ μυὸς ἐξ ὀπῆς δεδραγμένη Τοῖς ὀστέοις βέβρυχε τοῦ θηράματος· Ὅξυς δὲ κυνὸς καὶ πολύστροφος δρόμος Αἰρεῖ λαγῶν εἰς φυγὴν ἡπειγμένον· Φεύγει δὲ τοὺς δράκοντας Ἰνδὸς ἐλέφας, Στυγῶν τὸν ὀλκὸν ὡς ταχὺν πρὸς ἀγχόνην, Τάχα δὲ καὶ πῦρ καὶ κριὸν καὶ δέλφακα, Καὶ μὺν κρεμαστὸν εἰς λινόπλοκον βρόχον.

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina Chapter 3, poem 58, line 71

Εἰς τόξα πυκνὰ καὶ βελῶν περικλάσεις, Εἰς ἀγρίας φάραγγας, εἰς τραχεῖς τόπους, Εἰς ἄξυλον γῆν, εἰς περίξυλον λόφον, Εἰς ὑδάτων ἔρημον οὐχ ἅπαξ τρίβον, Εἰς θήρας ὀξεῖς, εἰς ἀνίκμους σκορπίους, Εἰς νιφετούς τε καὶ κρυμοὺς ὀλεθρίους, Εἰς ἡλιακάς ἐν μεσημβρίᾳ ζέσεις, Εἰς ἀκρατεῖς λαίλαπας, εἰς ἐπομβρίας, Εἰς Πέρσας, εἰς Ἀραβας, εἰς πτηνοὺς Σκύθας, Εἰς βαρβάρων δύναμιν, εἰς Ἰνδῶν θράσος, Τὰ παντοδαπὰ δυσχερῇ τῆς Περσίδος;

2.14 Joannes Zonaras

Ioannes (John) Zonaras (Greek: Ἰωάννης Ζωναρᾶς; fl. 12th century) was a Byzantine chronicler and theologian, who lived at Constantinople.

Under Emperor Alexios I Komnenos he held the offices of head justice and private secretary (protasēkrētis) to the emperor, but after Alexios’ death, he

CHAPTER 2. BYZANTINE

retired to the monastery of St Glykeria, where he spent the rest of his life in writing books.

His most important work, *Extracts of History* (Greek: *Ἐπιτομή Ἱστοριῶν*, Latin: *Epitome Historiarum*), in eighteen books, extends from the creation of the world to the death of Alexius (1118). The earlier part is largely drawn from Josephus; for Roman history he chiefly followed Cassius Dio up to the early third century. Contemporary scholars are particularly interested in his account of the third and fourth centuries, which depend upon sources, now lost, whose nature is fiercely debated. Central to this debate is the work of Bruno Bleckmann, whose arguments tend to be supported by continental scholars but rejected in part by English-speaking scholars.[1] An English translation of these important sections has recently been published: Thomas Banchich and Eugene Lane, *The History of Zonaras from Alexander Severus to the Death of Theodosius the Great* (Routledge 2009). The chief original part of Zonaras' history is the section on the reign of Alexios Komnenos, whom he criticizes for the favour shown to members of his family, to whom Alexios entrusted vast estates and significant state offices. His history was continued by Nicetas Acominatus. (From Wikipedia¹⁴)

Joannes Zonaras Gramm., *Hist., Epitome historiarum* (lib. 1–12) (3135: 001) “Ioannis Zonarae epitome historiarum, 3 vols.”, Ed. Dindorf, L. Leipzig: Teubner, 1:1868; 2:1869; 3:1870. Volume 1, page 16, line 8

καὶ Φεισῶν μὲν ὄνομα τῷ ἐνὶ· πληθὺν δὲ τοῦτο δη- λοῖ· τοῖς δ' Ἑλλήσι Γάγγης οὗτος ὠνόμασται, τὴν Ἰνδικὴν διῶν καὶ ἐκδιδούς εἰς τὸ πέλαγος.

Joannes Zonaras Gramm., *Hist., Epitome historiarum* (lib. 1-12) Volume 1, page 24, line 14

Σὴμ δὲ τῷ υἱῷ Νῶε πέντε τίκτονται παῖδες, οἱ τὴν μέχρις ὠκεανοῦ τοῦ κατ' Ἰνδίαν οἰκοῦσιν Ἀσίαν, ἀπ' Εὐφράτου ἀρξάμενοι.

Joannes Zonaras Gramm., *Hist., Epitome historiarum* (lib. 1-12) Volume 1, page 200, line 16

τῇ τε γὰρ Ἰνδίᾳ προσέβαλε καὶ τὸν Πῶρον ἐνίκησε καὶ τὸν Ταξίλην ὤκειώσατο καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἰνδικῆς κατέσχευε.

Joannes Zonaras Gramm., *Hist., Epitome historiarum* (lib. 1-12) Volume 1, page 228, line 6

ταῦτα δὲ διανοηθεὶς τοὺς τε ὑφ' ἑαυτὸν ἡτοίμαζεν, ἐπεμψε δὲ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα Λυδῶν καὶ πρὸς ἄμφω τοὺς Φρύγας, πρὸς Παφλαγόνας τε καὶ Ἰνδοὺς καὶ πρὸς Κᾶρας καὶ Κίλικας, αἰτῶν συμμα- χήσιν αὐτῷ κατὰ Μήδων ὠρμημένῳ, ὥς καὶ

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Zonaras

2.14. JOANNES ZONARAS

αὐτοῖς τοῦ πολέμου συμφέροντος, δυνατόν εἶναι λέγων τὸ ἔθνος, ἐπιγαμίαν τε πρὸς Πέρσας πεπονημένον καὶ τὴν παρ' ἐκείνων προσκτήσασθαι ἀρωγήν, καὶ θάτερον συγκροτεῖσθαι παρὰ θατέρου, ὥστε εἰ μὴ τις αὐτοὺς φθάσας ἀσθενώσῃ, ἐκάστῳ τῶν ἐθνῶν ἐπιόντας κρατήσῃ αὐτῶν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 228, line 31

ἐν τούτοις δὲ παρὰ Κυαζάρου ἦκεν ἄγγελος λέγων ὅτι Ἰνδῶν παρεῖη πρεσβεία, καὶ “δεῖ παρεῖναι καὶ σέ.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 2

φέρω δέ σοι καὶ στολὴν τὴν καλλίστην· βούλεται γάρ σε προσάγειν ἐστολισμένον λαμπρότατα, ἵν' οὕτω τοῖς Ἰνδοῖς ὀφθείῃς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 5

κληθέντες δὲ οἱ Ἰνδοὶ εἶπον ἐστάλθαι παρὰ τοῦ σφετέρου βασιλέως ἐρωτῶντος ἐξ οὗ ὁ πόλεμος εἴη Μήδοις τε καὶ τῷ Ἀσσυρίῳ, τὰ αὐτὰ δὲ πυθέσθαι κάκεινον, καὶ ἀμφοτέροις εἰπεῖν ὅτι ὁ Ἰνδῶν βασιλεὺς τὸ δίκαιον σκεψάμενος μετὰ τοῦ ἡδίκημένου ἔσται.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 13

ὁ δὲ Κῦρος εἶπεν “εἰ παρ' ἡμῶν ἀδικεῖσθαί φησιν ὁ Ἀσσύριος, ὃ Ἰνδοί, αὐτὸν αἰρούμεθα δικαστὴν τὸν βασιλέα ὑμῶν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 3

Ἦλθον δὲ τῷ Κύρῳ παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ χρήματα, καὶ οἱ ἄγοντες αὐτὰ ἀπήγγελλον αὐτῷ ὅτι ὁ Ἰνδὸς λέγει ὥς “ἡδομαι, ὦ Κῦρε, ὅτι μοι περὶ ὧν ἐδέου ἐδήλωσας, καὶ βούλομαι σοι ξένος εἶναι, καὶ πέμπω σοι χρήματα, κἂν ἄλλων δέῃ, μεταπέμπου· ἐντέταλται δὲ τοῖς παρ' ἐμοῦ ποιεῖν ἃ ἂν σὺ κελεύῃς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 12

ὁ δὲ Κῦρος “κελεύω τοίνυν” εἶπε “τοὺς μὲν ἄλλους μένοντας ἐνθα κατεσκηνώσατε φυλάττειν τὰ χρήματα, τρεῖς δέ μοι ἐλθόντες ὑμῶν εἰς τοὺς πολεμίους ὥς παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ περὶ συμμαχίας, καὶ τὰ ἐκεῖ μαθόντες ὅ, τι ἂν λέγῳσί τε καὶ ποιῶσιν ὥς τάχιστα ἀπαγγείλατε ἐμοί τε καὶ τῷ Ἰνδῷ.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 14

οἱ μὲν δὲ Ἰνδοὶ συσκευασάμενοι τῇ ὑστεραίᾳ ἐπορεύοντο, ὁ δὲ Κῦρος τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζετο μεγαλοπρεπῶς.

CHAPTER 2. BYZANTINE

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 24

οὕτω δὲ διατιθεμένων τῷ Κύρῳ τῶν τοῦ πολέμου ἦκον οἱ Ἴνδοι ἐκ τῶν πολεμίων καὶ ἔλεγον ὅτι Κροῖσος ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ἦρηται, καὶ πολλοὶ μὲν βασιλεῖς, πολλὰ δ' ἔθνη καὶ Ἕλληνες συμμαχήσιν ἡτοιμάσται.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 297, line 11

Μέλλων δὲ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐμβάλλειν, συνε- σκευασμένων τῶν ἀμαξῶν πρώταις μὲν ταῖς οἰκείαις ἐνήκε πῦρ, εἶτα καὶ ταῖς τῶν φίλων, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τὰς τῶν Μακεδόνων καταπρῆσαι ἐκέλευσε.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 7

Ὁ μέντοι Ταξίλης μοίρας ἄρχων τῆς Ἰνδικῆς παμ- φόρου τε καὶ εὐδαίμονος, οὐκ ἀποδεύσης Αἰγύπτου, σοφὸς δὲ ὢν ἀνὴρ, πέμψας ἡσπάσατο τὸν Ἀλέξαν- δρον καὶ “τί δεῖ πολέμων ἡμῖν” ἔφη, “εἰ μήτε ὕδωρ ἀφαιρησόμενος ἡμῶν ἀφῖξαι μήτε τροφήν ἀναγκαίαν;

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 19

σπεισάμενος δέ τινα πόλει τῶν Ἰνδικῶν, ἀπιόντας ἐκεῖθεν τοὺς ἐν αὐτῇ μισθοφοροῦντας τῶν μαχιμωτάτων Ἰνδῶν ἀπέκτεινεν ἅπαντας· ὁ τοῖς αὐτοῦ πολεμικοῖς ἔργοις οἷα τις κηλὶς πρόσεστιν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 23

εἶτα πρὸς Πῶρον ἐμαχέ- σατο, καὶ τοῦτον χώρας Ἰνδικῆς βασιλεύοντα, τὸ μέ- γεθος τοῦ σώματος ἔχοντα εἰς τέσσαρας πήχεις ἀνα- τρέχον καὶ σπιθαμὴν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 299, line 17

ἐν δὲ Μαλλοῖς γεγονώς, μαχιμωτάτοις οὖσιν Ἰνδῶν, μικροῦ ἐκινδύνευσε.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 300, line 28

εἶτα ἀναστρέφων τὰς μὲν ναῦς παραπλεῖν ἐν δεξιᾷ τὴν Ἰνδικὴν ἐχούσας ἐκέλευ- σεν, αὐτὸς δὲ πεζῇ πορευόμενος εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν κατήντησε καὶ πλῆθος τοσοῦ- τον ἀπώλεσεν ὥστε τῆς στρατιᾶς μηδὲ τὸ τέταρτον ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀνακομισθῆναι διὰ νό- σους καὶ πονηρὰς διαίτας καὶ κάυματα καὶ λιμόν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 2, page 280, line 8

καὶ μετὰ τοῦτο τὴν μισθοφορὰν τοῖς ἄλλοις δοὺς ἐπὶ τὸν Ἰνδίβιλιν καὶ ἐπὶ τὸν Μανδόνιον ἐστράτευσε.

2.14. JOANNES ZONARAS

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 2, page 442, line 14

καὶ ὁ Αὐγουστος ἐθνῶν ἡγεμονίας τισὶ δεδο- κῶς ἐπανῆλθεν εἰς Σάμον, κακεῖ καὶ αὐθις ἐχείμασε καὶ πολλὰ διώκησεν· ἀφίκοντο γὰρ ἐνταῦθα πρεσ- βεῖαι πλεῖσται· καὶ οἱ Ἴνδοι τότε φιλίαν ἐποιήσαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε Ῥωμαίοις ὀφθείσας.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 3, page 17, line 16

ὁ δὲ τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἔλεγε, θώ- ρακα ἐνδυσάμενος καὶ ἐπ' αὐτῷ χλαμύδα σηρικὴν ἀλουργῇ πολὺ μὲν χρυσίον, πολλοὺς δὲ λίθους Ἴνδι- κοὺς ἔχουσιν, καὶ ξί- φος περιζωσάμενος καὶ ἀσπίδα λαβὼν δρυῖ τε στεφανωσάμενος, σπουδῇ καθάπερ ἐπὶ πολέμιαν εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλσε, παμπληθεῖς ἵππεῖς τε καὶ πεζοὺς ὀπλισμένους ἐπαγόμενος· καὶ ἄλλα δὲ τινα τοιαῦτα ποιήσας καὶ ἑαυτὸν ἀποσεμνύ- νας ἐν δημη- γορίᾳ διὰ ταῦτα ἐς τὸν Δαρεῖον καὶ τὸν Ξέρξην ἀπέσκωπτεν, ὡς πολλαπλάσιον ἢ ἐκεῖνοι τῆς θαλάσσης μέτρον ζεύξας αὐτός.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 3, page 69, line 24

ἐνενόει δὲ καὶ Ἰνδοὺς, καὶ ἔλεγεν ὡς “εἰ νέος ἔτι ἦν, καὶ ἐπ' αὐ- τοὺς ἂν ἐπεραιώθην.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) (3135: 002) “Ioannis Zonarae epitomae historiarum libri xviii, vol. 3”, Ed. Büttner-Wobst, T. Bonn: Weber, 1897; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 156, line 18

Ἐν δὲ τῇ στάσει ταύτῃ, ὡς εἴρηται, τῆς μεγάλης ἐκκλη- σίας καυθείσης, ἥς δο- μήτωρ ἦν ὁ Κωνσταντῖος, ἐτέραν πολλῷ μείζω καὶ περιφανεστέραν ὁ βασιλεὺς Ἰου- στινιανὸς ἀπῆρξατο καινουργεῖν, τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς ἀρχθείσης κατὰ τὸ ,σμ' ἔτος, ἰνδικτιῶνος πεντεκαίδεκάτης ἐνισταμένης ἐν Φεβρουαρίῳ μηνί.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 172, line 6

μοναχοὶ δὲ δύο τινὲς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐξ Ἰνδίας ἀφικόμενοι τὴν ταύτης γένεσιν ἀφηγήσαντο καὶ ὑπισχνοῦντο κομίσαι τῶν σκωλήκων ἐκείνων γόνον, ᾧ ὄντα τὸν ὄγκον βραχύτατα, καὶ δεῖξαι Ῥωμαίοις ὅπως ἐκεῖνα ζωογονοῦνται θαλπόμενα καὶ εἰς σκώληκας μεταμείβονται, καὶ ὅπως δημιουρ- γοῦσι τὴν μέταξαν, τὴν φύσιν σχόντα διδάσκαλον.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 241, line 6

ἂ μαθὼν Ἰουστινιανὸς τοὺς μὲν τοῦ Ἡλίας παῖδας ἐν τῷ κόλπῳ κατέσφαξε τῆς μητρός, ἐκείνην δὲ δούλῳ αὐτῆς Ἰνδῷ μαγεῖρῳ συνέζευξεν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 634, line 11

ἐπεὶ δ' ἡ Περσῶν ἀρχὴ ἢ μᾶλλον ἢ Μακεδόνων, ἢ τὴν Περ- σῶν βασιλείαν κα- θεῖλεν, ὑπὸ Σαρακηνῶν καθήρητο, εἴτα καὶ οὗτοι πρὸς ἀλλήλους στασιάσαντες εἰς ἀντιπάλους μοίρας διήρηντο καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο, Μουχούμετ ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, Περ-

CHAPTER 2. BYZANTINE

σίδος ἄρχων καὶ Χορασμίων καὶ Μηδίας καὶ τινων ἄλλων, πόλεμον ἤρατο κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως κατὰ Βα-βυλωνίων τε καὶ Ἰνδῶν, ἡττώμενος δὲ συμμαχικὸν ἐκ Τούρκων μετεπέμψατο· ἦν δὲ τοῖς εἰς συμμαχίαν ἐλθοῦσι τῷ Μουχούμετ στρατηγὸς Ταγγρολίπιξ Μουκάλετ.

2.15 *Scholia In Clementem Alexandrinum*

Titus Flavius Clemens (c.150 – c. 215), known as Clement of Alexandria, was a Christian theologian who taught at the Catechetical School of Alexandria. A convert to Christianity, he was an educated man who was familiar with classical Greek philosophy and literature. As his three major works demonstrate, Clement was influenced by Hellenistic philosophy to a greater extent than any other Christian thinker of his time, and in particular by Plato and the Stoics.[1] His secret works, which exist only in fragments, attest that he was also familiar with pre-Christian Jewish esotericism and Gnosticism. Among his pupils were Origen and Alexander of Jerusalem.

Clement is regarded as a Church Father, and he is venerated as a saint in Orthodox Christianity, Eastern Catholicism and Anglicanism. He was previously revered in the Roman Catholic Church, but his cult was suppressed in 1586 by Pope Sixtus V due to concerns about his orthodoxy. (From Wikipedia¹⁵)

Scholia In Clementem Alexandrinum, Scholia in protrepticum et paedagogum (scholia recentiora partim sub auctore Aretha) (5048: 001) “Clemens Alexandrinus, vol. 1, 3rd edn.”, Ed. Stählin, O., Treu, U. Berlin: Akademie-Verlag, 1972; Die griechischen christlichen Schriftsteller 12. Page 337, line 22

253, 21 ὄρνεις Ἰνδικοῦς] ψιττακοῦς φησι.

2.16 *Phalaridis Epistulae*

Who is this?

Phalaridis Epistulae, Epistulae (0053: 001) “Epistolographi Graeci”, Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Epistle 86, section 1, line 3

---

15. http://en.wikipedia.org/wiki/Clement_of_Alexandria

2.17. THEODORUS SCUTARIOTA

Πολλὰ λέγειν ἔχων καὶ κατὰ σοῦ καὶ περὶ ἧς κατ' ἐμοῦ πεφλυάρηκας ἐν Λεοντίνοις δημοκοπίας οὐδὲν ἐρῶ περισσότερο πλὴν ὅτι κώνωπος ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

2.17 Theodorus Scutariota

Who is this? Theodorus Scutariota Hist., Additamenta ad Georgii Acropolitae historiam (3157: 001) “Georgii Acropolitae opera, vol. 1”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Fragment 33, line 46

ἐν δὲ τῇ κατὰ Λυδίαν Μαγνησίᾳ, ὅπου καὶ τὰ πλείω τῶν χρημάτων ἀπέθετο, τί τις ἂν ἐζήτησεν ἂφ' ὧν ἄνθρωποι χρῆζομεν, καὶ οὐχ εὐρῶν ἐκκληρώσατο τὴν ἀπόλαυσιν, οὐ τῶν ἐν τοῖς ἡμετέροις τό- ποις εὕρισκομένων ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐνιαχοῦ τῆς οἰκουμένης, κατ' Αἴγυπτόν φημι καὶ Ἰνδίαν καὶ ἀλλαχοῦ;

2.18 Nikephoros I of Constantinople

St. Nikephoros I or Nicephorus I (Greek: Νικηφόρος Α', Nikēphoros I), (c. 758 – April 5, 828) was a Christian Byzantine writer and Ecumenical Patriarch of Constantinople from April 12, 806, to March 13, 815. (From Wikipedia¹⁶)

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Breviarium historicum de rebus gestis post imperium Mauricii (e cod. Vat. gr. 977) (3086: 001) “Nicephori archiepiscopi Constantinopolitani opuscula historica”, Ed. de Boor, C. Leipzig: Teubner, 1880, Repr. 1975.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Breviarium historicum de rebus gestis post imperium Mauricii (e cod. Vat. gr. 977) Page 46, line 15

τούτων αἰσθόμενος Ἰουστινιανὸς καὶ μείζονι θυμῷ ἐξαπτό- μενος τὰ μὲν Ἥλια τέ- κνα τῷ μητρῷ κόλπῳ φερόμενα ἀναλίσκει, τὴν δὲ αὐτοῦ γυναῖκα τῷ ἰδίῳ μαγεῖρῳ ζευχθῆ- ναι ἠνάγκασεν, Ἰνδῷ τῷ γένει καὶ ὄλῳ δυσειδεῖ τυγχάνοντι.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) (3086: 002) “Nicephori archiepiscopi Constantinopolitani opuscula historica”, Ed. de Boor, C. Leipzig: Teubner, 1880, Repr. 1975. Page 98, line 20

Τῷ ζ' ἔτει αὐτοῦ ἐπληρώθη κύκλος α' τοῦ ἀγίου πάσχα ἐτῶν φλβ', ἐξότε ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυ- ρώθη 8[ινδ. ζ'] ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ςξε'.

16. http://en.wikipedia.org/wiki/Nikephoros_I_of_Constantinople

CHAPTER 2. BYZANTINE

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) Page 99, line 11

Ἐτους γ' τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὁ Πέρσης 8[Χοσρόης] πλεῖστον μέρος τῆς Ῥωμαίων παρέλαβε πολιτείας καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους ἐνέπρησε πλήθη τε λαῶν ἡχμαλώτευσεν σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς τιμίοις ξύλοις εἰς Περσίδα ἀπήγαγεν· ἔτει δὲ αὐτοῦ ιβ' Χοσρόης 8[ὁ Πέρσης] ἀνηρέθη καὶ ἡ αἰχμα- λωσία ἀνεκλήθη, καὶ ὁ ζωοποιὸς σταυρὸς τοῖς ἰδίοις τόποις ἀπεκατέστη 8[ἀνεγερθεῖσιν]. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ ἤρξαντο τῆς τοῦ παντὸς ἐρημώσεως τῷ ,ζρκς' ἔτει ἰνδ. ζ'.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) Page 102, line 22

Ἀπὸ δὲ Κωνσταντίνου ἕως Θεοφίλου ἰνδ. ε' ἔτη φλ'.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Refutatio et eversio definitionis synodalis anni 815 (3086: 012) "Nicephori Patriarchae Constantinopolitani Refutatio et Eversio Definitionis Synodalis Anni 815", Ed. Featherstone, J.M. Turnhout: Brepols, 1997; Corpus Christianorum, Series Graeca 33. Chapter 2, line 23

λα περιεστολίζοντο· ὅτε θεῖος φόβος ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσε- βούντων ἐνίδρυτο καὶ ἡ περὶ τὰ θεῖα αἰδῶς καὶ εὐλάβεια· ὅτε τὸ τῆς ἀγάπης δῶρον πανταχοῦ διαφοιτῶν περιηγέλλετο· ὅτε τὰ τῆς ἱερωσύνης δίκαια κομῶντα συνδιεφυλάσσετο καὶ οἱ ἱερεῖς κυρίου δικαιοσύνην ἐνδεδύκεσαν, ὥσπερ στολὴν ἀγίαν περιχλαινιζόμενοι τὴν εὐσέ- βειαν, ἀμφιεννύμενοι δὲ κρῖμα ἴσα διπλοῖδι, καὶ ἡ εὐλογία κυρίου πᾶσιν ἐπέπρεπεν, εἰ δεῖ τι καὶ τῶν Ἰωβ φθέγγασθαι ῥημάτων· ὅτε καὶ βασιλεῖς μέγα ἐφρό- νουν ἐπ' εὐ- σεβείᾳ μᾶλλον ἢ τῷ διαδήματι καὶ χρυσῷ καὶ λίθοις τοῖς Ἰνδικοῖς λαμπρὸν ἀπαστρέ- πουσιν, εὐθύτητι δὲ δογμάτων ἢ τῷ ἀλουργῷ ἐκαλλωπίζοντο χρώματι καὶ ὅσον <***> τρόπαια στήσωσι.

2.19 Josephus Genesisius

Genesisius (Greek: Γενέσιος, Genesios) is the conventional name given to the anonymous Greek author of the tenth century chronicle, On the reign of the emperors. His first name is sometimes given as Joseph, combining him with a "Joseph Genesisius" quoted in the preamble to John Skylitzes. Traditionally, he has been regarded as the son or grandson of Constantine Maniakes.

Composed at the court of Constantine VII, the chronicle opens in 814, covers the Second Iconoclast period and ends in 886. It presents the events largely from the view of the Macedonian dynasty, though with a skew less marked than the authors of Theophanes Continuatus, a collection of mostly

2.19. JOSEPHUS GENESIUS

anonymous chronicles meant to continue the work of Theophanes the Confessor.

The chronicle describes the reigns of the four emperors from Leo V down to Michael III in detail; and more briefly that of Basil I. It uses Constantine VII's Life of Basil as a source, though it appears to have been finished before Theophanes Continuatus, and gives information present in neither Continuatus nor Skylitzes. Modern editions

English

Genesios, Joseph, A. Kaldellis. (trans.) On the reigns of the emperors. Byzantina Australiensia, 11. Canberra: Australian Association for Byzantine Studies, 1998. ISBN 0-9593626-9-X.

Greek

A. Lesmüller-Werner, and H. Thurn, Corpus Fontium Historiae Byzantinae, Vol. XIV, Series Berolinensis. Berlin: De Gruyter, 1973. ISSN 0589-8048.

(From Wikipedia¹⁷)

Josephus Genesius Hist., Βασιλεῖαι (3040: 001) “Iosephi Genesii regum libri quattuor”, Ed. Lesmüller-Werner, A., Thurn, J. Berlin: De Gruyter, 1978; Corpus fontium historiae Byzantinae 14. Series Berolinensis.

Josephus Genesius Hist., Βασιλεῖαι Book 2, section 2, line 33

ποιεῖται τοίνυν σπονδὰς μετ’ Ἀγαρηνῶν, εἰδήσει τοῦ αὐτῶν ἀρχηγοῦ ἀναδεῖται στέφος βασίλειον παρὰ τοῦ ἀρχιερέως Ἀντιοχείας Ἰώβ, εἶτα μετ’ Ἀγαρηνῶν Ἰνδῶν Αἰγυπτίων Ἀσσυρίων Μήδων Ἀβασίων Ζηχῶν Ἰβήρων Καβείρων Σκλάβων Οὐννων Βανδή- λων Γετῶν καὶ ὅσοι τῆς Μάνεντος βδελυρίας μετεῖχον, Λαζῶν τε καὶ Ἀλανῶν Χάλδων τε καὶ Ἀρμενίων καὶ ἐτέρων παντοίων ἐθνῶν πολυθρύλ- λητον πανστρα- τιὰν στρατοπεδευσάμενος ἀπάσης τῆς ἀνατολῆς ἐκυρί- ευσεν, τελευταῖον μέρεσι τοῖς κατὰ Θράκην προσεμπελάσας ἐλεπολεῖν τὸ Βυζάντιον ἐκβιάζεται ἱππεῦσιν εὐόπλοις καὶ πετροβολισταῖς τοῖς ὑπὸ χεῖρα πεζοῖς, ἔτι καὶ σφενδονισταῖς γε καὶ πελτασταῖς ἀμέτροις ἐπιρρωννύμενος, προσέτι μὴν καὶ πολιορκητικοῖς οὐκ ὀλίγοις τεχνάσμασι κρατυνόμενος.

Josephus Genesius Hist., Βασιλεῖαι Book 2, section 5, line 47

μετ’ οὐ πολὺ δὲ καὶ αὐτὸς σὺν π’ χιλιάσιν ἐφίσταται τῇ πόλει, ἐπὶ δὲ τῷ προτέ- ρως ποιηθέντι υἱῷ καὶ ἕτερον ἀναδείκνυσιν, Ἀναστάσιον ὄνομα, πάλαι μὲν εἰς τοὺς καλουμένους τελέσαντα μοναχοὺς, εἰς κοσμικῶν δὲ τρόπων φαυλότῃ τῇ τάξιν ἐληλυ- θότα, αἰσχρὸν τὸ εἶδος, ὥστε δοκεῖν ἐξ οἰνοποσίας ἰνδογενὲς εἶναι, μοχθηρότερον τῇ ψυχῇ ὑπὸ ἐμπληξίας ἐσχάτης.

---

17. http://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Genesius

2.20 Nicephorus Gregoras

Nikephoros Gregoras, Latinized as Nicephorus Gregoras (Greek: Νικηφόρος Γρηγοράς; c. 1295-1360), Byzantine astronomer, historian, man of learning and religious controversialist, was born at Heraclea Pontica. (From Wikipedia¹⁸)

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana (4145: 001) “Nicephori Gregorae historiae Byzantinae, 3 vols.”, Ed. Schopen, L., Bekker, I. Bonn: Weber, 1:1829; 2:1830; 3:1855; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Volume 1, page 9, line 22

οὐ μὴν ἀλλ’ ἔσθ’ ὅτε καὶ δι’ ἀμαθίαν τοῦ βελτίονος καὶ ἀπειρίαν πραγμάτων ἄπερ ὁτουοῦν ἡκηκόει-σαν, πρὶν βασανίσαι, εἰ τὰ μὲν τῶν εἰκότων τάδ’ ἦκιστα, καὶ τὰ μὲν ἔοικεν ἀληθείας οἴκοις ἐνδαιτυῖσθαι, τάδ’ ὑπερόριον ἀλη-θείας τείνουσι γλῶσσαν, οὕτω ταῦτ’ ἐφαπλοῦσι ταῖς ἐαυτῶν συγγραφαῖς καὶ τῷ χρόνῳ, αἰτιώμενοί τε τὰ ἀναίτια, καὶ φά-σκοντες ἃ μὴτ’ ἐγένοντο, μήτε γενέσθαι τῶν δυνατῶν ἤν· οἷας τοῦ Πλάτωνος τὰς ἰδέας ἀκούομεν, καὶ ὅσοι τοὺς τραγελάφους ἐκ τῶν τῆς Ἰνδίας τεράτων ἐς τὰς τῆς Ἀσίας διαβιβάζουσιν ἀκοὰς, ἐκ μὴ ὄντων αὐθις μὴ ὄντα καθιστῶντες, ἵνα μᾶλλον ἐκπλήττω-σι τοὺς ἀκούοντας.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 38, line 6

(Δ.) Ἀλλὰ γὰρ ἦρος ἐπιγενομένου, ὅτε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τὴν χλόην τῆς πόας ἐνδύεται, τὰ παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν ὄρων χειμάδια καταλιπόντες οἱ Σκύθαι, καθάπερ αἰπόλια καὶ βουκόλια, κατὰ πλήθος τὰς κορυφὰς τῶν ὄρων ὑπερβάλλουσι, ῥέουσιν τε κατὰ τῶν ὑποκειμένων ἐθνῶν καὶ πάν-τας ἐν λόγῳ λείας ποιοῦμενοι, καταντῶσιν ἐς Ἰνδικὴν, ὅποση ἐφ’ ἐκάτερα κεῖται τοῦ μεγίστου τῶν ποταμῶν Ἰνδοῦ.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 107, line 5

οἱ γὰρ κατ’ Αἴγυπτον Ἀραβες πλείστην προσειληφότες δύναμιν διὰ τοῦ Σκυθικοῦ στρατεύμα-τος ἐκείνου, καθάπερ ἔφθηνεν εἰρηκότες, πλείστον ὅσον μάλα ἐξῆν τοὺς οἰκείους παρέδραμον ὄρους· πρὸς μὲν ἐσπέραν Λιβύας καὶ ὅσα Μαυρουσίων ἔθνη δουλωσάμενοι· πρὸς δ’ ἀνατέλλοντα ἥλιον ἐνθεν μὲν Ἀραβίαν εὐδαίμονα πᾶσαν ὅσῃν τά τε ἄκρα τῶν Ἰνδικῶν ὀρίζει θαλασσῶν καὶ ἐκατέρωθεν ὃ, τε Περσικὸς καὶ ὁ Ἀραβικὸς τειχίζουσι κόλποι· ἐνθεν δὲ τήν τε Κοίλην Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην πᾶσαν, ὅσῃν ὁ ποταμὸς Ὀρόντης ἐνδον ποιεῖ-ται, τοὺς τῶν Κελτογαλατῶν ἐκείνων ἐκγόνους τοὺς μὲν ἐκεῖθεν ἀποβήσαντες, τοὺς δ’ ἐς ὄλεθρον, οἷον πολέμιος ὑποτίθεται νό-μος, ὀλίγου παραπέμψαντες χρόνου.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 188, line 21

18. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicephorus_Gregoras

2.20. NICEPHORUS GREGORAS

τοιούτον μέντοι καὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς σοφιστῶν ἡ παραί- νεςις ὑψηγέῖται τὸν ἄρχειν βουλόμενον· οὕτω γὰρ ἂν τὰ μάλιστά φησι φιληθείη τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἂν φύσει τούτων ὑπέρτερος ὢν, ὁ δ' ἔπειτ' ἐπιεικῆς ἐκὼν γε εἶναι σφισιν ὁρᾶται καὶ μέτριος.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 332, line 23

πεῖθομαι γὰρ μηδ' ἂν τοῖς ἐπ' ἔσχατα γῆς Κελτοῖς, οὐδ' ἂν οὐδέσιν ὅσοι πρὸς τῷ ὠκεανῷ τυγχάνουσιν ὄντες, οὐ μέντοι οὐδ' ἂν ἐνδεῖν σου τῆς φήμης, οὐδ' αὐτοῖς Ἰνδοῖς· ἀλλὰ κάκεῖθεν τὸ κῦρὸς σε δέχεσθαι τοῦ νικᾶν περιουσία φρονήσεως πάντα ἀνθρώπων γένη.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 369, line 13

Ἀλεξανδρεῖς μὲν γὰρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τοῦ καθ' ἡμᾶς Σεπτεμβρίου τὴν ἀρχὴν τοῦ σφετέρου τίθενται ἔτους· Αἰγύ- πτιοι δὲ νῦν μὲν αὐτὴν, νῦν δ' ἐτέραν, καὶ ἄλλοι ἄλλην ἀεί· καὶ Πέρσαι δὲ καὶ Μῆδοι καὶ Ἰνδοὶ τούτοις τε πᾶσι καὶ σφισιν αὐτοῖς ἀλλήλοις ἀσύμφωνα.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 2, page 807, line 24

ὥ δ' ἐκατέροις τοῖς βίοις ἐν πείρᾳ γενέσθαι τετύχη- κεν, ἄρχεσθαι μᾶλλον οὗτος ἢ βασιλεύειν ἔλοιτ' ἂν οἶμαι μάλα προθύμως, καὶ πένητα μᾶλλον τρίβειν βίον, ἢ ὅς μυρίασι περι- στοιχίζεται δόξαισι καὶ χρήμασιν· εἰ δ' οὖν, λεγέτω τις παρελθὼν, πῶς Ἀλέξανδρος ἐκεῖνος ὁ μέγας, ὁ μέχρις Ἰνδῶν τὰ τῆς Εὐρώ- πης διαβιβάσας ὅπλα, τὸν εὐτελεῖ τοῦ Διογέנוῦς πίθον καὶ τὴν διεργωγυῖαν ἀμπέχεσθαι μᾶλλον ἐσθῆτα ποθεῖν ὠμολόγει, ἢ τὴν τῆς ὅλης Ἀσίας τε καὶ Εὐρώπης ἔχειν ἀρχὴν, καὶ τὸν Βαβυλώ- νιον ἐκεῖνον περιβεβλησθαι πλοῦτον· ὅθεν καὶ τὸ πολὺ τῆς ῥα- στῶνης χεθὲν Δαρειῷ καὶ Πέρσαις ὄνειρον ἔδειξεν εἶναι σαφῶς τὰς δοκούσας εὐδαίμονας τύχας τοῦ βίου.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 3, page 19, line 3

ἐξ ὅτου γὰρ τὸ Σκυθικὸν ἐπιρρεῦσαν γένος καὶ ἐκχυθὲν ἄνωθ' ἐκ ποθεν ἐξ ἀρκτικῶν πηγῶν καθάπερ ἄχανοῦς τινὸς ὕδωρ πελάγους, Πέρσας τε ἐδουλώσατο καὶ Μήδους καὶ πᾶσαν εἰπεῖν ταυτηνὴ τὴν Ἀσίαν ἄχρις Ἰνδῶν τε ἐκείνων πρὸς ἔω καὶ ἄχρις Ἀρά- βων τουτωνὶ πρὸς νότον, οὐ μόνον τὰ πλείω τῶν ἐγχωρίων ἡθῶν ἐκείνων ἔσβη καὶ ἐτεθνήκει, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων τὰ τοπικὰ διαστήματά τε καὶ ὅρια συγ- κέχυται καὶ παντάπασιν ἐστὶ δυσεῖκαστα νῦν.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 3, page 354, line 8

οὔτε γὰρ οὐδὲν πρὸς ἔπος ἔοικε λέγειν, ἀλλ' ἄλλην τρέχων ἄλλην ἐβάδισεν, οὔτε εἰ ἀντιλέγειν ἐβού- λετο, τὰς ὁμόσε προσηκούσας ἀντιθέσεις ἐπήνεγκεν, ἀλλ' ὅμοιον ποιεῖ ὥσπερ ἂν εἰ τὴν πρὸς ἔω τῶν τε Αἰθιοπῶν καὶ Ἰνδῶν εἰπεῖν ἀπαιτούμενος οἴ- κησιν, ὁ δ' ἐκ διαμέτρου τοὺς ἐσπε- ρίους ἐπειρᾶτο δεικνύειν Κελτούς, καὶ ὅποι τὰ Βρετανῶν προσοικοῦσιν ἔθνη.

2.21 Anthologiae Graecae Appendix

The Greek Anthology (also called *Anthologia Graeca*) is a collection of poems, mostly epigrams, that span the classical and Byzantine periods of Greek literature. Most of the material of the Greek Anthology comes from two manuscripts, the Palatine Anthology of the 10th century and the Anthology of Planudes (or Planudean Anthology) of the 14th century.[1][2] (From Wikipedia¹⁹)

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata sepulcralia (7052: 002)
“*Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova*, vol. 3”,
Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata sepulcralia Epigram 402, line 7
Ἀλλὰ σὺ, Γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ’ Ἀκυλίνῳ, καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ
φύοις, ὅσσα κατ’ Ἀραβίους τε φέρεις, ὅσα τ’ ἐστὶ κατ’ Ἰνδοῦς, ὡς ἂν ἀπ’ εὐδόμου χρω-
τὸς ἰοῦσα δρόσος ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνδοθι κεῖσθαι, λοιβῆς καὶ θυέων
ἄξιον, οὐχὶ γόων.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata demonstrativa (7052: 003)
“*Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova*, vol. 3”,
Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 55, line 3

..... Ὑσμίνην δεδάηκας ἀμετροβίων ἐλεφάντων· Ἰνδοφόρων κρατεροῦς οὐ
τρομέεις πολέμους.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata demonstrativa Epigram 76, line 1
Ἀμφιλόχου τοῦ Λάγου Ποντωρέως. Ἦκει καὶ Νείλου προχοὰς καὶ ἐπ’ ἔσχατον
Ἰνδὸν τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον ἀεί.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata exhortatoria et supplicatoria (7052: 004)
“*Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova*, vol. 3”, Ed.
Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 77, line 19

Ἄπελθε τοίνυν εἰς τόπους τῆς Ἰνδίας, εἷς τ’ Ἀγησύμβων, εἷς τε Βλεμμύων πόλεις,
ὅπου λέγουσιν ἀμπέλους μὴ βλαστάνειν· ἐκεῖσε δεῖξον σὴν ἱατρικὴν, σοφέ.

Anthologiae Graecae Appendix, Oracula (7052: 006) “*Epigrammatum anthologia
Palatina cum Planudeis et appendice nova*, vol. 3”, Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890.
Epigram 313, line 3

Ἐς δίνας Ἰστροιο διυπετέος ποταμοῖο ἐσβαλέειν κέλομαι δοίους Κυβέλης θερά-
ποντας, θήρας ὀρειτρεφέας, καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς ἀήρ ἄνθεα καὶ βοτάνας εὐώδεις·
αὐτίκα δ’ ἔσται νίκη καὶ μέγα κῦδος ἅμ’ εἰρήνῃ ἔρατεινῇ.

19. http://en.wikipedia.org/wiki/Greek_Anthology

2.22. NICETAS CHONIATES

2.22 Nicetas Choniates

Niketas or Nicetas Choniates (Νικήτας Χωνιάτης, ca. 1155 to 1215 or 1216), sometimes called Acominatos, was a Greek historian – like his brother Michael Acominatus, whom he accompanied from their birthplace Chonae to Constantinople. Nicetas wrote a history of the Eastern Roman Empire from 1118 to 1207. (From Wikipedia²⁰)

Nicetas Choniates Hist., Scr. Eccl., Rhet., Historia (= Χρονική διήγησις) (3094: 001) “Nicetae Choniatae historia, pars prior”, Ed. van Dieten, J. Berlin: De Gruyter, 1975; Corpus fontium historiae Byzantinae 11.1. Series Berolinensis. Reign Alex2, page 243, line of page 4

Ἐπεὶ δὲ ἡ κυρία τῆς ἀνόδου ἐνειστήκει, ὅποσοι τῶν ἐν τέλει καὶ ὅσοι τοῦ βήματος τοῦ καλοῦ ἔτρεφον ἔρωτα καὶ ὁ τῆς πόλεως ἅπας δῆμος εἰς τὸ ἱερὸν φροντιστήριον συνδραμόντες λαμπροτάτην ἐκείνῃ συντελοῦσι τὴν πρόοδον μύροις τὰς ἀγυῖας τέγοντες καὶ τοῖς Ἰνδικοῖς ξύλοις καὶ καρυκευτοῖς ἀρώμασι τὸν ἀέρα εὐωδιάζοντες.

2.23 Pseudo-Codinus

Jump to: navigation, search

George Kodinos or Codinus (Greek: Γεώργιος Κωδινός), also Pseudo-Kodinos, kouropalates in the Byzantine court, is the reputed 14th-century author of three extant works in late Byzantine literature.

Their attribution to him is merely a matter of convenience, two of them being anonymous in the manuscripts. Of Kodinos himself nothing is known; it is supposed that he lived towards the end of the 15th century. The works referred to are the following:

Patria (Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως), treating of the history, topography, and monuments of Constantinople. It is divided into five sections: (a) the foundation of the city; (b) its situation, limits and topography; (c) its statues, works of art, and other notable sights; (d) its buildings; (e) and the construction of the Hagia Sophia. It was written in the reign of Basil II (976-1025),

---

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicetas_Choniates

CHAPTER 2. BYZANTINE

revised and rearranged under Alexios I Komnenos (1081–1118), and perhaps copied by Codinus, whose name it bears in some (later) manuscripts. The chief sources are: the Patria of Hesychius Illustrius of Miletus, the anonymous Parastaseis syntomoi chronikai, and an anonymous account (ἐκφρασις) of St Sophia (ed. Theodor Preger in *Scriptores originum Constantinopolitanarum*, fasc. i, 1901, followed by the Patria of Codinus). Procopius, *De Aedificiis* and the poem of Paulus Silentarius on the dedication of St. Sophia should be read in connexion with this subject. *De Officiis* (Τακτικὸν περὶ τῶν ὀφφικίων τοῦ Παλατίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας), a treatise, written in an unattractive style between 1347 and 1368, of the court and higher ecclesiastical dignities and of the ceremonies proper to different occasions, as they had evolved by the middle Palaiologan period. It should be compared with the earlier *De Ceremoniis* of Constantine Porphyrogenitus and other *Taktika* of the 9th and 10th centuries. A chronological outline of events from the beginning of the world to the taking of Constantinople by the Turks (called Agarenes in the manuscript title). It is of little value.

Complete editions are (by Immanuel Bekker) in the Bonn *Corpus scriptorum Hist. Byz.* (1839–1843, where, however, some sections of the Patria are omitted), and in JP Migne, *Patrologia graeca civil.*; see also Karl Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* (1897). (From Wikipedia²¹)

Pseudo-Codinus Hist., *De officiis* (= officia palatii Constantinopoleos) (3168: 001) “Pseudo-Kodinos. *Traité des offices*”, Ed. Verpeaux, J. Paris: Centre National de la Recherche Scientifique, 1966; *Le monde byzantin* 1.

Pseudo-Codinus Hist., *De annis ab orbe condito* (3168: 004) “Die byzantinischen Kleinchroniken, vol. 1”, Ed. Schreiner, P. Vienna: Österreichische Akademie der Wissenschaften, 1975; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 12.1. Series Vindobonensis.

Pseudo-Codinus Hist., Patria Constantinopoleos Book 2a, section 1, line 7

Ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν τῇ Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου συνελθόντων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγίων πατέρων καὶ Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης· οἱ καὶ καθεῖλαν Ἀρειον, ὅστις ἦν πρῶτος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας· τὸν γὰρ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ψιλὸν ἄνθρωπον ἔλεγεν εἶναι· Ἰβηρες δὲ καὶ Ἰνδοὶ τότε ἐχριστιάνισαν.

Pseudo-Codinus Hist., Patria Constantinopoleos Book 3, section 89, line 2

---

21. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Codinus>

2.24. CHRONICON PASCHALE

(c255, m262) Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδο-
δοσίου ἤχθη ἐλέφας μικρὸς
ἀπὸ Ἰνδίας καὶ ἐκεῖσε ἔτρεφον αὐτὸν εἰς τὰ οἰκήματα· καὶ ἱππικοῦ γενομένου ἔφερον
αὐτόν.

2.24 Chronicon Paschale

Chronicon Paschale ("the Paschal Chronicle, also *Chronicum Alexandrinum* or *Constantinopolitanum*, or *Fasti Siculi*) is the conventional name of a 7th-century Greek Christian chronicle of the world. Its name comes from its system of chronology based on the Christian paschal cycle; its Greek author named it "Epitome of the ages from Adam the first man to the 20th year of the reign of the most August Heraclius."

The Chronicon Paschale follows earlier chronicles. For the years 600 to 627 the author writes as a contemporary historian - that is, through the last years of emperor Maurice, the reign of Phocas, and the first seventeen years of the reign of Heraclius.

Like many chroniclers, the author of this popular account relates anecdotes, physical descriptions of the chief personages (which at times are careful portraits), extraordinary events such as earthquakes and the appearance of comets, and links Church history with a supposed Biblical chronology. Sempronius Asellio points out the difference in the public appeal and style of composition which distinguished the chroniclers (*Annales*) from the historians (*Historia*) of the Eastern Roman Empire.

The "Chronicon Paschale" is a huge compilation, attempting a chronological list of events from the creation of Adam. The principal manuscript, the 10th-century Codex Vaticanus græcus 1941, is damaged at the beginning and end and stops short at AD 627. The Chronicle proper is preceded by an introduction containing reflections on Christian chronology and on the calculation of the Paschal (Easter) cycle. The so-called 'Byzantine' or 'Roman' era (which continued in use in Greek Orthodox Christianity until the end of Turkish rule as the 'Julian calendar') was adopted in the *Chronicum* as the foundation of chronology; in accordance with which the date of the creation is given as the 21st of March, 5507.

The author identifies himself as a contemporary of the Emperor Heraclius (610-641), and was possibly a cleric attached to the suite of the œcumenical

CHAPTER 2. BYZANTINE

Patriarch Sergius. The work was probably written during the last ten years of the reign of Heraclius.

The chief authorities used were: Sextus Julius Africanus; the consular Fasti; the Chronicle and Church History of Eusebius; John Malalas; the Acta Martirum; the treatise of Epiphanius, bishop of Constantia (the old Salamis) in Cyprus (fl. 4th century), on Weights and Measures. (From Wikipedia²²)

Andromachus Poet. Med., Fragmentum (0280: 001) “Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 2”, Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1964. Line 133

ἢ ἔτι καὶ σμύρνης καὶ εὐόδμου κόστοιο καὶ κρόκου, ὃν τ’ ἄντρον θρέψατο Κωρύκιον, καὶ κασίην Ἰνδὴν τε βάλοις εὐώδεα νάρδον καὶ σχοῖνον νομάδων θαῦμα φέροις Ἀράβων καὶ λιβάνου μίσγοιο καὶ ἀγλαίην στήσαιο ἄμμιγα κυανέω κατθέμενος πεπέρει δικτάμνου τε κλῶνας ἰδὲ χλοεροῦ πρασίοιο καὶ ῥῆον, στοιχᾶς δ’ οὐκ ἀπάνευθε μένοι, οὐδέ νυ πετροσέλινον ἰδ’ εὐώδης καλαμίνθη δριμύ τε τερμίνθου δάκρυ Λιβυστιᾶδος, θερμὸν ζιγγίβερι κεῦκλωνον πενταπέτηλον· τὰς δοιάς δραχμῶν πάντα φέροι τριάδας.

2.25 Laonicus Chalcocondyles Hist.

Laonikos Chalkokondyles, Latinized as Laonicus Chalcondyles (Greek: *Λαόνικος Χαλκοκονδύλης*, from *λαός* “people”, *νικᾶν* “to be victorious”, an anagram of Nikolaos which bears the same meaning; c. 1423 – 1490) was a Byzantine Greek scholar from Athens. (From Wikipedia²³)

Laonicus Chalcocondyles Hist., *Historiae* (3139: 001) “Laonici Chalcocandylae historiarum demonstrationes, 2 vols. in 3”, Ed. Darkó, E. Budapest: Academia Litterarum Hungarica, 1:1922; 2.1:1923; 2.2:1927. Volume 1, page 4, line 1

μετὰ δὲ ταῦτα ὕστερον οὐ πολλαῖς γενεαῖς Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, Μακεδόνων βασιλέα Πέρσας ἀφελόμενον τὴν ἡγεμονίαν καὶ Ἰνδοὺς καταστρεψάμενον καὶ Λιβύης μοῖραν οὐκ ὀλίγην, πρὸς δὲ καὶ Εὐρώπης, τοῖς μεθ’ ἑαυτὸν τὴν βασιλείαν καταλιπεῖν, ἐς ὃ δὴ Ῥωμαίους ἐπὶ τὴν τῆς οἰκουμένης μεγίστην ἀρχὴν ἀφικομένους, ἰσοτάλαντον ἔχοντας τύχην τῇ ἀρετῇ, ἐπιτρέψαντας Ῥώμην τῷ μεγίστῳ αὐτῶν ἀρχιερεῖ καὶ διαβάντας ἐς Θράκην, ὑψηγομένου ἐπὶ τάδε τοῦ βασιλέως, καὶ Θράκης

22. http://en.wikipedia.org/wiki/Chronicon_Paschale

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Laonicus_Chalcocondyles

2.25. LAONICUS CHALCOCONDYLES HIST.

ἐπὶ χώραν, ἥτις ἐς τὴν Ἀσίαν ἐγγυτάτῳ ὥκηται, Βυζάντιον Ἑλληνίδα πόλιν μητρόπολιν σφῶν ἀποδεικνύοντας, πρὸς Πέρσας, ὑφ' ὧν ἀνήκεστα ἐπεπόν- θεισαν, τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, Ἑλληνάς τε τὸ ἀπὸ τοῦδε

Ῥω-

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 110, line 11

διώρυχα μέντοι ἐπυθόμην ἔγωγε ἀπὸ ταύτης διήκειν καὶ ἐς τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν ἐκδιδοῖ.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 110, line 14

καὶ ἰχθύας μὲν φέρει αὕτη ἡ θά- λασσα πολλούς τε καὶ ἀγαθούς, φέρει δὲ καὶ ὄστρεα μαργαρί- τας ἔχοντα, ἥπερ δὴ καὶ ἡ Ἰνδικὴ θάλασσα.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 120, line 20

ἔστι δὲ τοῦτο τὸ γένος ἄλκιμόν τε τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ πολεμικώτατον, καὶ σὺν τούτοις λέγεται Τεμήρης τὴν ἡγεμονίαν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραλαβεῖν, πλὴν Ἰνδῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 124, line 19

ἔστι μέντοι, ἣ πυνθάνομαι, καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν Κασπίαν θάλασσαν καὶ τοὺς Μασσα- γέτας ἔθνος Ἰνδικὸν ἐς ταύτην τετραμμένον τὴν θρησκείαν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 135, line 4

ὁ γάρ τοι τῆς Χαταΐης βασιλεὺς τῶν ἐννέα καλούμενος, οὗτος δ' ἂν καὶ ὁ τῆς Ἰνδίας βασιλεὺς, διαβάς τὸν Ἀράξην τὴν τε χώραν ἐπέ- δραμε τοῦ Τεμήρεω, καὶ ἀνδράποδα ὡς πλεῖστα ἀπάγων ὥχετο αὐθις ἐπ' οἴκου ἀποχωρῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 139, line 20

καὶ τοὺς Τριβαλλοὺς αὐτοῦ δορυφόρους, ἐς μυρίους μάλιστα που γενομένους τού- τους, ἐφ' οἷς δὲ μέγα ἐφρόνει ὡς, ὅποι παρα- τυγχάνοιεν, ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων, καὶ προθέμενος ὡς Ἀλέ- ξανδρος ὁ Φιλίππου τοὺς Μακεδόνας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἐς τὴν Ἀσίαν διαβάς, Δαρεῖον αἰτιασάμενος τῆς ἐς τοὺς Ἑλλήνας Ξέρξεω ἐλάσεως, τῷ ἑαυτοῦ ἐλάσσονι δὴ στρατῷ ἐπιὼν κατε- στρέψατο, καὶ τὴν Ἀσίαν ὑφ' αὐτῷ ἐποιή- σατο, ἔστε ἐπὶ Ὑφασιν τῆς Ἀσίας ἐληλάκει· ἐπίστευε δὲ καὶ αὐτὸς τῷ ἑαυτοῦ στρατεύ- ματι ἐπιὼν καθαιρήσειν ταχὺ πάνυ τὴν Τεμήρεω βασιλείαν καὶ ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 151, line 15

Οὕτω μὲν οὖν ἦρει Τεμήρης τὰς πόλεις· ὡς δὲ ἤδη ἔαρ ὑπέφαινε, ἀφίκετο παρ' αὐτὸν ἀγγελία, ὡς τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως πρεσβεία ἀφικομένη ἐπὶ Χεσίην μεγάλη χειρὶ δεινὰ τε τὴν πόλιν ἐργάσαιτο, καὶ ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς παριῶν τοῦ βασιλέως τὸν τε φόρον λαβῶν οἴχοιτο, καὶ ἀπειλοῖη, ὡς οὐκέτι ἐμμένοι ταῖς σπονδαῖς ὁ Ἰνδῶν βασι- λεύς.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 151, line 20

ταῦτα ὡς ἐπύθετο, περιδεὴς γενό- μενος, μὴ ἐπειδὴ ἀφίκοιτο ἡ πρεσβεία παρὰ βα- σιλέα τῶν Ἰνδῶν, ἐπιὼν καταστρέφοιτο τὴν ἑαυτοῦ χώραν, σχόντος αὐτοῦ ἀμφὶ τοὺς ἐπήλυδας πολέμους, καὶ ἅμα ἐσῆει αὐτὸν καὶ τὰ ἀνθρώ- πεια ἐν οὐδενὶ ἐστηκότα

CHAPTER 2. BYZANTINE

ἀσφαλεῖ, καὶ δεινὰ ποιησάμενος τοὺς Ἰνδοὺς πρέσβεις ἐξυβρίσαι ἐς αὐτὸν οὕτως ἀν-αίδην, ἤλαυνεν, ὥς εἶχε τάχιστα, ἐπὶ Χεσίης, τὸν τε Παιαζήτην ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 152, line 15

Ὁ δὲ Ἰνδῶν βασιλεὺς οὗτος ἐστὶν ὁ τῶν ἐννέα βασιλέων τοῦνομα ἔχων, Τζαχατάης βασιλεὺς.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 152, line 20

Σίνης τε βασιλεύει καὶ Ἰνδίας [καὶ] ξυμπάσης, καὶ διήκει αὐτῷ ἡ χώρα ἐπὶ Τα-προβάνην νῆσον, ἐς Ἰνδικὴν θάλασσαν, ἐς ἣν οἱ μέγιστοι τῆς Ἰνδίας χώρας ποταμοὶ ἐκδιδοῦσιν, ὃ τε Γάγγης, Ἰνδός, Ἀκεσίνης, Ὑδάσπης, Ὑδραώτης, Ὑφασις, μέγιστοι δὲ οὗτοι ὄντες τῆς χώρας.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 2

φέρει δὲ ἡ Ἰνδικὴ χώρα ἀγαθὰ μὲν πολλὰ καὶ ὄλβον πολύν, καὶ ὃ τε βασιλεὺς ξυμπάσης τῆς χώρας ὑπ' αὐτὸν γενομένης.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 5

ὀρμώμενος δὲ οὗτος ἀπὸ τῆς ὑπὲρ Γάγγην χώρας καὶ τῆς παραλίου Ἰνδικῆς καὶ Τα-προβάνης, ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν βασιλέα Χαταΐης, τῆς χώρας τῆς ἐντὸς Γάγγου καὶ Ἰνδοῦ, καὶ καταστρεψάμενον τὴν ταύτην χώραν τὰ βασιλεία ἐν ταύτῃ δὴ τῇ πόλει ποιήσασθαι· ξυμβῆναι δὲ τότε γενέσθαι ὑφ' ἐνὶ βασιλεῖ ξύμπασαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 19

φέρει δὲ ἡ Ἰνδική, ὥς λέγουσι, τοσοῦτον τὸ μέγεθος, ὥστε ἀπ' αὐτοῦ ναυπηγεῖσθαι πλοῖα μεδίμνων τεσσαράκοντα Ἑλληνικῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 4

γένος μέντοι ἰσχυρότατον γενόμενον τὸ παλαιὸν τοὺς τε Περσῶν βασιλεῖς καὶ Ἀσσυρίων, ἡγουμένους τῆς Ἀσίας, θεραπεύειν μὲν τοὺς Ἰνδῶν βασιλεῖς, ἐπεὶ τε Σεμί-ραμις καὶ Κῦρος ὁ τοῦ Καμβύσου τὸν Ἀράξην διαβάντες με- γάλῳ τῷ πολέμῳ ἐχρή-σαντο.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 7

ἥ τε γὰρ Σεμίραμις τῶν Ἀσσυρίων βασίλισσα ἐπὶ τῶν Ἰνδῶν βασιλέα ἐλαύνουσα μεγάλην παρασκευῇ, ἐπεὶ τε τὸν ποταμὸν διέβη, ἐπεπράγει τε χαλεπώτατα καὶ αὐτοῦ ταύτῃ ἐτελεύτησε.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 20

βασιλεὺς δὲ Τεμήρης ὥς ἐγένετο ἐς τὰ βασιλεία τὰ ἑαυτοῦ, τά τε ἐν τῇ ἀρχῇ αὐ-τοῦ καθίστη, ἣ ἐδόκει κάλλιστα ἔχειν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὸν Ἰνδῶν βασιλέα διενεχθεὶς ἐπολέμει.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 156, line 3

πρὸς τοῦτον Μπαῖμπούρης τῶν ἐννέα βασιλέων ἐπιγαμίαν ποιησάμενος καὶ ἐπι-τραφθεὶς ἔσχε τὴν βασιλείαν· καὶ τὰ Σαμαρχάνδης πράγματα κατασχών, καὶ Ἰνδῶν

2.26. ETYMOLOGICUM GUDIANUM

συμμαχίαν ἐπαγόμενος, πρὸς τε τὸν Τζοκίην Παῖαγγούρεω ἐπολέμει παῖδα.

2.26 Etymologicum Gudianum

The Etymologicum Genuinum (standard abbreviation E Gen) is the conventional modern title given to a lexical encyclopedia compiled at Constantinople in the mid ninth century. The anonymous compiler drew on the works of numerous earlier lexicographers and scholiasts, both ancient and recent, including Aelius Herodianus, Georgius Choeroboscus, Saint Methodius, Orion of Thebes, Oros of Alexandria and Theognostus the Grammarian.[1] The Etymologicum Genuinum was possibly a product of the intellectual circle around Photius. It was an important source for the subsequent Byzantine lexicographical tradition, including the Etymologicum Magnum, Etymologicum Gudianum and Etymologicum Symeonis.[2]

Modern scholarship discovered the Etymologicum Genuinum only in the nineteenth century. It is preserved in two tenth-century manuscripts, codex Vaticanus graecus 1818 (= A) and codex Laurentianus Sancti Marci 304 (= B; AD 994). Neither contains the earliest recension nor the complete text, but rather two different abridgements. The manuscript evidence and citations in later works suggest that the original title was simply τὸ Ἑτυμολογικόν and later τὸ μέγα Ἑτυμολογικόν. Its modern name was coined in 1897 by Richard Reitzenstein, who was the first to edit a sample section.[3] The Etymologicum Genuinum remains for the most part unpublished except for specimen glosses.[4] Two editions are in long-term preparation, one begun by Ada Adler and continued by Klaus Alpers,[5] the other by François Lasserre and Nikolaos Livadaras.[6] The latter edition is published under the title Etymologicum Magnum Genuinum, but this designation is not widely used and is a potential source of confusion with the twelfth-century lexical compendium conventionally titled the Etymologicum Magnum.[7] (From Wikipedia²⁴)

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ἄλλιον – ζειαί) (4098: 001) “Etymologicum Gudianum, fasc. 1 & 2”, Ed. de Stefani, A. Leipzig: Teubner, 1:1909; 2:1920, Repr. 1965. Alphabetic entry alpha, page 196, line 10

---

24. http://en.wikipedia.org/wiki/Etymologicum_Genuinum

CHAPTER 2. BYZANTINE

τὸ δὲ <ινδην> .

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ζείδωρος – ὦμαι) (4098: 002)
“Etymologicum Graecae linguae Gudianum et alia grammaticorum scripta e codicibus
manuscriptis nunc primum edita”, Ed. Sturz, F.W. Leipzig: Weigel, 1818, Repr. 1973.

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ζείδωρος – ὦμαι)

Etymologicum Gudianum, Additamenta in Etymologicum Gudianum (ἁόλιον –
ζειάι) (e codd. Vat. Barber. gr. 70 [olim Barber. I 70] + Paris. suppl. gr. 172) (4098: 003)
“Etymologicum Gudianum, fasc. 1 & 2”, Ed. de Stefani, A. Leipzig: Teubner, 1:1909;
2:1920, Repr. 1965. Alphabetic entry delta, page 348, line 20

ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν Δεύνησον ὀνομάζεσθαι φασιν, ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης· κατὰ γὰρ
τὴν τῶν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεὺς.

Etymologicum Gudianum, Additamenta in Etymologicum Gudianum (ἁόλιον –
ζειάι) (e codd. Vat. Barber. gr. 70 [olim Barber. I 70] + Pari Alphabetic entry epsilon,
page 519, line 16

οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς· παρὰ τὸ Ἑρεβος· μέλανες γάρ.

2.27 Nikephoros Bryennios

Byzantine general, statesman and historian, was born at Orestias (Orestia, Adrianople) in the theme of Macedonia

At the suggestion of his mother-in-law he wrote a history (“Materials for a History”, Greek: Ὑλὴ Ἱστορίας or Ὑλὴ Ἱστοριῶν) of the period from 1057 to 1081, from the victory of Isaac I Komnenos over Michael VI to the de-thronement of Nikephoros III Botaneiates by Alexios I. The work has been described as a family chronicle rather than a history, the object of which was the glorification of the house of Komnenos. Part of the introduction is probably a later addition.

In addition to information derived from older contemporaries (such as his father and father-in-law) Bryennios made use of the works of Michael Psellos, John Skylitzes and Michael Attaleiates. As might be expected, his views are biased by personal considerations and his intimacy with the royal family, which at the same time, however, afforded him unusual facilities for obtaining material. His model was Xenophon, whom he has imitated with

2.28. PSEUDO–SPHRANTZES

a tolerable measure of success; he abstains from an excessive use of simile and metaphor, and his style is concise and simple. (From Wikipedia²⁵)

Nicephorus Bryennius Hist., Historiae (3088: 002) “Nicéphore Bryennios. Histoire”, Ed. Gautier, P. Brussels: Byzantion, 1975; Corpus fontium historiae Byzantinae 9. Series Bruxellensis. Book 1, section 7, line 24

ἐπικρατείας μὴ μόνον Περσίδος καὶ Μηδίας καὶ Βαβυλῶνος καὶ Ἀσσυρίων κυριεύουσης, ἀλλ’ ἤδη καὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ μέρους οὐκ ἐλαχίστου τῆς Εὐρώπης, ἐπεὶ περ ἀλλήλων καταστασιάσαντες οἱ ἐξ Ἄγαρ τὴν μεγίστην ἀρχὴν εἰς πολλὰς ἐμερίσαντο, ἄλλος ἄλλης κατάρχων, καὶ εἰς ἐμφυλίους πολέμους τὸ ἔθνος ἐχώρησεν, ἀρχηγὸς Περσίδος καὶ Χω- ρασμίων καὶ Ἀβριτανῶν καὶ Μηδίας ὑπάρχων τότε Μου- χούμετ ὁ τοῦ Ἰμβραήλ κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ πολέμων Ἰνδοῖς καὶ Βαβυλωνίοις, ἐπειδὴ πρὸς τὸ κατόπιν ἑώρα χωροῦντα ἑαυτῷ τὰ πράγματα, ἔγνω δεῖν πρὸς τὸν Οὐννων δια- πρεσβεύσασθαι ἄρχοντα καὶ ζυμμαχίαν ἐκείθεν αἰ- τήσασθαι.

Nicephorus Bryennius Hist., Historiae Book 1, section 7, line 38

Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἔσπευσε καὶ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας Ἰνδοὺς μετὰ τῶν ζυμμά- χων διαγωνίσασθαι.

2.28 Pseudo–Sphrantzes

” (From Wikipedia²⁶)

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) (3176: 001) “Georgios Sphrantzes. Memorii 1401–1477”, Ed. Grecu, V. Bucharest: Academie Republicii Socialiste România, 1966; Scriptores Byzantini 5.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 2

Ὁ δὲ κύριος αὐτοῦ ἔμπο- ρος ὢν καὶ μετὰ ἐτέρων πολλῶν ἐμπόρων θέλοντες ἐλθεῖν κατὰ τὰ τῶν Ἰνδῶν μέρη ποιῆσαι τὴν αὐτῶν νενομισμένην ἐμπορίαν καὶ περιπατοῦν- τες ἡμέρας οὐκ ὀλίγας, ἦγ- γισαν ἔνδον τῆς τῶν Ἰνδῶν χώρας.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 12

Ἐκεῖ δὲ καὶ τὰ μεγάλα Ἰνδικὰ γίνονται κάρυα καὶ δυσπόριστα ἡμῖν καὶ πάνυ ἐπι- θυμητὰ ἀρώματα καὶ ὁ μαγνήτης λίθος.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 34

25. http://en.wikipedia.org/wiki/Nikephoros_Bryennios_the_Younger.

26.

CHAPTER 2. BYZANTINE

Καὶ ἐνεθυμήθη, ἵνα ἐν τῇ πατρίδι ἐπανέλθῃ· καὶ τινι τῶν ἐντοπίων τὴν γνώμην αὐτοῦ εἰπὼν, παρέλαβεν αὐτὸν καὶ ἤγαγεν ἐν τόπῳ τινί, ἔνθα ἐκ τῶν ἔξωθεν Ἰνδῶν ἀκάτια ἐρχόμενα καὶ φόρτον ποιοῦντα ἀρωμάτων ἦν.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 498, line 11

Ὁ δὲ ἕτερος Λουκᾶς, Ἑλληνικῶς δέ· καὶ ἐδόθη εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Περσίαν καὶ Ἰνδίαν καὶ Ἀραβίαν.

2.29 *Encomium Heraclii ducis*

“” (From Wikipedia²⁷)

Epica Adespota (GDRK), Encomium Heraclii ducis (PSI 3.253) (1816: 015) “Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 1, 2nd edn.”, Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1963. Line 50

τῷ δὲ μέλας βοέοιο φ[ερῶ]νυμ[ος] πορφυρέ<ε>ι κ[.....] ο...ω[] Ἰνδῶν
ἤλ[ιβάτων] κυαν.[] [] λ...α...εὐ μαστιγ...[] [] γε.....βασιληῖο[] [] [] ε...των κλ.[] []
[ο]ῦτος ἀνὴρ με[] [] μιν..αδιην[]

2.30 Joannes VI Cantacuzenus

John VI Kantakouzenos or Cantacuzenus (Greek: Ἰωάννης ΣΤ΄ Καντακουζηνός, Iōannēs VI Kantakouzēnos) (c. 1292 – 15 June 1383) was the Byzantine emperor from 1347 to 1354.

His History in four books deals with the years 1320–1356. An apologia for his own actions, it needs to be read with caution; fortunately it can be supplemented and corrected by the work of a contemporary, Nikephoros Gregoras. It possesses the merit of being well arranged and homogenous, the incidents being grouped round the chief actor in the person of the author, but the information is defective on matters with which he is not directly concerned. Kantakouzenos also wrote a defence of Hesychasm, a Greek mystical doctrine. (From Wikipedia²⁸)

27.

28. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Cantacuzene

2.31. CONSTANTINUS MANASSES

Joannes VI Cantacuzenus, *Historiae* (3169: 001) “Ioannis Cantacuzeni eximperatoris historiarum libri iv, 3 vols.”, Ed. Schopen, L. Bonn: Weber, 1:1828; 2:1831; 3:1832; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*.

Joannes VI Cantacuzenus, *Historiae* Volume 2, page 331, line 17

βασιλεὺς δὲ ἐπεὶ γένοιτο μακρὰν Φερῶν, συνιδὼν ὡς ἡ ἐπομένη στρατιὰ τῶν Τριβαλῶν ὄχλος μόνον ἀνόνητός εἰσι, (τοὺς ἀρίστους γὰρ αὐτῶν ἀπολεξάμενος πρότερον ὁ Κράλης, φρουρὰν κατέλιπε ταῖς πόλεσιν, ὥς Χρέλη ἔ- χοντος μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἔλαβεν αὐτὸς,) ἄλλως τε καὶ τῶν ὑπολειφθέντων χρονίῳ τε στρατείᾳ τεταλαιπω- ρηκότων, (ἦσαν γὰρ πλεον ἢ δυσὶ πρότερον μῆσι Κράλῃ ἐπόμενοι στρατευομένῳ,) ἄλλως τε καὶ δέει ἀσχέτῳ κατε- χομένων καὶ νομιζόντων, οὐκ εἰς Θράκην, ἀλλ’ εἰς Πάρ- θους ἢ Ἰνδοὺς στρατεύεσθαι, ὅθεν οὐκ ἐξέσται μηχανῇ οὐ- δεμιᾷ οἴκαδε ἐπανελθεῖν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἵππους πολεμι- στηρίους καὶ ὅπλα καὶ εἴ τι ἐπεφέροντο χρήσιμον πρὸς τὸν πόλεμον, οἴκαδε ἀποπεμπόντων, ἵνα ταῦτα γοῦν τοῖς παισὶν ὑπολειφθεῖν, ὡς ἐκείνων ἀπολουμένων πάντως· ταῦτα δὲ συνορῶν ὁ βασιλεὺς καὶ βουλόμενος εἰς Διδυμότειχον μὴ οὐ- τως ἀφικέσθαι ἀσθενῆς, ὥσθ’ ὑπὸ Βυζαντίων καὶ αὐτὸς πο- λιορκεῖσθαι, (οὐτ’ αὐτῷ γὰρ οὔτε τοῖς συνοῦσι τοῦτο μάλι- στα συνοίσειν,) ἐσκέψατο εἰς Κράλῃν ἀναστρέφειν καὶ στρα- τιὰν ἀξιόχρεων αἰτεῖν, ὥστε εἰς Διδυμό- τειχον φοβερὸν τοῖς

2.31 Constantinus Manasses

Constantine Manasses (Greek: Κωνσταντῖνος Μανασσῆς; c. 1130 – c. 1187) was a Byzantine chronicler who flourished in the 12th century during the reign of Manuel I Komnenos (1143–1180). He was the author of a chronicle or historical synopsis of events from the creation of the world to the end of the reign of Nikephoros Botaneiates (1081), sponsored by Irene Komnene, the emperor’s sister-in-law. It consists of about 7000 lines in the so-called political verse. It obtained great popularity and appeared in a free prose translation; it was also translated into Bulgarian and Roman Slavic in the 14th century and enjoyed a great popularity. (From Wikipedia²⁹)

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum (3074: 001) “Constantini Manassis breviarium historiae metricum”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1837; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*. Line 924

29. http://en.wikipedia.org/wiki/Constantinus_Manasses

CHAPTER 2. BYZANTINE

Οὗτος Περσῶν ἐκράτησεν, οὗτος Ἰνδῶν κατήρξε, τούτῳ καθυπετάγησαν Συρία καὶ Φοινίκη καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πάσης γῆς χωράρχαι καὶ σατράπαι ἀπ’ ἄκρων τῶν ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν ἐσχάτων.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1367

τὸν οὖν Ταντάνην τῶν Ἰνδῶν Πρίαμος ἰκετεύει, καὶ μετὰ πλήθους στέλλεται Μένων ἀπειραρίθμου.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1369

ὁ δὲ στρατὸς ἦσαν Ἰνδοὶ πάντες μελανοχρῶτες· οὔσπερ ἰδόντες Ἕλληνες ἐν ἀλλοκότῳ θέα, καὶ δειλιάσαντες αὐτῶν μορφήν καὶ πανοπλίαν, καὶ ζῶα περιτρέσαντες ἄπερ Ἰνδία τρέφει, νύκτωρ φυγεῖν ἐσκέπτοντο καὶ προλιπεῖν τὴν Τροίαν.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1375

ἀλλ’ ὅμως ἀντετάξαντο πρὸς τοὺς κελαινοχρῶτας, καὶ τῶν Ἰνδῶν τοῖς αἵμασιν ἠρύθρωσαν ἀρούρας, καὶ τοῦ Σκαμάνδρου τὰς ῥοὰς ἐφοίνιξαν τοῖς λύθροις.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 2931

ὁ Βασιλίσκος γὰρ πολλῷ φαρμακευθεὶς χρυσίῳ ἔβλεψε πρῶτος εἰς φυγὴν κατὰ τὰς ὑποσχέσεις, κἀντεῦθεν ἀνεδράπησαν τὰ πράγματα Ῥωμαίοις, καὶ τὸν Ἰνδοὺς φοβήσαντα καὶ τοὺς ἐν Βρεττανίᾳ καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαν γῆν στόλον τὸν φρικάλεον μόνη χρυσίου στιλβηδὼν ἴσχυσεν ἀφανίσαι ἄνευ χειρῶν, ἄνευ βελῶν, ἄτερ ὀπλοφορίας.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 3129

φιλίαν γάρ τοι καθάραν καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πρὸς τὸν Ἰνδέρικον πλουτῶν τῶν Οὐανδήλων ῥῆγα, καὶ γράμματα δεξάμενος ὡς ὁ σκαιὸς Γελίμερ ἐπανασταίῃ κατ’ αὐτοῦ καὶ κατακλείσας ἔχοι αὐτόν τε τὸν Ἰνδέρικον καὶ γαμετὴν καὶ τέκνα, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφέλοιτο σύμπασαν Ἰνδερίχου, ταῦτα μαθὼν ὁ βασιλεὺς, πληγείς τε τὴν καρδίαν καὶ μέγα παθηνάμενος ὑπὲρ τοῦ δυσπραγοῦντος, στόλον κατὰ Γελίμερος μυριάνδρον ἐκπέμπει, στολάρχην δὲ καθίστησι καὶ στρατηγὸν τῆς μάχης τὸν μέγαν Βελισάριον, τὴν τῶν Ῥωμαίων χεῖρα,

2.32 Michael Glycas

Michael Glycas or Glykas (Greek: Μιχαὴλ Γλυκάς; 12th century) was a Byzantine historian, theologian, mathematician, astronomer and poet. He was probably from Corfu and lived in Constantinople (now Istanbul).

His chief work is his Chronicle of events from the creation of the world to the death of Alexius I Comnenus (1118). It is extremely brief and written in a popular style, much space is devoted to theological and scientific matters.

2.32. MICHAEL GLYCAS

Glycas was also the author of a theological treatise and a number of letters on theological questions.

A poem of some 15-syllable verses, written in 1158/1159 during his imprisonment on a charge of slandering a neighbor and containing an appeal to the emperor Manuel I, is extant, and is commonly regarded as the first dated work of Modern Greek literature, since it contains several vernacular proverbs. The exact nature of his offence is not known, but his punishment was to be blinded. (From Wikipedia³⁰)

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales (3047: 001) “Michaelis Glycae annales”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1836; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 27, line 13

ὁ μὲν οὖν Θεοδώρητός φησιν ὅτι καλῶς εἶπε καὶ συναγωγὴν καὶ συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὑδάτων· τὰ γὰρ πε- λάγη κατὰ τὴν ἔξω ἐπιφάνειαν διηρημένα δοκοῦσιν (ἄλλο γὰρ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος καὶ ἄλλο τὸ Ὑρκανικόν), κάτωθεν δὲ συν- ἡρμοσται διὰ τινων ὑπογείων πόρων.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 82, line 7

λέγεται γὰρ ὅτι γενόμενος ἔγκυος ὁ γὺψ πορεύεται εἰς τὴν Ἰνδικήν, καὶ λαβὼν λίθον τὸ καλούμενον εὐτόκιον ἐπά- νω αὐτοῦ κάθηται συνεχόμενος ὠδίσι, καὶ οὕτως ἀποτίκτει.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 100, line 7

διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτηρεῖν ἀσέλγηνον νύκτα φασίν, ὅπηνίκα διαπορθμεύουσι τοῦτ' δι' ὑδάτων τὸ ζῶον.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 100, line 11

τὸν γὰρ Ἰνδὸν ποταμὸν ἔστιν ὅτε δια- περαιούμενοι οὐχ ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχε τὴν ἐκεῖσε ποιοῦνται διάβασιν, ἀλλ' ὁ μικρότατος πάντων τῆς περαιώσεως πρῶτος ἀπάρ- χεται, μετὰ τοῦτον ὁ μείζων αὐτοῦ, ἔπειτα καὶ ὁ ἀμφο- τέρων ἐπέκεινα.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 105, line 2

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι γεννήτορες τοῦ ἀρώματος μόσχου οἱ ἐν Ἰνδίᾳ νεμόμενοι ἔλαφοι.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 236, line 15

ἀλ- λὰ καὶ συναγόμενα ὀρῶντες τὰ θηρία πάντα, καθά φησιν ὁ θεῖος Ἐφραίμ, ἐλέφαντας μὲν ἀπὸ Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος ἐρχόμενα, λέοντας καὶ παρδάλεις μετὰ προ- βάτων καὶ αἰ- γῶν μιγάδας, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ ἄνευ τινὸς διώκοντος ἐρχό- μενα καὶ κύκλῳ τῆς κιβωτοῦ ἀυλιζόμενα, οὐδαμῶς κατε- νύγησαν.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 269, line 2

Οὗτος μὲν οὖν Ἀλέξανδρος καὶ μέχρι τῶν ἐνδοτάτων Ἰνδῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὠκε- ανοῦ καὶ τῆς μεγίστης νήσου τῶν Βραχμάνων φθάσας, ὧν καὶ τὸν θαυμάσιον βίον

30. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Glycas

CHAPTER 2. BYZANTINE

θαυμάσας καὶ τὴν εἰς θεὸν εὐσέβειάν τε καὶ λατρείαν ἐξεπλάγη, ἐν ᾧ τό- πῳ καὶ στή- λην στήσας ὑπέγραψεν “ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἔφθασα μέχρι τούτου.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 269, line 17

καὶ οἱ μὲν ἄνδρες εἰς ποταμὸν παροικοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἐντεῦθεν εἰσι τοῦ ποταμοῦ Γάγγου τοῦ παραρρέοντος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 318, line 3

τούτων οὖν ἕνεκεν ὁ παρὰ τῷ βασιλεῖ μέγι- στος Ἀμμάν λυπηθεὶς ἔπεισε τὸν βασι- λέα κατὰ Ἰουδαίων ἐπεξελθεῖν, καὶ γράμματα στείλαι τοῖς τῶν εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χωρῶν ἄρχουσιν, ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Αἰθιοπίας, τοὺς ὅπουδὴ ποτε παρευρισκομένους Ἰουδαί- ους τελείως κατασφάττειν κατὰ τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ δωδεκάτου μηνός.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 501, line 17

μοναχοὶ δὲ δύο τινὲς ἐξ Ἰνδίας ἐλθόντες τὴν γένεσιν αὐτῆς διηγήσαντο, καὶ ὑπὶ σχροῦντο κομίσαι τὸν τῶν σκολήκων ἐκείνων γόνον, ᾧ ὄντα καὶ πάνυ σμικρά, δεῖξαι τε Ῥωμαίοις ὅπως ἐκεῖνα ζωογονοῦνται θαλπόμενα καὶ εἰς σκώληκας μεταβάλλονται, καὶ ὅπως δημιουργοῦσι τὴν με- τάξιν.

2.33 Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni

“” (From Wikipedia³¹)

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) (4303: 004) “Λεξικά τῶν ἐπῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μετὰ γενικῆς θεωρήσεως τῆς πατερικῆς λεξικογραφίας”, Ed. Kalamakis, D. Athens: Papadakis, 1992. Alphabetic letter iota, lemma 38, line 1

<ικέσσιον>· <ικέτην <ικμαλέω τε>· καὶ διῦγρω, ἰδρωτοποιῶ <ἴκωμαι>· παραγένω- μαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμένης>· γένοιο <ἴλαος>· εὐμένης <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυ- όέντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυ- μητικόν <ἰνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <ἰ<v>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶ- δωλα, ἀπεικάσματα <ἴζεται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδίσωμεν <ἰόντα>· περαιού- μενον <ἰόντι>· πορευομένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>· συντρεχούσης <ἴρει- ας> (pusquam)· ταῖς διαφόροις τῇ ἴριδι ἑοικυαῖς

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) Alphabetic letter iota, lemma 39, line 1

<ικμαλέω τε>· καὶ διῦγρω, ἰδρωτοποιῶ <ἴκωμαι>· παραγένωμαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμένης>· γένοιο <ἴλαος>· εὐμένης <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυόέντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυμητικόν <ἰνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <ἰ<v>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶδωλα, ἀπεικάσματα <ἴξε-

31.

2.33. LEXICA IN OPERA GREGORII NAZIANZENI

ται>· παραγενήσεται <ῥομεν>· βαδίσωμεν <ιόντα>· περαιούμενον <ιόντι>· πορευο-
μένω <ιότητι>· τῇ βουλήσει <ιούσης>· συντρεχούσης <†ιρείαις> (nusquam)· ταῖς δι-
αφόροις τῇ ἱριδι ἐοικυῖαις <†ιρι (ἱριν)>· †ο ἱριδι ἐοικυῖα· ἐστὶ δὲ ὡς τόξον ἐν οὐρανῷ

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni
(ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) Alphabetic letter iota, lemma 39, line 1

<ῥκωμαι>· παραγένωμαι <ῥλαος <εῖης>>· <εὐμενῆς> γένοιο <ῥλαος>· εὐμενῆς
<ῥλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυόεντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπι-
θυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυμητικόν <ἴνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς
Ἰνδοῖς <ἴνδάλματα>· εἶδωλα, ἀπεικίσματα <ῥξεται>· παραγενήσεται <ῥομεν>· βαδί-
σωμεν <ιόντα>· περαιούμενον <ιόντι>· πορευομένω <ιότητι>· τῇ βουλήσει <ιούσης>·
συντρεχούσης <†ιρείαις> (nusquam)· ταῖς διαφόροις τῇ ἱριδι ἐοικυῖαις <†ιρι (ἱριν)>·
†ο ἱριδι ἐοικυῖα· ἐστὶ δὲ ὡς τόξον ἐν οὐρανῷ

Index

Ethiopia, [142](#)

India, [68](#), [69](#)

Indians, [68](#)